

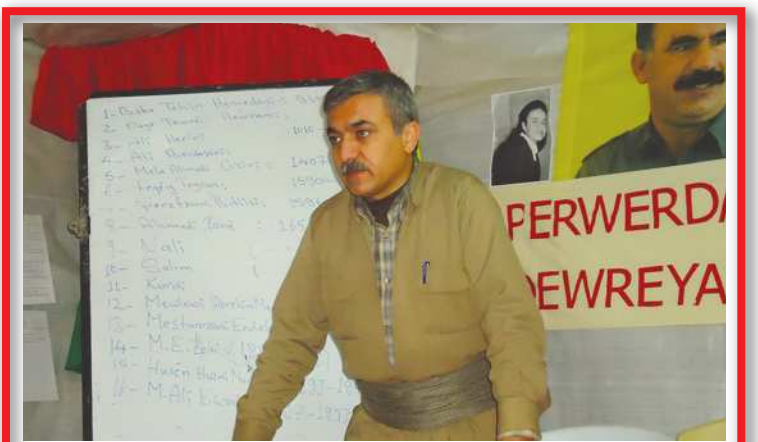

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 39 / Hejmar 463 / Tîrmeh 2020

14 Temmuz Direniş ruhu Rojava Devrimi'yle yaşıyor

Helmet Yoldaşın intikam mücadelesi adı altında yürütülen topyekûn direniş İmralı direnişi öncülüğünde tüm dünyaya yayıldı

Duran Kalkan

Helmet Yoldaş, Başûr toplumunun tarihten gelen derin yurt-severlik bilincini, mücadeleciliğini temsil etti. Doğru bilinçlendirilirse Başûr'da PKK çizgisinin, Apocu çizginin nasıl gelişip güçleneceği, sahiplenileceği, taraftar olacağı, nasıl bilinçli kadrolar ortaya çıkartacağını en iyi bir biçimde Helmet Yoldaş gerçeği gösterdi. Tarih bilinci, toplumsal bilinç, özgürlük bilinci, bu temelde oluşan cesaret ve fedakarlık Başûr gençliğinin, insanının, kadınlarının Önder Apo çizgisinde eğitilip, örgütlenecek güçlü bir birliğe ulaşabileceğini net bir biçimde ortaya koydu. Bizim öncelikle bu gerçeği görmemiz gereklidir.

>2-4

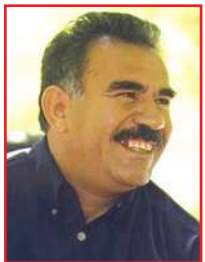
● Günümüzde de mücadele tarihimizin birçok döneminde rastlandığı gibi büyük zorluklarla karşı karşıya bulunuyoruz. Saldırı artmış bulunmaktadır. Düşman dört bir yandan bütün araçlarını, imkanlarını, ilişkilerini kullanarak Harekete yüklenmektedir. Sadece soykırımcı sömürgeci Türk devleti değil, uluslararası güçler, işbirlikçi Kürt güçleri de halkımızın özgürlük mücadelesine, Özgürlük Hareketine yüklenerek zayıflatmak, etkisizleştirmek, hatta tasfiye etmek istemektedir. Bu yönüyle mücadelemiz çok zorlu ve amansız bir süreçten geçmektedir. Çok yönlü saldırılar yapılmaktadır.

● Apoculuk böyle zamanlarda gereklidir, PKK'li olmak böyle zamanlarda gereklidir, şehitlere ve Önderliğe bağlılık böyle zamanlarda gereklidir. Tarihimize ve başarı kaynaklarımıza bakmak böyle zamanlarda gereklidir. 14 Temmuz ruhu, çizgisi ve duruşuyla, yaşam ve mücadele felsefesiyle yaklaşıldığında AKP-MHP faşizmi sadece Bakurê Kurdistan'da ve Türkiye'de değil, Rojava'da, Başûrê Kurdistan'da, Medya Savunma Alanları'nda, bütün Ortadoğu'da yenilgiye uğratılacaktır.

Mustafa Karasu >5-9

Devrimler en yakıcı söz ve en yakıcı eylemdir

Rêber Apo'nun 3 Mart 1992 tarihli çözümlemesidir

Devrim, içinde yer alanların dürüst olduğu kadar, söz gücüyle, eylem gücüyle, cesaret, duyarlılık, fedakarlık yanlarıyla güçlü olmaya doğru gitmeyi bilen kişiliklerin de boy verdiği olaylardır. En acılı söz, en güçlü eylem, en yiğit nefes, soluk alma, en iyi yaşam tarzı hep böyle olaylarda filizlenir. Yaşadığımız toplumsal gerçeklik göz önüne getirildiğinde görülecek ki yaşamın her yönüyle karartıldığı, normal düzen sınırları dahilinde tek bir onurluca sözün söylenemediği bir ortamda yaşamaktayız. Kürdistan'da her şeyin en iyisi, en doğrusu, en güzeli devrimle başlayacak, devrimle sürecek, devrimle sonuçlanacaktır. Bu bizde ispatlanmıştır. Biraz daha onurunu kazanmaya doğru yüz tutmuş bir yürüyüşün oldukça hız kazanmış bir atılımına doğru yönelirken, neyi amaçlayan, amaca nasıl yürüyen kişilikte olduğumuza bakmalıyız.

>16-18

Kürt toplumunun tarihi karar günü: 19 Temmuz

17 Ekim Devrimi bir yüzyıla damgasını vurdu; 19. yüzyılın son çeyreğinden 20. yüzyılın son çeyreğine kadar yüzyıl boyunca başarılarıyla, hata ve eksiklikleriyle tarihsel sürece damgasını vuran büyük bir devrim hareketi oldu. İnsanlık 'Büyük Ekim Devrimi' olarak tanımladı, umutlar bağladı. Gerçekten de bu devrim belirleyici oldu.

Şimdi 20. yüzyılın son çeyreğinde başlayan, 21. yüzyılın ilk çeyreğinde hem düşünsel hem pratik iddiasını, iradesini daha çok güçlendiren, geliştiren, 19 Temmuz 2012 Rojavayê Kurdistan Özgürlük Devrimi ile toplumsal pratiğe dönüşme iddiası da kazanan, hamleci de olan bir Kürdistan devrim gerçekliği var. Bu da bir tarihsel olay ve yaklaşık yarım yüzyıldır aslında Ortadoğu ve dünyadaki gelişmelere de bir biçimde yön veriyor.

Tabii Fransız ve Rus devrimleriyle kıyaslamamak lazım. Kıyaslamacılık tamı tamına insanı doğruya götürmez. Özellikleri farklı, tarzları farklıdır. Fakat bir umut, heyecan yaratma, tarihsel toplum gelişimini, hareketliliğini, bu temeldeki siyasi-askeri-toplumsal hareketlilikleri yönlendirme, bunda belirleyici olma bakımından bu devrimin tıpkı Fransız ve Rus devrimlerine benzeyen bir etki gücü var.

>19-21

Kürt kadınları toplum kırım, kültür kırım ve kadın kırım politikalarına karşı mücadele halindedir

Elif Ronahî

Kürt kadınları hem kendi özgürlüğü için hem de toplumun özgürlüğü için savaşıyor, mücadele ediyor. Kürt kadını özgürlüğünün toplumun özgürlüğünden geçtiğini iyi bildiğinden toplumun dönüşümünü esas alıyor. Bunun için de cinsiyetçi kodlamaları, geleneksel değerleri, egemen zihniyeti, erkekliliği sorgulatmakta ve değişime uğratmaktadır.

Kadınlar; toplumu, erkeği, siyasetin rengini, direnişin yönünü belirlemektedir. Kadının bu belirleyici özelliği de sistem açısından en büyük tehlike olarak görülmektedir. Çünkü kadınlar, kendi özgürlükleri için direnirken tüm özgürlük değerleri adına direnmektedir. Kadınlar özgürlükleri için savaşıırken özgürlüğe düşman olan egemenlikle, devletle, iktidarla, çıkarıcı, ahlaksız, sömürgeci, faşist diktatörlüklerle, sistemle savaşım içindedir. Kadınların özgürlük mücadelesi dünyayı kurtaracak güçtedir.

>22-23

14 Temmuz direniş ruhu Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin direnme çizgisidir

Duran Kalkan >10-15

Devrimci intikam eylemleri ile "Ne olursa olsun son muhteşem" oluyor

Cemal Amed >24-27

Kürtlerden özür dilemek İmralı sistemini yıkmakla mümkündür

Dilzar Dilok >28-29

Helmet Yoldaşın intikam mücadelesi adı altında yürütülen topyekûn direniş İmralı direnişi öncülüğünde tüm dünyaya yayıldı

Duran Kalkan

Şehadetinin 1. yıldönümünde şehit Helmet yoldaşı ve 23 Haziran'da Kobanê'de şehit düşen üç kadın yoldaşı, onların şahsında tüm özgürlük mücadelesi şehitlerimizi saygı sevgi ve minnetle anıyoruz. Anılarını yaşatma ve amaçlarını başarma sözümüzü bir kere daha yineliyoruz.

Gerçekten de 7 Haziran gibi, 23 Haziran da Tayyip Erdoğan'ın-AKP'nin yüreğini dağılayan bir gün olmuş gibi gözüküyor. Nasıl ki 7 Haziran 2015 seçimleri ardından MHP ve çeşitli dış güçlerle ittifak kurup 24 Temmuz 2015 topyekûn faşist-soykırımcı saldırıyı başlattıysa, 23 Haziran 2019 İstanbul seçiminden sonra da Türkiye'nin tüm imkanlarını seferber ederek söz konusu

dından Helmet Yoldaşın katliamıyla başlatılan saldırganlık, AKP-MHP faşizminin yaklaşımının böyle olduğunu net bir biçimde göstermişti. Bir yıl boyunca bu yaklaşımla da topyekûn faşist-soykırımcı saldırıları yürüttü.

Sürecin 1. yıldönümünde Mexico'dan Şengal'e, Medya Savunma Alanlarından Kobanê'ye, Bakurê Kurdistan'ın dört bir yanına kadar yürüttüğü saldırılar da bu sürecin bir parçası oluyor ve AKP-MHP faşizminin gerçek yüzünü, saldırganlığını, bu saldırılarla neyi amaçladığını açık bir biçimde gösteriyor. Bunu artık bölgede, dünyada, Kürdistan ve Türkiye'de herkes görebilir hale geldi. 24 saat Türkiye'nin tüm imkanlarını seferber ederek PKK öncülüğündeki Kürdistan Özgürlük Mü-

gütlü güçlerimize, Önderliğimize, Parti öncülüğümüze, gerilla güçlerimize, kadın ve gençlik hareketimize, yine yurtsever insanımıza da değil, Kürt varlığını temsil eden her şeye saldırıyor. Dile saldırıyor, kültüre saldırıyor, tarihe saldırıyor, doğaya saldırıyor, cenazeye saldırıyor, mezarlığa saldırıyor, öyle ki bu dünyada Kürt halk varlığını, kültürünü temsil edecek, onunla anılacak herhangi bir değer, imkan, olgu bırakmak istemiyor.

Tarihsel olarak ne birikmişse, bugün böyle bir gerçekliği temsil eden ne varsa hepsine vahşice saldırıyor. Bu çok açık bir durumdur ve AKP-MHP faşizmi bunu artık gizleme gereği duymuyor. Yok edeceğini, bitireceğini, Kürt'ün kökünü kazıyacağını tıpkı Ke-

saldırıları bakımından Avrupa'dan Asya'ya, neredeyse her alana bu faşist terör saldırı olayını yayıyorlar.

Kürt varlığını ve özgürlüğünü işgalci saldırganlıkla yok etmeyi hedefleyen saldırı stratejisinden egemen güçler de kazançlarını arttırmaya çalışmaktadırlar. AKP-MHP faşist-soykırımcı iktidarı ayakta tutmaya çalışıyorlar. Her şey faşist teröre ve savaşa göre planlanmış, örgütlenilmiş, yürütülür hele getirilmiş bulunuyor. Türkiye'de savaş dışında toplumsal yaşama dair başka herhangi bir etkinlik neredeyse kalmamış durumdadır. Eski Osmanlı döneminin Yeni Çeri saldırılarıyla devleti var eden ve yaşatan düzeni şimdi AKP-MHP faşizminin çete örgütlenmesi ve saldırılarıyla benzer bir biçimde devam

ilişki kurmadığı, ittifak oluşturmadığı hiçbir güç dünyada bırakmadı. Yaşanan dünya savaşının içerdiği çelişki ve çatışma ortamı nedeniyle de belli düzeyde imkan ve fırsat buldu, bunları çok yoğun bir biçimde kullandı.

24 Temmuz 2015 saldırısından bu yana geçen beş yıllık süre içerisinde yapmadığı, uygulamadığı faşist-soykırımcı saldırganlık kalmadı. Bu süreç beşinci yılını dolduruyor. Tam beş yıldır her türlü imkan, fırsat, araç, yöntem kullanılarak özgürlük hareketimizi imha ve tasfiye etmek için kesintisiz bir saldırı yürütülüyor. Bu, özel savaşın tüm boyutlarında sürüyor. Ekonomik, siyasi, askeri, kültürel, sosyal, ideolojik, psikolojik her boyutta son derece örgütlü ve planlı bir biçimde oluyor. Son bir yıldır da seçim kaybedip iktidarı bırakmak durumuna düştüğünü gördükçe onun verdiği çılgınlıkla söz konusu saldırıları doruğa çıkarmış bulunuyor. Şu an AKP-MHP faşizminin faşist özel savaş kapsamında Kürt halkına, Özgürlük Hareketimize aslında onunla birlikte tüm Türkiye'nin özgürlüğü, demokratik güçlerine, tüm insanlık değerlerine yönelttiği saldırı adeta zirve yapmış bir duruma gelmiş bulunuyor.

24 saat tüm devlet mekanizması tam bir faşist-soykırımcı saldırganlık temelinde işletiliyor. Toplumun hepsi böyle bir faşist-soykırımcı savaşa hizmet eder, toplumsal yaşamın tümü buna göre düzenlenir hale getirilmiş bulunuyor. Bunu net açık bir biçimde görüyoruz. Fakat her zirvenin yeni bir sürecin başlangıcı olması gibi, içinde bulunduğumuz dönem biraz da faşist-soykırımcı TC devleti ve özellikle de AKP-MHP faşist diktatörlüğü açısından yolun sonuna gelmiş olma gibi bir durumu arz ediyor. İnsan bunu rahatlıkla görebiliyor. Yüzyıldır devletin yürüttüğü, kırk yıldır 12 Eylül faşist askeri darbesi temelinde 'ikinci cumhuriyet' denen faşist-soykırımcı saldırganlığın yürüttüğü, son beş yıldır da AKP-MHP faşizminin kesintisiz bir biçimde sürdürdüğü saldırganlık devletin ve toplumun neredeyse tüm imkanlarının tüketildiği bir noktaya gelmiş gibi görünüyor. Artık Türkiye toplumu bu faşist-soykırımcı saldırıyı, savaşı kaldıramaz, yükünü taşıyamaz durumdadır. Bu temelde değişik toplumsal kesimlerden tepkiler geliyor. Devrimci, demokratik mücadele hem anti faşist direniş boyutuyla hem de demokratik siyaset boyutuyla gün geçtikçe daha çok gelişir bir durumu yaşıyor.

23 Haziran İstanbul seçimi ardından daha da arttırılan faşist-soykırımcı saldırılara karşı bir yıldır Helmet Yoldaşın intikam mücadelesi adı altında, böyle bir yaklaşımla hareket ve halk olarak topyekûn bir direniş yürüttük. İmralı direnişi öncülüğünde bu direniş tüm topluma, dört parça Kürdistan'a, yurtdışına, dünyaya yayıldı. Partimiz, gerilla güçlerimiz buna öncülük ettiler. Dağda olduğu kadar bu bir yıl içerisinde savaş ovaya ve şehre yayıldı. Kürdistan'da olduğu kadar bir düzeyde Türkiye'ye de yayılabildi. Şimdi özellikle bu ilkbahardan bu yana dağda, ovada, şehirde faşist-soykırımcı güçlere ağır darbeler vuran, her türlü saldırganlığın intikamını alan önemli bir devrimci silahlı direniş yaşanıyor.

saldırısı birkaç kat daha arttırmaya çalışmış bulunuyor. Son 23 Haziran'da Kobanê saldırısı geçen bir yıl boyunca dört parça Kürdistan'da, yurtdışında yürüttüğü faşist-soykırımcı saldırıların bir parçası ve son halkası oluyor.

23 Haziran seçimi ardından tüm imkanlarını harekete geçirerek Qendil'de Helmet yoldaşı katlederek böyle bir saldırı sürecini başlattılar. Bir yıldır adeta İstanbul seçimlerinde yediği darbenin acısını çıkartmaya, hareketimizden ve halkımızdan intikamını almaya çalışıyor. Bu oldukça açık gözle görülebilecek kadar somut bir durumdur. AKP-MHP faşist diktatörlüğü tam bir intikam saldırısı yürütüyor ve seçimde yaşadığı yenilginin acısını bu biçimde çıkartmaya çalışıyor. Seçimi, meclisi etkisiz kılma durumunu böyle bir saldırganlıkla maskeleyerek istiyor. Faşist-soykırımcı saldırıları daha da tırmandırarak Bakurê Kurdistan'da olduğu kadar Kürdistan'ın diğer parçalarına, Türkiye'ye hatta dünyanın dört bir yanına yayarak ortamı bu biçimde teröriste ederek diktatör yüzünü maskeleyemeye, ömrünü uzatmaya, tüm demokratik yol yöntemleri bir tarafa itmiş olduğu gerçeğini beyinlerden, gözlerden irak tutmaya çalışıyor, bu gayet açık bir durumdur. Seçimin hemen ar-

cadelesini ezebilmek için hiçbir hukuki ve ahlaki kural dinlemeyen bir faşist saldırganlık içerisinde bulunuyor. Bu saldırıları dört parça Kürdistan'ın özgürlük güçlerine karşı yöneltiyor. Sadece Bakurê Kurdistan'da değil, Başûr'da, Rojava'da, Rojhilat'ta benzer bir saldırganlık içerisinde bulunuyor, hatta bunu çeşitli provokasyonlarla DAİŞ benzeri faşist çeteleri kullanarak MİT marifetlerini geliştirerek Avrupa'ya dünyanın dört bir yanına yaymaya da çalışıyor. Bu saldırılarda en son silah tekniklerinden, en insanlık dışı özel savaş yöntemlerine kadar her türlü araç ve yöneme baş vuruyor. Toplumun tüm kesimlerini, hareketimizin her alanını hedefliyor. Başta İmralı işkence ve tecrit sistemini daha ağır bir baskı, işkence, ağır tecrit alanı haline getirmek olmak üzere her alanda özgürlük savaşçılarına, gerilla güçlerine, Kürdistan'ın özgürlüğü için yürütülen tüm faaliyetlere dönük her türlü imha saldırısını uyguluyor. Toplumun tüm kesimlerini hedefliyor. Bu saldırılarda yaşlı, genç, kadın, erkek, çocuk demiyor, sivil asker ayrımı yapmıyor, nerede bir tutarlı Kürt yurtseverliği varsa, nerede özgür Kürt yaşamı gelişmek ve var olmak istiyorsa orayı imha etmek üzere saldırıda bulunuyor. Sadece ör-

nan Evren cuntası gibi, yine benzer faşist-soykırımcı iktidarlara gibi açıkça ifade ediyor. Buna göre faşist-soykırımcı özel savaş tüm boyutlarıyla en ince ayrıntılarına kadar planlıyor ve her türlü yalan, hile, baskı, katliam ve imha yöntemleriyle söz konusu planlarını uygulamaya koyuyor.

Türkiye'de savaş dışında toplumsal yaşama dair herhangi bir etkinlik kalmamıştır

Bu konuda özel savaşa adeta zirve yaptırın bir pratiğin sahibi olduğu son derece nettir. Tüm bu saldırılarını yürütebilmek için ülke içinde ve dışında çok geniş bir çete gücünü eğitip, saldırıya seferber etmek zorunda kalıyorlar ki, bu durumun gizlenmesi mümkün de değildir, zaten gizlenemiyor da, elde böyle bir saldırı içinde olduklarına dair birçok belge de söz konusudur. Sözde teröre karşı mücadele etme kılıfına sığınarak esas itibarıyla Kürt varlığına ve özgürlüğüne karşı böyle bir saldırı yürütüyorlar. Bölgede etkinliklerini geliştirebilmek için Kürdistan dışına da bu saldırılarını taşıyorlar. Suriye, Libya bunun somut örnekleridir. MİT ve kontrgerillanın

ettirilir hale getirilmiş durumdadır. İnsan bunu net bir biçimde görüyor. Böyle bir savaş için Türkiye'nin bütün imkanlarını seferber ediyor. Devletin, ülkenin, toplumun tüm değerlerini savaşa veriyor. Türkiye'nin geleceğini çok büyük ölçüde böyle bir savaş temelinde pazarlamış, ipotek etmiş birçok güce satmış bulunuyor. Herkese istediğini vererek Kürt soykırım savaşını en vahşi yöntemlerle yürütüp sonuca götürebilmek için kendisine fırsat, imkan yaratmaya çalışıyor. Dünyanın, bölgenin içinde bulunduğu bu yoğun çelişkili çatışmalı durumdan bu temelde azami düzeyde yararlanıyor.

ABD, Rusya arasında adeta mekik dokuyor. İran'dan Afrika'ya dünyanın dört bir yanını geziyor. Avrupa'dan Çin'e neredeyse herkese yalvarıyor. Tüm umudunu Kürt işbirlikçiliğine, ihanetine bağlamış bulunuyor. Türkiye'nin imkanlarını tüm bu güçlere pazarlama yaparak Kürt soykırımına destek bulmaya, yürüttüğü faşist-soykırımcı saldırganlığa ortam açmaya, en azından birçok çevreyi göz yumar, ses çıkartmaz hale getirmeye çalışıyor. Şimdiye kadar bunda belli bir zemin de buldu. Gerçekten de Türkiye'de satmadık hiçbir değer bırakmadı. Kürtlere karşı, PKK'ye karşı görüşme yapmadığı,

Ortadoğu ve dünya

AKP-MHP faşizmini artık kaldırabilecek durumda değildir

Devrimci örgütler bir araya geliyorlar, özellikle HBDH örgütlülüğü temelinde kentlerde demokratik milis eylemliliği her gün faşizme öldürücü darbeler vuran bir düzeyi kazanmış bulunuyor. Demokratik siyasi mücadele HDP ve diğer partilerin birliği çerçevesinde faşizme karşı her türlü zorluğu göğüsleyerek direniş geliştirmeye çalışıyor. Özellikle kadınlar değişik örgütlenmeler çerçevesinde erkek egemen zihniyet ve siyasetin en katı, katliamcı yapısı olan faşist diktatörlüğe ve onun saldırılarına karşı çeşitli örgütlülükler içerisinde özgürlük için bedel ödemeyi göze alarak önemli bir direniş yürütüyor. Değişik toplum kesimleri, işçiler, memurlar,

Kürdistan'da yürüttüğü soykırım saldırıları dünyanın hemen her alanında değişik toplumsal ve siyasi kesimler tarafından görülür, anlaşılır ve tutum geliştirilir duruma gelmiş bulunuyor.

AKP-MHP'nin faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti dünyanın dört bir yanında büyük ölçüde deşifre edilmiş maskesi büyük ölçüde düşürülmüştür. Bütün bunların sonucunda şimdiye kadar söz konusu soykırım saldırılarını yürütmek için aldığı destekleri, bulduğu imkanları aynı düzeyde bulması zordur. Bunu kendisi de görüyor. Dolayısıyla daha çok sıkışmadan eldekileri etkili kullanarak alabileceği sonucu almak için son bir gayretle saldırıyor. 2020 yazındaki saldırganlığı tamamen bunu içeriyor. Son bir saldırı planlaması yaptığı, bu çerçevede birçok güçten son bir kez daha onay ve destek aldığı anlaşılıyor. Zaten bunlar çeşitli biçimlerde

sonuca ulaşmak istiyor. Yoksa elindeki şeyler artık tersine dönecek, bunu rahatlıkla görüyor, özellikle önümüzdeki bir-iki ay bu anlamda kritiktir.

Faşist sömürgeci-soykırımcı TC devleti Heftanîn'de başlattığı işgal saldırısıyla Kürdistan Özgürlük Mücadelesini bitireceğini söylüyor, iddiası budur. Şunun farkındadır; bitiremezse artık kendisi bitecek, iş bu noktaya gelmiştir. 2020 yazında Kürt varlık ve Özgürlük Hareketiyle faşist-soykırımcı TC zihniyeti ve siyaseti arasındaki çatışma böyle bir düzeye gelmiş durumdadır. Faşist-soykırımcı AKP-MHP iktidarının 'bitireceğim' iddiasıyla yürüttüğü saldırı bu temeldedir. Bitiremezse artık kendisi için her şey bitmiş olacak, kendisi bitecek bunu rahatlıkla anlıyor. Vurabileceği en ağır darbeyi vurup, mümkünse ayakta kalma, ömrünü uzatma çabasını sürdürüyor, sürdürecektir, belli ki bütün

masına fırsat tanımamaktır. Bizlere, Kürt halkına, Türkiye ve Ortadoğu'nun devrimci demokratik güçlerine düşen temel görev bu oluyor. Kuşkusuz böyle bir faşist diktatörlükle yaşanmaz, onun ömrünü uzatmasına destek olunmaz ama sorun sadece bu değildir. Destek olmama, birlikte yaşama değil, ömrünün daha fazla uzamasına fırsat vermemektir. Bu fırsatı vermeyecek bir mücadeleyi kesinlikle örgütleyip geliştirebilmek gereklidir.

Topyekûn direniş İmralı direnişi öncülüğünde tüm dünyaya yayıldı

Bir yıldır 23 Haziran İstanbul seçimi ardından daha da arttırılan faşist-soykırımcı saldırılara karşı Helmet Yoldasın intikam mücadelesi adı altında, böyle

cadeleye çekiyor. Bu temelde gelişen bir halk mücadelesi, demokratik mücadele var. Bu, Bakurê Kurdistan ve Türkiye de var. Kürdistan'ın diğer parçalarında önemli bir düzeyde var. Rojava zaten ayakta ve özellikle Efrîn, Serêkanî, Girê Sipî işgalini kırarak bir duruşu, direnişi geliştirmek için yoğun bir çaba içerisinde. Başûr halkı TC'nin geliştirdiği işgal gerçeğini, buna karşı durmayan mevcut Başûr yönetiminin politikalarının içerdiği tehlikeyi giderek daha çok görür, anlar ve buna karşı tutum geliştirir hale gelmiş bulunuyor. Bu çok önemlidir, şu an en diri konumda olan Başûr halkı, gençleri kadınları oluyorlar. İşbirlikçiliğin, teslimiyetin nasıl büyük bir tehlike olduğunu, kazanılan Kürt varlık ve özgürlüğünü bile kaybettirme tehlikesini içerdiğini toplum derinden görüyor, hissediyor, çünkü yurtsever bir toplum gerçekliği var. Onlarca yıl mücadele etmiş savaşımış, onun bilinciyle, tecrübe birikimiyle dolu bir toplum, bu gerçekleri hissediyor. Daha çok Başûr üzerinde birkaç kelle avcısı ajana dayanarak devrimci militan güçlere, devrimci kadrolara, gerilla yapısına, komuta yapısına darbe vurulmasının kendisi açısından nasıl bir tehlike içerdiğini, sorumluluk yarattığını görüyor, buna karşı önemli bir duruş ve bilinçlenme var.

TC saldırganlığına karşı tüm toplum ayaktadır

AKP-MHP faşizminin saldırganlığı nasıl artış gösterdiyse aslında buna karşı Kürt toplumunun tepki düzeyindeki artışını da biz en iyi Başûr'daki örnekte gördük. Şeladizê benzeri sınır hattı ayaktadır, aslında toplumun tümü ayakta. TC saldırganlığına, işgalciliğine karşı çıktığı gibi; ona boyun eğen işbirlikçi siyasete de karşı çıkıyor. Sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı mücadelenin, işbirlikçi-ihanetçi zihniyet ve tutuma karşı mücadeleden ayrılmayacağını, bu mücadelelerin ortak yürütülüp özgürlüğün bu temelde birlikte kazanılacağını iyi görüyor. Bu anlamda önemli bir direniş ve gelişme var. Biraz bilinçlendirilip, örgütlendirilse daha çok da gelişebilir. Bu durum teslimiyetçi işbirlikçi Kürt siyasetini de etkiliyor, üzerinde ciddi bir baskı oluşturuyor. Yine

AKP-MHP faşizminin saldırganlığı nasıl artış gösterdiyse aslında buna karşı Kürt toplumunun tepki düzeyindeki artışı da biz en iyi Başûr'daki örnekte gördük. Şeladizê benzeri sınır hattı ayaktadır, aslında toplumun tümü ayakta. TC saldırganlığına, işgalciliğine karşı çıktığı gibi; ona boyun eğen işbirlikçi siyasete de karşı çıkıyor. Sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı mücadelenin, işbirlikçi-ihanetçi zihniyet ve tutuma karşı mücadeleden ayrılmayacağını, bu mücadelelerin ortak yürütülüp özgürlüğün bu temelde birlikte kazanılacağını iyi görüyor. Bu anlamda önemli bir direniş ve gelişme var. Biraz bilinçlendirilip, örgütlendirilse daha çok da gelişebilir.

esnaflar, aydın çevreler mücadele halindeler. En son hukuk alanı da avukatlar da böyle bir direnme pozisyonuna katıldılar. Kürdistan'da gelişen gerilla öncülüğündeki direniş Türkiye'yi böyle bir düzeye getirdi. Bakurê Kurdistan zaten bir bütün direniş halindedir. Buna Kürdistan'ın diğer parçalarındaki direnişler de ekleniyor. Rojava'dan Başûr'a tüm Kürt varlığı ve yurtseverliği bugün baş düşman olarak AKP-MHP faşist-soykırımcı saldırganlığına karşı direnir hale gelmiş bulunuyor. Bir avuç uşak, işbirlikçi, kendini satmış kelle avcısının ajanlığı dışında yüzde doksan beşten fazla ezici bir çoğunlukla Kürtler AKP-MHP faşizmine karşı bir duruş, direniş içindeler.

Ortadoğu ve dünya da bu diktatörlüğü artık kaldırabilecek durumda değildir, deyim yerindeyse 'mızrak çuvala sığmıyor' yani ABD ve NATO, AKP-MHP faşizmini bir yandan kullanmaya çalışıyor ama diğer yandan gerçekten de yaptıklarını savunamaz, sahiplenemez, içinden çıkamaz bir durumdadır. Suriye'deki, Libya'daki, Kürdistan'daki gerçeklik bunu net bir biçimde ortaya koyuyor. Fransa, Libya üzerinden; Rusya, Suriye üzerinden geçen 5-10 yıllık süre içerisinde AKP-MHP faşizmine verdiklerini artık geri ister hale gelmiş bulunuyorlar. Arap toplumu, TC faşizminin Ortadoğu'daki saldırganlığını, Arap etkinliğini zayıflatmaya dönük duruşu ve tutumunu kabul etmiyor. Mısır'dan Irak'a, Suudi'ye kadar birçok devlet gücü, en geniş toplumsal kesim, AKP-MHP faşizminin Arap karşıtı durumuna karşı çeşitli biçimlerde tepki duyar pozisyona gelmiş haldedir.

AKP-MHP faşizmi çok büyük oranda tecrit olmuş durumdadır

AKP, İslam liderliği adı altında bütün Ortadoğu'ya Arap toplumuna öncülük etmek istiyordu, şimdi neredeyse sıfırı tüketme düzeyindedir. Sözde BM'ye, var olan dünya düzenine karşı çıkıyor adı altında yine Türkiye'nin maddi değerlerini pazarlayarak çeşitli siyasi güçlerle bu temelde geliştirdiği ilişkileri çok büyük ölçüde kaybetmiş durumdadır. Artık DAİŞ ve El Kaide ile kurduğu ilişkiler, İhvanül Müslimîn örgütlenmesinin yöneticisi olma durumu, bu temelde

basına da yansıdı. Bugünkü saldırılarını böyle görmek lazım. Kobanê'den Heftanîn'e, Şengal'den Mexmûr'a, Xakûrê'den Rojhilatê Kurdistan'a kadar yönettiği topyekûn katliamcı saldırganlık kesinlikle bunu ifade ediyor.

AKP-MHP faşizmi için artık sona gelinmiştir, burada önemli olan bu sonu hızlandırmaktır

ABD de seçime gidiyor, o da büyük ihtimalle biraz kaygı uyandırıyor. Siyasetten de öte bazı kişisel maddi çıkarlar karşılığında başta Trump olmak üzere ABD'de çeşitli çevrelerle girdiği ilişkilere dayanarak elde ettiği bu ortamın muhtemelen ABD seçim sonucunda da elinden gideceği ihtimalini görüyor. Onun kaygısıyla da son bir hamle halinde mümkün olan en ileri katliamcı

faşist diktatörlüklerin yaptığı gibi elindeki her şeyi kullanacaktır. Ancak sonunda her faşist diktatörlüğün başına ne gelmişse AKP-MHP faşizminin başına da o gelecek, Hitler'den Saddam'a faşist diktatörlerin sonu ne olmuştusa Erdoğan-Bahçelî diktatörlüğünün sonu da o olacak, o sonun yaklaştığını görüyor, onun verdiği korkuyla çılgınca saldırı yapıyor. Saldırmadığı hiçbir değer bırakmıyor, saldırmadığı hiçbir alan bırakmıyor, bu çılgınlık durumu gözle görülecek kadar açıktır. Ama artık 'korkunun ecele faydası yok' misali sonunun gelmesini önleme imkanı yoktur.

AKP-MHP faşizmi için artık sona gelinmiştir. Burada önemli olan bu sonu hızlandırmaktır. Mevcut faşist-soykırımcı katliamların önünü almak, daha fazla uzamasına fırsat vermemektir. Daha çok acının büyümesine, daha çok kan akmasına, daha çok değer kaybı

bir yaklaşımla hareket ve halk olarak topyekûn bir direniş yürüttük. İmralı direniş öncülüğünde bu direniş tüm topluma, dört parça Kürdistan'a, yurtdışına, dünyaya yayıldı. Partimiz, gerilla güçlerimiz buna öncülük ettiler. Dağda olduğu kadar bu bir yıl içerisinde savaş ovaya ve şehre yayıldı. Kürdistan'da olduğu kadar bir düzeyde Türkiye'ye de yayılabilirdi. Şimdi özellikle bu ilkbahardan bu yana dağda, ovada, şehirde faşist-soykırımcı güçlere ağır darbeler vuran, her türlü saldırganlığın intikamını alan önemli bir devrimci silahlı direniş yaşanıyor, her gün faşist-soykırımcı güçlere darbeler vuruluyor, bu oldukça önemli bir durumdur. AKP-MHP faşizminin sonunu getirecek öncülüğü temsil ediyor, ortaya çıkartıyor. Böyle bir mücadele topluma, gençlere, kadınlara tüm insanlığa umut ve moral veriyor, onları cesaretlendiriyor, daha çok mü-

'Kürt toplumunu PKK'den koparabiliriz, teslim alabiliriz' hesabı yapan çevrelerin yanıldıklarını gösteriyor. Giderek bu işbirlikçi-teslimiyetçi tutum teşhir oluyor. Kürt toplumu nezdinde, dış güçler nezdinde bu işbirlikçiliğe ve teslimiyete oynamanın bir geleceğinin olmadığını birçok çevre daha çok görür hale gelmiş durumdadır. Burada da değişimin olma sinyalleri var, bir değişim sürecinin gerçekleşeceği görülebiliyor, öyle bir döneme gelmiş durumdadır. Artık teslimiyetle, işbirlikçilikle Kürtleri parçalayarak değil de bu faşist-sömürgeci soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı durma, Kürtlerin birliğinden yana olma temelinde bir duruşun, siyasetin daha çok kazanıdırıcı olacağını birçok çevre görüyor. Bu yönüyle siyasi değişiklik arayışı içinde olma bu süreçte en çok yaşanan yeni bir gelişme durumudur. Burada da AKP-MHP faşizminin yürüttüğü politikalarının

sonuna geldiği söylenebilir. Giderek her şeyi belirleyici bir gelişmenin böyle bir zemin üzerinde gerçekleşmesi olasıdır.

ABD, İran gerginliği hat safhadadır

ABD ve İran gerginliği belki günlük sert askeri vuruşmaya dönüşmüyor ama gizli vuruşma, içten içe karşıt hazırlıklar çoktur. Yani bu gelişki ve çatışma durulmuş sona ermiş değildir. Bu durum toplumu etkiliyor, Ortadoğu'yu etkiliyor, genel siyasi-askeri durumu tümünden etkiliyor. Rojhilatê Kurdistan'ını da en ileri düzeyde etkiler haldedir. Bu büyük potansiyelin her biçimde giderek daha aktif hale geleceği net olarak görülüyor. Zaten şimdiye kadar da çeşitli yöntemlerle bu mücadelenin içinde olduğu, şimdi mücadelenin boydan boya Zagros hattına kaymış olduğu, eski dünyayı ikiye bölen bu dağlık alanın yine 3. Dünya Savaşı denen sürecin kaderini belirleyecek bir siyasi-askeri çatışmaya sahne olacak bir pozisyona geldiği görülüyor. Bir de bu durum var ki, bu da AKP-MHP faşizmi ne kadar işbirliği yapmaya çalışırsa çalışsın, ne kadar İran yönetiminden destek alma çabası içerisinde olursa olsun tüm bu gelişmeler böyle bir destek arayışının her iki güce de çok fazla hizmet etmeyeceğini gösteriyor. Bu bakımdan direniş önemli bir boyuttadır.

Bir yıldır başta gerilla olmak üzere bir bütün kadın, gençlik, halk büyük bir direniş içerisinde oldu. Kahramanca direnildi, zindanlar kahramanca direndiler, yüzlerce şehit verdik, yine halk ve hareket olarak yüzlerce binlerce tutuklu verdik. Helmet Yoldaşın şehadetiyle başlayan bedel ödeme süreci devam etti, Süleymaniye'ye kadar kaydı, Cemil ve Demhat yoldaşları şehit verdik. Qendîl'den Xînerê'ye, Behdînan'a Bakurê Kurdistan'ın değişik alanlarına, Rojava'ya kadar hareket olarak tüm faşist-soykırımcı saldırılar karşısında ne kadar ağır ve zor olursa olsun büyük bir cesaret ve fedakarlıkla fedai çizgisinde, Zilan çizgisinde direndik. Bu direnme önemli sonuçlar ortaya çıkardı. Artık AKP-MHP faşizmi için yolun sonunu getirdi. Direnme, onun acısına dayanma, bedelini ödeme gerekliliği konusunda Kürt toplumunda olduğu kadar Türkiye toplumunda, diğer halklarda önemli bir bilinçlenme ve irade ortaya çıkardı. Bazı üç-beş çapulcu direnişi kötümeye çalışsalar da yüzde doksan dokuz AKP-MHP faşizmine karşı direnişin ancak sonuç verebileceği ve kazanım yarattığı konusunda hem fikirdir, öyle bir noktaya gelinmiştir. Artık bundan sonrasını bu potansiyelin, ruhun, bilincin, doğru bir eylem çizgisinde örgütlenmesi ve eyleme dönüştürülmesidir. En başta gerilla olmak üzere siyasi alanda, kültürel alanda, propaganda alanında, sanat-edebiyat alanında doğru örgütlenmeler ve aktif çalışmayla mücadeleye dönüştürülüp bu temelde faşizmi yıkacak sonucun ortaya çıkartılmasıdır. Yani faşizm teşhir olmuş, direnişin kazanacağı bilinci hakim hale gelmiş, büyük bir potansiyel ve irade oluşmuş durumdadır. Gerisi bunu örgütleyecek doğru tarz, üslup, yeterli tempoyla örgütleyip eyleme geçirecek öncülüğe düşüyor; Parti öncülüğüne, militanlığa, kadroya, komutaya düşüyor. Her türlü eylemin örgütlenmesi için hiçbir engel yoktur. Gerisi kadronun, komutanın yaratıcılığındadır. Öncülük görevlerini başarıyla yerine getirip getirmemesine bağlıdır. Eğer Apocu çizgide, şehitlerin izinde bu imkan ve fırsat anti faşist direniş doğru kanallara edilirse, yerinde zamanında hedefler doğru belirlenir, tarz

doğru oluşturulur, planlama, örgütlenme ve eylem anı anına yerinde zamanında doğru ve başarılı bir biçimde yürütülürse AKP-MHP faşizminin, onun şeflerinin PKK için biçtikleri ömür kendi ömürleri haline getirilebilir, bu net bir biçimde söylenebilir, insan bunu bu cepheden baktığında açık bir biçimde görüyor. O halde bize düşen görev 23 Haziran ile başlayan saldırganlığa karşı mücadelenin 2. yılına girerken bu gerçekleri doğru görüp öncülük görevlerimizi doğru sahiplenip başarı getiren bir tarz üslup ve tempoyla pratikleştirmektir.

Şehitlerin anısına vereceğimiz cevap Devrimci Halk Savaşı çizgisinde mücadele etmektir

Bu anlamda öncü komutanlık, militanlık, süreç için belirleyici olacaktır. Helmet arkadaşımızın şehadetinin 2. yılında da bu şehadetin anısına da böyle bir anlayışla mücadele yürüteceğiz. 1. yılda 'tüm eylemlerimiz böyle bir katliamın intikamını alma temeline olacak' dedik. Büyük bir devrimci intikam direnişi zaten yürütüyoruz, bu 2. yılda intikam almaktan öteye faşist-soykırımcı AKP-MHP varlığını bitirecek, çöküşe götürecek bir mücadeleyi ortaya çıkartmak hedefimizdir, görevimizdir, gerekli olanıdır. Sürecin bizden istediği, halkların beklediği, Önderlik ve şehitler çizgisinin emrettiği gerçeklik budur. Bunu net görmemiz lazım, bunun dışındaki ve gerisindeki bir duruş, tutum hedef doğru değildir, başarı da getirmez. O halde AKP-MHP faşizmini kesin yıkıma ve çöküşe götürecek bir anti faşist direniş gerilla savaşı öncülüğünde Devrimci Halk Savaşı çizgisinde başarıyla yürütmek ve halkın, insanlığın, şehitlerimizin bizden beklediğini, istediğini gerçekleştirmek şehitlerin anısına

temelinde yeniden partileşme sürecine en aktif öncü düzeyde katılan bir militan olmayı da bildi. Komploya karşı duruşta, Kürt özgürlüğünün komplonun yenilgisi temelinde gerçekleşeceği konusunda en küçük bir tereddüdü olmadı. Bu temelde PKK'nin yeniden inşa sürecine, paradigma değişimini ve yeniden partileşme sürecine büyük bir bilinç ve iradeyle en önde aktif olarak katılan yoldaşlardan biri oldu. İnşa Komitesi'nde değildi ama İnşa Komitesi etrafında toplanan, yoğunlaşan, birleşen öncü kadrolar içerisindeydi. Yeniden inşa

yöntemlerinin katkısı ve etkisi oldu.

Başur toplumunun tarihten gelen derin yurtseverlik bilincini, mücadeleciliğini temsil etti. Doğru bilinçlendirilirse Başur'da PKK çizgisinin, Apocu çizginin nasıl gelişip güçleneceği, sahiplenileceği, taraftar olacağı, nasıl bilinçli kadrolar ortaya çıkartacağını en iyi bir biçimde Helmet Yoldaş gerçeği gösterdi. Tarih bilinci, toplumsal bilinç, özgürlük bilinci, bu temelde oluşan cesaret ve fedakarlık Başur gençliğinin, insanının, kadınlarının Önder Apo çizgisinde eğitilip, örgütlenerek güçlü bir birliğe ula-

tışma götürmez bir gerçektir. Böyle bir yoldaşlar topluluğunun en seçkin, en öncü temsilcilerinden birisinin Helmet Yoldaş olduğunu, her zaman Başur'da doğru, devrimci, yurtsever, özgürlükçü yolu temsil ettiğini biliyoruz. Bu şimdiye kadar da böyle oldu, bundan sonrada böyle olacaktır. Helmet Yoldaşın anısı tüm hareketimizi, dört parça Kürdistan ve yurtdışındaki halkımızı eğitip örgütlediği gibi Başur'daki halkımızın doğru özgürlükçü çizgide eğitilip, örgütlenmesinin ve mücadeleye çekilmesinin de öncüsü, iradesi olacaktır. Her zaman

Şehit Nucan
(Cennet Dirlik)

Şehit Kasım Engin
(İsmail Nazlıkul)

Tüm PKK kadro ve sempatizanları, tüm Partili yoldaşlar, hepimiz Kasım Engin Yoldaş anısına Önderlik ve Parti çizgisinde daha güçlü partileşerek kendimizi Önderlik ve şehitler çizgisinde eleştirel-özeleştirel sorgulamadan geçirip yenileyerek, devrimci intikam görevlerimize her alanda daha güçlü sahip çıkacağız. Daha büyük savaşıp daha büyük kazanacağız. 2020 yılını Kasım Engin intikam yılı haline getireceğiz. 2020 yılını İmralı tecridinin kırıldığı, AKP-MHP faşizminin yıkıldığı, Kürdistan'da özgürlüğe, Türkiye'de demokrasiye adım atıldığı bir yıl yapacağız. Böyle bir mücadeleyi başarıyla yürütmek için her alanda öncülük görevlerimize daha güçlü sahip çıkıp, mutlaka başaracağız.

da vereceğimiz en temel ve doğru cevaptır. Biz bu bilinçteyiz, böyle bir gerçeğin gereğini de görüyoruz, bunun gereğine göre de bu yıl mücadelesine yürüyeceğiz. Bundan başka bir tutum olamaz, hiç kimsenin kaygısı, endişesi kesinlikle olmamalıdır.

Helmet Yoldaş, Önderlik çizgisi temelinde yeniden partileşme sürecine en aktif öncü düzeyde katılan bir militandı

Helmet Yoldaş gerçekten de Başurî Kurdistan'daki gençliğin 90'lı yıllarda Apocu harekete, Özgürlük Mücadelemize katılmasında önemli belirgin yeri olan bir yoldaşımızdı. İlk katılımlardan değildi, ama gerilla direnişinin Bakur'dan Başur'a yayılımında yine 92 Güney Savaşı'nda gerçekliği gören anlayan, bu temelde Kürt varlığının ve özgürlüğünün Kürdistan bütünlüğü içerisinde nasıl bir direnişle ancak başarıya götürülebileceğini anlayıp bu temelde Önderlik çizgimize, PKK'ye katılım gösteren bir yoldaşımızdı. Önderlik eğitimi gördü, 90'lı yıllarda aktif gerilla mücadelesi içerisinde oldu. Daha sonra Uluslararası Kompo'ya karşı her türlü provokatif tasfiyecî girişim karşısında Önderlik etrafında birleşen, Önderliği doğru anlamaya çalışan, Önderlik çizgisi

olan PKK'de en aktif çalışan oldu, öncü rol ve misyon üstlendi. Yönetim düzeyinde hep görevler aldı. Yeniden inşa olan PKK'nin merkezi yönetiminde görev aldı. En son PKK Merkez Komitesi görevini yürütüyordu. Askeri-ideolojik faaliyetlerle birlikte siyasi-toplumsal faaliyetlerde de bu süreçte yoğun yer aldı. Başur'da çalıştı, diğer alanlarda bulundu, genel yönetim görevleri yürüttü. En son bu temelde KCK Genel Başkanlık Konseyi üyeliği görevi yürütüyordu. 2013 yazında yapılan Kongra-Gel Genel Kurulunun kararlaştırdığı temelde yeni oluşan Genel Başkanlık ve yardımcı konumunda olan Genel Başkanlık Konseyinin üyeliği görevini üstlendi, Kongra-Gel tarafından o göreve seçildi. Şehit düştüğü ana kadar da böyle bir görevi başarıyla yürütmek için yoğun aktif bir çaba içerisinde oldu. Hep pozitif yaklaştı, hata ve eksiklikleri eleştirdi ama üslubu pozitif, kazanımcıydı, sadece yanlış gören ve eleştiren değil, doğruları gösteren, karşıdakini doğru bilinçle yoğuran, doğruya çeken, ikna etmeye çalışan bir üslubu her zaman vardı. Bu bakımdan da olumsuzluğu değil, olumluluğu geliştir; sıkıntıyı, çözümsüzlüğü değil, çare ve çözüm bulan bir tutumun, yöntemin, tarzın anlayışın sahibi oldu. Birçok sorunun çözümünde bu yaklaşımlarının,

şabileceğini net bir biçimde ortaya koydu. Bizim öncelikle bu gerçeği görmemiz gereklidir. Özellikle Başur'da yeterince örgütlenemeyen, örgütlenmede zayıf kalan, bunu çeşitli gerekçelere dayandırmaya çalışan yaklaşımlar bu gerçeği daha somut ve net görmeliler. Gerçeği temsil eden Helmet Yoldaş gerçeğidir, şehitlerimizin gerçeğidir. Doğruyu onlar temsil ediyorlar. Ölçü onlardır. Kendimize göre ölçü belirlememeliyiz, ölçü kayması olmamalıdır. Bunu net ifade edebiliriz. Buradan baktığımızda aslında Helmet Yoldaş şahsında PKK çizgisi, Apocu çizgi Başur'da zafer ve başarı kazanmıştır. Başur halkımızın böyle bir çizgi temelinde eğitilip örgütlenebileceğinin kanıtı olmuştur. Gerisi pratik çalışmadır, doğru çalışmadır, böyle bir örgütlenme ve eylemi geliştirmedir. O da militanın, örgütün, kadronun işidir.

Helmet Yoldaş ve bütün diğer şehitlerimiz bu durumu kanıtlamıştır. Artık değiştirilemez hale de getirmiştir. Dolayısıyla AKP-MHP faşizmine karşı tüm Kürdistan'da yürüttüğümüz bu mücadelede Başur'daki duruşun, direnişin hangi çizgide olması gerektiğinin de somut örneği oluyor. Bugün en diri kesim Başur kesimiye, en anlamlı ve etkisi çok olan direnişler Başur'da gelişiyorsa, bunun Başur'da mücadeleye katılan şehit düşün, mücadele eden yoldaşların öncülüğünde geliştiği tar-

mücadelemize bu temelde öncülük edecek, yol gösterecektir. Kendimizi bu temelde eğiteceğiz, örgütleyeceğiz, mücadeleye sevk edeceğiz, daha büyük direniş daha çok kazanacağız. Kesinlikle kararlılığımız bu çerçevededir. Zaten ne kadar etkili bir direniş pozisyonunun geliştiği ortadadır. Bütün bunların bu vahşi saldırılar karşısında kahramanca direnen, kendilerini feda eden şehitlerimizin öncülüğünde olduğu, Önderlik direnişimizin öncülüğünde olduğu açık bir gerçektir. Toplumu, herkesi en çok Önderlik ve şehitler gerçeğimiz etkiliyor, eğitiyor, cesaret ve fedakarlık kazandırıyor, mücadeleye çekiyor, şimdiye kadar böyle oldu, bundan sonra da daha güçlü bir biçimde böyle olacaktır. Hareket ve halk olarak Önderlik ve şehitler çizgisinde kendimizi daha çok eğiteceğiz, daha fazla düzeltip, militanlaştıracğız, görev ve sorumluluklarımıza daha çok sahip çıkan ve daha büyük başarılar bir pratiğin sahibi olacağız.

Bu 1. şehadet yıldönümünde Helmet Yoldaş vereceğimiz söz kesinlikle bu temeldedir. Bu çerçevede şehadetinin 1. yıldönümünde Helmet Yoldaş bir kere daha saygı ve minnetle anıyoruz, amacını başarma mücadelesini bu 2. yılda çok daha güçlü bir biçimde geliştireceğimizi belirtiyor, bunun sözünü veriyoruz.

Zor koşullarda direnip başarmanın tarzını mücadelenin her anında pratikleştirelim

Mustafa Karasu

1 4 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi yıllar geçtikçe daha da anlamlı hale gelmektedir. Bu onun uzun vadeli karakteri ve etkileyiyle bağlantılıdır. Sadece zindandaki baskıya, zulme karşı ortaya çıkmış bir direniş değildir. Her yıl bu gerçeklik daha da fazla ortaya çıkmaktadır. Kuşkusuz bu direniş zindandaki baskı ve zulüm karşısında ortaya çıkmıştır. Ancak zindandaki baskı ve zulmün karakteri sadece zindanla ilgili olmadığı için bu direnişin Kürt halkının Özgürlük Mücadelesi açısından değerinin sürekli artması ve anlamının zenginleşmesi bu karakteriyle ilgilidir. Bunun da Kürt halkı üzerinde uygulanan soykırım sisteminin kapsamı, bu soykırım sisteminin içinden geçtiği dünya, bölge ve düşman gerçekliğiyle yakından bağlantısı vardır.

Kürtler üzerinde uygulanan soykırım gerçeği bu direnişin neden büyük olduğunu ortaya koymaktadır. Ancak, bu direnişin sadece gerçekleştiği zamanda değil, daha sonraki zaman açısından da hala önemini ve canlılığını korumasının nedenlerinin daha kapsamlı irdelenmesi ve anlaşılması gerekmektedir. Bu yapılmazsa bu direnişin büyüklüğü anlaşılamaz. Bu direnişin büyüklüğü Kürdistan gerçeğiyle, Kürtler üzerinde uygulanan soykırım gerçeğiyle, Kürt düşmanlarının ittifaklarıyla, yine işbirlikçi Kürt gerçeğiyle ilgilidir. Bu gerçeklikler anlaşılmadan 14 Temmuz'un anlamı ve değeri tam ortaya konulamayacağı gibi bu direnişin ortaya çıkmasındaki irade, düşünce gücü de anlaşılamaz. Çünkü soykırımcı sömürgeci Türk devleti gerçeğini anlamak kadar onu doğru anlayıp, doğru ifade edip bu sömürgeciliğe karşı doğru tutum koyan ve doğru mücadele anlayışını ortaya çıkaran kişilik ve zihniyeti de anlamak önemlidir. Bu zorluklara karşı direnen, mücadele eden ve mücadele zihniyeti ortaya çıkaran kişiliğin, düşüncenin ve tutumun da 14 Temmuz'un ortaya çıkmasındaki rolü çok önemlidir.

Kürdistan gerçeği zordur. Kürdistan coğrafyası, Ortadoğu coğrafyası, Kürdistan gibi 4 parçaya bölünen bir ülke olması mücadelenin zorluğunu oldukça artırmaktadır. Ama sadece zorlukların, baskının ağırlığı ve yoğunluğu direnişin büyüklüğünü ortaya çıkarmaz. Kuşkusuz tarihselliği ve güncelliği içinde zorlukları büyüklüğüyle ve bütünüyle görmenin yanında bunu böyle görüp buna karşı büyük mücadele ve büyük direniş iradesinin ortaya konulması çok önemlidir. Böyle bir soykırımcı sömürgeciliğe karşı ancak çok sağlam duruş ve iradeyle mücadele edileceği bilinci ortaya çıkarılırsa o zaman tabii ki koşulların zorluğu direnişin de büyüklüğünü koşullar. Bu yönüyle zorlukların büyüklüğüyle, Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin düşmanlarının acımasızlığıyla buna karşı mücadelenin de büyük ve amansız olduğunu görme gerçeği arasında bir bağ vardır. Zaten bu bağ görülmeyen zaman zorluklar ve düşman gerçeği tamamen

hakim olur ve ona karşı direnilemez. Bu durum, Kürt gerçeğinde Kürt'ün soykırımıyla sonuçlanır.

Önder Apo Kürdistan'daki sömürgeciliğin herhangi bir sömürgecilik olmadığını tespit etmiştir

Ancak Önder Apo daha ilk günden Kürdistan coğrafyasının, tarihsel toplumsal gerçeğinin, düşmanlarının durumunu, Ortadoğu üzerindeki egemen güçlerin politikalarını, Ortadoğu'nun dünya dengeleri içindeki yerini değerlendirerek böyle bir coğrafyada kolay

PKK 12 Eylül'ün o azgın

saldırısı karşısında

dağılmadıysa, ayakta

kaldıysa bunun nedeni daha

ilk günden Önder Abdullah

Öcalan'ın bu gruba

kazandırdığı özelliklerdir.

Yani Kürdistan Devrimi'nin

zorluklarına, düşmanın

acımasızlıklarına karşı

gelecek bir örgüt, militanlık

anlayışının daha ilk günden

verilmesidir. Kürdistan'da

ancak böyle bir kadro ve

örgüt gerçeğiyle, böyle bir

zihniyetle mücadele

edileceğinin derin bilincine

varılmasıdır.

Bu çok önemlidir.

yollardan başarının gelmeyeceğini vurgulamıştır. Böyle bir coğrafyada, ülkede ancak zorluklara karşı mücadele gücü ortaya konulursa, bu zorlukları aşacak bir direniş iradesi, örgüt anlayışı ve militan gerçekliği ortaya çıkarılırsa sonuç alınabilir, demıştır. Bu yönüyle Önder Apo o güne kadar ki Kürt siyasal hareketlerinin Kürdistan'daki sömürgeciliği karşılayamayacağını, buna karşı direnemeyeceğini, bu soykırımcı sö-

mürgecilik karşısında yenilgiye uğrayacağını açık ve net söylemiştir. O zaman soykırımcı sömürgecilik demiyorduk. Ama anlatımın içeriği bu sömürgeciliğin tamamen soykırımcı sömürgeci olduğunu ifade ediyordu. "Türk devleti Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirmek istiyor, nihai hedefi budur" değerlendirmesi zaten Kürdistan'daki sömürgeciliğin herhangi bir sömürgecilik olmadığını açık ifade edilmesidir.

60'lı-70'li yıllarda dünyanın birçok yerinde sömürgeciliğe karşı mücadele vardır. Ama Kürdistan'daki mücadelenin zorluğunu, Kürdistan üzerinde uygulanan sömürgeciliğin dünyanın diğer yerlerindeki sömürgecilerden farklı olduğunu ortaya koymak için 60'lı, 70'li yıllarda farklı bir sömürgecilik biçiminde kendini ortaya koyan Siyonizm ve Güney Afrika'daki Apartheid rejimine benzetilmiştir. Güney Afrika'daki Apartheid rejiminin siyahların iradesini tanımadığı, siyahları sadece köle gördüğü belirtilmiştir. Yine İsrail Siyonizm'inin de o

leşemeyeceği daha 1970'lerde çok açık ve net dile getirilmiştir.

Apocular, zorun zoru koşullarda mücadele zihniyeti, anlayışı ve kültürü edinmiştir

Önder Apo daha o yıllarda arkadaşlarına, "ben size kolay bir devrim, mücadele olacağını söylemiyorum, bu mücadele çok zorlu geçecektir," demıştır. Ve ek olarak da Ortadoğu, dünya gerçeğini çözümleyerek burada herhangi bir güce dayanılamayacağını, sadece öz güce dayanarak mücadele edileceğini, güç kaynağının öz gücü olduğunu, Kürt toplumunun kendi gücünü ortaya çıkarması gerektiğini belirtmiştir. Kürt toplumsal gerçeğiyle doğru ideoloji, doğru siyaset, doğru örgüt, doğru militanlık, doğru eylem tarzı birleşerek Kürdistan'da uygulanan sömürgecilik yenilgiye uğratılabilir, demıştır. Bu yönüyle Önder Apo, PKK'nin ilk büyük belgesi olan Kürdistan Devriminin Yolu'nda, yani ma-

terir. Bu özelliği, çok zor bir devrime hazırlanan bir grup olmasından ileri gelmiştir. Daha başından tam bir fedai militan oluşum olarak şekillenme, her şeyiyle bütün yaşamını Kürt halkının özgürlük mücadelesine adanmış durumudur. Apocu kadrolar hiçbir örgütün kadrosuna benzememiştir. Daha ilk günden düzenle bağı koparmıştır. Okulla, ailesiyle, küçük burjuva hayalleriyle bağı koparmıştır. Tek hedef vardır; o da Kürt halkının özgürlüğü için mücadele etmek ve bütün yaşamını bunun için hasretmektir. Bu yönüyle PKK'yle diğer Kürt örgütleri arasında herhangi bir fark değil, muazzam bir fark vardır. Diğer Kürt gruplarının Kürdistan'ın bu zorluklarına katlanacak ne bir zihniyeti, ne bir iradesi, ne bir örgüt ve militanlık anlayışı ne de bunun fedakarlık düzeyi bulunmaktadır. Sanki Kürdistan dünyanın herhangi bir yerindeki sömürgeciymiş gibi, düşman dünyanın herhangi bir yerindeki düşmanmış gibi yaklaşmış, bu nedenle dünyanın herhangi bir yerinde verilecek mücadele

topraklarda tamamen Yahudilerin hakimiyetini esas aldığını, başkalarının, yani Arapların bu topraklarda herhangi bir irade olmayacağını ortaya koyduğu belirtilerek Kürtler üzerindeki egemenlikle karşılaştırılmıştır. Şimdi bakıldığında Kürdistan'da onlardan öte bir soykırımcı sömürgecilik uygulandığını görüyoruz. Ama o zamanlar Apartheid ve Siyonizm çok öne çıktığından, onların acımasızlığı bilindiğinden Önder Apo Türkiye'deki resmi ideolojiyi, Kemalizm'i de bu çerçevede ele almıştır. Bu yönlü çözümlemelerle Kürdistan'daki mücadelenin zorluğunu, düşmanın acımasızlığını, bölgenin durumu, Kürdistan'ın 4 parçaya bölünmesi, her parça üzerinde farklı bir sömürgecilik uygulanması, uluslararası sistemin de bu Ortadoğu düzenini kabul edip Kürt soykırımını onaylaması, teşvik edip desteklemesi gerçeği ortaya konulmuştur. Buna karşı da mücadelenin büyük olması gerektiği, dünyanın herhangi bir köşesindeki mücadele düzeyiyle Kürt halkının özgür-

nifistoda bu gerçeklikleri çok yalın ve net ortaya koymuştur. Kürdistan Devrimi'nin karakteri, özellikleri çarpıcı biçimde ortaya konulmuştur. Böylece daha ilk günden itibaren Apocular, yani PKK militanlığı Önderliğin belirlemeleri doğrultusunda zorun zoru koşullarda mücadele zihniyeti, anlayışı ve kültürü edinmiştir. Buna göre bir örgüt, militanlık anlayışı daha en baştan geliştirilmiştir. Daha baştan iş sıkı tutulmuştur. Kürdistan Devrimi'nin zorluklarına göre bir örgüt ve militan gerçeği, bir mücadele, direniş iradesi ve duruşu yaratılmıştır.

Eğer daha 15-20 kişilik grupken herkes bu grubun farklı olduğunu görmüşse; bu grup, duruşuyla 15-20 kişiyken bile binlerce, on binlerce kişiymiş gibi kendini gündeme koymuşsa, bütün Türk ve Kürt sol gruplarının bu küçük grubu yakından takip etmesi söz konusu olmuşsa bu, Apocuların çarpıcı devrimci karakteriyle ilgilidir. Daha 15-20 kişiyken bu kadar ciddiye alınmak zaten Apocu grubun nasıl bir oluşum olduğunu gös-

Kürdistan'da verilirse sonuç alınabilirmiş gibi çok yanılgılı bir zihniyet ve duruşa sahip olmuşlardır. 12 Eylül'ün sert rüzgarı karşısında hemen dağılmaları, bu rüzgar karşısında sonbahardaki kuru otlar gibi savrulup uçmaları bu gerçekliklerinin ifadesidir.

PKK, 12 Eylül'ün o azgın saldırısı karşısında dağılmadıysa, ayakta kaldıysa bunun nedeni daha ilk günden Önder Abdullah Öcalan'ın bu gruba kazandırdığı özelliklerdir. Yani Kürdistan Devrimi'nin zorluklarına, düşmanın acımasızlıklarına karşı gelecek bir örgüt, militanlık anlayışının daha ilk günden verilmesidir. Kürdistan'da ancak böyle bir kadro ve örgüt gerçeğiyle, böyle bir zihniyetle mücadele edileceğinin derin bilincine varılmasıdır. Bu çok çok önemlidir. Bu gerçekliği anlamadan, zindanın zor koşullarında Apocuların, PKK'nin nasıl direndiğini, 14 Temmuz Direnişi'nin nasıl gerçekleşti ve başarılı olduğunu, anlayamayız. Her şeyden önce Apocular, Kürdistan koşulları için zorun

zoru koşulları değerlendirmesi yapmıştır. Böyle bir düşman gerçeği var, denilmiştir. Böyle bir düşman gerçeği karşısında amansız bir mücadele verileceğinin, bu mücadelenin büyük zorluklar içinde geçeceğinin, Kürdistan'da en ufak bir şeyin bile büyük bedeller ödenerek kazanılacağına, taştan yaşamı yeşertmek gibi bir büyük mücadeleye, iradeyle, inançla ancak bu mücadelenin yürütülebileceğinin bilinciyle hareket edilmiştir. 14 Temmuz gerçeği anlaşılacaksa Apocuların ilk çıkışındaki bu gerçekliğinin çok iyi anlaşılması gerekiyor. Nasıl bilinç edindiler, ilk zihniyetleri nasıldı, ilk düşünceleri neydi, ilk sözcükleri neydi, yaşam ve

denilmişse, bu mücadele yaklaşımı zindanda da ortaya konulmuştur. Çünkü zorun zoru koşullarda bir cezaevi gerçeği vardır. Düşman gerçeği acımasızdır, mücadelenin geliştirilmesi için imkan yoktur. Sadece imkansızlıklardan söz edilebilir. Nasıl ki Apocu grup başından beri imkana dayanılmayacağını, Kürdistan'da imkanların olmadığının görülerek mücadele edileceğini söylemişse; benzer bir durum 12 Eylül sonrası zindanlarda da vardır. İşte bu nedenle PKK'nin önder kadroları zindanda da bu zorun zoru koşullarda ancak zorluklara katlanılarak, mücadele edilerek başarı elde edilebilir, demişlerdir. Kürdistan gerçeği de böyledir, Kürdistan'daki zindan gerçeği de böyledir. Kürdistan'daki düşman gerçeği nasıl dünyanın hiçbir yerinde görülmedik bir düşmansa, Diyarbakır Zindanı'ndaki düşman da böyledir. Dolayısıyla nasıl ki dışarda düşmanın zorluğu, koşulların zorluğu sadece ve sadece Apocular için mücadele gerekçesi olarak görülmüşse, zindanda da zorluklara böyle yaklaşmıştır.

Önder Apo'nun verdiği bilinç 12 Eylül'ün zindan koşullarında PKK'lilere büyük bir avantaj kazandırmıştır. PKK'li-lerin durumu doğru değerlendirip buna karşı doğru mücadele vermesini beraberinde getirmiştir. Bu koşullarda ancak fedaice direnilirse düşman geriletebilir, yaklaşımıyla hareket edilmiştir. Yani kolay başarı aranmamıştır. Zindandaki düşmanın sıradan bir mücadeleyle, tutumla geriletemeyeceği kavranılmıştır. Ancak çok güçlü bir direniş, fedai bir direniş, kıran kırana bir mücadele ortaya konulursa düşman geriletebilir, düşman karşısında başarı kazanılabilir, tutumu ortaya konulmuştur. Bu direniş hangi temeller üzerinde yükseldi, direnişin gerisindeki hakikat nedir, sorusunun cevabı en başta Apocu hareketin tarih sahnesine çıktığı dönemdeki zihniyeti, Kürdistan'daki düşman gerçeğini anlaması, bunu karşılayacak bir örgüt, militan, eylem çizgisi ve mücadele iradesidir. Zindan direnişinin gerisindeki hakikat ve bu direnişin temeli bu pence-reden, bu çerçeveden bakıldığında kavranabilir. Eğer zindan direnişçileri ilk Apocu olduklarında böyle yetişmeselerdi 'zorluklar karşısında bir şey yapılamaz' derlerdi. Nitekim dışardayken Kürt ve Kürdistan gerçeğini kavrayıp buna göre kadro, örgüt ve militan gerçeği yaratamayanlar zindanın zorlukları karşısında 'bir şey yapamayız' demişlerdir. Dışarda da mücadele anlayışları, yöntemleri düşmanı karşılayacak durumda olmadıktan 12 Eylül karşısında tüm gerçeklikleri ortaya çıktı. Böylece Önder Apo'nun onlar için yaptığı değerlendirmeler 12 Eylül koşullarında kanıtlandı. Önder Apo'nun Kürdistan'da nasıl bir militanlık, nasıl bir örgüt, nasıl bir mücadele gerçeği sorularına verdiği cevapların doğruluğu görüldü. Tabii ki biz diğer örgütlerin böyle bir duruma düşmesini istemedik. İsterdik ki, onlar da dirensin, onlar da mücadele etsinler. Ama edemezlerdi. Çünkü zihniyetleri ve örgüt yapıları Kürdistan gerçeğini karşılayacak durumda değildi. Kürdistan gerçeğine göre bir zihniyet, bir örgüt anlayışı yoktu, bir yaşam ve mücadele felsefesi yoktu. Ama Apocular böyle değildi. Apocular zorun zoru koşullarda mücadele edecek bir zihniyet, örgüt ve militan gerçeğine sahipti. Bu açıdan Diyarbakır koşullarında zulümle karşılaşıldığında nedir bu zulüm, denilmedi. Evet, zulüm ağırdı ama düşman gerçeği biliniyordu. Düşman gerçeği bu; o zaman ona uygun da bir direniş, mücadele ortaya konulacaktı. Militanlar ve Kürt halkının özgürlük mücadelesini verenler için durum budur, bundan kaçınılamazdı.

PKK'liler şahsında Kürdistan özgürlük davasının zindanların betonuna gömülmesi hedeflenmişti

Ya Apocu olarak, militan olarak, PKK'li olarak bitirilecektik, yok olmayı kabul edecektik ya da zorlukları gerekçe yapmadan direnecektik. Nasıl ki Kürdistan üzerindeki soykırımcı sömürgecilik karşısında ya büyük direnecek ya da soykırım kabul edilecekti, zindanda da karşılaşılan gerçeklik buydu. Bu durum karşısında ne yapılacak, direnilmez, denilemezdi. Çünkü bu düşman nasıl ki Kürt'ü inkar ediyorsa, yok etmek istiyorsa; içerde de ben böyle düşüncüyü, fikri kabul etmem, böyle düşünce ve fikirle yaşama hakkı yoktur, diyordu. Aslında dışarda Kürt'e yaşam hakkı yoktur, yaklaşımı zindanda da böyle düşüncelere yaşam hakkı yoktur biçiminde ifadesini bulmuştur. İkisi de aynı şeylerdir, inkarcılıktır. Dışarda olduğu gibi zindanda da varlığımız kabul edilmiyor, olduğumuz gibi kabul ediliyorduk. Sadece Kürtlüğümüz reddedilmiyor, sosyalist olamazsınız, devrimci olamazsınız, PKK'li olamazsınız, dayatması yapıyordu. Ne olunacak: Türk olunacak. Herkes Türk olacak. Bu da yetmez, siyasi olarak da soykırımcı sömürgeciliğe hizmet edilecektir. İtirafçı ve pişman olunacaktır. Bütün Kürtlere, 'Bakın bu dava boştur, Kürdistan diye bir şey yoktur, bunun peşinden gitmeyin, biz kandırıldık, biz yanlış yaptık, pişmanız' diyecek, Kürdistan üzerindeki soykırım politikasına destek ve güç verecektik. Böylece Kürdistan'da mücadele verilemeyeceğinin, Türklüğe teslim olmaktan başka yol olmadığının sembolleri ve somut delilleri olacaktı.

Öyle ya, PKK'liler en büyük iddiada bulunmuş. Şöyle sömürgeciliği yıka- cağız, böyle yok edeceğiz, böyle mücadele edeceğiz, bu sömürgeciliği ne olursa olsun kabul etmeyeceğiz, sonuna kadar direneceğiz, diyenler bile teslim olmuşsa, en yiğitleri teslim olmuşsa ve pişmanlık göstermişse o zaman başkalarına teslimiyetten başka bir yol yoktur! En yiğitleri bu hale gelmişse diğerleri için sonuç soykırım politikasına boyun eğmek ve kabul etmektir. İşte böylesi bir dayatma vardı. Bu tabii ciddi bir dayatmaydı. Yani PKK'lilerin yok edilmesi, tasfiye edilmesi; PKK'liler şahsında Kürdistan özgürlük davasının zindanların betonuna gömülmesiydi. O zaman nasıl ki Kürdistan'da uygulanan soykırımcı sömürgeciliği Apocular kabul etmemiş, isyan etmişlerse zindanda da bu militanlık, bu duruşun devam etmesi gerekiyordu. Bir kere tarihsel olarak bu zihniyet ortaya çıkmıştır. Yani zorun zoru koşullarda mücadele etme zihniyeti ortaya çıkarılmıştır. İşte Diyarbakır 5 No'ludaki direniş, Apocu grup şahsında daha ilk oluşum sürecinde ortaya çıkan Kürdistan Devrimi'nin tarzının, zihniyetinin zindanda pratikleşmesi olmuştur.

Kürdistan Devrimi'nin bu zihniyeti ve tarzı 12 Eylül öncesi Önder Apo tarafından ortaya konulmuştu. Ama bunun büyük sınanması Diyarbakır Zindanı'nda olmuştur. Zorun zoru koşullarında direnip başarıma iradesi sadece ideolojik-teorik olarak değil, pratik olarak da militanların önüne gelmiştir. Bu durum karşısında bu teorinin, bu zihniyetin önder kadrolar şahsında pratikleşmesi gerekiyordu. Kendini sınaması ve ortaya koyması büyük önem taşıyordu. Önderliğin bu zihniyeti, mücadeleye yaklaşımı, Kürdistan Devrimi'nin nasıl olacağı yönündeki değerlendirmeleri önder kadrolar şahsında zindanlarda pratikte sınanmıştır, sınavdan geçmiştir. Teori gridir, yaşam yeşildir, derler. Teoride

doğru görülenler yaşamda pratikleş- meyebilir. Çünkü yaşamın yeşil, yani renkliliği karşısında teorinin gri, tek renkli hali etkisiz kalabilir, sonuç al- mayabilir. İşte Kürdistan Devrimi'nin zihniyetinin, tarzının, söylemde ortaya ko- nularının gerçekten ne kadar doğru olup olmadığı, olmayacağı zindanda sınanmıştır. Ve Önder Apo'nun ortaya koyduğu zihniyetin doğruluğu görülm- üştür. Ancak Kürdistan ve düşman ger- çeğine bu zihniyetle yaklaşılarak dünya ve insanlık tarihinde görülmemiş bir iradeyle direnilmesi gerekmektedir. Zin- danda böyle bir direniş iradesi ortaya konulmuştur.

"Bizim için artık yaşamın anlamı direnmektir"

Kürt'e dayatılan; "ya yok olacaksın ya direneceksin. Hatta Türk olmaktan başka yol yok!" Dışarda gerçekten böyle bir siyasal sistem kurulmuştu. "Yaşayacaksan Türk olacaksın," dışarda dayatılan budur. "Türk olmazsan aç kalırsın, sefil kalırsın, ölürsün, öldürü- lürsün. Zindanda da Türk olacaksın, bunu kabul edersen fiziki olarak ya- şarsın, yoksa sürekli işkence ve zulüm görürsün, yani yaşayamazsın." Kür- distan'daki soykırımcı sömürgeciliğin Kürdistan toplumuna dayattığı, ama Apocuların bunu kabul etmeyerek or- taya koydukları tutum ne olmuşsa, zin- danda da benzer duruş gösterilmiştir. Mahkemelerde savunma hakkı bile yoktur, verilmiyor. Sadece itiraf yapar- san, pişmanlık gösterirsen, bütün dü- şüncelerini kusarsan, yani soykırıma hizmet edersen, Kürt'ün yok edilmesine hizmet edersen mahkemede istediğin kadar konuşabilirsin. Yoksa mahkemede evet ya da hayır deme dışında konuşma hakkın yoktur. Bu eylemleri yaptın mı yapmadın mı, sorusu karşısında niye yaptığını açıklayamazsın. Bu örgütün üyesi misin, değil misin, sorusu karşı- sında niye örgüt üyesi olduğunu açık- layamazsın. Sadece örgüt üyesi misin, eylem yaptın mı yapmadın mı, soru budur, cevap evet ya da hayır olacaktır.

Tabii bu temelde de örgüt üyesiysen ve eyleme girmişsen tek yol var, o da ölümdür, idamdır. O zaman idam vardı. Ama şu da vardı, onların bu idam da- yatması karşısında önder kadrolar hiçbir tereddüt göstermediler. İdamı, ölümü akıllarına bile getirmediler. Ya da akıl- larına şöyle getirdiler; burada ölümüne direneceğiz. Bizim için artık yaşamın anlamı direnmektir. Böyle bir yaklaşım gösterdiler. Ve şunu gururla, onurla söyleyebilirim, tüm Kürt halkı da onur duyabilir. Önder kadroların duruşu hep böyleydi, 14 Temmuz Direnişi'yle birlikte bu duruş tüm kadroların duruşu oldu. Apocu önder kadroların güçlü iradesi vardı ama 14 Temmuz Direnişi'yle bir- likte tüm kadroların duruşu görülmedik bir militanlığa ulaştı. PKK davalarında yüzlerce idam kararı verildi. Eğer o dönemde idamlar uygulanmaya konul- saydı PKK kadrolarının yüzde 99'u hiçbir tereddüt göstermeden idam seh- pasına gidecek ve sandalyesine kendisi tekme vuracaktı. Bu nasıl ortaya çıktı; Kürdistan Devrimi'nin militanlığı bunu ortaya çıkardı. Kürdistan Devrimi bunu gerektiriyordu. Bu militanlık dışında başka bir militanlığın Kürdistan'da ya- şaması, mücadele etmesi mümkün de- ğildi. O nedenle de PKK militanları, kadroları ölümü düşünmeyen ve ölümün üzerine üzerine giden, ölümü korkutan, idam sehpasına giderken de şehadete giderken de büyük bir coşkuyla görevini yapmanın huzuru içinde olmuşlardır. 14 Temmuz'da da yoldaşlar şehadete böyle gitmiştir. İdam alan kadroların duruşu da böyle olmuştur. İdamı onurla

karşılamanın huzurunu yaşamışlardır. Hatta düşmanın kendilerine idam kararı vermesini bu düşmana karşı militanlık görevini kararlılıkla yapmanın sonucu olarak görmüşlerdir. Öyle ki, mahkeme iki arkadaşına verdiği idamı hafifletici nedenlerden dolayı müebbet hapse çevirdiğini söylediğinde bu iki arkadaş; bizim hafifletici bir durumumuz yoktur, diyerek bu karara itiraz etmişlerdir.

14 Temmuz Direnişi'ni yaratan ger- çeklik Kürdistan Devrimi'nin zorluğunu kavrama gerçeğidir. Düşmanın zorlu- ğunu kavrama gerçeğidir. Bu zorluğu bilince çıkarmak, Kürdistan Devrimi'nin, düşmanın çok zor olduğunu bilmek ve buna karşı da görülmemiş büyük bir militanlıkla mücadele edileceğinin bi- lincine varmak önemlidir. 14 Temmuz Direnişi böyle bir zihniyet üzerinde şe- killenmiştir. Bu açıdan 14 Temmuz Kür- distan'da Kürt halkı özgür ve demokratik yaşama kavuşana kadar canlı bir ger- çeklik olarak varlığını sürdürecektir. 14 Temmuz'un anlamı ve değeri, Kürt hal- kının özgür ve demokratik yaşamı ga- ranti altına alınana kadar sürecektir. Özgür ve demokratik yaşam garantisi alındığında da özgür ve demokratik yaşamı 14 Temmuz direnişçiliğine, onun tarzına ve ruhuna borçlu olduğu- muzu her gün öğreneceğiz ve söyle- yeceğiz. Bu bilinçle yaşayacağız. Bizi özgür kılan neydi, demokratik yaşama kavuşturan neydi, bizi yok etmekten ne kurtardı ve var etti, derken 14 Tem- muz direnişçiliğini, 14 Temmuz ruhunu ve tarzını anlayacağız. Yani Kürdistan Devrimi'nin ruhunu ve tarzını hatırla- yacağız. Her şey böyle bir ruhla, tarzla kazanıldı, denilecek ve unutulmaya- caktır. 14 Temmuz unutulduğu zaman o özgür ve demokratik yaşamın, Kürt olarak yaşamın anlamı kavranmaz, de- ğeri anlaşılmaz.

14 Temmuz ruhunu da tarzını da yaratan Önder Apo'nun zihniyeti ve duruşudur

Diyarbakır Zindanı'nda gerçekten de koşullar çok zordu. Baskı, zulüm, işkence, her türlü insanlık dışı muamele vardı. İnsan aklının, havsalasının al- mayacağı bir zulüm vardı, vardı da vardı. Sözle anlatmak gerçekten kolay değildir. Ama bu zulme ne anlam verilecektir, buna nasıl karşılık verilecektir, bu önemlidir. Kürdistan'da da hiçbir in- sanın havsalasının alamayacağı soy- kırım sistemi vardır. 4 bin yıllık bir halka, insanlığın ilk toplumsal kültürünü ortaya çıkaran bir halka bunlar uygu- lanmaktadır. Kürtlerin ataları insanlığın ilk kültürünü ortaya çıkarmışlar, top- lumsallık burada şekillenmiş, şimdi in- sanlık değerlerini, kültürünü ortaya çı- karan bir halkın torunları, o kültürün mirasçıları, o kültürün devamı ortadan kaldırılmak isteniyor. Yani insanlığın kök hücre, dolayısıyla insanlık ortadan kaldırılmak isteniyor. Peki buna ne an- lam verilecek? İşte burada zulüm şö- yledir, böyledir, ağırdır, denilebilir, ama bunun anlamı nedir, ne anlam verece- ğiz? İşte burada önemli hale gelen bu zulmün niçin ve neden yapıldığı ger- çeğinin anlaşılmasıdır. Dışarda Önder Apo, Apocular bu zulmün ne olduğunu anlamışlar ve gereken tutumu takın- mışlardır. Zulüm ve düşman gerçeğini en iyi anlayan Önder Apo, Apocular olmuştur. Bu da Kürdistan tarihinin ka- derini değiştirmiştir.

Demek ki, baskıya ve zulme doğru anlam verildiğinde, ona karşı doğru tutum da beraberinde kendiliğinden gelir. Zindanda da bu kadar zulüm, iş- kence niye; bu soruya doğru cevap verilmiştir. Bu sadece o andaki Kemal'e, Hayri'ye, Mazlum'a, Ali'ye, Akif'e yapılan

◆ ◆ ◆
**Kemal Pir'in, Hayri
Durmuş'un, Akif Yılmaz'ın,
Ali Çiçek'in, Mazlum
Doğan'ın, Ferhatların,
Necmilerin, Mahmutların,
Eşreflerin, bu büyük
direnişçilerin yaşam ve
mücadele felsefesi sadece
PKK kadrolarının, PKK
militanlarının,
sempatizanlarının değil,
Kürt halkının da yaşam ve
mücadele felsefesini
etkilemiştir. Kürt halkında da
yaşam ve mücadele
felsefesinin ölçülerini
yükseltmiştir.
Zaten Kürdistan'da ihtiyaç
olan budur.**

◆ ◆ ◆
mücadele felsefeleri neydi, sorularının cevabı 14 Temmuz'un tarihsel temel- lerini ortaya koyar. Burada Önder Apo'nun kişiliği, duruşu, devrimci ka- rakteri ve yaratmak istediği yoldaşlık, arkadaşlık ve militanlık gerçeğinin çok iyi görülmesi gerekiyor.

Önder Apo'nun verdiği bilinç 12 Eylül'ün zindan koşullarında PKK'lilere büyük bir avantaj kazandırmıştır

Apocu grubun ilk dönemdeki ka- rakteri, ilk kuruluşundaki, ilk ortaya çı- kışındaki bu özellikleri anlaşılmadan 14 Temmuz anlaşılabilir. Bu özellikleri görmeden de bu direnişi izah etmek mümkün değildir. Zindanda da zorun zoru koşulları vardır. Hatta zindan, zorun zoru koşullarından daha zor ko- şullara sahiptir. Nasıl ki dışardayken Kürdistan coğrafyası ve düşman böy- ledir, mücadele zordur, buna karşı an- cak zorun zoru koşullarında mücadele etme iradesi ve gücü olursa kazanılabilir

işkence değildir. Onların idam edilmek istenmesi değildir. Bu zulüm o anda zindanda tutulan tutsaklar için değildir. 4 bin yıllık anlamı var, Kürt'ün geleceğinin anlamı var. Böyle bir zulüm! O zaman buna karşı da bir tutum olmalı. İşte bu tutum Apocu tutum olmuştur. Önder Apo'nun nasıl ki soykırımcı sömürgecilğe tutumu olmuştusa, zindandaki bu zulme karşı tutum da bu zihniyetten kaynaklanmıştır, o yaklaşımdan ve o duruştan kaynaklanmıştır. Bu açıdan da 14 Temmuz ruhunu da tarzını da yaratan Önder Apo'nun zihniyeti ve duruşudur. Onun zorluklar karşısındaki duruşudur, zorluklara verdiği anlam ve cevaptır. Bu açıdan Diyarbakır 5 No'lu zindanında Apocu zihniyet, tarz, ruh direnmiştir. Apoculuğun ilk sözü ve tarih sahnesine çıkış gerekçeleri direnmiştir. İlk sözün doğruluğu direnmiştir. İlk sözcükleri, anlamı direnmiştir.

**Kürdistan'da ancak
Kürdistan Devrimi'nin
tarzıyla mücadele edilirse
başarılı olunur. Kürdistan
Devrimi'nin tarzını da
14 Temmuz
Direnişi yaratmıştır.
14 Temmuz 1982'de
Kürdistan Devrimi'nin tarzı
netleşmiştir, açığa
çıkarılmıştır. Bu netleşip
açığa çıkarıldıktan sonra o
direnişin başarısını hiç kimse
engelleyemez. O da nedir,
zorun zoru koşullarda
direnme ve başarmaktır.**

**Zorlukları yılma değil,
mücadele gerekçesi
yapmaktır.**

14 Temmuz Direnişi'ni baskı ve zor yarattı demek bu direnişten hiçbir şey anlamamak olur. Baskı, zor, zulüm teslimiyete, ihanete, yok oluşa götürürdü. Kölece boyun eğmeye götürürdü. Bu açıdan direnişi, 14 Temmuz Direnişi'ni, zindan direnişini baskıyla açıklamak çok geri bir yaklaşımdır. 14 Temmuz Direnişi'nin, PKK'lilerin direnişinin büyük anlamını kavramamaktır. 'Baskı gör-düler, baskıya karşı direndiler' bu çok basit ve reddedilmesi gereken bir yaklaşımdır. Bu zulme karşı ne direnişe geçirdi, niye bu direniş oldu, çok daha basit olarak da niye başka gruplar direnmedi de Apocular direndi, sorusunun cevabı önemlidir. Bu sorunun cevabı bile bu direnişin temelini nereden kaynaklandığını açıkça ortaya koyar. Bu direnişi Önder Apo'nun ruhu, tarzı, duruşu ortaya çıkarmıştır. 14 Temmuz Önder Apo'nun direnişidir. Kemal, Hayri,

Mazlum direnmiştir, ama onlara bu ruhu ve tarzı kazandıran Apoculuktur, PKK'dır. Bunun ilk sözcükten başlayarak atılan temelleridir. 14 Temmuz Direnişi'ni anlarken bunları görmek gerekiyor. Bunları görmeden ne o direnişin temelini anlarız, ne de o direnişin sonradan nasıl büyük gelişmeler yarattığını, nasıl başarılı büyük bir direnişin mayası olduğunu anlarız. 14 Temmuz Direnişi'nin, Kürdistan Devrimi'nin tarzının nasıl somutta doğrulanarak bütün Kürdistan'ın, Kürt halkının, Kürt kadrolarının önüne esas ölçü olarak konulduğunun görülmesi ve anlaşılması gerekiyor.

14 Temmuz 1982'de Kürdistan Devrimi'nin tarzı netleşmiştir

Eğer bugüne kadar 40 yıllık bir direniş bütün saldırılara ve baskılara ağırlığına rağmen yenilmiyorsa 14 Temmuz ruhu ve tarzından dolayıdır. Nasıl ki zindanda baskıların yoğunluğu direnişi ezememiş, mücadelenin gelişmesini engelleyememişse 40 yıllık her türlü saldırı da 14 Temmuz ruhu ve tarzı karşısında başarısızlığa uğramıştır. Çünkü 14 Temmuz Direnişi, ruhu, tarzı Kürdistan Devrimi'nin ruhu, tarzı ve direnişçiliğidir. Zaten önemli olan bir toplumun, bir halkın mücadele ve direniş tarzının ortaya çıkarılmasıdır. Her mücadelenin başarısını

kansızlıklar ve zorluklar teslim olma gerekçesi haline getirilmişti. Bu açıdan baskılara ve zorluklara yaklaşım önemlidir. Kürdistan'da ilk defa baskılar ve zorluklar Kürdistan coğrafyasının ve Kürt halk gerçekliğinin bir parçası olduğu bilinciyle hareket edilmiş, bu da Kürt halk tarihini değiştirmede büyük rol oynamıştır.

14 Temmuz ruhunun, tarzının büyük ölüm orucunda somutlaşması, ortaya çıkması, PKK gerçeğinde militan ölçülerin netleşmesi anlamına gelmiştir. PKK kadrolarının nasıl olması ve mücadele etmesi gerektiğini, zorluklar karşısında nasıl tutumlar alması gerektiğini en açık ortaya koyan somut direniş olmuştur. Böylece 12 Eylül döneminde yurt dışına çıkan kadrolarımızda, yoldaşlarımız zindanlarda en zor koşullarda mücadele ediyorsa, Partinin önder kadroları en zor koşullarda direniyorlar, yaşamlarını ortaya koyuyorlarsa o zaman biz dışarda daha fazla mücadele imkanı bulabiliriz, daha etkili mücadele edebiliriz, düşüncesi gelişmiştir. Çünkü zindan dört duvar arasındır. İnsanların bedenlerinden, yüreklerinden başka mücadele aracı, imkanı yoktur. Ama dışarda örgüt militanları birçok araçla, yol ve yöntemle soykırımcı sömürgecilğe karşı mücadele edebilir. Bu gerçeklik PKK kadrolarında 14 Temmuz

Halk da 14 Temmuz direnişçiliğinden büyük oranda etkilenmiştir. PKK kadrolarının verdikleri söze bağlı olduklarını, "koşullar ne olursa olsun direneceğiz, özgürlük mücadelesi vereceğiz," sözlerini yerine getirdiklerini görmüştür. PKK'liler halkı özgürlük mücadelesine katmak için iddialı sözler söylemişlerdir ve bu sözlerini tutacaklarını da zindanda en zor koşullarda düşmana karşı direnerek göstermişlerdir. Bu tabii halkın PKK kadrolarına güvenini artırmış, Apocuların, PKK'nın verdikleri söz temelinde özgürlük mücadelesini yürüteceklerine inancı yükselmiştir. Bu da halkın mücadeleye azmini güçlendirmiştir. Halkın yurtseverlik ölçülerini yükseltmiştir. Halkta; "zindanda bu koşullarda direniliyorsa biz de direnebiliriz" inancı giderek gelişmiştir. Bu yönüyle 14 Temmuz direnişçiliğinin tarzı ve ruhu kadroda ve halkta mücadele azmini ve iradesini yükselten sonuçlar ortaya çıkarmıştır. Böylece Kürdistan koşulları zor da olsa, düşman zalim de olsa 14 Temmuz ruhuyla zorun zoru koşullarında düşmana karşı mücadele edilebilir, Kürdistan'da ancak zorluklar altında mücadele edilirse sonuç alınabilir, özgürlük ve demokrasi mücadelesi geliştirilebilir anlayışı halkta da gelişmiştir. Halk, artık Kürdistan Devrimi neden zor, düşman neden bu kadar zalim,

meyecektir. Yaşam sevinecektir ama özgür yaşam sevinecektir. Bunun için de her şey ortaya konulacaktır. Bu açıdan Kemal Pir'in, yaşamı uğruna ölecek kadar seviyoruz, demesi aynı zamanda; uğruna ölünecek bir yaşam, uğruna ölünecek bir ülke, toplum, halk gerçekliği yaratılması gerekir, biçimindeki bir yaşam felsefesinin sadece kadrolarda değil toplumda da gelişmesini beraberinde getirmiştir.

Öte yandan eskiden birazcık ben Kürt'üm diyen kendini yurtsever kabul ediyordu. Yurtseverlik neredeyse sadece Kürt'ün varlığını kabul etmekle, ben Kürt'üm demekle özdeşleşmişti ve yurtseverlik böyle anlaşılıyordu. Kuşkusuz Türk devleti gibi Kürt'ü Türkleştirmek, Kürt'ü yok etmek ve Kürdistan'ı Türk uluslaşmasının yayılma alanı haline getirmek isteyen bir devlet karşısında Kürt'üm demek de önemlidir. Kürtlüğünü kabul etmek, Kürtlüğünü yaşamak, Kürtlüğünün var olmasını istemek de önemlidir, ama bu özgürlük getirmiyor. Kürt'üm demekle Kürt, halk ve ülke özgürleşmiyor. Bu yönüyle de Önder Apo ilk günden itibaren yurtseverlik ölçülerini yükseltmiştir, yurtsever olmak için; bu ülke için, halkın değerleri için mücadele etmek gerekiyor, diyerek yurtseverliği Kürt'üm demekle özdeşleştiren anlayışı eleştirmiş, bunu aştırmak için de büyük çaba göstermiştir. Ancak bunun en yüksek düzeye çıkarılması ise Hayri Durmuş'un bütün yaşamını verdiği halde "Mezarıma borçlu yazın" demesiyle sağlanmıştır. Kürdistan'da yurtseverlik ölçülerinin bu düzeyde olması gerektiği, bu düzeyde olursa Kürt halkının özgürleşebileceği ortaya konulmuştur.

Böyle bir yaşam ve mücadele felsefesinin 14 Temmuz'da yaratılması, daha doğrusu Önder Apo'nun ilk çıkışından itibaren ortaya koyduğu yaşam ve mücadele felsefesinin 14 Temmuz Direnişi'yle somutlaşması, yükselmesi Kürdistan halkı açısından tarihi önemdedir. Yaratılan çok büyük bir değerdir. 14 Temmuz'un yarattığı en büyük değer bu yaşam ve mücadele felsefesidir. Yine Kürdistan'da başarının elde edilmesi için zorun zoru koşullarda direnme ve başarma iradesinin ortaya konulmasıdır. Yani Kürdistan Devrimi'nin tarzının ortaya çıkarılmasıdır. Zor koşullarda direnme başarma tarzının ortaya çıkarılmasıdır, bu ruhun ortaya konulmasıdır. Bunlar zaten büyük kazanımlardır. Bunlardan daha büyük kazanım yoktur. Bu kazanımlar olduktan sonra bir halkın özgürlük mücadelesini durdurmak, böyle bir yaşam ve mücadele felsefesine, böyle bir Kürdistan Devrimi'nin tarzına, böyle bir mücadele tarzına ve ruhuna sahip olan bir halkı köleleştirmek, özgürlüğünü engellemek mümkün değildir. İşte 14 Temmuz'un yarattığı kadro ve halk gerçekliği de bu yaşam ve mücadele felsefesi temelinde, Kürdistan Devrimi'nin tarzı ve ruhu temelinde ve bu ölçüler temelinde yükselmiştir. O günden bugüne halkımız da militanlar da kadrolar da mücadele ederek Kürdistan Devrimi'nin her yıl, her ay, her an sürekli gelişmesini sağlamışlardır.

14 Temmuz direnişçiliği zindanda zaten etkisini hemen göstermiştir. Zindandaki o baskı, zulüm devam etse de artık tutuklular eski tutuklular değildir. Bu düşmana karşı direnilebileceğini inancı gelişmiştir. İşkenceler olsa da artık işkenceler eskisi gibi sonuç vermemekte ve acıtmamaktadır. Önder kadrolar şehit düşmüşse, biz de mücadele edip başarabiliriz düşüncesi gelişmiştir. Zindanda örgüt büyük bir toparlanma yaşamıştır. Direniş öncesi büyük dağınıklık varken, direniş sonrası hızlı bir toparlanma gerçekleşmiş, direniş iradesi gelişmiş; öyle ki, o güne

getirecek tarz vardır. Bu Afrika'da şu tarzdır, Latin Amerika'da şu tarzdır, İran'da, Rusya'da, Çin'de şu tarzdır, Avrupa'da şu tarzdır ve o tarzlar uygulanırsa başarılı olunabilir. Ya da o tarzlar uygulandığı için başarılı olunmuştur. Kürdistan'da da ancak Kürdistan Devrimi'nin tarzıyla mücadele edilirse başarılı olunur. Kürdistan Devrimi'nin tarzını da 14 Temmuz Direnişi yaratmıştır. 14 Temmuz 1982'de Kürdistan Devrimi'nin tarzı netleşmiştir, açığa çıkarılmıştır. Bu netleşip açığa çıkarıldıktan sonra o direnişin başarısını hiç kimse engelleyemez. O da nedir, zorun zoru koşullarda direnme ve başarmaktır. Zorlukları yılma değil mücadele gerekçesi yapmaktır. İmkansızlığı direneme gerekçesi değil, imkansızlığı Kürdistan gerçeğinde mücadele ve direnme gerekçesi yapmaktır. İmkansızlara dayanmadan mücadele etmektir. İmkansızları bizzat kendisi yaratan bir tarz ve direnişçiliğin ortaya çıkarılmasıyla Kürdistan'da başarının önü açılmıştır.

Kürdistan'da Apocular tarih sahnesine çıkmadan önce de baskı ve zulüm vardı. Ancak bu baskı ve zulüm karşılayacak bir direnişçi örgüt ve bunun mücadele anlayışı ortaya çıkmamıştı. Aksine baskılar Kürdistan'da yığılılığı artırmış, artık bu zulme karşı bir şey yapılamaz anlayışı ortaya çıkmıştı. İm-

ölçülerinde, ruhunda bir militanlığın gelişmesini beraberinde getirmişti.

Bütün örgütlerin dağıldığı, özellikle Kürt gruplarının tasfiye olduğu, Türk solunda büyük oranda tasfiyenin yaşandığı 12 Eylül askeri faşist cunta döneminde PKK de büyük zorluklar çekmiştir. 12 Eylül öncesi ve sonrası operasyonlarla örgütün önemli kadro ve sempatizanı zindanlara doldurulmuştur. PKK içinde de bazı provokatif, tasfiyeci eğilimler, yığılıklar, 12 Eylül faşizmi karşısında kırılmaya uğrayanlar artık bu koşullarda mücadele edilemez, 12 Eylül faşizminin gitmesini ve koşulların uygun olmasını beklemek lazım gibi mücadeleden kaçan ve mücadeleyi geriye çeken, mülteciliği dayatan anlayışlar olmuştur. Önder Apo'nun çabalarına karşı bu tür mülteciliği dayatan yaklaşımlar ortaya çıkmıştır. İşte böyle bir ortamda 14 Temmuz direnişçiliği 'ülkeye dön' çağrısı olmuştur. Mülteciliğe büyük bir darbe vurmuştur. 14 Temmuz'la birlikte artık mültecilik savunulamaz hale gelmiştir. Önder kadrolar en zor koşullarda direniyorlarsa, şehit düşüyorlarsa o zaman mültecileşmek, Avrupa'yı düşünmek, koşullar iyi olsun demek kabul edilemez görülmüş, kadroların yüzü ülkeye dönmüştür. Önder Apo'nun çalışmaları böylelikle daha da anlamlı ve sonuç alıcı hale gelmiştir.

dememiştir. O zaman Kürdistan, düşman ve Ortadoğu gerçeği böyleyse ona göre de daha kararlı bir mücadele ihtiyacının olduğu görülerek zorluklar karşısında mücadeleden yılma değil de zorluklar karşısında mücadele iradesinin, kararlılığının ortaya çıktığı bir halk gerçekliği giderek gelişmiştir.

"Özgür yaşam dışında başka bir yaşam kabul edilmeyecektir"

Kemal Pir'in, Hayri Durmuş'un, Akif Yılmaz'ın, Ali Çiçek'in, Mazlum Doğan'ın, Ferhatların, Necmilerin, Mahmutların, Eşreflerin, bu büyük direnişçilerin yaşam ve mücadele felsefesi sadece PKK kadrolarının, PKK militanlarının, sempatizanlarının değil, Kürt halkının da yaşam ve mücadele felsefesini etkilemiştir. Kürt halkında da yaşam ve mücadele felsefesinin ölçülerini yükseltmiştir. Zaten Kürdistan'da ihtiyaç olan budur. Büyük zorluklar karşısında, düşmanın zalimliği karşısında doğru yaşam ve mücadele felsefesini ortaya çıkarmak çok çok önemlidir. Kemal Pir "Yaşamı uğruna ölecek kadar seviyoruz" diyerek Kürdistan'da yaşam felsefesinin nasıl olması gerektiğini göstermiştir. Bir yaşam olacaksa Önder Apo'nun dediği gibi özgür olacaktır. Özgür yaşam dışında başka bir yaşam kabul edil-

kadar itirafçılık yapanların yüzde 90'ı-95'i de itiraflarını geri almışlardır. Zor ve baskı altında itiraf yaptıklarını söylemişler ve önceden Partiyi savunmayanlar bile savunmaya başlamıştır. Böylesi önemli gelişmeler olmuştur.

14 Temmuz direnişçiliği Kürt yurtseverliğinin, direnişçiliğinin de sembolü haline gelmiştir

Dışarda da 14 Temmuz direnişçiliği derhal etkisini göstermiştir. Zaten Hareketimizin topluma yönelik propagandasının en temel argümanı olmuştur. Militaliğin yetiştirilmesinde, keskinleştirilmesinde, ölçülerin yükselmesinde en önemli değer haline gelmiştir 14 Temmuz. PKK'nin bütün değerlerinin ete kemiğe bürünmesinde önemli bir rol oynamıştır. Kuşkusuz Önder Apo bu yönlü düşünceleri, ölçüleri sürekli yoldaşlarına, eğitim gören arkadaşlarına vermiştir. Ama 14 Temmuz'la birlikte bu somut duruşa, tutuma, ölçülere, değerlere kavuşmuştur. Artık sadece ideolojik-teorik bir değerlendirmeden, düşüncece öte bizzat pratikleşmiş bir gerçeklik olmuştur. Bu da PKK'yi, Hareketi çok güçlü kılmıştır.

Öte yandan halk içinde 14 Temmuz'un propagandası yoğun yapılmış, 14 Temmuz direnişçiliği gerçekten Kürt halkını çok etkilemiştir. Sadece Bakurê Kürdistan'da değil, Rojava'da, Avrupa'da, Kürtlerin bulunduğu her yerde etkilemiş, 14 Temmuz direnişçiliği Kürt yurtseverliğinin, militaliğinin, direnişçiliğinin sembolü haline gelmiştir. Bu temelde halk da bu değerlere bağlılığın, saygının gereği mücadeleye daha fazla katılmış, Hareketin etrafında birleşmiş, örgütlenmiş, mücadele eden bir halk gerçekliği haline gelmiştir.

Öte yandan 15 Ağustos Atılımı'nın başlatılmasının ateşleyicisi de 14 Temmuz olmuştur. 14 Temmuz, 12 Eylül faşizmiyle 1984 15 Ağustos Atılımı arasında bir direniş köprüsü olmuştur ve 15 Ağustos Atılımı'nın, gerilla hamlesinin militali ruhta, fedai ruhta gelişmesinde 14 Temmuz direnişçiliğinin belirleyici etkisi vardır. Önder Apo'nun yaratmak istediği gerillanın, Kürdistan gerillasının 14 Temmuz ruhuyla bütünleşmesi gerilla mücadelesinin güçlü bir hamle yapmasını ve gelişmesini sağlamıştır. Ve 15 Ağustos Atılımı fedailikle gelişmiştir. Yaşamı uğruna ölecek kadar seven gerillalarla, militaliyle gelişmiştir. Yaşamını verip halkına borçluyum diyen insanlarla gelişmiştir. Önder Apo gerillayı ülkeye gönderdiğinde "Siz gideceksiniz, çoğunuz şehit düşecek ama yaşam damarları kurumuş bu halk ayağa kalkacak" demiştir. Ve gerillalar, PKK militali'ni de gözünü kırpmadan, fedai ruhla ülkenin dağlarına, ovalarına koşmuşlar ve gerilla mücadelesini başlatmışlardır. Her bir gerilla fedaice savaşmıştır. Kürdistan'ın bütün dağlarına ulaşmışlardır. Şu bu zorluk dememişlerdir. Ekmek su yok, erzak yok, ilişki yok dememişlerdir. İğneyle kuyu kazarak gibi üslenme imkanlarını bulup gerçekleştirmişlerdir.

Tabi ki bu nasıl olmuştur; zorun zoru koşullarda mücadele edip başarmanın tarzı olan 14 Temmuz ruhuyla gerçekleşmiştir. Büyük gerilla şehitlerimiz Egîd yoldaş da, Mehmet Karasungur da, Haydar Karasungur da, Ahmet Kesip de, Ahmet Güler de, Mustafa Yöndem de, Mehmet Sevgat da, Süleyman Aslan da, Azime Demirtaş da, Şehmus Yiğit de, Ramazan Kaplan da, Ali Uğur da, Mehmet Emin Aslan da, Kazım Kulu da, İrfan Pervane de, Hanım Yaverkaya da, Sultan Yavuz da, yine Beritan fedailiği, Zilan fedailiği bunların hepsi 14 Temmuz ruhunun

yaratığı direnişçiliktir, militaliktir, fedailiktir. Zekiye Alkanlar, Rahşan Demireller, Ronahîler, Berîvanlar bunların hepsi 14 Temmuz direnişçiliğinin yarattığı militalilerdir. Bu bakımdan tabii ki 14 Temmuz direnişçiliği Kürt'ün bugünüdür, geleceğidir ve her zaman esas alması gereken temel değerler ve ölçüler olarak Kürt halkının yaşamında var olmaya devam edecektir. PKK bu ruhla gelişti. Bu ruhla bugünlere geldi. 38 yıldır bu ruhla direniyor. Halk, gerilla, zindanlar, direniyor. Büyük bir direniş devam ediyor. Bu direniş Önder Apo tarafından "Biz onların umutlarını gerçekleştiriyoruz, onlar komutan biz emir erleriyiz" diyerek geliştirilmiş ve devam etmektedir. Önder Apo, Onların özlemlerini gerçekleştirmek için varız, demiştir. Ve böylelikle Önder Apo onların temsilcisi olduğunu söylediği gibi, bütün PKK yönetimi de Özgürlük Hareketinin yönetimi de kadroları da bu direniş çizgisinde şekillenmiştir.

PKK, 14 Temmuz direnişçiliğiyle, ruhuyla, tarzıyla direnmeye devam etmektedir

PKK nasıl bir örgüttür denildiğinde tabii ki 14 Temmuz ruhuna, tarzına, mücadelesine bakılarak anlaşılabilir. Bu ruh PKK'yi ayakta tutuyor ve yenilmez kılıyor. PKK'de tasfiyeciler çıkıyor ama etkili olamıyor. Düşman yoğun saldırıyor ama etkili olamıyor. Uluslararası Komplo da bu direnişçiliği ortadan kaldırmak için gerçekleşmişti. 14 Temmuz ruhunun temsilcisi, pratikleştiren, sahiplenene, ona toz kondurmayan, 14 Temmuz ölçülerini örgütte ve toplumda hakim kılan Önderliği tasfiye ederlerse Hareketi 14 Temmuz çizgisinden koparacaklarını, böylelikle de kendilerine işbirliklik yapacak bir hareket haline getireceklerini düşünmüşlerdir. Önder Apo'ya yönelik saldırı esas olarak böyle olmuştur. Nitekim Şemdin Sakık, "Apo'yu etkisizleştirirseniz örgütü etkisizleştirirsiniz," demiştir. Daha önce de Kesire Yıldırım da benzer şeyler söylemiştir. Bu nedenle Önder Apo Uluslararası Komplo'yla İmralı tek kişilik cezaevinde esaret altına alınmıştır. Ama Önder Apo 14 Temmuz direnişçilerinin ruhuna bağlılığın gereği zorun zoru koşullarda, yani İmralı koşullarında direnip başarmanın tarzı olan 14 Temmuz ruhuyla direnmektedir, direniyor. Önder Apo, bu Hareketin 14 Temmuz ruhundan, çizgisinden çıkmaması için büyük gayret gösteriyor ve bu çabaları da sonuç almıştır. PKK 14 Temmuz direnişçiliğiyle, ruhuyla, tarzıyla direnmeye devam etmektedir.

ABD'nin, PKK yönetimine yönelik yakalama kararı çıkarması PKK çizgisini saptıramamasından dolayıdır. Bu kararlar örgüt yönetiminin tasfiyesi hedeflenmiştir. Zaten Türk devleti bunu hedefliyor. Yönetimi hedefleyerek PKK'yi, 14 Temmuz çizgisini sahiplenecek bir örgüt olmaktan çıkarmak istiyorlar. "14 Temmuz'u sahiplenecek bir yönetim gerçeği olmazsa PKK'yi rahatlıkla ezeriz, tasfiye ederiz" yaklaşımıyla yönetimi hedeflenmektedirler. ABD'nin yaklaşımı da aynı anlayışlıdır. Bu yönüyle tabii ki 14 Temmuz direnişçi ruhu her zaman düşmanlar tarafından hedef alınacaktır. Çünkü bu ruh olduğu müddetçe Kürt halkının özgürlük mücadelesini etkisizleştirmek mümkün değildir. Onun için sürekli 14 Temmuz ruhunu temsil eden Harekete, yönetime, Önderlik gerçeğine yoğun bir saldırı olmaktadır. Bu saldırılar sonuç alırsa PKK direniş çizgisinden koparılabilir, işbirlikçi hale ve çeşitli güçlerin yedeği haline getirilebilir. Kürt işbirlikliğinin parçası haline getirilebilir, onların kontrolüne sokulabilir.

PKK'nin önder kadroları 14 Temmuz ruhunu temsil ettikleri, her türlü saldırı karşısında 14 Temmuz direniş ruhunu korumaya çalıştıkları, dolayısıyla PKK, 14 Temmuz çizgisinde mücadelesini sürdürdüğü için hedef alınmaktadır. Tabi sadece belli yönetici kadrolar, öncü kadrolar değil, PKK'nin tüm yönetim kademesi hedeflenmektedir. Yürütme Konseyi üyeleri, PKK Merkez Komite üyeleri, PAJK Merkez Komite üyeleri, KJK Koordinasyonu, Gençlik Hareketi yöneticileri, maliyeden sorumlu arkadaşlar, diplomasi yönetimi tümüyle hedeflenmektedir. Zeki Şengali yoldaş, Atakan yoldaş, Helmet yoldaş, Jindar yoldaş, Delal yoldaş, Sinanê Sor yoldaş, Serhat Varto ve Navdar yoldaşlar, Cemil Amed ve Demhat yoldaşlar, Kasım Engin yoldaş, Tekoşer yoldaş, Mazlum Amed ve birçok yönetim düzeyinde arkadaşımız hedeflenmiştir. Bu yoldaş-

Bugün PKK yönetimi, KCK yönetimi, Kadın Hareketi, HPG, YJA STAR yönetimi şunu gösteriyor; 14 Temmuz direnişçiliği sürüyor, Önderlik çizgisi sürüyor. Önderlik çizgisine sahiplenme var. Uluslararası Komplo da bunu engelleyemiyor, hiçbir saldırı da bunu engelleyemiyor. İşte bunun için yönetimin tümü tasfiye edilmek isteniyor. Tasfiye edilirse PKK, çizgisinden saptırılabilir, Özgürlük Hareketi çizgisinden saptırılabilir. Zor koşullarda mücadele etme tarzı ve ruhu ortadan kaldırılabilir.

larımız 14 Temmuz ruhunu temsil ediyorlar ve Önder Apo'nun çizgisini sahipleniyorlardı. Düşmanın saldırıları karşısında 14 Temmuz ruhuyla, tarzıyla direnişin geliştirilmesinde ısrar ediyorlardı. Düşman ne kadar saldırırsa saldırırsın yönetim kadrolarımız, tüm öncü kadrolarımız, PKK Merkez Komitesi, Yürütme Konseyi üyeleri, Kadın Hareketinin öncü kadroları bu çizgide mücadeleyi geliştireceklerdir. Zaten düşman, "siz Önder Apo çizgisinde, yani 14 Temmuz ruhunda, tarzında direniş devam ettiğiniz müddetçe hedef alınacaksınız, bu çizgiye yaşam hakkı yok," diyor. "Nasıl Kürt'e yaşam hakkı yoksa, Kürt'ün özgürlük mücadelesini verenlere de yaşam hakkı yok," diyor. Bu nedenle bu saldırılar Sara (Sakine Cansız) arkadaşın şahadetinden başlayarak planlı biçimde yürütülmektedir. Şunu gördüler; PKK'yle ne kadar

mücadele etseler de savaşsalar da sonuç alamıyorlar. "Şu kadar darbe vurduk," dedikleri dönemde PKK yine dimdik ayakta ve daha da güçlenerek mücadelesine devam ediyor. Çünkü başarıyı getiren bu çizgi korunuyor. Başarıyı getiren Önderlik çizgisi, 14 Temmuz ruhu ve tarzı korunuyor. Bu mücadele tarzı ruhu bırakılmıyor. Koşullar zor denilmiyor. Zor koşullar mücadeleye gereksesi yapılıyor. İşte bunu temsil eden tüm kadrolar hedefleniyor. Bu yönüyle biz yönetimin niye hedeflendiğini anlıyoruz. Tüm halkımız da kadrolarımız da anlıyor. Nitekim halkımız da kadrolarımız da sürekli yönetim kendilerini korusun, diyorlar. Nasıl ki Önder Apo'ya sahipleniyorlarsa, bütün yönetim gerçeğine de sahipleniyorlar. Çünkü başarılı tarz, çizgi PKK'de var. Bu bakımdan öncülük önemli, öncülüğün sürdürülmesi önemli, bu çizginin sahiplenilmesi önemli. Düşman da dostlarımız da halkımız da bunu iyi biliyor.

Saldırıları, 14 Temmuz direniş ruhunu ortadan kaldırmayı amaçlıyor

Bu yönüyle biz bu saldırıların neden yapıldığını biliyoruz. Bu saldırılar çizgiye yönelik saldırılardır. Yaşam ve mücadele felsefesine yönelik saldırılardır. Tüm militalilerin ruhuna, yüreğine yerleşmiş 14 Temmuz direnişçiliğinin, 14 Temmuz ruhunun, tarzının etkisizleştirilmesi için, ortadan kaldırılması için bu saldırılar yürütülüyor. Bugün PKK yönetimi, KCK yönetimi, Kadın Hareketi, HPG, YJA STAR yönetimi şunu gösteriyor; 14 Temmuz direnişçiliği sürüyor, Önderlik çizgisi sürüyor. Önderlik çizgisine sahiplenme var. Uluslararası Komplo da bunu engelleyemiyor, hiçbir saldırı da bunu engelleyemiyor. İşte bunun için yönetimin tümü tasfiye edilmek isteniyor. Tasfiye edilirse PKK, çizgisinden saptırılabilir, Özgürlük Hareketi çizgisinden saptırılabilir. Zor koşullarda mücadele etme tarzı ve ruhu ortadan kaldırılabilir. Zor koşullarda mücadele etme tarzı, ruhu ortadan kaldırılırsa, zor koşulların varlığı mücadele gereksesi olmaktan çıkarsa o zaman baskıları artırırız, sonuç alırız, diye düşünüyorlar. Baskıları yoğunlaştırsak, zorlukları artırarsak bu zorluklar karşısında direnemezler, hesabı yapıyorlar. Zorluklar karşısında direnemez hale getirmek ancak 14 Temmuz ruhunu tasfiye etmekle, ortadan kaldırmakla olur. Bu ruh ortadan kaldırılamadığı müddetçe hiçbir baskı, hiçbir zorluk, sıkıntı mücadeleyi engelleme sonucunu doğurmaz. Aksine bunlar PKK gerçeğinde mücadele gereksesi haline getiriliyor. Bu yönüyle biz bu saldırıların, böyle bir tarzı, ruhu ortadan kaldırmayı, zorluklar karşısında direnemeyen, baskılar karşısında ayakta kalamayan, kırılğan bir örgüt haline getirmeyi amaçladığını biliyoruz. Yani Kürt'ü yeniden eski gerçekliğe döndürmek istiyorlar. Zorluklar karşısında direnen değil de zorluklar karşısında sinen, çaresiz kalan, zorluklar karşısında ne yapalım diyen, böylelikle mücadele eden değil de kendini bırakan, soykırım kılıcına boynunu uzatan, soykırım sistemi değirmeninde öğütülen bir halk durumuna getirilmek isteniyor.

38 yıldır 14 Temmuz ruhu ve tarzı derinleşerek, kapsamlılaşarak gelişmekte ve büyümektedir

14 Temmuz direniş ruhu ve tarzı mücadelenin en zor dönemlerinde ihtiyaç duyulan ruh ve tarzıdır. Ne zaman zorluk yaşanırsa, ne zaman zorluklarla karşılaşılırsa başvurulacak olan 14

Temmuz ruhu ve tarzıdır. Zorlukların, mücadelede sıkıntıların olduğu dönemde en başta da 14 Temmuz gerçeğini bir daha anlamak, onun yaşam ve mücadele felsefesini ele almak ve bu temelde mücadeleyi geliştirmek gerekiyor. Zaten bugüne kadar bütün zor koşullarda 14 Temmuz ruhu ve tarzıyla, yaşam ve mücadele felsefesiyle mücadele edilmiş, zorluklar aşılmış, gelişmeler yaratılmıştır. 38 yıldır bizim mücadele gerçeğimiz, anlayışımız ve mücadele diyalektiklerimiz böyle olmuştur. Böyle olduğu için zorluklar, sıkıntılar bu mücadele ve Hareket için engelleyici olmamış, aksine zorluklar ve sıkıntılar 14 Temmuz ruhunun, tarzının yaşam ve mücadele felsefesinin yenilendiği, daha da derinleştiği zamanlar olmuştur.

Nitekim 38 yıldır 14 Temmuz ruhu ve tarzı derinleşerek, kapsamlılaşarak gelişmekte ve büyümektedir, daha da anlamlı hale gelmektedir. 14 Temmuz'un ruhuna, özüne uygun 14 Temmuz gerçeği sürekli büyümektedir, güçlenmektedir. Yenilmezlik ruhu olan 14 Temmuz ruhu özgürlük mücadelesinin önüne çıkan zorlukları aşarak daha da yenilmez hale gelmektedir. Her şeyden önce 14 Temmuz direniş gerçeğini, 38 yılda aldığı karakteri, özü ve gücü böyle ele almak gerekmektedir. Zaten bunun dışında bir yaklaşım yenilgi, kaybetmek demektir. Kürdistan Devrimi'nin tarzından, çizgisinden, yaşam ve mücadele felsefesinden kopmak demektir. Kürdistan Devrimi'nin tarzından kopulursa, bu tarz esas alınmazsa, bu tarza dayanılarak mücadele verilmezse zaten başarısızlık kaçınılmazdır, yenilgi kesindir. Bu yönüyle de hiçbir saniye, dakika, gün bu çizgiden, ruhtan kopmamak gerekiyor. Özellikle de zor koşullarda, dönemlerde bu tarzı, ruhu daha fazla dikkate almak, ele almak, değerlendirmek; mücadele tarihimizdeki bütün zor ve sıkıntılı dönemlerde ne yapılmışsa, nasıl yaklaşmışsa, nasıl mücadele edilmişse, zorluklar ve sıkıntılar nasıl aşılmışsa yine böyle yaklaşmak ve bu temelde zorlukları aşarak mücadeleyi geliştirmek gerekmektedir.

Saldırıların, zorlukların arttığı, zorun zoru koşulların dayatıldığı bir dönemden geçilmektedir

Günümüzde de mücadele tarihimizin birçok döneminde rastlandığı gibi büyük zorluklarla karşı karşıya bulunuyoruz. Saldırıları artmış bulunmaktadır. Düşman dört bir yandan bütün araçlarını, imkanlarını, ilişkilerini kullanarak Harekete yüklenmektedir. Sadece soykırımcı sömürgeci Türk devleti değil, uluslararası güçler, işbirlikçi Kürt güçleri de halkımızın özgürlük mücadelesine, Özgürlük Hareketine yüklenerek zayıflatmak, etkisizleştirmek, hatta tasfiye etmek istemektedir. Bu yönüyle mücadelemiz çok zorlu ve amansız bir süreçten geçmektedir. Çok yönlü saldırılar yapılmaktadır. Mücadelemizin önüne her türlü zorluklar konulmakta ve engeller çıkarılmaktadır. Saldırıların, zorlukların arttığı, zorun zoru koşulların mücadeleye dayatıldığı bir dönemden geçilmektedir. Böyle dönemler Hareket açısından, özgürlük mücadelemiz açısından riskli dönemler olduğu gibi, aynı zamanda aşıldığında ise büyük gelişmeler ortaya çıkaran dönemlerdir. Zaten gelişmenin diyalektikliği genel olarak her yerde, her koşulda, her alanda, her çalışmada ve işte zorlukları aşmaktır. Çelişkiler, zorluklar aşıldıkça gelişmeler yaratılır. Gelişmelerin diyalektikliği, kanunu budur. Ya zorluklar karşısında kaybedilir, yenilir ya da zorluklar karşısında mücadele edilir, başarılı ve büyük gelişmeler sağlanır.

Şimdi de Özgürlük Hareketimiz böyle

koşullarla karşı karşıyadır. Böyle bir süreçten, dönemden, sınavdan geçiyor. 14 Temmuz ruhunun en fazla gerekli olduğu, 14 Temmuz ruhunun, tarzının, yaşam ve mücadele felsefesinin en fazla ihtiyaç duyulduğu bir dönemden geçiyoruz. Bu dönemde 14 Temmuz ruhunun esas alınması, 14 Temmuz ruhu ve tarzıyla donanılması, 14 Temmuz ruhunun yaşam ve mücadele felsefesiyle saldırılara karşı konulması gerekmektedir. 14 Temmuz ruhu, tarzı zorun zoru koşullarda direnmek ve başarmaksa o zaman bugün de zorun zoru koşullarda direneceğiz ve başaracağız. Yani Kemallerin, Hayrilerin yarattığı zor koşullarda direnmenin ve başarmanın tarzını, ruhunu, yaşam ve mücadele felsefesini bu dönemin bir an bile vazgeçilmeyen çizgisi haline getireceğiz.

Sadece Hareketin kadroları değil, halkımızın da bu dönemde 14 Temmuz gerçeğini ve Kürdistan Devrimi'nin tarzını anlaması gerekiyor. Kürdistan Devrimi'nin tarzı zor koşullarda direnerek başarmaktır. Bu sadece kadrolar için değil, bütün halk için, yurtseverler için ve dostlar için de geçerlidir. Zorluklar karşısında yılma olmayacak. Zorluklar karşısında, "niye zorluk var, niye sıkıntı var, niye bu kadar saldırı var, saldırılar yoğunudur, ne yapacağız?" gibi bir yaklaşım içine girmeyeceğiz, girmemelidir. "Niye bu kadar zorluk var, zorluklar çok, ne yapacağız?" demek PKK çizgisinden, Önder Apo çizgisinden, yani 14 Temmuz ruhundan, direniş tarzından, yaşam ve mücadele felsefesinden, yani Kürdistan Devrimi'nin tarzından kopmak olur. Kürdistan Devrimi'nin tarzından kopulması zaten kaybetmek anlamına gelir. Kürdistan'da, Kürdistan Devrimi'nin tarzıyla kazanılır. Ancak Kürdistan Devrimi'nin tarzı başarıyı getirir. Bu da zor koşulları mücadele gerekçesi yapmakla, imkanların değil, imkansızlıkların mücadele gerekçesi haline getirmekle sağlanır.

Bu yönüyle soykırımcı sömürgeciliğin, AKP-MHP faşizminin bu kadar azgınca saldırdığı, devletin bütün imkanlarını kullanarak, Türkiye'yi pazarlayarak Özgürlük Hareketimizi bitirmek istediği bir dönemde 14 Temmuz ruhunun, tarzının her yerde pratikleşmesi gerekiyor. Her militanın, kadronun ve yönetimin bu gerçeğe göre hareket etmesi gerekiyor. Tüm halk ve yurtseverler bu gerçeğe göre yaklaşmalı, koşulların zorluğundan söz etmemelidir. Koşulların zorluğu bir yakınma gerekçesi, mücadeleden geri çekilme, bir şey yapamayız tutumu haline getirilemez. Zorluklar var, mücadele edemeyiz demeyeceğiz. Kürdistan Devrimi'nin tarihine, şehitlerimize ve PKK'nin 45-50 yıldır yürüttüğü mücadeleye bakacağız ve bu temelde de zorlukların ve sıkıntıların üzerine üzerine gideceğiz. Böyle dönemlerde fedakarlık yaparak, bedel ödeyerek, zorun zoru koşullarında mücadele etmesini bilerek gelişmeler yaratılır.

Bu süreçte böyle yaklaşmamak köleliği, yenilgiyi kabul etmektir. Bu soykırımcı sömürgeciliğin Kürt'ü soykırıma uğratmasına boynu uzatmaktır. Soykırım değişimini içinde öğütülmektir. Bu yönüyle bu dönemin görevleri, sorumlulukları nedir, sorusunun cevabı için; mücadele tarihimizin zor dönemlerinde neler yaptığımıza, zorlukları nasıl aştığımıza ve 14 Temmuz ruhuna bakacağız. Kemal'in yaşam ve mücadele felsefesine bakacağız. Hayri'nin yaşam ve mücadele felsefesine bakacağız. Bu temelde de mücadeleyi örgütleyeceğiz, gerilla mücadelesini de halkın mücadelesini de dostların mücadelesini de bu çizgide geliştireceğiz.

14 Temmuz ruhu ve tarzı sadece gerillanın ruhu, tarzı olamaz. Mücadele bir bütündür, topyekündür. 14 Temmuz

ruhu sadece gerilla için değil, halk için de gereklidir. Tabii ki herkes kendi koşullarına ve konumuna göre 14 Temmuz tarzını ve ruhunu uygulayacak. Ama özü aynıdır. Özü zorluklara katlanma, zorluktan yılmama, zorluk ne olursa olsun mücadele edileceğine inanmadır. Bu temelde de bu dönemin zorluklarına katlanarak, bedel ödenerek zorlukların aşılar ve gelişme yaratılacağına inanmak ve böyle davranmak gerekir. Bu dönemde zor koşullar mücadele gerekçesi yapılmazsa, yılma olursa bu da yenilgi demektir, yok olmak demektir.

Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında da Kürtleri tümünden soykırıma uğratmak istiyorlar

Tabii ki herkes kendi konumunda zorlukları aşma mücadelesi verecek. Dağda, ovada, şehirde, mahallede, köyde mücadele böyle yürütülecek. Gençlik içinde, kadın içinde böyle olacak. Herkes bulunduğu yerde zorluk demeden örgütlenmeye, eyleme, mücadeleye geçecek. Düşmanın uğursuz amaçlarını görecek. Nasıl ki zindanda düşmanın uğursuz amaçları görüldü, düşmanın amacının tutsaklar şahsında Kürt'ü bitirmek, Özgürlük Mücadelesini bitirmek olduğu görüldü ve bu uğursuz amaca karşı büyük direnme ortaya konulduysa, bugün de düşmanın amacı

laşmasının yayılma alanı haline getirilmek isteniyor.

AKP-MHP iktidarı sadece Bakurê Kürdistan'da soykırım gerçekleştirmeyi hedeflemiyor. "Lozan başarısızlıktır," diyerek Misakı Milli sınırları içinde gördükleri Başurê Kurdistan'ı ve Kuzey-Dogu Suriye'yi de Türkiye'ye katmak istiyorlar. Bunları çeşitli zamanlarda açık ve net söylediler. Zaten "Başurê Kurdistan'da yaptığımız hatayı Suriye'nin kuzeyinde yapmayacağız," diyerek niyetlerini açık ve net ortaya koymuşlardır. Bu yönüyle neyi amaçladıkları konusunda hiçbir kuşku yoktur. 12 Eylül'de de Kürt'ü yok etme, kök kazıma saldırısı yürütülmüştü. Buna karşı 14 Temmuz bilinci ve ruhu ile karşı konularak bu saldırı ideolojik olarak yenilgiye, siyasi olarak da sekteye uğratılmıştı. Soykırımcı sömürgecilik o gün yapamadıklarını bugün yapmak istiyor.

PKK gerçeğinde şu netleşmiştir: zorluklar karşısında mücadele edilirse büyük başarı elde edilir

Saldırıları gerçekten ağırdır. Kürt'ün nefes almasını bile engellemeye çalışıyorlar. Neredeyse her bilinçli Kürt'ü tutukluyorlar. Kürt halkının özgürlüğünden, hatta varlığından söz eden herkes suçlu olarak görülüyor. Böyle bir saldırı döneminden geçiyoruz. AKP-MHP ik-

reken tutum Önder Apo'nun, PKK'nin, Hareketimizin ve şehitlerimizin tutumudur.

14 Temmuz ruhuna, iradesine, kişiliğine ve duruşuna ihtiyaç var

Öte yandan AKP-MHP faşizmi meşruiyet ve ideolojik olarak zayıftır. 12 Eylül faşizmi de çok saldırgandı. Ancak ideolojik ve meşruiyet olarak çok zayıftı. Bu nedenle kaybetmemek için saldırıyorlardı. Bugünkü iktidarın da meşruiyeti zayıftır, güçlü değildir. İdeolojik olarak miadını doldurmuştur. Siyasi olarak içerde ve dışarda desteğini kaybetmiştir. Ama saldırarak kendisini ayakta tutmaya çalışıyor. Bu açıdan 14 Temmuz ruhuyla bu şiddetli ve topyekûn saldırıya karşı direnildiğinde bu meşruiyeti, ideolojik temeli ve siyasi gücü zayıflamış iktidarı yenilgiye uğratmak mümkündür. Bu yönüyle de 12 Eylül faşizmine karşı nasıl mücadele edilerek büyük kazanıldıysa, halkımızın karşısına büyük zorluklar çıkaran bu faşizme karşı da mücadele edildiğinde gerçekten büyük kazanılacaktır. Siyasal süreci, mevcut durumu böyle anlamak lazım. Aslında doğru bir siyasal analiz ve değerlendirmesi yapılırsa bizim güç kaynaklarımızın AKP-MHP'nin güç kaynaklarından çok daha fazla olduğu görülür. Onun güç kaynağı çok kabadır ve onu başarıya götürecek bir güç değildir.

uğursuzdur, Kürt halkının özgürlük mücadelesini bitirmek istiyor, Kürt'ü köle yapmak istiyor. O zaman bu uğursuz amaca karşı bu uğursuz amacı yenecek, bu düşmanı yenecek ruhu, tarzı, yaklaşımı ortaya koymak ve pratiğini yaratmak gerekiyor.

AKP-MHP iktidarı zaten amaçlarını gizlemiyor. Tek bir terörist kalana kadar bitireceğiz, diyorlar. Bununla kastettikleri; tüm Kürt kazanımlarını ortadan kaldırmaktır. Rojava'da Kürt kazanımlarını ortadan kaldırmak istiyorlar, Bakur'da Kürt halkının özgürlük mücadelesini veren her kurumu, herkesi ezmek ve tasfiye etmek istiyorlar. Dünyanın neresinde Kürt halkının özgürlük mücadelesini veren varsa onları düşman ilan ediyorlar. Medya Savunma Alanları'na saldırıyorlar. Bir nevi Kürt'e ne kötülük yapılacaksa, hepsini yapıyorlar. Ortadoğu merkezli Üçüncü Dünya Savaşı koşullarından yararlanarak Kürt'ü tümünden soykırıma uğratma önündeki tüm engelleri ortadan kaldırmak istiyorlar. Birinci Dünya Savaşı sırasında Ermenileri soykırıma uğratmışlardı. Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında da Kürtleri tümünden soykırıma uğratmak istiyorlar. Bütün uygulamalar bu amaca yöneliktir. Kürt'ün varlığı yok sayılıyor, Kürtlük adına ne varsa kökü kazınmak isteniyor, Kürdistan tümüyle Türk ulus-

tidarının bu kadar saldırdığı böylesi bir dönemde ihtiyaç olan ruh ve tarz, bu zorlukları ve baskıları mücadele gerekçesi haline getirmektedir. Baskılardan, zulümden geri çekilme değil, aksine daha fazla mücadeleyi yükseltme yaklaşımıyla hareket etmek gerekiyor. 14 Temmuz'un anlamı, ruhu, karakteri ve tarzı budur. Bu, Önderlik tarzıdır. Önder Apo bu tür zor koşullarda mücadele temposunu ve çalışmayı daha da artırıp yükseltmiştir. Düşmanın saldırısı arttıkça Önder Apo'nun da temposu ve tarzı artmıştır. Önder Apo'yla düşman arasındaki mücadele her zaman şu biçimde sürmüştür; düşman saldırıları arttıkça Önder Apo tempo ve mücadelesini artırmıştır. Düşman buna karşı daha fazla saldırıyla cevap vermiştir, Önder Apo da buna karşı daha fazla ideolojik, örgütsel, siyasal ve askeri mücadeleyle cevap vermiştir.

PKK gerçeğinde şu netleşmiştir; zorluklar karşısında mücadele edilirse büyük başarı elde edilir, zorluklar karşısında yılma olursa da kaybetme olur. Bu nedenle de PKK'nin mücadele tarihinde ortaya çıkan zorluklar ve buna karşı mücadele PKK'yi her zaman geliştirip büyüttüştür. Mücadele de zaten hep zorluklara karşı başarı kazanarak bugünlere gelmiş ve büyümüştür. Bugün de zorluklar karşısında gösterilmesi ge-

AKP iktidarı 2015'ten önce daha güçlüydü. İçerde ve dışarda güçlüydü ama Önder Apo'nun çizgisinde Özgürlük Hareketimizin yürüttüğü mücadele, demokrasi güçlerinin yürüttüğü mücadele bu iktidarı başarısız kıldı. Onu, güçlü olduğu dönemde yenilgiye uğrattı. 2015'ten önceki AKP iktidarının yenilgiye uğratılması çok çok önemlidir. O zaman kendisini Kürt sorununu, demokrasi sorununu ve daha birçok sorunu çözecek bir iktidar olarak gösteriyordu. Yine kendisini Arap dünyasının dostu, halkların dostu olarak gösteriyordu. İçerde birçok kesimin; liberallerin, demokrasi isteyen çeşitli çevrelerin ve Kürtlerin bir kısmının desteğini alıyordu. Dışarda da Avrupa'dan destek alıyordu, ABD ile ilişkileri daha iyiydi. Ama bugün öyle değildir. O, ideolojik ve siyasi olarak güç kaynaklarını kaybetmiştir. Tamamen kaba güce, faşizme dayanan bir güçle saldırmaktadır. Günümüzde tartışılıyor; yumuşak güç, kaba güç deniliyor. Yumuşak gücün önemine dikkat çekiliyor. İşte mevcut iktidarın hiçbir yumuşak gücü kalmamıştır. Çok fazla kırılmalı olan bir kaba güçle karşı karşıyayız. Mücadele edildiğinde de yıkılması kaçınılmazdır.

Bu kaba gücün getirdiği sıkıntılar, zorluklar, tutuklamalar, öldürmeler, askeri saldırılar ve işgal hareketleri var.

Bu yönüyle tabii ki bu saldırılar küçümsenemez. Bu kaba saldırıların yarattığı tahribatlar, zorluklar ve sıkıntılar var. Ama buna karşı 14 Temmuz ruhuyla, yani zorluklara karşı mücadele ruhuyla karşılık verilirse bu iktidarın sonu yenilgidir. Bu yönüyle diyoruz ki, böyle ağır saldırıların olduğu dönemde 14 Temmuz ruhuna, iradesine, kişiliğine ve duruşuna ihtiyaç var. Tabii ki bunun bir bütün olarak anlamı da Önder Apo'nun daha ilk günden itibaren ortaya koyduğu Kürdistan Devrimi zordur, ama bu zorluklara karşı mücadele edilerek kazanılacaktır, sözünün, duruşunun, yaklaşımının tam da ortaya konulması ve gerçekleştirilmesi zamanıdır. İşte Apoculuk böyle zamanlarda gereklidir, PKK'li olmak böyle zamanlarda gereklidir, şehitlere ve Önderliğe bağlılık böyle zamanlarda gereklidir. Tarihimize ve başarı kaynaklarımıza bakmak böyle

14 Temmuz Direniş'i'ni, zindan direnişini baskıyla açıklamak çok geri bir yaklaşımdır. 14 Temmuz Direniş'i'nin, PKK'lilerin direnişinin büyük anlamını kavramamaktır. 'Baskı gördüler, baskıya karşı direndiler' bu çok basit ve reddedilmesi gereken bir yaklaşımdır. Bu zulme karşı ne direnişe geçirdi, niye bu direniş oldu, çok daha basit olarak da niye başka gruplar direnmedi de Apocular direndi, sorusunun cevabı önemlidir. Bu sorunun cevabı bile bu direnişin temelini nereden kaynaklandığını açıkça ortaya koyar.

zamanlarda gereklidir. 14 Temmuz ruhu, çizgisi ve duruşuyla, yaşam ve mücadele felsefesiyle yaklaşıldığında AKP-MHP faşizmi sadece Bakurê Kürdistan'da ve Türkiye'de değil, Rojava'da, Başurê Kurdistan'da, Medya Savunma Alanlarında, bütün Ortadoğu'da yenilgiye uğratılacaktır.

AKP-MHP faşizmini yenilgiye uğratmanın şifresi; bu yenilgiyi getirecek ruh ve tarz olan 14 Temmuz ruhu ve tarzıdır. Bu bakımdan böyle zamanlarda 14 Temmuz ruhunu ve tarzını çok iyi anlamak ve pratikleştirmek gerekmektedir. Bu, Önder Apo çizgisinin, PKK'nin ve şehitlerimizin başarı ve zafer çizgisinin pratikleşmesidir. 14 Temmuz'un 39. yılında bu ruhla ve tarzla mücadele geliştirilğinde Özgür Kürdistan ve Demokratik Ortadoğu mutlaka gerçekleştirilecektir.

14 Temmuz direniş ruhu

Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin direnme çizgisidir

Duran Kalkan

1 4 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi gibi tarihe mal olmuş, büyük gelişmelere yol açmış bu büyük eylemin yeni bir yıldönümünde eylemi var eden ve başarıya götüren nedenlerin, etkenlerin doğru anlaşılması, yeterli düzeyde bilince çıkartılması ve özümsemesi kuşkusuz büyük önem arz ediyor. 38 yıl boyunca bu hep böyle oldu. Bu durum 39. yıla girerken yakıcılığını her zamankinden daha fazla koruyor. 39. yılda her zamankinden daha çok 14 Temmuz eylem çizgisini doğru anlamaya ve başarıyla

başarısını, haklılığını, hakikatini karşıtına-düşmanına bile kabul ettiren, gerçekleri onlara itiraf ettiren bir eylem olma özelliğini taşıyor. Bunu 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi'ni gerçekleştirmek zorunda bırakan siyasi-askeri zeminin yaratıcısı olan faşist şef Kenan Evren'in itiraflarında görüyoruz. Bu durumu 12 Eylül faşist darbe çizgisini günümüzde en katı bir faşist diktatörlüğe dönüştürmüş olan Tayyip Erdoğan'ın itiraflarında görüyoruz. 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi bu karakteriyle sadece bizleri, Kürt toplumunu, hakları, insanlığı etkileyen, eğiten, örgütleyen,

direnış gerçeğini, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi gerçeğini derinden hissedene, anlayan, yaşayan, sürekli değerlendirip onun gereklerine göre bir yaşam ve mücadele çizgisi geliştiren oldu. Önderlik yürüyüşü bu esaslar üzerinde gelişti. PKK mücadelesi, direniş 38 yıldır böyle bir çizginin esas alınıp, pratikleşmesi olarak gerçekleşti.

Özgür ve demokratik yaşam için fedai çizgisinde direnmek

Dikkat edilirse bu çizgi 38 yıldır yenilmezliğiyle, kazanımlarıyla, başarıla-

eğiticidir, örgütleyicidir, yönlendiricidir. Sadece Kürdistan açısından değil, aslında Kürt özgürlüğünden öteye Ortadoğu'nun demokratikleşmesi, özgür insanlığın gelişimi açısından da nasıl yaşanıp mücadele edilmesi gerektiği gerçeğini açıkça ortaya koyuyor. Bunu da görmemiz gerekli. Böyle bir özgürlük çizgisi, demokrasi çizgisi, bölgesel ve küresel boyutları olan bir büyük demokratik devrim, özgürlük devrimi çizgisi oluyor.

Kuşkusuz 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi, Mazlum Doğan Yoldaşın 1982 Newroz'u'nda gerçekleştirdiği eylemin, onu izleyen Ferhat Kurtay ve arkadaşlarının 17-18 Mayıs direnişinin bir devamı olarak gerçekleşiyor. Daha öncesinde de 12 Eylül faşist-askeri darbesine karşı zindanlarda çeşitli biçimlerde yürütülen mücadelelerin bir sonucu olarak ortaya çıkıyor. Fakat dikkat edilirse onları tekrarlayan değil, tam tersine ilerleten, geliştiren, zirveleştiren ve bu temelde zafere taşıyan bir direniş olma özelliğini içeriyor. Dolayısıyla özgürlük için, demokrasi için, halkların kurtuluşu ve kardeşliği için bir büyük direniş olması kadar, zafer direniş olma özelliğini de taşıyor.

O halde 14 Temmuz çizgisi sadece mücadele etme çizgisi değil, aynı zamanda mücadeleyi zafere taşıma, zafere ulaştırma çizgisi oluyor. Bu anlamda tabii Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin eylem çizgisini, direnme çizgisini ortaya çıkartıyor, onun özelliklerini var ediyor. Önder Apo'nun yeterlilik dediği durum budur. Özgür ve demokratik yaşam için fedai çizgisinde direnmek gerektiğini ortaya koyuyor, gösteriyor. Kuşkusuz aynı zamanda bunu büyük bir bilinçle, iradeyle, iddiayla planlı ve örgütlü bir biçimde yürütmek ve zafere taşımak gerektiğini de ortaya koyuyor.

Bu nedenle kim ki, "Kürdistan'da ulusal varlık ve özgürlük için mücadele edeceğim, ediyorum" diyorsa kuşkusuz 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi'nin zafer çizgisine, fedai çizgisine bakması gerekiyor. Onu esas alması, ondan öğrenmesi, mücadelesini, eylemini onun özelliklerine ve ölçülerine göre örgütleyip, yürütmesi gerekiyor. Başarı için bu zorunludur. Böyle yapmayanların başarı kazanamayacakları, kendilerini kandırmaktan öte bir sonuç alamayacakları çok açık bir gerçektir.

14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direniş gerçeği doğru anlaşılmalı ve başarılı uygulanmayı gerektiriyor

Yine mücadelede eşitsiz koşullardan, dengesizliklerden söz edilir. Halkların mücadele tarihleri incelendiğinde önemli bir özellik olarak bu da görülüyor. Bu bakımdan da ele alındığında her halde sadece Kürdistan'da değil, insanlık tarihi açısından en eşitsiz koşullarda, şartların en fazla dengesizlik içerdiği ortamda gerçekleşen eylemin, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi olduğu açıktır. Deyim yerindeyse bir taraf her şeye hâkim, görüntüde hiçbir eksikliği yok. Bir tarafın ise bilinci, inancı, iradesinden başka elinde hiçbir silahı yok. Uygarlık denen tarihsel toplum gelişimin yarattığı bütün maddi imkanlarla yürütülen saldırı karşısında 14 Temmuz Direnişçileri sadece bilinç, inanç ve iradeye sahipler. Söz konusu saldırıya karşı bunlarla mücadele ediyorlar, direniyorlar ve de kazanıyorlar.

İşte Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin direnme çizgisi derken kast edilen bu oluyor. Böyle bir mücadele, 'hangi temel özelliklere dayanılarak yürütülür ve başarılı sorusuna' cevap vermeyi ifade ediyor. Kuşkusuz özellikle böyle bir mücadelenin yürütücüsü, militanı olan bizler açısından bu gerçeklik çok daha büyük bir anlam ve önem ifade ediyor. Neye dayanarak mücadele edip kazanacağımız gerçeğini önümüze koyuyor. Buradan baktığımızda, pratik mücadele içerisinde çok ağır, derin yanılgılar yaşadığımızı, hatalı-yanlış duygu, düşünce ve davranışlarda bulunduğumuzu rahatlıkla görebiliyoruz. 14 Temmuz çizgisinden baktığımızda, günlük olarak yürüttüğümüz pratiği ele alalım ne kadar hata içerdiğini, bizi yanılgıya götürdüğünü çok daha net bir biçimde görebiliyoruz.

O halde doğru olan ne? Kuşkusuz 38 yıldır tüm özgürlükçü gelişmeleri etkileyen, özgürlükçü kazanımların yaratıcısı olan 14 Temmuz direniş çizgisidir. Başarılarıyla, kazanımlarıyla kanıtlanmış bir çizgi. O halde bu çizgiyi doğru anlamak, onun tarzını, üslubunu, temposunu doğru özümsemek ve esas alıp, uygulayıcısı haline gelmek gere-

14 Temmuz çizgisi sadece mücadele etme çizgisi değil, aynı zamanda mücadeleyi zafere taşıma, zafere ulaştırma çizgisi oluyor. Bu anlamda tabii Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin eylem çizgisini, direnme çizgisini ortaya çıkartıyor, onun özelliklerini var ediyor. Önder Apo'nun yeterlilik dediği durum budur. Özgür ve demokratik yaşam için fedai çizgisinde direnmek gerektiğini ortaya koyuyor, gösteriyor. Kuşkusuz aynı zamanda bunu büyük bir bilinçle, iradeyle, iddiayla planlı ve örgütlü bir biçimde yürütmek ve zafere taşımak gerektiğini de ortaya koyuyor.

temsil etmeye ihtiyacımız var. Her şeyden önce bu 38. yıldönümünde 14 Temmuz direniş gerçeğine bu temelde yaklaşmamız gerekiyor.

Tarihte öyle eylemler var ki, eskimiyorlar, etkileri hiç azalmıyor. Bireyi ve toplumu etkileme, eğitme, onları mücadeleye sevk etme özellikleri sürekli devam ediyor, gelişiyor ve büyüyor. Bu tür eylemlere tarihin büyük, anlamlı eylemleri, tarihin yapıcı eylemleri deniyor. İşte 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi de hiç etkisi azalmayan, eskimeyen, Hareketimizi, halkımızı, gençleri, kadınları, tüm insanlığı zaman geçtikçe daha çok etkileyen ve eyleme çeken tarihin söz konusu büyük eylemlerinden birisi olma özelliğini taşıyor. Yine tarihte bu tür eylemler bireyleri, toplumları etkiledikleri gibi düşmanları üzerinde de takdir edici etkiye bulunuyorlar. Düşmanlarını bile eylemi inkâr edemez, haklılığını red edemez bir duruma getiriyor. Aynı zamanda tarihin büyük eylemleri bu tür etkiye sahip eylemler oluyorlar.

İşte 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi de böyle özellikler taşıyan büyük bir eylem olma konumunu arz ediyor. Daha gerçekleştiği andan itibaren

mücadeleye çeken bir büyük çıkış, duruş, tutum olarak kalmıyor, aynı zamanda düşmanını da etkiliyor, düşünmeye itiyor. Gerçekleri itiraf ve ilan eder noktaya getiriyor.

Bütün bunlara bakarak 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi'nin nasıl tarihe mal olmuş büyük bir insanlık eylemi olduğunu net bir biçimde görüyoruz. Önder Apo bütün bunları değerlendirerek 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi için, onu var eden 1982 büyük zindan direnişi için, 'Parti çizgimizi, onun eylem hattını temsil etmede yeterliliğe sahip bir eylemdir' dedi. Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin eylem çizgisini 1982 büyük zindan direnişinin, onun içerisinde 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi'nin yarattığını belirtti. Dahası, her şeyin çok açık ve anlaşılır olduğunu da söyledi. 'Ne düşündüklerini ve neyi amaçladıklarını hem söylediler, izah ettiler, hem de yaptılar, herkese gösterdiler' dedi. Böyle bir durumda bize bu büyük direniş üzerine konuşmak değil, onu doğru anlayıp özümsemek ve başarıyla izinden yürüyüp bu çizginin uygulayıcısı olmak düşer diye ekledi. Bu anlamda zindan

ıyla, aydınlatıcılığıyla doğruluğunu tekrar tekrar kanıtlamış bulunuyor. 38 yıldır dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında Kürt özgürlüğü adına yaratılan tüm gelişmelerin, sağlanan kazanımların altında kesinlikle 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi'nin, 1982 büyük zindan direnişinin imzası bulunuyor. Söz konusu direnişlere dayanmayan, onlardan kaynaklanmayan her hangi bir özgürlükçü gelişme Kürdistan'da bulunmuyor. Bu gerçeğin de bu temelde görülmesi gerekiyor.

Demek ki 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi bir anlık bir eylem değil, zindanlardaki zulmü yıkmak için baş vurulan bir direniş değil. Kürt sorunu denen küresel kapitalist sistemin mevcut hegemonik yapısının haksızlığını, soykırımcılığını, yine bu temelde Kürdistan'ın bölünüp Kürt varlığının inkâr edilerek imha edilme istem ve saldırısının Kürt halkı için olduğu kadar bütün insanlık açısından da ne kadar büyük bir haksızlık ve tehlike olduğunu gösteren ve bu sorunun çözümü yollarını, çözüm ihtiyacını ortaya koyan bir yaşam ve direnme çizgisini ifade ediyor. Bunun içindir ki etkisi sürekli,dir

kiyor. Bunların sözde olmaması lazım. Kendimize göre yorumlanmaması gerekli. Kürdistan Özgürlük Mücadelesinin nasıl eşitsiz-dengesiz koşullarda yürütülmekte olduğunu, başarının nelere dayanarak gerçekleştiğini, bu temelde 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direniş çizgisine bakarak daha iyi görme, anlama imkanına sahip oluyoruz. Bizi eğiticiği, doğruya çekiciliği işte budur. Bunu yaptığımız ölçüde doğru Parti ve Önderlik çizgisine ulaşıyoruz, pratik eylem çizgisini başarıyla geliştirebiliyor, başaran Apocu militan olabiliyoruz. Bundan uzaklaştığımız, bunu sözde

askeri rejim' diyoruz ama bu şekilde söyleyip geçmemek lazım. Demek ki daha önceki yönetimlerden farkı var. Her şeyden önce onu görmeliyiz. Eğer farkı olmasaydı 12 Eylül darbesi olmazdı. Öncekileri eleştiren, suçlayan, yıkarak yeniden kuruluş sağlamaya yönelen ayrı bir yönetim ortaya çıkmazdı.

O halde hem Kürt sorunu denen soykırım zihniyet ve siyasetini, hem de bunun 12 Eylül 1980 faşist-askeri darbesi temelindeki uygulanma biçimini, özelliklerini bilince doğru çıkartmalıyız. Çünkü büyük zindan direnişi, 14 Tem-

uluyor. Dolayısıyla gerçekler daha çok ve daha yalın bir biçimde ortaya çıkıyor, daha iyi görülebiliyor. Zindanda görülenler bu oldu.

12 Eylül faşist-askeri rejimi, Diyarbakır Zindanı'nda devrimci tutsaklara neler dayattı? Mazlum Doğan, Ferhat Kurtay, 14 Temmuz direnişçileri bu dayatmalara nasıl bir duyguyla, düşünceyle, tutumla karşılık verdiler? İşte bu da doğru anlaşılmalı kesinlikle gerektiriyor. 12 Eylül rejiminin zindanda dayattığını 'itirafçılık' diye ifade ediyorlar. O politikayı genelde öyle tanımladılar. Bunun içeriğine de ulusal kimliği, ideo-

loşturulan ferman neyi içeriyordu 'ilerde Kürtlük idealini beyninde ve yüreğinde taşıma ihtimali olan herkesin katledilmesini' ifade ediyordu.

Şimdi ana karnında bir çocuğun doğup, büyüünce ne düşüneceğini, duyacağını, nasıl yaşayacağını, ne yapmak isteyebileceğini nereden bileceksin? 3 yaşındaki çocuğun 20-30 yaşına gelince neleri düşünüp yapmak isteyeceğini nereden anlayacaksın, kestireceksin? Hiçbir ölçüsü yoktur. Dolayısıyla canlı insan türü olarak var olan herkes ilerde böyle bir ideali taşıma, onun peşinden gitme potansiyelini kendi içinde taşımaktadır. O halde bu 'herkes katledilmelidir' demek oluyor. Yani insan türü olarak var olan herkesin katledilmesini, katliamını böyle ifade ediyorlar. Böyle dolambaçlı bir ifadeyle ortaya koyuyorlar. Güya anlaşılmasız kılmak, kendilerince biraz da muğlaklaştırmak istiyorlar, ama uygulaması çok nettir. Şimdi Dersim'de bu uygulandı. Hem de çok ağır bir biçimde, hiçbir iz bırakmamak üzere uygulandı. Onlarca insanı idam ettiler. Adlarından ve kulaktan kulağa aktarılan sözlerinden başka hiçbir iz kalmadı.

On binlerce insanı katlettiler, hiçbirinin izi yoktur. Geriye sadece korku ve dehşet kaldı. 1938 katliamlarının dehşetini bıraktılar. Bundan başka hiçbir iz kalmadı. Dikkat edelim, korkuyla kullanan kulağa söylenen sözler dışında Kürtlük adına, varlık adına, özgürlük adına her hangi bir iz bırakmadılar. Aslında onun da söylenmesine korku derinleştirilsin, yürekteki yüreğe taşınsin dolayısıyla böyle bir şeye cüret etme durumu ortaya çıkmasını diye izin verdiler. Yoksa onu da önlemeye çalışırlardı.

İşte Diyarbakır Zindanı'nda devrimci tutsaklara dayatılan çizgi de bunun esasıydı, daha da geliştirilmiş oluyor. Öyle ki Kürt olarak, PKK militanı, Apocu militan olarak yaşamayacaksınız. Zaten bundan vazgeçirilmesi için 24 saat baskı var.

Büyük zindan direnişi itirafçılık dayatmasına karşı gelişti

Bir de öyle ölmeyeceksin. Ne olursa olsun bütün bunları beyninden ve yüreğinden atacaksın, kusacaksın. İtirafçılık demek bu oluyor. Kendi ulusal, ideolojik, partisel, insanlık kimliğini red edip, bütün duygu-düşünce-ruh dünyanı yok edeceksin, dolayısıyla bu şekilde bir posa haline geldikten sonra bir uşak olarak sana verilecek alacak ve onun gereklerini icra edeceksin. Ne kadar alınabilir, icra edilebilirse o kadar yapacaksın. Dayatma bu işte.

Büyük zindan direnişi böyle bir itirafçılık dayatmasına karşı gelişti. 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direnişi bu zihniyeti ve politikayı yenilgiye uğrattı.

düşmanın bu dayatmalarını posa olarak var edip, insan olarak yok etme dayatmasını boşa çıkartmayı, başarısız kılmayı ifade etti. Mazlumların, Ferhatların, Hayri, Kemal yoldaşların bu büyük cesaretleri, fedakârlıkları, geliştirdikleri fedai çizgisi işte bunu ifade ediyor. Düşmanın ulusal, toplumsal, ideolojik insan olarak ölümü dayatıp bir posa olarak yaşamayı dayatmasına karşı, onlar bir insan olarak ulusal kimlik, ideolojik-örgütsel kimliği esas alan, onunla ölümü gerçekleştiren, tercih eden, onlardan koparak düşmanın istediği biçimde bir posa olarak fiziki yaşam sürdürmeyi, biyolojik yaşam sürdürmeyi red eden bir büyük bilincin ve iradenin sahibi oldular. İtirafçılık politikasını ancak bu biçimde boşa çıkardılar, yenilgiye uğrattılar. Devrimci değer, ulusal özgürlükçü, demokratik değeri bu biçimde var ettiler.

Şimdi şu önemli: Diyarbakır Zindanı'nda bu bir dayatma olarak net görüldü. İfade ettik, bu sadece o an ve zindana özgü değildi. Aslında Birinci Dünya Savaşı'yla ortaya çıkartılmış olan Kürt soykırım zihniyet ve siyasetinin esasıydı. Toplumda Birinci Dünya Savaşı'ndan itibaren Kürt toplumu üzerindeki sömürgeci-soykırımcı uygulamanın kendisiydi. Zindanda bu uygulamaların temel özelliklerinin, amaçlarının neler olduğu daha yalın, açık, çıplak bir biçimde görüldü.

Yeni bir konsept var, durum değişmiştir

Şimdi, mevcut AKP-MHP faşizminin, bütün o sömürgeci-soykırımcı sistemin maskeleri geçen 40 yıllık mücadeleyle düşürüldüğü için Diyarbakır Zindanı'nda 12 Eylül faşist-askeri rejiminin çıplak-yalın bir biçimde uyguladığı bu gerçekliği toplum üzerinde de açık bir biçimde uyguluyor. Biz 'bu rejim başka zamanlarda yapılmamış yapıyor, ağır uygulamalarda bulunuyor' diyoruz. Hayır, öyle değildir. Aslında yüzyıldır 4 parça Kürdistan'da her an uygulanan gerçeklik bu ama üstü maskeleniyor. Şimdi mücadele edilince ona karşı, maskeler düşürüldükçe gerçek yüzü açığa çıkıyor. Diyarbakır Zindanı'nda açığa çıkmıştı. Şimdi gerilla öncüllüğündeki Özgürlük Mücadelemizin maskeleri düşürmesi sonucunda yine yalın bir biçimde açığa çıktı.

AKP-MHP faşizmi Diyarbakır Zindanı'ndaki uygulamaların hepsini, 'itirafçılık politikası' denilerek yürütülenleri, aslında toplum üzerinde açık bir biçimde yürütüyor. Dayatmalar aynı dayatmalardır. Tayyip Erdoğan'ın, Devlet Bahçeli'nin sözlerine, tutumlarına, uygulamalarına bakalım, İmralı'dan diğer zindanlara, kentlerden dağlara, Bakur'dan Rojava'ya, Başûr'a, yurtdışına kadar, yaşayan diri insandan şehitliklere kadar, cenazeler üzerindeki uygulama ve sal-

Mevcut AKP-MHP faşizmi, bütün o sömürgeci-soykırımcı sistemin maskeleri geçen 40 yıllık mücadeleyle düşürüldüğü için Diyarbakır Zindanı'nda 12 Eylül faşist-askeri rejiminin çıplak-yalın bir biçimde uyguladığı bu gerçekliği toplum üzerinde de açık bir biçimde uyguluyor. Biz 'bu rejim başka zamanlarda yapılmamış yapıyor, ağır uygulamalarda bulunuyor' diyoruz. Hayır, öyle değildir. Aslında yüz yıldır 4 parça Kürdistan'da her an uygulanan gerçeklik bu ama üstü maskeleniyor. Şimdi mücadele edilince ona karşı, maskeler düşürüldükçe gerçek yüzü açığa çıkıyor.

ifade edip pratikte bundan koptuğumuz ölçüde de hata yapıyoruz, yetersizlik gösteriyoruz. Dolayısıyla kazanan olmadığımız gibi, zarar veren, kazananları kaybettiren durumuna da düşünüyoruz. Bunlar pratikte yaşadığımız açık gerçekler.

O halde 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direniş gerçeği doğru anlaşılmalı ve başarılı uygulanmayı gerektiriyor. Doğru anlaşılacak kadar bir açıklığı ifade ediyor. Onu kendimize göre anlamaya, yorumlamaya hiç gerek yok ve böylesi doğru da değil. Bu çerçevede her yıldönümü aslında 14 Temmuz direniş çizgisinin daha doğru anlaşılması, bu temelde eleştiri-özeleştirelin daha güçlü yapılmasını gerektiriyor, ifade ediyor. 38. yıldönümünde direnişi sahiplenme, anma, selamlama esas olarak 14 Temmuz direniş çizgisini doğru özümseyip bu temelde yeterli bir eleştiri-özeleştiri ile kendini her bakımdan düzeltip 14 Temmuz direniş çizgisinin bir militanı haline getirmeyi ifade ediyor.

Bu 38. yıldönümünde hareket ve halk olarak böyle yapmaya her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var. İçinde bulunduğumuz mücadele gerçekliği bizden bunu istiyor. Önümüze bunu temel bir görev olarak koyuyor. Başka türlü 14 Temmuz'u anma, sahiplenme kesinlikle mümkün değil, o halde tüm parti militanları ve yurtsever halk olarak, kadınlar-gençler olarak bu 38. yıldönümünde 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direniş çizgisini daha doğru ve derinlikli anlamaya, bu çizgi temelinde yeterli eleştiri-özeleştiri geliştirerek kendimizi düzeltmeye, yenilemeye ihtiyacımız var. Bunu mutlaka gerçekleştirmeliyiz.

12 Eylül 1980 askeri darbesine 'faşist-askeri rejim' diyoruz

1982 büyük zindan direnişi Newroz'da, 17-18 Mayıs'ta, en son 14 Temmuz'da gerçekleşen bu büyük eylem duruşu kimlere karşı, hangi koşullarda, niçin gerçekleşti, ortaya çıktı ve yapıldı? Tabii bu soruların cevabı da önem arz ediyor. Dolayısıyla 1982 büyük zindan direnişinin anlam ve önemine vakıf olmak demek her şeyden önce tarihsel gelişme içerisinde Kürt sorunu denen soykırım zihniyetini ve siyasetini doğru anlamayı, yine böyle bir zihniyet ve siyasetin 12 Eylül 1980 askeri darbesiyle nasıl uygulamaya geçirilmek istendiği gerçeğini doğru bilince çıkartmayı gerekli kılıyor. Bu temelde ortaya çıkan 12 Eylül 1980 askeri darbesine 'faşist-

muz Büyük Ölüm Orucu Direnişi bunlara karşı gelişti. Kürt toplumuna dayatılan soykırım saldırısına karşı gerçekleşen bir direniş oldu. 12 Eylül faşist-askeri rejimine karşı özgürlük ve demokrasi mücadelesini geliştirmeyi ve gerçekleştirmeyi ifade etti.

14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu'nu zorunlu kılan uygulamalar

O halde Kürdistan'a dayatılan soykırım gerçeği özellikleri nelerdir? 12 Eylül faşist-askeri darbesi böyle bir soykırımı hangi yol ve yöntemlerle, nasıl bir baskı, terör ve katliam uygulamasıyla gerçekleştirmeye çalıştı? Bunun içerisinde zindanlara dayatılan ne oldu? Diyarbakır Zindanı'nda böyle bir soykırım zihniyeti ve siyaseti hangi yol ve yöntemlerle uygulanmaya çalışıldı? Darbenin tutuklayıp, Diyarbakır Zindanı'na koyduğu devrimci tutsaklara karşı neler yapıldı? Onlar üzerinde ne tür baskı-katliam-işkence uygulaması yapıldı? Kesinlikle bunları iyi bilmek, anlamak gerekli. Diyarbakır Zindanı'nda 1981-1982 yıllarında 12 Eylül faşist-askeri darbesinin ortaya koyduğu baskı ve işkence gerçeğini, çizgisini doğru anlayıp, bilince çıkaramayan ve onu ruhunda, duygusunda, düşünce ve yaşamında aşamayan, ona karşı mücadele edemeyen özgürlük savaşçısı olmaz, düşmanını ve özgür yaşamı bilince doğru çıkartamaz. Bunu kesinlikle böyle bilmek gerekli.

Yani 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu'nu zorunlu kılan uygulamalar sadece zindana özgü değildi, bir tesadüf değildi, gelip-geçici bir durum değildi. Aslında kapitalist modernitenin küresel hegemonik sistem haline gelme özelliğini ve bu temelde Türkiye'de geliştirdiği ulus devleti Ortadoğu'ya yayarak Kürdistan üzerinde kurduğu soykırımcı sistemi ifade ediyordu, ortaya koyuyordu. Bu sistem gerçeğinin özde ne olduğunu, günlük olarak Kürt toplumu ve insanlık üzerinde ne tür uygulamalar gerçekleştirdiğini açıkça görünür hale getiriyordu. Aslında topluma dayatılan, dönem dönem katliamlarla, soykırımlarla sürdürülen bu sömürgeci-soykırımcı saldırıların gerçek yüzünü çıplak gözle görülebilir biçimde açığa çıkardı. Yoksa öyle geçici bir durum, sadece zindanlara özgü bir durum değildi. Zindanlar mücadelenin keskinleştiği, yoğunlaştığı, dolayısıyla da çatışmanın gırtlak gırtlığa, 24 saatin her anında, en keskin bir biçimde yaşandığı yerler

lojik-örgütsel kimliği inkâr etme, red etme, onlardan koparak karşı saf geçip karşıtların önünde uşakça bu gerçekliğe karşı mücadele eder hale gelmeyi dayattılar. İtirafçılık buydu. Kürt devrimciliğine Kürt ulusal kimliğinden kopma, inkâr etme, Türkleşme dayatılıyordu. Kürt varlığına, özgürlüğüne demokratik birlik ve kardeşlik düşüncesinden, ideolojisinden kopup, çok veciz bir biçimde ifade edilen 'Genç Kemalistler' haline gelme dayatmasını içeriyordu.

Diyarbakır Zindanı'nda, itirafçı olanların ideolojik-örgütsel kimliklerini 'Genç Kemalistler' olarak tanımladılar. Şahin Dönmez, Yıldırım Merkit ve benzerlerinin içine düştükleri ihanete faşist-soykırımcı düşman böyle bir örgütsel kimlik takmaya çalıştı. Niye? 24 saat ihanetlerini ruhlarında, duygularında duysunlar, hissetsinler, hiçbir an organ kopuşu yaşamassınlar diye. Yoksa o öyle kaba bir tanımlama değildi. Çok iyi düşünülmüş, itirafçılık amaçları doğrultusunda somut belirlenmiş bir isim takmayı ifade ediyordu. Tabi örgütten, Partiden, Önderlikten kopma dayatılıyordu.

Dikkat edilirse 12 Eylül faşist-askeri darbesi, 15 Ağustos 1984'e kadar elliden fazla insanı idam etti. Faili meçhul birçok katliam oldu. İşkencelerde çok sayıda devrimci-demokrat insan katledildi. En erken dava açılan hareketlerden birisi PKK oldu. Yine erken idam cezası verilen hareketlerden bir tanesi PKK hareketiydi. Daha 12 Eylül darbesi gelir gelmez, darbeden önce görülmekte olan bazı davalarda PKK kadrolarına idam cezaları vermişlerdi. Fakat hiçbirini uygulamadılar, uygulamaya koyama-

TC devleti, 22 Temmuz 2015'te ABD ile görüşüp ittifak da yaptı, destek de aldı. Bu nedenle 24 Temmuz 2015'ten itibaren yürütülen düşman saldırılarının askeri boyutu, coğrafi, toplumsal boyutu değişti. PKK'yi, gerillayı sadece bulup vurmaya, ezmeye değil, gerillanın var olduğu zeminleri ortadan kaldırma, toplumsal zemini dağıtma, coğrafi zemini yok etme, buraları işgal etme, burada PKK'yi, PKK'nin dayandığı değerleri yok ederek kendini yerleştirme, egemen kılma, konumlandırma çabası var. Bu kesinlikle yeni bir durum.

dılar. Diğer bütün örgütlerden, sol-sosyalist, devrimci örgütlerden, hatta Milliyetçi-Islamcı örgütlerden birçok kişiyi peş peşe idam etmelerine rağmen bir PKK'li idam edemediler. O soykırım amacına uygun düşmüyordu. Kürtlere karşı öyle bir soykırım uygulanıyordu ki, Dersim'de katliamlara giden yolda

Özgürlük mücadelesi yürüten bir Kürt olarak, bir Apocu militan olarak hiç kimse ölmeyecek kararını, boşa çıkarttı. Başarı böyle gerçekleşti.

Dikkat edelim, neye başarı dediğimizi doğru anlamamız lazım. O halde büyük özgürlük değeri ne oluyor? Onu doğru bilince çıkartmamız gerekiyor. Başarı,

dırılara kadar yürütülen tüm politikalara bakalım hepsi Diyarbakır Zindanı'ndaki itirafçılık uygulamasıdır.

Yani özgür Kürt olarak hiçbir şey var olmayacak. Bu konuda tarihe her hangi bir iz bırakılmayacak. İzi bile yok edilebilecek ki kökünü kazıyasın. İşte kök kazıma politikası bu oluyor. Yani

tüm izleri yok etmek. Kürt soykırımı, Kürdistan, Kürt toplumu üzerindeki soykırım böyle uygulanıyor. Bu konuda özellikle '30 Ekim 2014 tarihli MGK toplantısının' aldığı 'Çöktürme Eylem Planı' adlı soykırım planı, 12 Eylül faşist-askeri rejiminin Diyarbakır Zindanı'nda uyguladığı politikaları çok daha ileri bir biçimde planlayarak uygulamaya koymayı ifade ediyor.

Genelde bu kök kazıma, inkâr ve imha yüzyıldır hep var. Çeşitli dönemlerde ağır soykırımlar biçiminde sürdü. Yine Önder Apo'nun başlatıp geliştirdiği, PKK biçiminde somutlaşan, örgütlenip yürütülen Özgürlük Mücadelesine de, 18 Mayıs 1977 tarihinde Antep'te Hakki Karer Yoldaşın katledilmesinden itibaren bir katliam-imha-tasfiye etme saldırısı dayatıldı. Bunlar birer gerçeklik, fakat bu 'Çöktürme Eylem Planı' denen saldırı bugün AKP-MHP faşizminin her alanda yalın bir biçimde yürüttüğü uygulamalar, tıpkı 12 Eylül rejiminin Diyarbakır Zindanı'ndaki uygulamalarına benzer bir düzeyi, açıklığı ifade ediyor. Oradaki 'itirafçılık' adı altındaki kök kazıma, imha etme, yok etme saldırılarının daha açık bir biçimde yürütülmesini ifade ediyor. Bunu görüp anlamamız gerekli.

Kürdistan Diyarbakır Zindanı haline getirilmiş durumda

Bu direnişin 38. yıldönümünde mevcut durumu anlamaya çalışırken aslında bu gerçekliğe parmak basmak gerekli ve yerinde bir durum olmaktadır. Öncesiyle de bağını doğru kurmamız lazım. Bir anda ortaya çıkmıyor ama gerçekten de bu yeni bir konsept, yeni bir planlama, yeni bir uygulama düzeyini de ifade ediyor. Eskiyle karıştırmamak gerekli. Bu durum birçok bakımdan AKP yönetiminin önceki dönemlerine benzemiyor. Ne oldu, nasıl oldu, AKP niye böyle oldu? diye bazı çevrelerde şaşkınlık da yaratıyor. Ama yeni bir konsept var, durum değişmiştir. Kök kazıma hedefi tıpkı Diyarbakır Zindanı'nda uygulandığı gibi bugün bütün topluma, dört parça Kürdistan ve yurtdışında açık bir biçimde ve planlı-örgütlü olarak uygulanır hale getirilmiştir. İşin gerçeği bu. Bu bakımdan 1982'de Diyarbakır Zindanı'ndaki uygulamalar bugün olduğu gibi Bakurê Kurdistan'da, Türkiye'de, dört parça Kürdistan'ın her tarafında uygulanıyor. Aslında Kürdistan Diyarbakır Zindanı haline getirilmiş durumda.

Çok farkında değiliz, birçok kesim yaşadığını sanıyor, zindanda olmadığını düşünüyor. "İnsanlar tutuklanıp, zindanlara konuyor," diyoruz. Oysa yaşam zindan haline getirilmiş durumda. Dışarı zindan olmuş. Ülke zindana dönüştürülmüş. Bu gerçekliği iyi görmek gerekli. Hem de 1982 Diyarbakır Zindanı'na dönüştürülmüş. Bunun iyi görülüp anlaşılması lazım.

O halde 1982 Diyarbakır Zindanı'nda mücadele nasıl, hangi çizgide, hangi ruhla, nasıl bir amaç temelinde yürütüldüyse şimdi de bir bütün her alanda Özgürlük Mücadelesinin aynı biçimde, aynı çizgide yürütülmesi gerekiyor. O nedenle de büyük zindan direniş çizgisi, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu çizgisi her zamankinden daha fazla bu günü aydınlatıyor. Bugün için ön açıcı, yol gösterici, aydınlatıcı oluyor. Ne yapmamızı, nasıl yapmamız gerektiği sorularına her zamankinden daha çok şimdi cevap oluşturuyor.

PKK'nin imha ve tasfiyesi için yapılan saldırılar 18 Mayıs 1977'de başladı

Bu çerçevede AKP-MHP-Ergenekon ittifakıyla oluşturulan bu yeni soykırım saldırı konseptini doğru anlamamız la-

zım. Kuşkusuz yüzyıllık soykırım zihniyet ve siyasetinin uygulanması oluyor. Bu PKK'ye baştan beri dayatılan imha ve tasfiye saldırılarının üzerinden yükseliyor. Onların bir devamı oluyor ama gerçekten de yeni, farklı özellikler de içeriyor. Onları ayrı görmemek lazım. Elbette bu saldırının merkezinde de PKK'nin imhası ve tasfiyesi var. Öncelikle saldırı PKK'ye oluyor. Fakat dikkat edelim sadece bugünün PKK'sini imha ve tasfiye etmeyi hedeflemiyor. Öyle ki, gelecekte de PKK gibi bir özgürlük bilincinin, ira-

desinin örgüt ve eyleminin ortaya çıkmasını garantiye almak istiyor. Böyle bir gelişmeyi var edebilecek her türlü zemini yok etmeyi, kurutmayı hedefliyor, kök kazıma böyle gerçekleşiyor.

Tabi bu farklıdır. Var olanı olduğu düzeyiyle yok etmek ayrı, ilerde benzer durumların, gelişmelerin ortaya çıkma ihtimalini ortadan kaldırma, o ihtimalin gerçekleşeceği zemini de yok etmeyi hedefleme daha ayrı bir durum olmaktadır. Bu tabi ayrı planlamaları, uygulamaları gerektiriyor. Farklı saldırı biçimlerini ortaya koyuyor. Yoksa PKK'nin imha ve tasfiyesi için yapılan saldırılar 18 Mayıs 1977'den itibaren başladı.

Maraş Katliamı'yla birlikte 12 Eylül faşist-askeri darbesine giden süreç başlatıldı ve bu büyük bir imha saldırısıydı. Bu saldırı 1981-82'de Diyarbakır Zindanı'ndaki uygulamalarla yürütüldü. Yurtdışında Papa suikastinden, Palme cinayetine kadar giden saldırılarla yürütülmeye çalışıldı. Bunların hepsi imha ve tasfiye saldırılarıydı. Buna karşı esas olarak zindanlarda direnildi. Zindan direnişi bunları boşa çıkardı. Hilvan-Siverek'te direnişler geliştirilerek boşa çıkartıldı. Ama esas olarak büyük zindan direnişi, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi bu imha saldırılarını boşa çıkardı. 12 Eylül faşist-askeri rejimine karşı Kürdistan'ın özgürlüğü için mücadele edecek bir öncü gücü, parti gücünü eğitip örgütlemeyi, Kürdistan'ın merkezi olan Botan'a taşımayı, gerilla haline getirmeyi sağladı. Bütün bu gelişmelerle bu saldırılar boşa çıkartıldı.

15 Ağustos 1984 gerilla atılımından sonra gerillaya karşı yürütülen mücadele, savaş, 1985 itibarıyla NATO'ya götürüldü. NATO'nun geliştirdiği imha saldırıları nasıl oldu? İşte bir tanesi tampon bölge planlamasıydı. Bu 1985'de Türkiye-Irak görüşmeleriyle gündeme getirildi. Sınırın her iki yakasını en az 5'er kilometre kadar boşaltmayı, dolayısıyla Bakur'dan Başur'a Başur'dan Bakur'a gerilla geçişini engellemeyi hedefliyordu. Yine 1987'de

Olağanüstü Hal geliştirildi. Özel savaş derinleştirildi. Özel savaşdaki derinleşme, tampon bölge yaklaşımlarının hepsi, PKK'yi imha ve tasfiye saldırısıydı. Buna karşı gerilla ve halk direndi.

Önderlik, Mahsum Korkmaz Akademisi temelinde büyük bir gerilla eğitimi ve örgütlemesi yaptı. Büyük bir gerilla direnişi yürüttü. Bu şekilde bütün bunlar boşa çıkartıldı. İmha saldırıları 90'dan itibaren Başurê Kurdistan'da bir 'Kürt statüsü' yaratılarak yürütülmek istendi. Bunu iyi görmek lazım. Başurê Kurdistan

özel savaş saldırısı' devreye kondu. Bu saldırı 5 Kasım 2007'de Erdoğan-Bush görüşmesiyle, TC-ABD planmalarını yeniden ortaklaştırma temelinde daha ileri bir düzeye götürülmek istendi. Bu temelde Türkiye-Irak ittifakına Kürtleri de katarak İran'a ve Suriye'ye karşı mücadele etme stratejisinin bir gereği olarak Irak'ta Saddam Hüseyin yönetimi tasfiye edildi. Kürtler'de de PKK'nin imha ve tasfiye edilmesi gündeme geldi. Eğer bu olmayacaksa özellikle Başurê Kurdistan

dayandığı temel coğrafi alanları işgal etme şeklinde görüldü. 2016 Ağustos'ta Cerablus-Bab'tan başlayan işgal hareketi, daha sonra Rojava'da Efrîn-Girê Spî, Serêkanî işgal saldırıları biçiminde süren, Başurê Kurdistan'da ise 2016 Eylül'ünden itibaren Zap'ta, Avaşin'de başlayan, 2017 Aralığında Xakûrkê'ye dönük işgal saldırısı olarak süren, şimdi 2020 Haziranı'nda da Heftanîn'i işgal etme biçiminde sürdürülmeye çalışılan bir işgal saldırısı haline geldi.

Efrîn'den Xakûrkê'ye kadar her yer işgal edilmek isteniyor

Burada da kuşkusuz PKK'nin imha ve tasfiyesi esas ama yöntemi farklı, bunu bizim görmemiz lazım. Düşmanın bu konsept temelindeki saldırılarıyla öncekiler farklıydı. PKK'yi hedefliyordu, gerillayı hedefliyordu, ona darbe vurup ezmeyi öngörüyordu. 'Çöktürme Eylem Planı' ise, PKK'nin üzerinde var olduğu coğrafi ve toplumsal zemini yok etmeyi hedefliyor. Sadece PKK'ye, gerillaya darbe vurmayı, ezmeyi, tutuklamayı değil, onun dayandığı coğrafi ve toplumsal zemini yok etmeyi, dağıtmayı, işgal etmeyi öngörüyor. Dolayısıyla sadece bugün var olan özgürlük gücünü ezme, tasfiye etme hedefi yoktur. Öyle ki, özgürlük hareketinin gelişebileceği, var olabileceği, dayanabileceği coğrafi ve toplumsal zemini de yok etmek istiyor. Gelecekte de böyle bir hareketin ortaya çıkmasını imkansız kılmayı öngörüyor. Bu gerçeği görmemiz lazım.

Bu nedenle 24 Temmuz 2015 tarihinden itibaren başlatılan saldırılar farklı saldırılardır. İşgal saldırısı var, soykırım saldırısı var. PKK'nin imhası ve tasfiyesi ile sadece Kürt soykırımını yürütmeye uygun bir zemin yaratmayı değil, bu, PKK'nin imha ve tasfiyesiyle birlikte Kürt soykırımını da gerçekleştirmenin saldırısı oluyor. Bu birlikte, ortak yürütülüyor. Bunu görelim. TC devleti öyle bir planlamayı AKP-MHP ittifakı temelinde geçmişte değerlendirek yaptı. Bu planlama için 22 Temmuz 2015'de ABD ile görüşüp ittifak da yaptılar, destek de aldılar. Bu nedenle 24 Temmuz 2015'ten itibaren yürütülen düşman saldırılarının askeri boyutu, coğrafi, toplumsal boyutu değişti. PKK'yi, gerillayı bulup vurma, ezmeyi değil, gerillanın var olduğu zeminleri ortadan kaldırma, toplumsal zemini dağıtma, coğrafi zemini yok etme, buraları işgal etme, burada PKK'yi, PKK'nin dayandığı değerleri yok ederek kendini yerleştirme, egemen

Gerillaya karşı yürütülen mücadele, savaş, 1985 itibarıyla NATO'ya götürüldü. NATO'nun geliştirdiği imha saldırıları nasıl oldu? İşte bir tanesi tampon bölge planlamasıydı. Bu 1985'de Türkiye-Irak görüşmeleriyle gündeme getirildi. Sınırın her iki yakasını en az 5'er kilometre kadar boşaltmayı, dolayısıyla Bakur'dan Başur'a Başur'dan Bakur'a gerilla geçişini engellemeyi hedefliyordu. Yine 1987'de Olağanüstü Hal geliştirildi. Özel savaş derinleştirildi. Özel savaşdaki derinleşme, tampon bölge yaklaşımlarının hepsi, PKK'yi imha ve tasfiye saldırısıydı. Buna karşı gerilla ve halk direndi.

Amaç PKK'yi imha ve tasfiyeydi

Uluslararası Komplö de bir imha ve tasfiye saldırısıydı. Buna karşı Önder Apo'nun çok yoğun, bilinçli bir direnişi geliştirdi, saldırıları boşa çıkartma gerçeği görüldü. Örgüt-halk, bütün eksiklerine rağmen Önderliği izledi, takip etti. Önderlik direnişi ile bütünleşmeye çalıştı, destek verdi. Komplöyle Önderliği imha, PKK'yi tasfiye gerçekleştiremedi. Ardından 23 Ağustos 2005 tarihli MGK toplantısının gündemleştirdiği 'yeniden topyekûn faşist,

Şimdi bütün bunları şu açıdan değerlendirmek lazım: 30 Ekim 2014 tarihli MGK toplantısındaki 'Çöktürme Eylem Planı' denen konsept bunu aştı. PKK'yi imha ve tasfiye etmeyi, ezmeyi, ona darbe vurucu saldırılar yapmayı değil de, ona zemin olan yapıları ortadan kaldırmayı hedefleyen bir saldırıya dönüştü. Bu ne oldu, nasıl görüldü? İşte Cizir'de, Sûr'da, Şirnex'te, Nisêbîn'de Gever'de PKK direnişinin dayandığı toplumsal zemini yok etme, ezme, dağıtma hareketi şeklinde görüldü. 2015-16 saldırıları kesinlikle bu temelde gerçekleşti. Yine PKK'nin, onun gerillasının

kılma, konumlandırma çabası var. Bu kesinlikle yeni bir durum. Bunu önceden görememe ve buna karşı yeterli bir planlamayla mücadele edememiş olma ciddi bir eksiklik ama en azından şimdi görmemiz lazım. Eski saldırılarla karıştırmamak gerekir. PKK'yi imha ve tasfiye saldırısıdır.

Yeni konsept ve TC'nin BM'ye sunduğu harita

Başurê Kurdistan yönetimi, "Saldırı sadece PKK'ye oluyor," ya da "PKK nedeniyle oluyor" diyor. Zaten bunu

önceden onlara ezberletmişler. O temelde kendilerine hayat verdiler. Hala bu şekilde “var oluruz” sanıyorlar. Fakat durum değişmiştir. Gerçekten Efrîn'den Xakûrkê'ye kadar her yer işgal edilmek isteniyor. Özellikle geçen yıl Girê Spî ve Serêkanî işgal saldırıları başladığı süreçte AKP-MHP basınında bu yönlü yoğun tartışmalar yürütüldü. Tayyip Erdoğan BM'ye Suriye haritasını sundu. Aslında benzer bir harita Başûr için de vardır. Şunu tartışıyorlardı; ‘Rojava’yi, Başûr’u ele geçir, işgal et.

Helgurt’a kadar uzanan alanı ele geçirmek istiyorlar.

Bakur’da da her halde şimdi Serê Kanî’yi (Ceylanpınarı) büyük ölçüde ele geçirdiler. Birçok insanı kaçtırtılar. Yoğun bir çete yerleştirmesi yaptılar. Kimse orayla ilgilenemiyor, girip çıkamıyor. Kobanê ve Serêkanî’deki ilk savaştan bu yana Serêkanî’ye (Ceylanpınar’a) kimse girip çıkamıyor. Her şeye el koydular. Adım adım, tümüyle Kürtsüzleştirmeyi gerçekleştirip kendilerine bağlı çete topluluklarını yerleş-

Medya Savunma Alanları Irak devleti ve Başûr yönetimi tarafından TC’ye verilmiş durumda

Kuşkusuz Türkiye’nin geleceğini ipotek ediyor. İmkanlarını kullanıyor. Bunları kendi başına yapmıyor. Bu saldırıları yaparken küresel ve bölgesel düzeyde aktör olan güçlerin onayını, desteğini alarak yapıyor. Bu da bir gerçek. Her şey TC gücüyle olmuyor.

Arap sahası en çok uyanacak saha, fakat bu ulus devlet milliyetçiliği gözünü kör etmiş durumda. Zayıf kalıyorlar. Tabii işin içine Katar, Libya, İdlîb girince artık sessiz kalmaları mümkün değil. Zaten yakında bir Mısır-Türkiye savaşı çıkabilir diye birçok çevre konuşuyor. Şimdi Rusya, ABD, Avrupa arasında gerçekten de çıkar çatışmaları var, fakat ittifakları da mevcut. Birlikte yürütüyorlar. Ortadoğu’yu daha fazla sömürebilmek için Ortadoğu’nun gücünü daha çok düşürmek istiyorlar. Bunun için de var olan siyasi iradeyi daha fazla parçalamak, darbelemek istiyorlar.

Botan’ı, Mêrdîn’i Kürtsüzleştir, buraya dünyanın dört bir yanından toplanan devşirme, o çete haline getirilmiş insanları yerleştirerek Kürdistan’ın kalbini, merkezini yok et.’ Yani ‘beynini ve yüreğini yok ettikten sonra o vücut zaten yaşayamaz. Bununla Kürt soykırımını da gerçekleştirmiş olursun, Kürdistan üzerinde de istediğin gibi denetim kurarsın.

Sadece Kürdistan için de geçerli olmaz, Ortadoğu’yu da böyle bir çete yapılanmasına dayanarak o temelde yürütülen saldırılarla rahatlıkla denetleyebilirsin, bütün insanlığı da terörle tehdit edersin, her tarafa terör ihraç ederek korkutursun, ürkütürsün, böylece kendi siyasetini yürütürsün.’

Türkiye’de tamamen terör saldırılarına dayalı siyaset yapmayı öngören bir zihniyet ve sistem hâkim hale gelmiş durumda. Bugün AKP-MHP ittifakının varlığı bunu ifade ediyor. Bu temelde saldırı yürütüyorlar. Buna göre de askeri saldırılar yürüttüler. Peki, askeri saldırıları nasıl yaptılar? Hiç genel yapmadılar. Parça-parça, çok küçük alanları hedefleyerek, fırsat kollayarak, plan yaparak, güç yoğunlaştırarak, adım adım, parça parça ele geçirme biçiminde yürüttüler. İlk saldırıyı kendi sınırları içerisinde, Er-tuş’tan başlattı. Oradan sınır dışına, Avaşin hattına, önemli stratejik tepeleri tek tek almaya yöneldiler. Bir kaçına birlikte hiç yönelmediler. Ondan sonra bakın Rojava’ya da parça parça saldırdılar; önce Efrîn’e, sonra Girê Spî-Serêkanî’ye saldırdılar. Fırsat bulurlarsa bunu sürdürecekler. Bunu bil-memiz lazım. Eğer bu boşa çıkartılmaz, bu plan kırılmaz, başarısız hale dü-şürülmez, böyle bir plan yenilgiye uğ-ratılmazsa TC’nin planladıkları pratik-leşirse kesinlikle bunu yapacaktır. Bun-dan kesinlikle emin olmak lazım. Yani TC, BM’de gösterdiği o haritadaki bü-tün alanları ele geçirecek. Yeni kon-septi, planlaması odur.

Kürt soykırımını gerçekleştirmenin pratik-askeri planlaması

Bunu birden yapmıyor. Adım adım yapacak. Bir yılda, altı ayda yapmayacak. Bu uzun yıllara yayılmış bir plan-lama oluyor. Fırsat olduğu an, oluşan yeri ele geçirme biçiminde yapacak. Aynı şeyi Başûrê Kurdistan’da yapacak. Xakûrkê’de bunu kısmen uyguladı. Daha da ilerletecek. Öyle anlaşıyor ki Başûr’da Heftanîn, Kaşûra, Zap, Avaşin hattından, Şirwan’ın üzerinden

tirmeye çalışıyorlar. Aynı şeyi Nisêbîn’e, Cizîr, Şirnex’ta de uygulamak istiyorlar. Yani planları var. Başarabilirse, fırsat bulurlarsa bunları yapacaklar. Şimdi Kürt soykırımını gerçekleştirmenin pratik-askeri planlaması bu çerçevededir. Bu hale gelmiş durumda.

Bunun bizce doğru anlaşılması lazım. Herkesin de doğru anlaması gerekli. Bu saldırı, “PKK’yi yok edeyim de başka Kürt kalsın” saldırısı değildir. Kürt soykırım saldırısını PKK’yi imha ederek yürütmektedirler. Daha önce PKK’yi imha edelim, Kürt soykırımını ise adım adım gerçekleştiririz diyorlardı, bu vardı. Bu şekilde birbirinden ayırı-yorlardı. Bir zaman PKK’yi tasfiye ederiz diye Uluslararası Komplô’yla Önder Apo’ya saldırdılar. Bunların hiçbirisi başarılı olmadı. Hepsine karşı direnildi. Boşa çıkartılınca şimdi PKK imhasıyla Kürt soykırımını ve Kürdistan’ı işgal saldırısını ortak bir planlama dâhilinde birlikte iç içe yürütüyorlar. Bunu herkesin anlaması lazım. Bütün Kürtlerin anlaması gerekli. Rojava yönetiminin de, Başûr yönetiminin de, bütün Kürt partilerinin de doğru anlaması gereken gerçeklik kesinlikle bu oluyor.

Bu öncekilerden farklı. Artık 90’larda oluşturulan bir Başûrê Kurdistan statükosu yoktur. Öyle bir yönetimin itibarı kalmamıştır. Türkiye için hiçbir geçerliliği yok. Şu an PKK’yi zayıflatmak için öne çıkartıp biraz daha onlara dayanmak istiyor. Eğer ‘PKK’yi zayıflatım, kırdım, etkisiz hale getirdim’ diyebilirse o zaman onların hepsini bir günde yok edecek. Referanduma nasıl tavır aldı, Kerkûk saldırısında TC ne yaptı? Çok açık bir husus. Bunu böyle görmek gerekli.

Üçüncü Dünya Savaşı’nın içerdiği çelişkili ve çatışmalı ortamdan yararlanarak, var olan imkanları kullanarak bunu yapmak istiyor. Birinci Dünya Savaşı’ndan sonra oluşturulan Kürt soykırım saldırısı şimdi böyle bir konsept temelinde, böyle bir planlamayla yürütülüyor. Rojava’da da, Başûr’da da, Bakur’da da bazı adımlar atılmıştır. Hepsinde tabi direnişler de var. Henüz böyle bir planın gerçekleşmiş olması durumundan uzağız ama Efrîn, Girê Spî, Serêkanî, Zap, Avaşin-Xakûrkê ve şimdi de Heftanîn’de yürütülen saldırılar bu temelde gerçekleşmektedir. Cizîr, Sûr etrafındaki katliamlar bu temelde yapıldı. Bab, Cerablus işgali bu temeldeydi. Bunların hepsi peş peşe gelişen uygulamalar oldu. TC bazı mesafeler kat etti. Kendini hızlandırdı. Siyasi ortamını yarattı. İttifaklarını oluşturdu. Çeşitli güçlerden destek alabildi. Aldığı desteklerle bu saldırıları yaptı, yapıyor.

İşte Cizîr, Sûr katliamları olurken dikkat edelim hiç kimseden ses çıkmadı. Cerablus, Bab işgali olurken ABD başkan Yardımcısı ile Mesut Barzani Ankara’daydı. Cerablus’a ve Bab’a dönük ilk işgal hareketini TC devleti törenle başlattı. Törenin konukları ABD başkan yardımcısıyla, Başûrê Kurdistan bölge başkanıydı. Bunların da ne kadar ortak olduklarını, rol sahibi olduklarını görmek açısından bu önemli bir durum oluyor. Avaşin’e, Zap’a, Xakûrkê’ye işgal saldırıları yaparken bölgesel ve küresel güçlerden nasıl onay aldıkları ortadadır. Ne Avrupa, ne ABD, ne Rusya, hiç kimse ses çıkarmıyor. Bu kadar işgal saldırısı oldu kimse bir şey demedi. Irak devleti biraz zorlanınca zevahiri kurtarmak için ‘karşı çıkıyoruz’ diyor ama bütün bunları anlaşmalı yürüttüklerine dair elimizde bilgiler var. Bugün bizim Medya Savunma alanları olarak tanımladığımız alanların hepsi Irak devleti tarafından, Başûrê Kurdistan bölge yönetimi tarafından TC’ye verilmiş

Katar ile ilişkileri gerçekten de koloni oluşturma, sömürgeleştirme ilişkisidir. Katar’ın bütün askeri güvenliği Türkiye’nin üzerine kalmış. Türkiye orayı işgal etmiş gibi. Libya’yı işgal etmeye çalışıyor. En azından bir bölgesini işgal etmeye çalışıyor. Orada da koloni oluşturmaya çalışıyor. İdlîb-Hatay hattında benzer işgal durumu var. Bütün bunları görerek korkuyorlar. Aslında biraz tepki gösteriyorlar. Bunun yarattığı korku da var. Bakıyorlar ki sorun sadece PKK ve Kürtler değil, özellikle bölgesel ve küresel güçlerle ilişkilerinde hep bunu öne sürüyorlar; ‘İşte PKK için, teröre karşı operasyon yapıyoruz’ diye, her şeyi oraya bağlamaya çalışıyorlar ve şimdiye kadar herkese bunu kabul ettirdiler ama birçok çevre gerçeğin öyle olmadığını artık görüyor. Bunun ötesine geçen bir durum var. Biraz korku o temeldedir. Yoksa diğer türlü gerçekten de onay vermişler. Artık Türkiye karşılığında neler vermiş ise herkes kendi çıkarı çerçevesinde belli bir destek, onay veriyor.

Efrîn’e yönelik birçok müdahalemizi ABD engelledi

Daha önce dikkat çektik, Cerablus ve Bab’a işgalinde Ankara’da kimler vardı, nasıl bir törenle ilk düğmeye basıldı? Efrîn’i işgal ederken Rusya’nın zaten açıktan desteği vardı. ABD’nin de en az Rusya kadar desteği vardı. Yani çok dışarıya çıkmadı ama biz de bu mücadelenin içindeyiz, bazı şeyleri biliyoruz. En azından gerçekleri anla-yalım diye bazı girişimlerde bulunduk, kimin, nasıl işin içinde olduğunu gördük. Örneğin Efrîn’e yönelik birçok müdahalemizi ABD engelledi. Biz müdahale edemedik. Bizim girişimlerimizi boşa çıkardı. Girê Spî, Serêkanî’ye saldırının nasıl olduğunu herkes çok daha iyi biliyor. ABD’nin rolü ne? Rusya’nın hesapları neydi? Yine Xakûrkê’ye dönük saldırılarda İran’la nasıl bir işbirliği oldu, aynı zamanda Başûrê Kurdistan’a dönük saldırıları İran’la nasıl ortaklaşa koordine ediyor, birlikte yürütüyorlar, ortak operasyon içindeler bu da açığa çıktı.

Her şey TC gücüyle olmuyor. İşte Cizîr, Sûr katliamları olurken dikkat edelim hiç kimseden ses çıkmadı. Cerablus, Bab işgali olurken ABD Başkan Yardımcısı ile Mesut Barzani Ankara’daydı. Cerablus’a ve Bab’a dönük ilk işgal hareketini TC devleti törenle başlattı. Törenin konukları ABD Başkan yardımcısıyla, Başûrê Kurdistan bölge başkanıydı. Bunların da ne kadar ortak olduklarını, rol sahibi olduklarını görmek açısından bu önemli bir durum oluyor. Avaşin’e, Zap’a, Xakûrkê’ye işgal saldırıları yaparken bölgesel ve küresel güçlerden nasıl onay aldıkları ortadadır.

durumda. Bunlar onaylanmış. Bu konuda hiç hata yapmayalım.

Fakat toplumsal baskı oluşunca karşı açıklamalar yapıyorlar. Bunların hiçbir gerçekliği yok. Zevahiri kurtarmak için açıklama yapıyorlar. Dolayısıyla hiçbir etkide bulunmuyor.

Dikkat edelim, Türkiye’de çok fazla ondan etkilenmiyor. Fakat şu risk vardır; Türkiye bunları yaparsa ondan sonra nereye gider ondan korkuyorlar. Musil, Kerkûk’ta Türkmenlere dayalı çete örgütlenmeleri var, bütün buraları ele geçirme planı yapar, böyle bir saldırıda bulunur diye korkuları var. O korkuyla da biraz karşı çıkıyorlar. Çünkü mevcut öngördüğü yerleri ele geçirip işgal ederse bu Türkiye için büyük bir güç olacak. Bu alanlarda Kürt direnişini ortadan kaldırırsa, PKK’yi yok ederse bunu başarmış olan bir Türkiye’nin Suriye’ye dönük, Irak’a dönük, bütün Arap sahasına dönük yapmayacağı ne kalır? Bunları geliştirirken aynı zamanda bunlara bakıyorlar.

Yani bu güçler de işin içerisindeler. Birçok güç kendi çıkarı doğrultusunda “olur,” destek veriyor. AKP-MHP faşizmi Türkiye’nin imkanlarını pazarlayarak fırsat, imkan yaratıyor ve ona göre pratik geliştiriyor. Bu da açık bir durum. Mevcut güçlerin demek ki kendine göre planları var. Herkesin kendi çıkarı var. Bu onay ve desteği çıkarları doğrultusunda veriyorlar. Güncel olarak ekonomik-siyasi taviz alıyorlar. İleriye dönük hesapları gereği bunu yapıyorlar.

ABD, İngiltere ve İsrail ittifakının amacı Ortadoğu’yu daha çok parçalamaktır

Mesela 5-6 yıl öncesine kadar ki süreci düşünelim; Sadece Ortadoğu’nun değil, dünyanın en tutucu devleti TC’ydi. Birinci ve ikinci dünya savaşlarından ortaya çıkartılmış sınırları korumada en katı davranan, sınırların değil değiştirilmesini, tartışılmasına bile her

verde karşı çıkan devlet, TC devletiydi. Şimdi 5 yıldır ne oldu? Ortadoğu’da sınır değişikliklerini TC’nin eliyle yaptılar. Bab’a, Cerablus’a TC girdi, İdlîb’e TC girdi, Türkiye-Suriye sınırını, Türkiye-Irak sınırını TC yok etti. Yani önceki İkinci Dünya Savaşı’nın çizdiği sınırları Ortadoğu’da TC devletinin eliyle ortadan kaldırdılar.

Şimdi artık Ortadoğu’da sınır sorunu vardır. Bu ileriki süreçlerde çeşitli biçimlerde gündeme gelecek. Ortadoğu’nun yeniden şekillenmesi, Ortadoğu’nun siyasi coğrafyasının yeniden yapılandırılması kesinlikle gündeme girecek. Mevcut durumda artık ‘biz eski sınırlara sadıkız, ülke bütünlüklerinden, devlet sınırlarının korunmasından yanayız’ sözleri boş bir yalandan başka bir şey değildir. O aşıldı. Bunu TC eliyle yaptırıldılar. Demek ki TC’yi buna teşvik ettiler. Aslında TC buna karşıydı. Ama en karşı olduğunu TC’ye yaptırıldılar. Bu sınırları değiştirdiler.

Demek ki sınırları değiştirmek isteyen, Ortadoğu’da siyasi coğrafyayı yeniden şekillendirmek isteyen güçler var, böyle politikalar var. İleriki süreçte gündeme gelecek. Bunu görmek lazım. Özellikle küresel sermayenin temel yaklaşımının bu olduğunu söylemek hatalı değil. Eğer başarabilirlerse ABD, İngiltere, İsrail ittifakının, yeni Ortadoğu politikasının mevcut Ortadoğu’yu daha çok parçalamak olduğu açıktır. Hem İsrail’in, sermayenin güvenliği, hem de daha fazla sömürü yapabilmesi, Ortadoğu kaynaklarının daha çok sömürülebilmesini buraya dayandırmak istiyorlar. Bunu şimdi gizliyorlar. Büyük Orta Doğu Projesi diye bir proje ortaya attılar. Bu görünür bir biçimde içinde yok. Projenin adı var fakat içi bomboş, demek ki içinde gizli şeyler var. En gizli olan budur. Bunu Türkiye eliyle yaptırıldılar. Artık Türkiye karşı çıkamaz. Zaten var olan sınırları kendisi değiştirmiştir. O halde bu sınır yapılandırmalarını nasıl yapacaklar hiç belli değil.

Avrupa maddi çıkar sağladı. Gerçekten de çok sömürü yaptılar. Rusya Türkiye’nin bu durumuna dayanarak güya ABD’yle, NATO’yla, Avrupa’yla

çelişkiler yaratarak Türkiye üzerinden o derin ekonomik krizini aşmaya çalıştı. Gerçekten de enerji projeleriyle, etkinlik sağladı. Normalde Rusya çok zor durumdaydı, şimdi güçlenmiş durumda. Ortadoğu’da Sovyetler Birliği’nin çözü-lüşünden sonra Rusya’nın her hangi ciddi bir etkinliği kalmamıştı. Şu an Ortadoğu’nun etkili, sayılı güçlerinden birisi olmuş durumda. Dört-beş sene önce sadece Akdeniz kıyısında, Suriye’de varlığı olan bir devletti. Şimdi Ortadoğu’nun her yerinde etkinliği duyulur bir devlet haline geldi. Böyle bir duruma gelme de İran’la ilişkilerinden Suriye yararlandı ama Türkiye ile Astana süreci denen görüşmeler süreci, enerji ittifakı denen ittifak sürecinden kazandı-ğı çok şey oldu. Bu ilişkiler Rusya’ya önemli şeyler verdi.

İran tarihsel olarak Kürt isyanlarını Türkiye ile birlikte bastırdılar. Osmanlı ve İran imparatorlukları hep böyle yaptı. Şimdi de aynı siyaseti yürütüyor. Kendini korumanın, varlığını sürdürmenin temel

yolunu Kürt soykırımını gerçekleştirmek de görüyor. Aslında birçok bakımdan Türkiye ile çıkar çatışması, çatışması içinde olsa da Kürt soykırımını geliştirmedi, Kürt Özgürlük Hareketine karşı mücadele etmede ortaklaşıyorlar, birlikte oluyorlar. Öyle bir desteği var. İnsan bunu görebiliyor.

Arap devletleri etkinlik gösteremediler. Onların da ulus devlet milliyetçiliğinde ne kadar katılaştığını Saddam Hüseyin örneğinde gördük, yok oluyorlar ama değişmiyorlar. Aynı şeyi Esat yönetimi de yaşadı. Diğer Arap devletlerinde de görülüyor.

Şimdi Katar, Libya, Suriye politikaları mevcut AKP-MHP yönetiminin yeni konsepti temelinde gelişen politikalar bu çevreleri biraz rahatsız eder, gözünü açar, uyandırır hale getirmiş gibi. Yani onlar biraz karşı çıkıyorlar.

Başûrê Kurdistan yönetimi gerçekten de zaman tüneline kalmış. 1988 Halepçe Katliamı ve İran-Irak ateşkesi sonrasında imha ve tasfiye olmuşlardı. 1991'de Çekiç Güç Operasyonu temelinde Başûrê Kurdistan'a sahip olmayı ABD-Saddam çatışmasının yarattığı konjonktüre dayanarak elde ettiler. Böyle bir anda yoktan bulur gibi yaptılar. Bunun PKK'ye karşı mücadeleye var olduğu kendilerine söylendi, gösterildi. Bu temelde anlaşma yaptılar. Böylece öyle bir çizgiye oturdular. "PKK'ye karşı çıkarak biz var oluruz. Karşı çıktığımız oranda bize var diyecekler, o halde PKK karşı mücadeleye katılım, varlığımızı koruyalım" çizgisini oluşturdular. Hala bu kafayla gidiyorlar. Böyle olduğunu sanıyorlar. Oysa bu değişti. Çekiç Güç Operasyonu, projesi bitti. TC'nin 'Çöktürme Eylem Planı'yla birlikte o plan bitmiştir. Dolayısıyla PKK'ye karşı mücadele temelinde KDP'nin, YNK'nin, Başûrê Kurdistan yönetiminin ya da her hangi bir Kürdistan parçasında her hangi bir partinin güç sahibi olma, var olma şansı kalmamıştır. Geçmişte böyle bir şey vardı. Önder Apo buna 'Apo primi, PKK primi' dedi. Yani ne kadar karşı olursanız TC o kadar imkan veriyor. PKK'ye karşı çıkın alın, yaşayın. Fakat Kürt işbirlikçiliği bunun farkında değil, hala eskisinin sürdüğünü sanıyor. Bir büyük tehlike kendisi için de var. Kürt soykırımı önü alınamaz bir biçimde gerçekleştirilmek isteniyor ki kendisinin de iktidar olarak dayandığı zemin yok oluyor, bunun farkında değil. Aslında gaflet burada.

Çok gafil ve zayıf durumdalar. Yani mevcut yeni politikaları göremiyorlar. Yeni projeleri anlayamıyorlar. Küresel sermaye güçlerinin, bölge güçlerinin politikalarını yeterince anlayabilmiş değiller, özellikle de TC'nin yeni konseptinin yeterince farkında değiller. Onlar zannediyorlar ki eskisi gibi devam edebiliriz. Öyle de yürümek istiyorlar ama etkilerinin ne kadar azaldığı artık gözle görülür bir durumda. Toplum da bundan rahatsız, birçok çevre bunu görüyor, ortaya koyuyor. Artık onlar da bir yolun sonuna geldiler. 90'ların başında kendilerine çizilen yol bitti. Şimdi yeni bir yol bulacaklar mı? Bulabilecekler mi, bulamayacaklar mı? Sorun orada.

Şimdi şöyle görmek lazım: TC planlamaları karşısında herkesin kendine göre planlamaları var. Şimdi birçok çevre TC'nin mevcut Rojava ve Başûrê Kurdistan'a dönük işgal faaliyetlerine onay ve destek veriyor. Örneğin Libya'ya, Katar'a dönük askeri müdahalelerine çok fazla ses çıkarmadılar ama hesapları vardı. Bu demek değil ki hiçbir zaman çıkartmayacaklar. Hayır. Herkes kendi çıkarı doğrultusunda bunu yapıyor. Zamanı gelince verdiklerinin karşılığını misliyle alırlar. Evet, İran ve Türkiye, Kürt varlığını imha etmekte birleşebilir ama bölgesel mücadele de en temel iki güçtür.

O mücadele her zaman sürecek. Kürt işbirlikçiliğinin çok fazla bir destekleyici şeyi kalmıyor. Onlar baltayı kendi ayaklarına vuruyorlar. Zaten tümüyle mas-keleri düştü. Zor durumdalar.

Mevcut ulus devlet yapılanmalarını büyük görüyorlar, küçültmek istiyorlar

Arap sahası en çok uyanacak saha, fakat bu ulus devlet milliyetçiliği gözünü kör etmiş durumda. Zayıf kalıyorlar. Tabii işin içine Katar, Libya, İdlîb girince artık sessiz kalmaları mümkün değil. Zaten yakında bir Mısır-Türkiye savaşı çıkabilir diye birçok çevre konuşuyor.

Şimdi Rusya, ABD, Avrupa arasında gerçekten de çıkar çatışmaları var, fakat ittifakları da mevcut. Birlikte yürütüyorlar. Ortadoğu'yu daha fazla sömürbilmek için Ortadoğu'nun gücünü daha çok düşürmek istiyorlar. Bunun için de var olan siyasi iradeyi daha fazla parçalama, darbelemek istiyorlar. Mevcut ulus devlet yapılanmalarını büyük görüyorlar, küçültmek istiyorlar. Daha çok başarabilirlerse parçalayacaklar, böylece birbiryle çelişir ve çatışır kılacaklar. Böylece herkesi kendilerine daha fazla mecbur bırakacaklar. Ortadoğu'ya daha kolay hükmedecekler. Daha derin sömürecekler. Sermayenin akışı, azami kâr elde etme daha fazla olacak. Sermayenin güvenliğini de bu biçimde sağlamak isteyecekler. Arap sahasında yürüttükleri böyle bir parçalamadır. Eğer önü alınmazsa İran'da da Türkiye'de de bunu yapacaklar.

Bugünkü Türkiye ve İran yönetimlerinin göremediği, görse bile güncel çıkarları nedeniyle red ettikleri, görmezden geldikleri gerçeklik bu oluyor. Aydınların, siyasetçilerin, kadın, gençlik hareketlerinin, toplumsal hareketlerin de yeterince görüp anlayamadıkları gerçeklik budur. Ufukları buna yetmiyor. Düşünce de görmek isteseler bile iradeleri böyle bir duruma karşı mücadele etmeye yetmediği için aslında gerçekleri biraz da görmek ve duymak istemiyorlar. Bir kendini kandırma ve yanıltma var. Ama bilelim ki, küresel sistem bunu yapacak. Bu doğrultuda Ortadoğu'da kimler kendi çıkarlarına hizmet ediyorsa onu da devam ettirmek istiyorlar.

Özellikle mevcut Ortadoğu'nun parçalanıp yeniden yapılandırılmasında Kürt dinamiğinin belirleyici gücünü görüyorlar. Onun için Kürtleri de kendi politikaları doğrultusunda kullanmak istiyorlar. Bu nettir. Böyle bir kullanmada KDP çizgisi çok kolay yönlendirilen bir

çizgi. Mevcut PKK çizgisi buna engel oluşturuyor. Bunun önünde engel Önder Apo'ydu, PKK'ydı. Onu etkisiz kılmak için Uluslararası Komplo temelinde 22 yıldır saldırı yürütüyorlar. Bugünde aynı şeyi sürdürüyorlar. Aslında PKK'ye, Önderliğe saldırırken Kürt dinamiğini kendi çıkarları doğrultusunda kullanmayı öngörme temelinde bunu yapıyorlar.

Kürtleri karşıya almak istemiyorlar. Eskisi gibi Kürt dinamiğini yok saymıyorlar, TC gibi hepsini yok etmek de istemiyorlar. Kendilerinin ideolojik, stratejik yaklaşımlarına karşı olan özgür Kürtlüğü yok ederek işbirlikçi Kürtlük temelinde Kürt dinamiğini, Ortadoğu'yu kendi çizgileri temelinde yeniden yapılandırmak için kullanmak istiyorlar.

ğeri kullanmak istiyorlar. Mevcut haliyle böyle bir yaklaşımları var.

İlgincti, geçen yaz bu çevrelerden bir tane değerlendirme gelmişti, bize öğütler veriyordu. 'Niye hala PKK di-yorsunuz, KCK deyin, HPG deyin, yönetiminiz KCK adına açıklamalar yap-sın. Niye PKK adına yapıyorsunuz, niye PKK bayraklarını bu kadar büyük tutuyorsunuz. KCK, diğer bayrakları çıkarın, küçük bir PKK bayrağını da bunların yanına koyun. Böyle daha iyidir' diyorlardı.

Dikkat edilirse, PKK üzerinden sorun yaratılmak isteniliyor. Sanki bunu Başûrê Kurdistan yaratıyormuş gibi görünüyor ama aslında onlar küresel ser-maye sisteminin politikalarını, düşün-

görlen düşünce oluyor. Ona karşıdır. Onu bilelim. Buna karşı saldırıyorlar.

Önderliğe düşmanlık, Önderliği izleyen PKK'ye düşmanlık, karşıtlık bu temelde geliyor. Çünkü kendi politikalarının alternatifi olarak gelişebilecek yegane gücü Önder Apo'nun geliştirdiği yeni çizgide görüyorlar. O çizgiyi tehlikeli buluyorlar, yok etmek istiyorlar. Onun için de Önderliğe dönük politikaları var. PKK'ye dönük ayrı politikaları var. KCK'ye, HPG'ye dönük ayrı politikaları var. Parçalara dönük ayrı politikaları var. Böyle çok sinsi, çok yönlü yaklaşımlar gösteriyorlar. Bunların bilinmesinde fayda var.

Şimdi bütün bunlara karşı mücadele nasıl olmalı? Her şeyden önce bu ger-

Bu çok nettir. Bunun için gerçekten de önce Önder Apo'ya karşıtlık, düşmanlık yaptılar. Onunla başarılı olamayınca şimdi PKK'ye karşı mücadele ediyorlar.

Bu güçlerle PKK arasında sert bir ideolojik karşıtlık ve mücadele var. Fakat PKK'de değişim-dönüşüm yaşadı, sert mücadele Kürt dinamiğini zayıflatmaya da götürebilir. Onu da kendi çıkarlarına görmüyorlar. Yani mümkünse kendilerine karşı olan Kürtlüğü yok ederek, zayıflatarak PKK'yi değişim-dönüşümüne uğratıp denetim altına alını

celerini temsil ediyorlar, dillendiriyorlar. Onlara bunları söyleyenler var. Bizim içimizde de böyle yeni bir tür tasfiyecilik geliştirme çabaları, etki altına alma çabaları var. 2008 Zap operasyonu sürecinden itibaren böyle bir dayatma vardı. Aslında Zap'ta istedikleri olsaydı Başûrê Kurdistan yönetimini etkili hale getirerek PKK'yi onların denetimindeki Ulusal Kongre çerçevesinde denetlenir hale getireceklerdi. Başaramadılar. Şimdi de çeşitli biçimlerde böyle bir denetim geliştirmek istiyorlar.

çekliği görüp doğru anlamak lazım. Yani TC'nin yeni konseptini de doğru görmek lazım. Bu konseptte destek veren, onay veren politikaları da doğru görüp anlamak gerekiyor. Bölgesel güçlerin politikalarını, yerel işbirlikçi güçlerin politikalarını, özellikle de küresel hegemonik sermaye güçlerinin politik yaklaşımlarını doğru görmek, anlamak, onlara uygun bir politik yaklaşım göstermek gerekiyor. Onlar arasındaki çelişki ve çatışmaları görüp anlayan, onlardan yararlanabilen ama esas olarak da

Demokratik Konfederalizm sistemini kendileri için en büyük tehlike görüyorlar. Önderliğe düşmanlık, Önderliği izleyen PKK'ye düşmanlık bu temelde geliyor. Çünkü kendi politikalarının alternatifi olarak gelişebilecek yegane gücü Önder Apo'nun geliştirdiği yeni çizgide görüyorlar. O çizgiyi tehlikeli buluyorlar, yok etmek istiyorlar. Onun için de Önderliğe dönük politikaları var. PKK'ye dönük ayrı politikaları var. KCK'ye, HPG'ye dönük ayrı politikaları var. Parçalara dönük ayrı politikaları var. Böyle çok sinsi, çok yönlü yaklaşımlar gösteriyorlar. Bunların bilinmesinde fayda var.

kılarak bunu yapmak istiyorlar. PKK'ye de dayatılan budur.

İşte PKK geri planda olsun, Önder Apo'nun geliştirdiği yeni paradigma, ideolojik, örgütsel çizgi temelindeki ayrışmalardan kendi çıkarları doğrultusunda yararlanmak istiyorlar. Demokratik Konfederalizmden kendileri de yararlanmak istiyor. KCK'yi, HPG'yi tümünden red eden bir yaklaşımları yoktur. Karşıtlıkları ideolojiktir. Kürdistan'ın bütünlüğünü sağlayan ve Ortadoğu'yu parçalamaya dönük girişimlerine karşı çıkan ideolojik, siyasi çizgiyi ortadan kaldırmaya dönüktür. Denetime alınmış, küçültülmüş bir PKK'ye biraz razı görünüyorlar. Tabii bunu PKK'ye kabul ettirebilirlerse... Olmazsa PKK'nin merkezi yapısını parçalayarak, parçaları denetim altına almak, parça parça PKK'nin yarattığı de-

Çünkü Önder Apo'nun özgürlük, demokrasi, demokratik birlik, özellikle de Demokratik Konfederalizm temelindeki birlik ve demokratikleşme düşüncelerini kendileri için en büyük zarar, en büyük tehlike, en büyük düşmanlık olarak görüyorlar. Dünyaya ve Ortadoğu'ya dayattıkları daha fazla ulus devlet parçalanması, daha çok ulus devlet milliyetçiliği ve diktatörlüğüne karşı alternatif sistem, Demokratik Özerklik temelindeki Demokratik Konfederalizm oluyor. Kürt sorununun Demokratik Konfederalizm çözümü, Ortadoğu sorunlarının demokratik Ortadoğu Konfederalizmi temelindeki çözümü, yine dünyada devletlerin diktatöryel hegemonyasına karşı Dünya Demokratik Konfederalizminin geliştirilmesi düşüncesi mevcut sistem için en çok korkulan, en fazla düşmanca

kendi öz gücüne, öz mücadelesine dayanan bir ideolojik-politik çizgi izlemeye kesinlikle ihtiyaç var.

Doğru stratejik bakış önemli

Süreç karmaşık. Olaylar çok karmaşık. Hiç öyle kolay anlaşılır bir durum yoktur. Hele hele öyle pratikleşilebilir bir durum yoktur. Çok iç içe geçmiş, çok karmaşıklaşmış bir durum var. O nedenle anlayış çok önemli. Doğru anlamak ve ideolojik-stratejik bakabilmek, ideolojik ve stratejik bakış temelinde doğru politikalar ve taktikler geliştirmeyi bilmek lazım. Yani bu dönemde taktikçi olmak gerekiyor. Politikacı olmak lazım. Politik esnekliği etkili bir biçimde uygulayabilmek gerekli ama bunun mutlaka bir ideolojik-stratejik çizgiye bağlı olması,

o temelde yönetilmesi lazım. Çizgiden koparsa her an kullanılmaya açık olur. Başkalarına hizmet eder hale gelir. Tehlikeli olur. İdeolojik-stratejik hattı olmayan, bu hatta dayanmayan, bu hattı görmeyen her türlü politik-taktik yaklaşım tehlikelidir. Politik esneklik yapacağız diye ideolojik-stratejik doğrultuyu, çizgiyi, katılığı kaybetmemek lazım.

Tabi sadece ideolojik-stratejik bakışa da dayanıp kaskatı kalmamak, pratikte yaratıcı olamaz, üretken olmak lazım. Öncelikle bu durum önem taşıyor. Çünkü bütün bunlara karşı doğru mücadelenin yolunu Önder Apo aydınlatmış bulunuyor. Demokratik Özerliğe dayalı Demokratik Konfederalizm siyaseti tüm bunlara karşı politik çözüm programını ifade ediyor. Özgür Kürdistan, Demokratik Ortadoğu formülü temelinde bu gerçekleşebilir bir durumdur. Böyle bir durumun mücadele çizgisini de 14 Temmuz aydınlatıyor. Ama öncelikle bu gerçekliği görüp, bunların gerektirdiği günlük, ya-

tülen mücadeleyi de öngörmek, ideolojik doğrultu kadar stratejik çizgiyi de doğru anlayıp bütün çalışmaları böyle bir stratejik hatta bağlamak önemli. Bunun için de gerillanın öncülüğü, gelişimi, mücadelesi önemli oluyor.

2020 pratiği daha etkili bir pratik haline gelmiş durumda

Dikkat edelim, bu saldırı alanlarında gerilla bir direniş hattı tutturdu. Çok kayıp verdik. Aslında baştan yeni saldırıların amacının böyle olduğunu göremedik. 2016'da da biz bunları tartıştık. Temmuz ayında, yine Eylül ayında tartıştık. Avaşin'e dönük, Zap'a dönük böyle saldırılar başlarken bunlar karşısında tutumumuz ne olmalı diye tartıştık. Çünkü yeni bir saldırıydı ama konsepti bu düzeyde tam anlayamadık. Dolayısıyla bir tutumumuz oldu. Var olan imkanları direnişte kullanmayı öngördük. Temel hedefimiz ezilmemekti

Bunu artık toplumda anlıyor. Topluma yayılan bir direniş de var. Bakur'da var. HDP-HDK-DBP, demokratik siyaset partileri belli bir rol oynuyorlar. Çeşitli toplumsal kesimler direniyor. Rojava'da toplumun zaten bir direngenliği var. Yurtdışında halkın direnişi önemli. Başûr'da da önemli bir duyarlılık ve direniş geliyor. Mevcut saldırılar daha çok gerçekleri görür hale getirdi. Başûr gençlerini, kadınlarını, aydınlarını harekete geçirdi, yönetimin dar, tutucu yaklaşımına rağmen toplumda bir bilinç açıklığı, yeni gelişmeler var. Dolayısıyla tutum alma vardır. Daha fazla geliştirilebilir. Aslında Şeladizê Direnişi-Serhildani gösterdi ki büyük bir potansiyel de var. Benzer bir biçimde daha fazla geliştirilebilir.

Toplumsal hareketle birlikte Heftanin, Zap, Avaşin ve Xakûrkê'nin silahlı olarak savunulması biçiminde de Başûr gençliğinde ve toplumunda bir seferberlik durumu geliştirilebilirdi. Onun önü önemli ölçüde açılmış durumda

yine İdlîb üzerinde ciddi bir karşıtlık var. Fransa'dan, Mısır'a birçok güç karşı çıkıyor. Yine Kürdistan'daki planını da iyi ortaya koyar, ikna edersek birçok gücü bu düzeyde destek veremez hale getirebiliriz. Çünkü hepsi için tehdittir. DAİŞ çetelerini nasıl kullandı? Şimdi onlarca DAİŞ yaratıp kullanmak istiyor. Bu bütün insanlığı aslında bütün rejimleri tehdit ediyor. Nasıl Hitler askeri saldırıyla, terör tehdidi ile herkesi dize getirmek istedi, şimdi AKP-MHP-Ergenekon yönetimi de terör tehdidi ile aynı şeyi yapmak istiyor. Bu şimdi daha iyi anlaşılıyor. Daha fazla da anlaşılır kılınabilir.

Politik eğilimler dış dünyada çok belirgin değil. Bazıları 'sağ eğilim çok geliyor' diyor. Öyle değildir. Mevcut durumda eski sağ-sol tanımlamaları da çok gerçekçi görünmüyor. TC'de temsil edilen, yine Ortadoğu'yu bölüp-parçalama anlamında küresel sermayenin ulus devlet diktatörlüklerini geliştirmesinde temsil edilen anlayışlara karşıtlık ya da onu destekleme biçimindeki ayrımlar artık doğru ayrımlardır. O nedenle Avrupa'da da bazı gelişmeler oluyor. Amerika'da da seçimler var.

Mevcut durumda virüs saldırısından da yararlanarak 2020 baharı ve yazında PKK'ye karşı bir saldırı planı yürütmek için herkes TC'ye imkan vermiş, şans tanımış durumda. Bazıları 'dört ay, bazıları altı ay' diyor. Mevcut AKP-MHP faşizmi 'terörü yok etme' adı altında PKK'yi yok edeceğim garantisini vermiş, onay ve destek almış durumda.

İçinde bulunduğumuz mücadele düzeyi 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi'ne denk bir direniştir

14-15 Haziran gecesi Şengal'e, Mexmûr'a, Medya Savunma Alanlarına dönük hava saldırısı ve ardından geliştirilen Heftanin'i işgal saldırısı böyle daha güncel bir planının uygulaması oluyor. Artık güze kadar, kışa kadar düşman yoğun bir planlı saldırı içerisinde olacaktır. Bunu bilmemiz lazım. Birçok örgütlü güç karşı çıkıyor gibi görünse de aslında herkes onay vermiş durumda, engelleyici durumda değiller. Hiç kimse öyle bir şey beklememeli. O halde direnerek, doğru, politik tutumlar geliştirerek, direnişi her tarafa yayarak bu planı kırmak lazım. Kuşkusuz bu önemli ölçüde zayıflatıldı. Heftanin Direnişi bunu önemli ölçüde kırdı. Hareketini zayıflatı, hızını kesti.

Politik eğilimler dış dünyada çok belirgin değil

Tabi Türkiye toplumunu aydınlatmak bizim için çok çok önemlidir. Çünkü zayıf halka AKP-MHP faşizmi, büyük tehlikedir. Özellikle de taşıdığı işgalci-soykırımcı zihniyet ve siyaset itibarıyla Türkiye mücadelenin temel sa-

İçinde bulunduğumuz mücadele düzeyi 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direnişine denk bir direniştir. Nasıl ki zindan dışarıya taşırılmış, Kürdistan, Türkiye Diyarbakır Zindanı haline getirilmiş diyorsak, gerçekten de geliştirilen direniş 14 Temmuz direniş çizgisine yakın, onu esas alan, ona ulaşmaya çalışan bir düzeydedir. Gerilla bunu sürdürmeye çalışıyor. Heftanin'de her yerde 14 Temmuz bayrağı gerillanın elinde dalgalanıyor. Gençlik, kadın hareketleri her yerde bu bayrağı yüksekte tutarak direniyor.

raticı politik-pratik uygulamaları geliştirici olmak lazım. Bunu biraz da topluma, halklara, Ortadoğu'ya yayabilmek gerekli. Hemen Demokratik Konfederalizm çizgisinde bölgesel-küresel düzeyde en geniş ittifaklara ulaşabilmek, toplumsal dinamikleri aydınlatabilmek gerekli. Ama sistem içi çelişkileri de iyi görmek, geliştirmek, onların o çelişki ve çatışmalarının ortaya çıkardığı imkan ve fırsatlardan yararlanabilmeyi de bilmek lazım. Başka türlü mücadele etme, işgal ve soykırım saldırılarını boşa çıkartmak mümkün değildir.

Tabi diğer yandan mücadele önceliklerini doğru tespit etmek lazım. Biz bir süredir bunun üzerinde de duruyoruz. Böyle bir dönemde politik açıdan herkesle ilişki ve mücadele içinde olmak gerekli ama herkesin de durumunu aynı görmemek lazım. Böyle bir süreçte en büyük tehdit, tehlike AKP-MHP-Ergenekon ittifakı temelinde TC'nin geliştirdiği soykırım ve işgal saldırıları oluyor, bunları içeren konsept en büyük tehlikedir. Dolayısıyla en önde ve en yoğun mücadele edilmesi gereken, mücadelede başa alınması gereken hedef de kesinlikle budur. Bu bakımdan da doğrultu yanlışlığına düşmemek lazım. Birçok çevre bizi yanıltmaya çalışıyor. Kimileri İran'ı önümüze hedef olarak sürmeye çalışıyor. Kimileri Kürt-Arap çatışması yaratmaya çalışıyor. Bazı Arap güçlerini önümüze hedef gibi göstermeye çalışıyor. Bu konularda yanılmamak lazım.

Doğru stratejik bakış önemli. Baş düşman, baş hedef kesinlikle mevcut soykırımcı-işgalci saldırıları yürüten TC, onu oluşturan AKP-MHP faşizmi ve onun yıkılmasıdır. Buna dayalı bir pratik gelişmeyi de tabi daha yaratıcı bir biçimde yürütmek lazım. Bu temelde propaganda-ajitasyon faaliyetlerini etkili kılmak gerekli, diplomaside daha yararlı olmak lazım. Kürdistan'ın bütünlüğüyle, parçaların özgünlüğünü daha iyi birleştirebilmek gerekli. Özgürlük Hareketi mücadelesi içerisindeki çeşitli örgütlere yeterince rol oynatabilmek lazım. Gençlik kendi rolünü oynayabilmeli, Özgür Kadın Hareketi rolünü etkili oynayabilmeli. Tabi bunlarla birlikte Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde yürü-

fakat öyle dar bir alanda yoğun bir güçle saldırıp işgal etmeyi hedeflediklerini tam kestiremedik. Dolayısıyla direnişlerde olması gerekenden fazla şehit verdik. Ama her alan direndi. Direnmesiz hiçbir yer teslim edilmedi. Eksiklikler gösterdik, bundan dolayı zorlandık ama eksikliklerimiz temelden gelişen eksiklikler değildi. Direnmezlik gibi bir durum olmadı. Direnme içinde tarz hataları oldu. Şimdi onları daha iyi görüyor, düzeltiyoruz. Gerilla bir direniş hattı tutturuyor, yürütüyor. Özellikle bu bahardan yana, 2020 pratiği daha etkili bir pratik haline gelmiş durumda. Demek ki tarz eksiklikleri, hataları giderilmiş.

Diğer önemli nokta da tabi düşman bizi dağa, sınıra sıkıştırmak, bir hat üzerinden üzerimize gelmek istedi. Buna düşülmemeliydi. Bunun için de ovaya ve şehre yayılmak önemliydi. Özsavunma savaşını geliştirmek önemliydi. Bunda da başta eksiklikler gösterdik. Ama giderek bu işin önemi anlaşıldı. Dolayısıyla direnişi dağdan ovaya ve şehre yayma, Kürdistan'dan Türkiye'ye yayma, bu nedenle Türkiye'nin devrimci, demokratik güçleriyle, gençleri ve kadınlarıyla ilişki ve ittifaklar kurma yönünde önemli adımlar attık. Bu Halkların Birleşik Devrim Hareketi temelinde belli bir gelişme de gösterdi.

Şimdi AKP-MHP yönetimi sınırdan vurup ezeceğim, sonuç alacağım diyor. Oysa gerilla cepheden bir hattı savunma temelinde savaşıyor. Bütün Kürdistan'da, hatta Türkiye'ye, Karadeniz'e, Akdeniz'e yayılmış halde. Sadece dağda değil, ovada ve şehirde olmayı da önemli ölçüde başarmış durumda. Yani 'Çöktürme Eylem Planı'nın başarısını önlemek için önemli bir pratik direniş bu biçimde gelişmiş bulunuyor. Bir direniş de vardır ve o doğru bir tarza doğru geldi. Savaşı iki cepheden, dağdaki direnişten ova ve şehre yayma, her alanı direniş alanı haline getirme bu planı önemli ölçüde boşa çıkarmış durumda. Fakat onlar da saldırıdılar. Bazı yerleri işgal ettiler, bazı yerleri ezdiler, boşalttılar. Özellikle Cizir, Sûr katliamları, yine Efrin'den Serêkanî'ye kadar ki işgal saldırıları benzer özellikleri taşıyor. Ağır oldu ama yine de başarısı öneldi.

hasıdır. Türkiye'de demokratik mücadele kadar, anti faşist direnişi silahlı-silahsız biçimleriyle geliştirebilmek, Türkiye toplumunu AKP-MHP'nin kendisini sürüklediği felaket karşısında uyarmak, bilinçlendirmek, anti faşist bilinci ve direnişi Türkiye'den geliştirmek çok çok önem taşıyor.

Devletler düzeyinde de AKP-MHP, TC sıkışık durumda. Rusya ve ABD arasında mekik dokuyarak şimdiye kadar bazı şeyleri yapmaya çalıştı. Sanki çok yaratıcı davrandı gibi görünüyor ama ne kadar kendileri yaptılar, ne kadar dıştan yönlendirildiler bu tartışma konusu. Sanki dış çevrelerin yönlendirmesi daha fazlaydı. Rusya bu konuda rol oynadı, ABD rol oynadı. Şimdi Libya üzerinde,

Özellikle de şehirlerdeki direniş eylemleri faşizmi daha çok darbeliyor, korkutuyor. Böyle bir sürecin ortasındayız. Şimdiye kadar AKP-MHP faşizmi bazı adımlar atmaya çalışsa da çok zayıf ve sonuç alamaz durumda. Direnişle hızını zayıflatmış, her alandan eylemlerle darbeledik. Biraz bu virüsten yararlanıp 'evinizden çıkmayın, eylem yapmayın' söylemiyle çeşitli alanlarda kitleleri, demokratik siyaseti kandırdılar, hatta bizim içimizdeki mücadeleyi bile bir süre zayıflatmışlar. Onu da şimdi önemli ölçüde aştık. Her alan oyunu gördü. Hileyi anladı, yeniden kendi çizgisinde aktif, etkili mücadele eder hale geldi. Şu an da böyle bir mücadelenin zirvesinde bulunuyoruz.

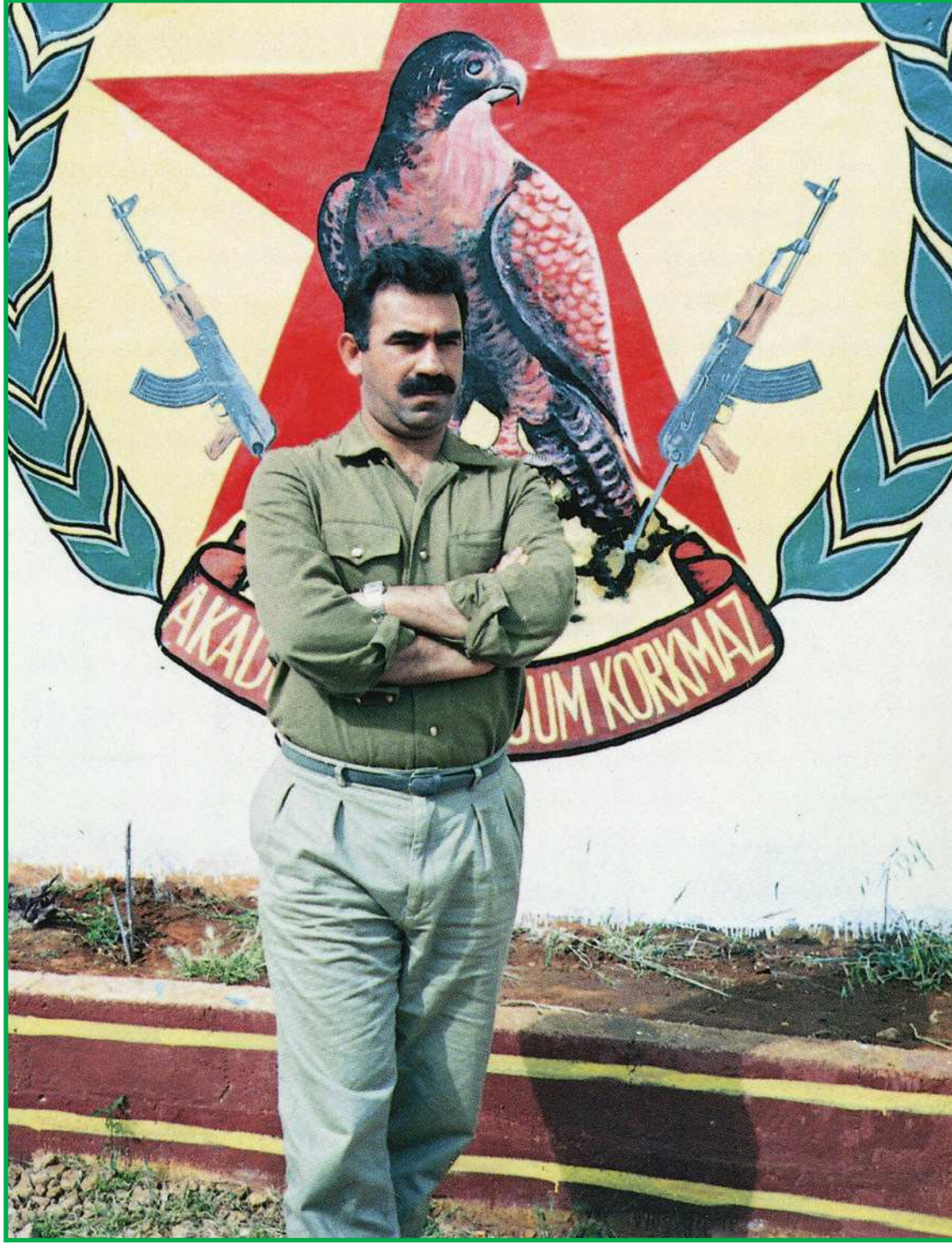
14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi Kürdistan'da özgürlük için fedai çizgisinde yaşamını ortaya koyarak direnmeye karar vermedi. Onun için adına 'Ulusal Onur Günü' dendi. Burada onur korundu. Direnilmeseydi ulusal onur ve ulusal varlık yok olacaktı. Bir avuç parti militanı yaşamını ortaya koyarak varlık ve özgürlüğü korudu, onuru korudu, ulusal onuru geliştirdi. Bunu 14 Temmuz Ölüm Orucu gibi çok keskin bir eylemlilikle yaptı.

Başlangıçta eylem zirvede oldu. Şimdi de içinde bulunduğumuz mücadele düzeyi 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direnişine denk bir direniştir. Nasıl ki zindan dışarıya taşırılmış, Kürdistan, Türkiye Diyarbakır Zindanı haline getirilmiş diyorsak, gerçekten de geliştirilen direniş 14 Temmuz direniş çizgisine yakın, onu esas alan, ona ulaşmaya çalışan bir düzeydir. Gerilla bunu sürdürmeye çalışıyor. Heftanin'de her yerde 14 Temmuz bayrağı gerillanın elinde dalgalanıyor. Gençlik, kadın hareketleri her yerde bu bayrağı yüksekte tutarak direniyor. Demokratik siyaset, Kürt halkı, dört parça Kürdistan ve dünyanın dört bir yanında 14 Temmuz ruhuyla günümüzün 12 Eylül darbecilerinin devamı olan faşist diktatörlüğe karşı 14 Temmuz çizgisinde, 14 Temmuz ruhuyla direniyoruz. Böyle olmak doğru yolda olmayı gösteriyor. Başarının garantisi oluyor. 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direnişi nasıl zafer kazandı, başardıysa, aynı çizgide gerilla öncülüğünde dört parça Kürdistan'da, yurtdışındaki halkımızın bu 2020 yılı direnişi de kesinlikle kazanacak.

Şimdiye kadar planları yarı yarıya boşa çıkartılmış durumda. Nasıl Newroz direnişi, Mayıs direnişi zindanlardaki saldırıları yarı yarıya boşa çıkardı, 14 Temmuz sonucu getirdiyse şimdiye kadar ki direniş de AKP-MHP faşizminin 2020 planlamasını yarı yarıya boşa çıkartmış durumda. Gerisini de 14 Temmuz zafer çizgisinde gelecek bundan sonraki mücadelemiz getirecek. Yarım olan başarıyı tamamlayacak. İnaniyoruz 2020 yılında gerçekten de PKK'yi yok etmek isteyen, önüne bu hedefi koyan, 'bitireceğiz' diyen AKP-MHP faşizminin kendisi yıkılacak, yok olacak. Zaten kendileri de böyle koyuyorlar. Kazanamazlarsa yok olacaklarını anlamışlar, açıkça ifade ediyorlar. Bize düşen bu yok etmeyi gerçekleştirmek oluyor. Yani faşizmin artık Türkiye'de de yaşamasına izin vermemek lazım. Kürtler için de,

Rêber Apo'nun 3 Mart 1992 tarihli çözümlemesidir

Devrimler en yakıcı söz ve en yakıcı eylemdir

Tarihte toplumların en ilkel gelişme basamaklarından turalım günümüzdeki gelişme aşamalarına kadar yer yer büyük sıçramalar halinde yol aldıklarını görürüz. Biz bu sıçramalara devrim diyoruz. Özellikle de geriliğe mahkum edilmiş, yaşamın kendisi için en dayanılmaz kılınmış halkların böyle devrimsel sıçramalardan başka bir ilerleme etkeni kalmamışsa, çoğunlukla bu halkların büyük devrimlerin mayalandığı, devrimlerle kendini çok güçlü kıldıkları ve hatta insanlığa en çok iz bırakanların da böyle halklar olduğu göz önündedir.

bile varlığına değer biçmediği, çok karanlık ve sisli ortamda bile biz onun da aydınlanmasına büyük değer biçtik ve bundan sonra da böyle ele almak gerekiyor. Böyle düşünen, böyle yola çıkanların da başlangıçtaki sayı, yük nedir? sorusunu kendine mesele yapmaksızın esas doğru olması gerekeni, yaşama doğru karşılığın ne olması gerektiği tespitine bağlı olmayı bilenlerin, kendilerini saptırmazlarsa, doğrultularına amansız bağlı kalırlarsa her gün artan çabalarla bu doğrultuda yol alırlarsa -ki, sayı ne olursa olsun, başlangıçtaki destekleri de ne kadar az olursa olsun- gelişmelerin onlar tarafından belirleneceği ortadadır. Bugün geldiğimiz noktada bütün önemli soylu yürüyüşlerin gerçekleşmesi gibi, bizim için de çok kısa bir sürede gerçekleşenin bir yürüyüş olduğu da ortaya çıkmıştır.

Gerçekçi yanı kadar, irade yanı, ruhu, coşkusu da böyle olabilir. Devrim içinde yer alanların dürüst olduğu kadar, söz gücüyle, eylem gücüyle, cesaret, duyarlılık, fedakârlık yanlarıyla güçlü olmaya doğru gitmeyi bilen kişiliklerin de boy verdiği olaylardır. En acılı söz, en güçlü eylem, en yiğit nefes, soluk alma, en iyi yaşam tarzı hep böyle olaylarda filizlenir. Yaşadığımız toplumsal gerçeklik göz önüne getirildiğinde görülecek ki yaşamın her yönüyle karartıldığı, normal düzen sınırları dahilinde tek bir onurluca sözün söylene-mediği bir ortamda yaşamaktayız. Kürdistan'da her şeyin en iyisi, en doğrusu, en güzeli devrimle başlayacak, devrimle sürecek, devrimle sonuçlanacaktır.

Tarihte toplumların en ilkel gelişme basamaklarından turalım günümüzdeki gelişme aşamalarına kadar yer yer büyük sıçramalar halinde yol aldıklarını görürüz. Biz bu sıçramalara devrim diyoruz. Özellikle de geriliğe mahkum edilmiş, yaşamın kendisi için en dayanılmaz kılınmış halkların böyle devrimsel sıçramalardan başka bir ilerleme etkeni kalmamışsa, çoğunlukla bu halkların büyük devrimlerin mayalandığı, devrimlerle kendini çok güçlü kıldıkları ve hatta insanlığa en çok iz bırakanların da böyle halklar olduğu göz önündedir.

Kürdistan'da her şeyin en iyisi, en doğrusu, en güzeli devrimle başlayacak, devrimle sürecek, devrimle sonuçlanacaktır

Halkların, toplumların devrim çıkışlarında gerçekleştiği biliniyor. Biz baştan beri kendi devrimimizin de bu nitelikte bir devrim olacağına inandık. Tek kişinin kendine inanmak istemediği, bırakalım dost umduklarını, kendisinin

olanların öyle kolay adam olamayacaklarını, insan sıfatına yaraşır olamayacaklarını her zaman söyledik. Ama bu böyledir diye bunu bir kader olarak karşılayamayacağımızı, yapılması gerekenin, amansızca üzerine yürüyerek aydınlığa yol açmayı, yaşamaya yol açmayı bilmek olduğunu, bunun bir PKK tarzı olduğunu hep vurguladık.

Ordulaşmayı herkesin koşarcasına gerçekleştirmek istediği, ölümü seve seve göze aldığı bir aşamaya getirdik

Durum böyle iken, şimdiki durumda esas olan nedir? Bizde her zaman sürecin önemi kadar, anın en temel vurgusu ve görevi nedir? Bunu hemen belirtelim, bu, ordulaşmada çok önemli bir adımı atmak demektir. Bu, belki de tarihte hep başkalarına asker olmuş bir halkın, başkaları eliyle kendini vuran bir halkın, kendisi için, şerefi, onuru için kaybedilen her şeye, yediği her türlü darbeye, içine girdiği her duruma, sonuçta insanlık adına kabul edilmeyecek ne varsa hepsini yaşamaya mahkûm edilmiş kör bir kadere, kabul edilmemesi gereken gidişata karşı en yalın, en keskin, en sonuç alıcı eylemi, bunun altındaki düşünce siyasetini esas alarak kestirmeden vurma sanatıdır.

Yine vururken, kazanma sanatının adı olan bir ordulaşmaya, bir halk ordulaşmasına büyük adım atmayı gerçekleştirmek anı oluyor. Nereden bakılırsa bakılsın, nereden getirilirse getirilsin, nereye götürülmek istenilirse istenilsin; şimdi her şey böylesine başarıma şansı yüksek, kolay yenilemeyecek bir ordulaşmanın gerçekleştirilmesine temel teşkil ediyor. Her şeyin buna seferber edilmesi gerektiğini, bunsuz hiçbir şeyin gerçekleştiremeyeceğini, en sağlam güvencenin, yaşam tarzının bu olduğu ve aynı zamanda gerçekleşme şansının da en yüksek olan böylesine çok verimli, çok sonuç alıcı bir aracı, çok soylu bir savaş aracını gerçekleştirmek olduğunu coşku ve büyük bir tutkuyla önümüze seriyor. Tarihe bakarsak, önderler herhangi bir siyasi boşluğu doldurmak istediklerinde ortaya çıkarlar. Onların görevi adeta budur, yürürsen büyük başarısın dercesine çekici kıldığı çalışmalar vardır. Bu çalışmalar büyük ordular, büyük devletler biçiminde somutlaşır ve tarihin önemli adımları çağlara böyle damgasını vurarak bir zincir teşkil ederler. Artık şimdi bizim için de böyle bir adım atmanın şerefi kadar, kaçınılmazlığı söz konusu oluyor. Ne onun dışında bir yaşamı kendine mümkün görebilirsin, ne de isteyebilirsin.

Tarihi 1992 hamle yılını bu devrimle güçlendirmeye, büyük başlangıcı gerçekleştirmeye yöneldiğimiz bugünlerde, bu eğitim devresini sonuçlandırırken, şüphesiz görevler her zamankinden daha fazla net, kesin ve ona ulaşmanın yol-yöntemi kadar olanakları da bu denli ve denebilir ki ilk defa bu görevleri gerçekleştirecek imkanlar dahilindedir, zenginliktedir. Sıkça vurgulanır; yıllar ne kadar sağlam bir başlangıç temelinde karşılanırsa sonucu da o kadar güçlü kazanımlı olur diye. Hemen söylenebilir ki, bu yıl hiçbir yılla karşılaştırılmayacak kadar her yönüyle güçlü karşılandı.

Bizim halkımız adeta daha şimdiden tam bir kurtuluş ruhu, iradesi içinde çok köklü bir devrimden umut edilen neyse onu umut ediyor. Sonuna kadar özgürlükten yana atılması gereken adımı atmaya hazırlanıyor. Bunun heyecanı dolu, gerektiği kadar fedakârlık yapmaya, sonuna kadar cesur olmaya kararlı gözüküyor. Buradaki hazırlıklarımız ilk defa nicelik ve nitelikçe en güçlü bir gerçekleştirmeyi sağlıyor. Büyük bir devrim için ne gerekiyorsa, düşüncede, bunun bilinç yoğunlaşmasında olduğu kadar, irade keskinliği de bir halk savaşına, büyük bir halk devrimine önderlik etmenin sorumluluk duygusu kadar, çizgi gereklerine geniş bir devrim için her türlü olanaklarla donanarak oldukça kararlı bir yürüyüşe hazır görünüyor.

Halkımız ve Partimiz açısından gerçek kendini ısrarlı bir biçimde böyle belirlerken, uluslararası devrim ve karşı-devrim gelişmesinde de üzerimize düşen rol; bu yılı daha net ve onurluca bir yere oturmamız

Biz kendi payımıza tek kişiyle yola çıktığımızda öncelikle bunun yüksek duyusuyla hareket ettik. Duyunun yüceliği, subjektivizm demeyeceğiz ama, hiçbir güç dengesiyle ve hatta mevcut ortamın da hissettirmesine fırsat tanımadığı koşullarda, inanılmaz ve çoğunun da oldukça delicesine ve bir intihar girişinden öteye bir şans tanımadığı bir çıkışla başladık. Şimdi görüyoruz ki halkımızın bağrında adeta fıskır-casına, herkesin koşarcasına gerçekleştirmek istediği, bu konuda ölümü bile seve seve göze aldığı bir aşamaya geldik. Biz bunda silahla sonuç almak isteyen bir iradeye ulaşmak, yeniden doğuş, yeniden onurlanma, yaşama yeniden göz açma, ne bitecekse, ne istenecekse onun için ancak silahla savaşılabılır, silahla kazanılır diyebileceğimiz bir gerçekliği yaşıyoruz.

Ordulaşmasını bilen, iç disipline, askeri yaşama gelmeyi bilen bir askeri kişiliğin oturtulması şarttır

Ordu dediğimiz olay tüm bu anlam-ları da içererek kendisini dayatıyor. Dayattıkça büyüklüğü kadar çekiciliğini bir de halkımızın bağrında sergiliyor. Daha da somutlaştırırsak, şimdiye kadar istediğimiz biçimde gerçekleştiremediğimiz silahlı savaşım, mücadele-mizin askerileşme tarihidir. İçinde bulunduğumuz aşama, istediğimiz biçimde şekil verebilecek, adına halk ordusu, sosyalizm ordusu, demokrasi ordusu ve hatta uluslararası alanda en seçkin, en soylu amaçların ordusu diyebileceğimiz ordulaşma aşamasıdır. Her zaman böyle fırsatlar olmadığı gibi, bu fırsatlar yakalandığında da bu fırsatı iyi değerlendirmeyi, buna layık olmayı, bundan sapma ve emir dışılığın bizleri hangi sonuçlara götüreceğini bilerek hareket etmeyi esas almak zorundayız. Bunun bir eri-neferi olmayı bilmesi gerekenler, bunda yanılmaması gerekenlerin bu noktayı yakalamaları gerekiyor. Ki bu örneklerle tarihte sıkça rastlamak mümkündür.

Ordulaşmasını bilen, emre gelmeyi, iç disipline gelmeyi, askeri yaşama gelmeyi bilen bir askeri kişiliğin oturtulması şarttır. Bu, halkımız için de, Partimiz için de böyledir. Artık bu duruma yeter diyoruz, bir halk bu kadar kendisi dışında kendisine karşı askerleşemez, bu kendisine yapabileceği en büyük kötülük ve en büyük ihanettir. Yine partimiz için de uzun süreden beri iyi bir asker olamama, iyi bir komutan olamama, kendini aldatmaktır. Bu kesinlikle hiçbir şart altında kabul edilmeyecek bir yaşam tarzıdır. Bunda ısrarlı olmak kendine yapılan en büyük kötülük, kendisi için ölüm olduğu gibi, yoldaşları için de ölümdür ve bunun da hiçbir gerekçesinin olamayacağı, hiçbir tutum ve davranışın kabul görmeyeceğidir.

Askerlik sanatının tek esaslı ilkesinin bunda yattığı, bu aşamadan sonra artık bu ilkeye göre asker olmayı, komutan olmayı bilmek gerektiği açıktır. Bunun için de ne kadar objektif koşul ve etkeni aranırsa aransın, bunun tarihi, coğrafi şartları ne kadar göz önüne getirilse getirilsin asker ve komutan olmayı zorunlu kılıyor. Hiçbir bahaneyle bunu savaştırmazsınız. Parti içi inanç ve iradeye rağmen, kendini adeta kandırıcısına, kendisiyle oynarcasına tutumlar içine girmek, soylu çalışmalara kendini verememenin suçtan da öteye, aşağılıktan da öteye bir durumu içerdiği ortadadır. Bu nedenle hiç kimsenin gerekçesi ne olursa olsun teşebbüs etmemeleri gerektiğini açıkça vurguluyoruz.

Dönemin en temel oluşumu ordu-laşma olduğu, yönetmenin bu olduğu,

emrin bu olduğu, disiplinin bu olduğu ve ordulaşmanın bu demek olduğudur. Madem söz veriyorsunuz, madem esas yaşam tarzı olarak benimsediniz, o halde yanılma, unutmama, düşme-düşürme, ittifak eri olmaya çalışın. Yüzyılların o çok kötü kalıpcısı olan ve halen de günlük olarak düşmanın körüklediği etkilerden tutum ve davranışlardan sakının. Seni her yönüyle yaşatacak olan, senin şahsında halkını yaşatacak olan, yoldaşlarını yaşatacak olan tutumu esas alın. Bunda milim sapma, saptırma!

Şimdiye kadar çok eleştirdik, çok özelleştiriler yaptık. Bu kadar süre, bu kadar açıklıktan, bu kadar söz ve karar vermelerden sonra yapılması gereken sapa sağlam kesin bir uygulamadır. Oluşum adına pratik dediğimiz, gerçekleştirmek dediğimiz, ilkenin somutlaşması dediğimiz olaydır. En temel bir sorumluluk alanında yer almış birisi olarak bunun anlam ve önemini böyle vurgularken, üzerinde gerçekten bunu gerçekleştirmeyi bilmeyi, varlığımızdan da öteye, her şeyden de öteye varlık nedenimiz olduğu tartışmasıdır. Bu noktada vurguyu yaparken, özellikle ülkede ordulaşma adına olup-bitenler ve halen de tarihi devreler biçiminde burada ordulaşmaya kazandırdığımız o büyük adımların başına nelerin geldiğini görerek, artık bunun önünde boyun eğmenin bir yenilme olduğunu göreceksiniz. Böyle suç tavrını kendine yedirmenin önderlik açısından da bir geri adım olduğunu görerek, ne ülke içinde, ne buradan gidişte ordulaşma sorunlarımıza keyfice her türlü dış etki taşıyıcısı biçiminde ve çoğunlukla laçkalaştıran, özden boşaltan, biçimden düşüren kendi keyfine göre en değerli varlıklarımızı bir çırpıda düşüren, sağlamlaşması için sigarası kadar bile değer vermeyen tutumu çok tehlikeli, çok aşağılık, çok affedilmez olduğunu ortaya koyarak ciddi yönelmek gerekir.

Denilebilir ki köle bir halkın köle evlatları bir yere kadar böyle yaşayabilir. Ama bu kadar acı olay, bu kadar ölüm-kalım ve bu kadar mutlak ka-

zanmak gereken bir konuda bu tavrı sürdürmek gerçekten bizim koşullarımızda, halkımızın ve bugünün gerçekleri içinde en tehlikeli, en aşağılık ve hainane bir tutum olduğunu vurguluyor. Ve saflarımızda silahlı asker adayından tatalım, oldukça ileri sorumluluk düzeyine gelmesi gerekenlerin, bu rolü oynaması gerekenlerin bu konuda tek bir aşağılayıcı tutum ve davranış içine girmeyeceklerini belirtiyoruz. Bu, dönem ordulaşma adımı açısından en temel yöndür.

Gerçekleştirici bir güç olmanız lazım

Evet, ruh ve düşüncenin engel olması şurada kalsın, tam tersine ayaklanarak büyük bir olayın oluşturucusu, büyük gerçekleştircisi olmak için büyük bir yarış yapımız, yoldaşlarımız arasında başlatarak yol almak gerekiyor. Bakın bu konuda akıllı olmak kadar sorumlu ve sorumlu olmak kadar sonuç alıcı olunmalıdır. Bunun ustası olmasını bilmeniz gerek. Gerçekleştirici bir güç olmanız lazım. Gerisi bir teknik düzenlemedir. Değerlendirme kabiliyeti içinde olmak gerekir. Alınan eğitim gerçekten mevcut ordulaşmaya kat be kat cevap verecek zenginliktedir. Yaşanan tek tecrübe, şahane bir ordulaşmaya yetecek güçtedir.

Burada yine çok vurgusu yapılan nokta; atılması gerekenin, bir daha ağza alınmaması gerekenin, ifade edilmemesi gerekenin ne olduğunu bilmek, buna gereken cevabı vermek ve yine çok açık belirtilen yapılması gerekenin, giderilmesi gereken tutumun ne olduğunu esas almak ve onu da ne pahasına olursa olsun aşmak, ne tıkanma türü, ne sapma türü bozguncu etkiye fırsat tanımamak, olumlu temelde gidişata damgasını vurmak, bunun ideali olmasını bilmek önemlidir. İşte biz, buna yılın veya bu dönemin baharı da diyebiliriz, Newroz'un türküsü de diyebiliriz. Onun halkımızı inandırdığı

büyük ruha bir karşılık da diyebiliriz. Tarihin çok uzun bir süre belki de bin yılı aşkın bir süreden beri artık yapabilirsin, artık gerçekleştirebilirsin dediği şeydir. Biz ona herhangi bir gencimizin "En güzeli budur" diye koştuğu umut da diyebiliriz. En son ifadesi olan böyle bir oluşumun bu dönemde nasıl bir kişilikle, nasıl bir tutum, davranışla gerçekleştirmesi gerektiğidir.

Yıl 1992. Aynı umutlarla ve bu sahada 1982'de de bu yapıldı. Gördüğünüz bu alanlara ilk adımın 10. yılıdır. O zaman da büyük umutları taşıyarak Newroz'u burada karşılamaya çalıştık. 1 Mayıs'ı burada en anlamlı biçimde değerlendirmeye çalıştık. 12 Eylül faşizminin vurabileceği kadar vurduğu, yenebileceği kadar yendiği, ama ayakta kalma şansı partimizce karşılandı ve onun en anlamlı ifadesi olarak 1982'nin ülkeye tekrardan dönüşü pratikte sağlandı. Yaşayabilecek bir biçimde pratiği hür olarak değerlendirdik. En azından 1980 darbesi ardında çok az kaybımız oldu. Kazanma umudu hayli yenilikçi temellerde gelişiyor. Bir ruh uyanıyor.

12 Eylül faşizminin karanlığına karşı özgürlüğün yaşanabileceğine inanan tutum ve davranışlar gelişiyor. Daha iyi bir militanlaşmaya başlanabileceğine dair heyecan da var, endişe ve korku da var. Ama buna rağmen adım atılıyor. Bildiğimiz gibi bu adımlarda biz şehit de verdik. Fakat daha bir yıl geçmeden, düşmanın bile bizi hesaba katmadığı bu dönemde 300'ü aşkın devrimcinin bir yıl içinde ülkemizde yoğunlaşmasını sağladık. Ve artık tamamen kendisini ülkesine feda etmiş bir kararlılık, bir duygu hazırlığı içinde bulunduğu, silahın da savaşabilmeye fırsat tanıdığı işte 1982'nin de böyle başladığı, 1984'ün umudunun da böyle olduğunu gördük. Artık eyleminin de kesin olduğu, işte bildiğiniz 15 Ağustos dönemi böyle başladı.

1985 yılına girdiğimizde Akademi alanında, Akademi'ye ismini verdiğimiz Mahsum yoldaşla 1985 yılını değerlendirmeye çalışırken de umutlar çok faz-

laydı. Bu yoldaşımızın 1985 Newroz'unu karşılarken duyduğu heyecan Serxwebûn'a da yansımıştı. Bunlardan bahseder, heyecandan bahseder ve yurtseverlik kadar bir parti bilincinin de, kişiliğinin de nasıl olması gerektiğine en iyi cevabı teşkil eden böyle bir yılı karşılamada içimiz içimize sığmıyordu! Bunun nedeni, 15 Ağustos Atılımı ezilmemiş, bütün zorluklarına rağmen 1985'in kışından çıkılmış, gelişme fırsatı yakalanmış, Newroz her zamankinden daha fazla özgürlük Newroz'u olmaya doğru yüz tutmuş ve için için sabretmenin bile zor olduğu bir anla karşı karşıya bulunduğumuzu biliyorduk, tartışıyorduk. İçimiz coşku doluydu. Gerçekten yarımda bile duramıyorduk. Bahar bir gelsin de yönelelim diyorduk. Girdik bahara, fakat bildiğiniz gibi gerçekler başka söyledi. İşte beklemediğimiz, umut etmediğimiz biçimde kayıplar yaşandı. Ve ilk defa o zaman uyandık, "Kendimizi biraz daha iyi tanıyalım, hazırlıklarımız biraz yüzeysel kalmış" dedik.

Üçüncü Kongre ile toplum tahlilleri ve çözüm yolları geliştirildi

1985'in sonlarına geldiğimizde kayıp bilançosu düşünülenden çok fazla; çoğu da davranış adına, taktik dediğimiz yetersizliklerden kaynaklanmış ve bildiğiniz gibi tarihi bir atılım neredeyse bir yenilgiyle karşı karşıya gelebiliyor. Bunun nedenlerine her düzeyde yönelmek için bildiğiniz 1986 kışında bahar değerlendirmelerini yaptık. Ufak bir adım atmanın çok kapsamlı bir özelleştirme ile tamamlanması gerekliliğini gördük. Onun için Üçüncü Kongre gerçekleştirmeye çalışıldı. Ve yeniden toplum tahliline kadar çözüm yolları netleştirilmeye çalışıldı. Parti bünyesinde temelde tıkananların, yol aldırmanın var olduğu görüldü. İşlerin asıl buradan darbe yediği, sıradan savaştının da üstün özelliğine rağmen kısır kaldığı, yenilenmeye kendini uğ-

Evet, ruh ve düşüncenin engel olması şurada kalsın, tam tersine ayaklanarak büyük bir olayın oluşturucusu, büyük gerçekleştircisi olmak için büyük bir yarış yapımız, yoldaşlarımız arasında başlatarak yol almak gerekiyor. Bakın bu konuda akıllı olmak kadar sorumlu ve sorumlu olmak kadar sonuç alıcı olunmalıdır. Bunun ustası olmasını bilmeniz gerek. Gerçekleştirici bir güç olmanız lazım. Gerisi bir teknik düzenlemedir. Değerlendirme kabiliyeti içinde olmak gerekir.

ratamadığı, bunlar aşılmadan ileriye adım atmanın mümkün olmadığı sonucuna ortaya çıktı.

İşte adına çözümlemeler dediğimiz zincirleme değerlendirmeler 1987 çözümlemeleriyle birlikte gittikçe kapsamlılaştı. 1987'de yapılan çözümlemeler elimizdedir. 1987 Şubat-Mart çözümlemeleriyle başladı. Bu büyük bir kahramanın kendini geliştirememesinin nedenlerine bir cevaptı ve kendini mutlaka ilerletmenin sağlanmasına ilişkin. Çözümlemelerde bunun çok çeşitli yönleri ele alınmıştı. Pratik müdahaleler yapıldı, yapılan müdahalelere karşı duyarsızlıklara tekrar müdahaleler gerçekleştirildi. Bildiğiniz gibi içte ve dışta, zindanda, silahlı savaşta, yurt dışında, direkt veya dolaylı karşı devrimin emrinde olanlara, bunun çok çeşitli etkilerini yaşayanlara karşı yine büyük bir inatla ve oldukça nedenlerine inen çözümleme gücü ve pratik çabalarla iç içe cevaplar geliştirmeye, karşılık vermeye çalıştık. Sonuç; 1988 yılı, bütün dayatmalara rağmen güçlü kılınmaya çalışıldı.

Biliyorsunuz, 1988'e Olağanüstü Hal'in dayatılması vardı. Bu tam kendilerine göre bir plandı. Bu açıktan Partimizi tasfiye planıdır. En azından tasfiye için umudun bağlandığı bir yeri, biz tam tersine çevirmek için uğraştık. O bildiğiniz provokasyonun başını uzatmış olduğu yerin kazanılacak bir hale getirilmesi için müdahaleler yapıldı. Yine Mêrdin'e Nisan 1988 çözümlemelerini geliştirmek kadar çok önemli pratik müdahale birimlerini buradan yola çıkardık. Yine ülke içinde karşı koymalar, kendine göre, keyfine göre tutumlar, davranışlar artarak ortaya çıktı. Biz yine bunu 1989 yılı içinde yaptığımız hazırlıklarla karşıladık. Yine 1989 için geliştirilen Ocak çözümlemeleri vardır. Daha kapsamlı çözümlemelerden de öteye, daha gelişmiş müdahalelerle bu yılın üzerine gittik. Değişik bir ordulaşmayla ve buna karşı boş çıkarmayla dolu geçen bu yılı bir adım geriye gitmeksiz 1990 yılına taşındık.

1991 Newroz çıkışına bildiğiniz gibi daha fazla çözümlenmiş ve yine çok sayıda hazırlanmış grupta cevap verdik. Ve bu Newroz'u da, halkın niteliksel bir katılımının sağlandığı bir yıla kavuşturduk. 1991'de özellikle silahlı savaşıma ters yaklaşmaya, gereklerinin çok uzağında durmaya ve gerçekten önderlik olayının, ordu çizgisini boşa çıkarmak için bilerek veya bilmeyerek, üstten-alttan birçok yetmez tutum kendini dayattı. Ve önemlisi de bütün bu zaaf ve yetersizliklerin, provokasyonun, provokatörün hem de çok iyi görerek üzerinde neredeyse hepsinin iradesinin felç ettiği, kendine göre çalışmaya, kendine göre boşa çıkarmaya döndürdüğü bir ortamda biz, 1991 çözümlemeleriyle ortama müdahale ederek karşılık verdik. Daha burada yılbaşında "Dikkat etsinler, kendileriyle oynamasınlar" biçiminde onca uyarıya rağmen, sözüm ona fırsat bu fırsat deyip kendilerince bir şeyler yapmaya çalıştılar.

Kölece yaşam biçimine topraklarımızda, bu halkın arasında izin vermeyeceğiz

Taktik önderliğin kendi rolünü oynamamasından dolayı ordulaşmada ciddi yetersizlikler yaşandı. Biz şunu gördük: Kayıplarımızın yüzde 95'inin nedeni kendimiz oluyoruz. Geçmişte halkımızın içinde olduğu gibi kendi kendimizi vuran biz, işlemez kılan biz, gafleti yaşayan biz, en sıradan görevlere layık olmayan biz, bir kocakarı gibi kendini yerden yere atan biz... Hem de komutanlık adına, askerlik adına bu çıktı ortaya. "Yok bilmem şu top-

lumsal etkiymiş, yok bilmem şu yetersizlikmiş, noksanlıkmiş" diyerek günah çıkarılmaya çalışılıyor. Evet, kendine en yakışmayacak olanı seçenin de biz olduğu, bu tarihi tecrübenin ışığında ortaya çıkmıştır.

Tarihin büyük zorbalarının, işgalci, istilacı güçlerinin, tüm o hain işbirlikçilerinin hiçbir halkın bağrında yerleşmediği kadar bizim halkımız içinde yerleştiğini, işbirlikçilerin çeşitli hile, entrika düzenbazlıklarıyla halkı bu duruma getirdiklerini anladık. Ama büyük bir özgürlük hareketi olan, bilinç kadar irade hareketi olan PKK içinde sen nasıl böyle durabilirsin? Çözümlemelerin esas itibarıyla haykırdığı ve artık kimsenin önünde duramayacağı kadar kesinleştirdiği gerçek budur. Parti içinde böyle yaşanmaz. Parti içinde köleleri bile geride bırakacak düşkünlüğe ve yine bir sahtekârı bile geride bıraktıracak bir sahtekârlığa izin verilmez. Hele hele bilinçsizce, iyi niyet, dürüstlük adına bunu yapmanın daha da kabul edilemez olduğu, bunun savunulmasının gerekçelendirilmesinin suçun derecesini daha da arttırdığını çok iyi bilerek, bir sonuca doğru gidiyoruz. Çözümlemelerin çokça ispatladığı şudur; hiçbir iradenin, hiçbir gerçekliğin başka türlü cevap veremeyeceği şeyin gerçeğimiz olduğudur. Şimdi bunu kesinleştirmiş bulunuyoruz. Bu devre diyoruz, bu dönem diyoruz, bu başlangıç diyoruz, bu temelde bir kesin cevap almanın devresi, başlangıcı önemlidir.

Tarihi tecrübe çok net. Eğer bu böyleyse, tanım böyleyse, tecrübe böyle diyorsak, şunu söyleyeyim; ben kendi yaşamımı boşuna bu noktaya kadar

sen ülkenin bu kadar zapt edilmez doruklarında, cennet gibi vadilerinde asgari bir çalışmaya bile güç getiremeyeceksin! Basit bir savunma gereğini bile gerçekleştiremeyeceksin! Adama sormazlar mı kim oluyorsun, neyle bu tutumu sürdürüyorsun? Alacakaranlığı biz böyle yırtacağız. Kör bıçağın bile olmadığı koşullarda seni böyle silahlandıracağız, sen halen en değerli silahlarımızla, en değerli savaşım değerlerimizle oynayacaksın, hakkını vermeyeceksin, bunda suçlusun ve bunun dediğim gibi savunmasını da yapamazsın. Ya adam olacak, adam gibi savaşırsın, ya da yerin dibine gireceksin. Kaçarsan da kaç, kaçabildiğin kadar, bunun dışında bir şeyi ortamımıza, ordumuza dayatamazsın.

Bunun böyle olduğu niye anlaşılmıyor, anlaşılıp da niye gerekleri yerine getirilmiyor? Neden? Ben hiçbir nedeni göremiyorum. Madem yaşamak istiyorsun, madem basit bir alışkanlık için bile kendini koyuyuyorsun, o halde en büyüğe, en değerliye, hepimizi yaşatacak olana niye güç, katkı sunmuyorsun? Bu, "Kürt köleliğidir" deniliyorsa biz buna karşıyız ve böyle kölelerin canı cehenneme diyoruz. Bu yaşam biçimine topraklarımızda, bu halkın arasında izin vermeyeceğiz. Bu da bizim kesin kararımız ve emrimizdir. İşte ordulaşmaya bu tecrübelerin ışığında böyle gidiyoruz. Halihazırdaki görevler, bize gerçekten çaplı bir ordulaşmayı dayatıyor. Herkesten bir dahi gibi hareket etmesini istemeyiz.

Büyük asker olmak, büyük komutan olmak herkese nasip olmaz. Ama iyi bir asker olmak herkes için mümkün. Yine

yaratığımızda ne kadar başarılı olacağımızın, zaferi kazanacağımızın açık bir kanıtıdır. Eğer kazanmaya göz dikmişsek o halde bunun gereği olan ordulaşmayı yaratmalıyız. Gerekirse bunun yarısı da yapılır, dehası da olunur. İşte görev anlayışına ilişkin de bunu söyleyebiliriz. Söz, eylem ve tutum düzeyinde belirlemeler vardır, bunlar esastır. Nedir bunlar? Toplantı düzeni, rapor-talimat düzeni ve bütün o taktik düzenlemelerdir. Eğitimle iyice özümsemişsiniz. Bu konuda biraz kendinizi toparlarsanız, esaslar hakkındaki bilgilenmek kadar nerede, nasıl başlanması gerektiğini de kestirebilirsiniz.

Bunlar her sorumlu devrimcinin ordulaşmaya doğru yol alırken, adı gibi belirleyeceği, gerçekleştireceği esaslı görevlerdir. Ayrıntıya girmeyeceğiz. Bunların hepsi sizde özümsemiş olarak mevcuttur. Yürürken başarmak için dayanmışsınız. Yönelişte, savaş ortamına ulaşmada bütün yeteneklerinizi ayaklandırarak her şeyin en mükemmeline dair tutumu, kendisi için, çevresi için amansız kılarak sergileyecek, görevin başarı temelinde yakalanmasını; bunda başarısızlık nedeni olabilecek hiçbir şeye, iç ve dış engele meydan vererek, bir tutumun sahibi olacak ve bu tutumla kazanacaksınız. Aklın da, iradenin de yolu budur. Bizde her şeyin emrettiği yol budur. Tutum, davranış bu yolda böyledir. İşte bütün çalışmalarımızın ve tüm ülkemizin ilk defa gerçekleştirdiği ordulaşmanın üzerine yürürken, böyle bir görev anlayışıyla yürüyeceksiniz. Ve görüyorsunuz ki bu çok niteliksel bir yürüyüştür. Her bakımdan söz vermeler, söz kestirmeler, tutum belirlemeler

Gerçeklerin, tecrübenin kendisi bizi ne kadar iddialı kılsa kılın pratiğin kendine has yasaları vardır. Bizde en çok işlenen bir kusur da bunun gereklerine çok az riayet etmektir. Bu sefer bunu da kırsak, ilk adımların nasılına cevabı her sahada vererek bu işler başarılabilecektir. Bu temelde bu yıla böylesine bir anlam verip başarmaya yüz tuttuğunda, Kürdistan yeniden kaynaşacak, her taraftan halkın boydan boya yürüdüğü bir ülke haline gelecektir. Kuzey'den Güney'e yürüyüş hamlesi bütün kentlerin, köylerin birbirine karışıp, Doğu'dan Batı'ya birbirine kavuşması gerekenlerin kavuşmaya doğru gittiği bir kaynaşma yılına dönüşecektir. Her türlü feodal-aşiretçi çizgiler, herkesin kendi içinde kurduğu çember kırılacak, esirler ülkesi, korkaklar ülkesi, unutulmuşlar ülkesi en çok hatırlanılan, konuşulan cesaretlerin ülkesi olacaktır. Yurtseverliği kadar, insani değerleriyle boy attığı eşsiz insanın beşiği olacaktır.

Ne mutlu bu yolun yolcularına, bu fırsatı yakalayanlara, bugünleri görenlere

Nasıl ki insanlık burada beşikte büyüdü, bir kez daha böyle büyüyecek. Biz yeniden beşikte büyümeyi kendi topraklarımızda gerçekleştirebiliriz. İşte böylesine büyük oluşumların ordulaşması diyoruz buna. Esas itibarıyla amaçladığımız, amaçlarımız uğruna kendimizi adadığımız yaşam gerçeğimiz budur. Başka türlü yaşayıp düşünmeye hakkımızın olmadığını bilmelisiniz. İlk söz de böyleydi, son söz de böyle olacak! Bin yıl öncesinde de yapılması

Nasıl ki insanlık burada beşikte büyüdü, bir kez daha böyle büyüyecek. Biz yeniden beşikte büyümeyi kendi topraklarımızda gerçekleştirebiliriz. İşte böylesine büyük oluşumların ordulaşması diyoruz buna. Esas itibarıyla amaçladığımız, amaçlarımız uğruna kendimizi adadığımız yaşam gerçeğimiz budur. Başka türlü yaşayıp düşünmeye hakkımızın olmadığını bilmelisiniz. İlk söz de böyleydi, son söz de böyle olacak! Bin yıl öncesinde de yapılması gereken budur; bin yıl önce yapılmazsa da bin yıl sonra da yapılması gereken bu olacaktır.

getirmedim. Benim sorumluluğum altında bundan sonra, isterse beni bitirsin, isterse arkadan hançerlesin, isterse bu hareketi bitirsin, ama benim de kabul edemeyeceğim hal-hareketler, tutum ve davranışlar vardır. Bir çırpıda yerle bir etmem gereken tutumlar vardır. Artık istenirse en iyisi yapılabilir bir noktadayız. Kendine gelememenin gerekçelerine yol açmanın benim için bir suç teşkil ettiğini belirttim. Şimdiye kadar sizlere bu şans verdim. Suç işlemeye, ordu suçu işlemeye bundan sonraki süreçte izin vermeyeceğiz.

Burada hepiniz, bütün savaşanlar, bütün partililer, yeniler, eskiler şunu iyi bilecekler; kendinizi adam edeceksiniz. Yeter bu kadar kendinizle oynadığınız, yeter şimdiye kadar kendinizi hor gördüğünüz, aldattığınız kadar aldatıldığınız, biçimsizleştirdiğiniz kadar biçimsizleştirildiğiniz kadar çirkinleştirildiğiniz kadar çirkinleştirildiğiniz biz burada yeter diyoruz. Bunun dışında bir gerekçeye ne hakkınız var ne de ihtiyacınız var. Yeniden yapmayı bileceksiniz. O çok basit alışkanlıklarınıza madem bu kadar değer veriyorsunuz, o halde en yüce olana neden en büyük değeri vermeyeceksiniz? Bu noktada benim de bazı geçiş verilmesi gerekene geçiş vermemin beni bile alçalttığını göz önüne getirerek sonuç çıkarmaz mıyız? İşte disiplin, işte emir burada böyle ortaya çıkıyor. Gerekeni yapacağız, yapacaksınız.

Ben şunu her zaman sordum; niye yılların kıymetini bilemediniz? Ben kendim iğne ucu kadar bir yer, nefes alacak kadar bir imkanı yakaladığımda üzerine yüklenemedim de, böyle yapacağım da

bir gerilla birliğini kurmak sanırım büyük bir kısmınız için mümkündür. Bir asker olmanın ilk adımından tutalım, onu gerillasal tarza ulaştırmanın ilk adımını 15 günlük bir eğitimle atarsak, gerisi rahatlıkla ortamımızda vücut bulur, gerçekleşir. Bunca tecrübelerden tam sonuç çıkarılırsa, her türlü komuta sorununa cevap verecek kişiliklere nicel ve nitel olarak da ulaşmak zor değil. Komuta bir manga düzenlemesinden tutalım, bugünkü tugay, yarın bir tümen gücüne ulaşacak kadar bir gelişmeye cevap veriyor. Eğer görevler başlanmak isteniyorsa imkan ve olanaklar buna elveriyor.

Burada mesele asker olmayı bilmek kadar komuta gücü olmayı da bilmek gerekiyor. Bu konuda askeri kişiliğe yönelmek gerekiyor. Bunu kazanmak, eski kişiliğe yönelmeyle eş anlamlıdır. Esas itibarıyla formasyonu günlük olarak kendine yedirmektir. Onun üzerine çok konuştuk, çok tartıştık, ağızdan çıkacak sözden, atacağın adımın niteliğine kadar belirleme yaptık. Mademki sahamızda "varız" diyorsunuz, söz veriyorsunuz, o halde ilk adım ilk sözdür. Her yerde ve her zaman atarsın ve gerisini de getirirsin. Bizden görev almak, bizden göreve yürümek, bu kurala bağlıdır, bu kuralın gereklerine her zaman uymaya bağlıdır. Başka türlü görevin üzerine yürüme iznini, onayını bizden istemeyin.

Eğer gerçekten hükmedecekseniz izin isteyin, görev talep edin. Ancak görevlerin üzerine böyle yürürsek başarı kesindir. Şimdiye kadar sallapati savaş tarzı ve ordulaşmadan bu kadar güçlü sonuçlar elde ettiysek bu ordulaşmayı

ömür boyu böyle oluyor, olacak. İşte çok yaklaştığımız bugünlerin, bu büyük halk yürüyüşüne, serhildanına, en büyük kurmay gücü geliştirmeye gidiyoruz. Büyük gerilla ordulaşmasına elimizi böyle uzatsak kazanacağız. Biz şansımızı böyle kullanmalıyız.

Pratiğin kendine has yasaları vardır

Bu gerekçelerle, bu tutum ve davranışlarla uzandığımız bu büyük ordulaşma görevi çok çekici, çok sonuç alıcı, mutlak gerçekleştircisi olma yılı oluyor. Onun önemli bir aşaması oluyor. Ordu yılı diyeceğiz, ordulaşmanın büyük atılımı diyeceğiz. Belki de on yılda, belki de daha fazla sürede gerçekleştirilemeyen gerçekleştirdiği, belki de hedeflerde, silahlanmada belirlenenin kat-kat aşıldığı bir yıl diyeceğiz. Devrimde matematik hesaplar yapılmaz, devrimde sınırlar çizilmez. Böyle esas almışız, bu yıla böyle bir anlam yüklemişiz. Ve insan iradesinin büyüklüğü, kendi insani koşullarında her şeye kadir olmanın tilsimi olduğu göz önüne getirilirse bu yıl da gerekeni yapabiliriz. Bu temel, gerek eğitim okulumuzda gerçekleştirilen 1992 devresi olsun gerekse de ülke sahinde gerçekleştirilen devreler olsun, bu anlama, bu tanıma uygun, büyük tecrübeyi esas alıyor. Bu da karşısındaki görevi gerçekleştirmek için yola koyuluyor. Hazırlıklarımız bu anlamda küçümsenemez. Ancak bu anlamda pratik bambaşka bir şeydir. Adım adım kazanma denilen kısma girer; kırk ölçer, sağı-solu yoklanır, bir adım atılır.

gerekten budur; bin yıl önce yapılmazsa da bin yıl sonra da yapılması gereken bu olacaktır. O halde en eski söz kadar, gelecekte de eğer yaşayacaksak, insan soyunun bir parçasıyız diyebilecek bir ülkeden vazgeçmeyeceksek bunu şimdi gerçekleştirelim diyoruz. Ordulaşma andı budur, şans budur. Aslında geçmişte de yaşanılması gereken en doğrusu buydu. Geleceği de kuşatacak, belirleyecek yaşam budur. Bunu değerlendirip doğrusunu tayin etmek kadar, gerekirse yürüyüşümüzde kendimizi yeniden yeniden yaratmasını bileceğiz. İşte yürüyüş ancak bu temelde güzel olabilir. Şüphesiz bu yürüyüşün yolcusunun güzel, askerinin ve komutanının da görkemli olması, adeta parıldaması gerekir. Böylesine kutsal bir yolda başkası yakışmaz, başkasına onay verilmez. Bu anlamda diyeceğiz ki, ne mutlu bu yolun yolcularına, bu fırsatı yakalayanlara, bugünleri görenlere!

Dolayısıyla sizlere daha iyiyi, daha doğruyu, daha güzeli yakalamanın bu öngününde böyle seslenirken, tekrar tekrar bundan sonraki adımları böyle atmayı bilmenizi, bunun dışında hiçbir şeye mahal vermemenizi, ordu ilkesinin tek yaşam ilkesi olduğunu da bilerek yürümeyi esas almanızı bekliyoruz. Sorumluluk diyorsanız sorumluluğunuzun gereğini, önderlik diyorsanız önderliğinizin gereğini, ricadan anlayan varsa ricanın gereğini, emir denilen olaydan bir şey anlayan varsa emrin gereğini bilmelerini, böyle yürümelerini, mutlaka kazanmalarını ve başarmalarını diliyoruz.

Kürt toplumunun tarihi karar günü: 19 Temmuz

20. yüzyılın son çeyreğinde başlayan, 21. yüzyılın ilk çeyreğinde hem düşünsel hem pratik iddiasını, iradesini daha çok güçlendiren, geliştiren, 19 Temmuz 2012 Rojavayê Kurdistan Özgürlük Devrimi ile toplumsal pratiğe dönüşme iddiası da kazanan, hamleci de olan bir Kürdistan devrim gerçekliği var. Bu da bir tarihsel olay ve yaklaşık yarım yüzyıldır aslında Ortadoğu ve dünyadaki gelişmelere de bir biçimde yön veriyor.

19 Temmuz devriminin 8. yıldönümü başta Önder Apo olmak üzere tüm yoldaşlara, halkımıza, dostlarımıza kutlu olsun. Büyük bir cesaret ve fedakârlıkla, emekle böyle bir devrimi gerçekleştiren Rojava Özgürlük Güçlerimizi, Rojava halkımızı, tüm Kürdistan halkını ve devrime emeği geçen herkesi başarılarından dolayı selamlıyoruz. Şilan ve Xebat yoldaşlar şahsında tüm devrim şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyorum.

Gerçekten de Temmuz ayı büyük karar ayı, direniş ayı, devrim ayı. Dolayısıyla tarihi öneme sahip günleri yaşıyoruz. Bu Temmuz, 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişi'nin 38. yıldönümü. 19 Temmuz Devrimi'nin de 8. yıldönümü; 14 Temmuz ve 19 Temmuz gerçeğini doğru anlamak bile insan için başlı başına doğru olan yolu, insanca olan yaşam yolunu fazlasıyla göstermeye yetiyor. 14 Temmuz ve 19 Temmuz'da yaşanan ruh, ortaya konan irade, gösterilen cesaret ve fedakârlık her şeyi yapmaya ve başarmaya insanı kadir kılıyor. Bu tartışma götürmez bir gerçekliktir. 38 yıldır halk olarak, hareket olarak 14 Temmuz ruhuyla, iradesiyle, 14 Temmuz'da verilen o büyük tarihi öneme sahip karar doğrultusunda kendimizi eğittik, mücadele ettik ve dünya çapında bir özgürlük hareketi, devrimci hareket olmayı başardık. Kürt sorunu gibi son iki yüzyılın en ağır sorunu olan bir sorunu çözme düzeyini ortaya çıkardık. 19 Temmuz Rojavayê Kurdistan Devrimi bunun en önemli pratik sonuçlarından biri oldu.

Aslında 1973 Newroz'u'nda Önder Apo'nun verdiği tarihi karar 14 Tem-

muz'da tarzına, çizgisine kavuştu. 15 Ağustos 1984 gerilla atılımı, 1990'ların o ulusal serhildanları, Demokratik Ulus Devrimi, Kadın Özgürlük Devrimi diye tanımlayabileceğimiz devrimsel hamleleri ortaya çıkardı. Kürt sorununu ortaya çıkartan güçler Uluslararası Komployla buna karşılık verdiler, gelişmeleri engellemek, Kürt sorununun çözümünün gerçekleşmesi önünde engel oluşturmak istediler.

Komploya karşı Önderlik, Hareket, halk bütünleşmesi temelinde yürüttüğümüz tarihi direniş de bizi Rojava Devrimi'ne götürdü. Dört parça Kürdistan'da özgürlük için direnen, bunu demokratik Ortadoğu ve özgür insanlık yürüyüşüyle birleştiren bir hareket haline getirmemizi sağladı. Rojava Devrimi, halk ve Hareket olarak özellikle ÖSO, El-Kaide, DAİŞ çeteciliğinin ve bunun arkasındaki güç olan AKP-MHP faşizminin saldırılarına karşı yürütülen büyük direniş de, küresel düzey kazanmamızı, bütün insanlığı etkilememizi sağladı.

Şu ortaya çıkıyor: Demek ki 14 Temmuz, 19 Temmuz gerçeğiyle hareket edilirse başılamayacak görev, yapılamayacak iş, yenilemeyecek düşman, sağlanamayacak gelişme, kazanılamayacak zafer kesinlikle yoktur. Yıldönümlerini yaşadığımız tarihi günler, bu büyük kararlılık, irade, cesaret, fedakârlık bize bu gerçeği net bir biçimde gösteriyor.

Tabi bunun devamı da var; 20 Temmuz, Suruç Katliamı'nın 5. yıldönümü oluyor. Kürdistan'daki gelişmelerle, Rojava Devrimi'yle doğrudan bağlantılı olarak gerçekleşen bir katliamdır. 24 Temmuz; ABD ve MHP ile anlaşılan AKP yönetiminin Hareketimizi ezmek, tasfiye etmek, Kürt soykırımını gerçekleştirmek üzere hiçbir kural-kaide

tanımadan, topyekûn-faşist-soykırımcı özel savaş yöntemiyle saldırıyı başlattığı günün 5. yıldönümü oluyor.

Kürt halkının ulusal var olma ve özgür yaşama iradesi 1973 Newroz çıkışına dayanıyor

Nasıl ki; 14 ve 19 Temmuz bize kazanmanın, başarmanın ruhunu, iradesini, cesaret ve fedakârlığını öğretiyorsa, 20 ve 24 Temmuz'da düşman gerçeğini herkesin görmesini sağlıyor. Sadece Suruç Katliamıyla 24 Temmuz saldırısını doğru anlayan herkes Kürt sorununun ne demek olduğunu, yüzyıldır Kürt toplumuna yöneltilen saldırıların nasıl vahşi bir saldırı, soykırım saldırısı olduğunu rahatlıkla görebilir. TC devleti'nin AKP-MHP faşist yönetiminin nasıl bir Kürt düşmanı faşist-soykırımcı-sömürgeci zihniyet ve siyasete sahip olduğunu, Kürt düşmanı, halk düşmanı, kadın düşmanı bir zihniyet ve siyaseti temsil ettiğini rahatlıkla ortaya çıkartır, anlar. Düşmanı doğru tanımak, anlamak; ona karşı başarıyla mücadelenin yol ve yöntemlerini, ruhunu, iradesini, çizgisini bulmak, ortaya çıkartmak demektir.

Aslında 14 Temmuz ve 19 Temmuz ruhu, iradesi, direnişleri de böyle ortaya çıktı. Düşmanı doğru tanımanın ve onu mutlaka yenme iradesinin, kararlılığının bir sonucu oldu. Böyle bir irade ve kararlılığın ortaya çıkartılmasını ifade etti. Kürt toplumunun tarihi karar günü oldu. Önder Apo, "Tarihin öyle anları vardır ki; tarihsel gerçeklik bir toplulukta, halkların iradesi ise kişilerde somutluk kazanır" dedi. Gerçekten de Kürt halkının ulusal var olma ve özgür yaşama iradesi de 1973 Newroz'u'nda, Önder Apo'nun

böyle bir Özgürlük Hareketi'ni, mücadelesini başlatma irade ve kararlılığıyla ortaya çıktı. 1982 Newroz'u'nda Diyarbakır Zindanı'nda Mazlum Arkadaşın direnişiyle somutluk kazandı. Dörtler oldu, 14 Temmuz oldu. 19 Temmuz gibi büyük bir iradenin, iddianın beş bin yıllık erkek egemen zihniyet ve siyasetinin yön verdiği iktidar ve devlet sistemine karşı yeni bir yaşam alternatifinin, kadın özgürlüğüne ve toplumsal ekolojiye dayalı demokratik toplum yaşamının mümkün olduğunu, buna dayalı bir dünyanın yaratılabileceğini açıkça gösterdi, ortaya koydu.

Büyük bir çıkıştı, iddiaydı, büyük bir iradeydi. Dolayısıyla 73 Newroz çıkışını da, 14 Temmuz 1982 ve 19 Temmuz 2012 iradesini de doğru anlamak gerekiyor.

Yani öyle sıradan, basit ele alınabilecek bir durum değil, kesinlikle kendiliğinden ortaya çıkan bir gelişme de değil. Her şey doğru bir düşüncenin, büyük bir özgür yaşam tutkusunun, duygusunun, iradesinin bu temelde ortaya çıkarılmış büyük bir cesaret ve fedakârlığın sonucu olarak gerçekleşti, yaşandı, bunlarla ortaya çıktı. Öyle hiçbir şey kendiliğinden olmadı, kolay elde edilmedi. Fakat olaylar, en zor koşullarda bile hiçbir maddi imkâna sahip olmadan iktidar ve devlet sistemine karşı, faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasete karşı mücadele edilip zaferler kazanılabileceğini de bize net bir biçimde gösterdi. Çizgiyi ortaya koyması, doğru yolu ifade etmesi bu anlama geliyor.

Gerçekten de 21. yüzyılın ilk çeyreğinde insanlığa daha büyük bir umut veren, heyecan veren, özgürlüğün ve kurtuluşun yolunu gösteren bir Kürdistan

Devrimi gerçekliği var. Bizim her şeyden daha çok, doğru ve yeterli bir biçimde anlamamız gereken gerçeklik bu oluyor.

18. yüzyılın son çeyreğinde Fransa'da bir devrim başladı. 'Büyük Fransız Devrimi' dendi. 'Paris Komününe' kadar yüzyılı bulan bir tarihsel süreç içerisinde toplumsal ve siyasal hareketliliği belirledi, yönlendirdi. Ona öncülük etti, yönünü çizdi. 19. yüzyılın son çeyreğinde 'Rus Devrimi' diye bir devrimsel hareket patlak verdi. Biraz da Fransız Devrimi'nin yarattığı sonuçlara dayalı olarak gelişti, onun başarılarından da, yenilgi ve başarısızlıklarından da dersler çıkartmaya çalışarak büyük bir devrimsel hareket olarak gelişim gösterdi ve Ekim 1917'de Çarlığı yıkmayı, kapitalizme alternatif bir sistem öngörmeyi, iktidar olmayı da başardı. Bir yüzyıla da bu devrim damgasını vurdu; 19. yüzyılın son çeyreğinden 20. yüzyılın son çeyreğine kadar yüzyıl boyunca başarılarıyla, hata ve eksiklikleriyle tarihsel sürece damgasını vuran büyük bir devrim hareketi oldu. İnsanlık 'Büyük Ekim Devrimi' olarak tanımlandı, umutlar bağladı. Gerçekten de bu devrim belirleyici oldu.

19 Temmuz Devrimi'nin Fransız ve Rus devrimlerine benzeyen bir etki gücü var

Şimdi 20. yüzyılın son çeyreğinde başlayan, 21. yüzyılın ilk çeyreğinde hem düşünsel hem pratik iddiasını, iradesini daha çok güçlendiren, geliştiren, 19 Temmuz 2012 Rojavayê Kurdistan Özgürlük Devrimi ile toplumsal pratiğe dönüşme iddiası da kazanan, hamleci de olan bir Kürdistan devrim gerçekliği var. Bu da bir tarihsel olay

ve yaklaşık yarım yüzyıldır aslında Ortadoğu ve dünyadaki gelişmelere de bir biçimde yön veriyor.

Tabii Fransız ve Rus devrimleriyle kıyaslamamak lazım. Kıyaslamacılık tamı tamına insanı doğruya götürmez. Özellikleri farklı, tarzları farklıdır. Fakat bir umut, heyecan yaratma, tarihsel toplum gelişimini, hareketliliğini, bu temeldeki siyasi-askeri-toplumsal hareketlilikleri yönlendirme, bunda belirleyici olma bakımından bu devrimin tıpkı Fransız ve Rus devrimlerine benzeyen bir etki gücü var.

Kürdistan Devrimi 21. yüzyılın ilk çeyreğinde de iddiasını daha fazla geliştirip koruyor

Son yarım yüzyılı da böyle ortaya koyabiliriz. 1970 başıyla, '73 Newroz'ndaki tarihi karar ve çıkışla, 12 Mart 1971 darbesine karşı o büyük direnişle süreci başlatırsak; kesinlikle karşımıza yarım yüzyıla yayılmış bir devrim çıkıyor ve şimdi bütün saldırılara rağmen 21. yüzyılın ilk çeyreğinde de iddiasını, iradesini daha fazla geliştirip koruyor. Kendisini amaca, hedefe doğru daha cesur ve fedakâr yürür kılıyor. Bu da bir gerçek. Tarihsel olarak böyle bir Kürdistan Devrimi gerçekliği var. Şimdiye kadar geçen yaklaşık yarım yüzyıllık pratik bunun var olduğunu ve böyle bir tarihsel gelişmenin, gerçekleşmenin yaşandığını gösteriyor. Tabii sonrası nasıl olur bilemeyiz. Diğerlerini yüzer yıllık bir tarihsel kesite sığdırdık. Bu süreç elli yıllık hükmüyle mi sona erer? 21. yüzyılın tümüyle yönlendireni mi olur, tüm yüzyıla mı yayılır? Daha öteye mi gider? Tabii bunlar için insan şimdi net ve kesin bir şey söyleyemez. Fakat geçen yarım yüzyıl için böyle bir devrimsel hareketin varlığı tartışma götürmez bir gerçek.

Kuşkusuz Rojavayê Kurdistan Devrim hamlesi, DAİŞ karşısındaki direnişten öteye AKP-MHP faşizmi karşısında gösterdiği kahramanca direnişle değerlendirilirse iddia ve iradesini daha çok koruduğunu, geliştirdiğini, dolayısıyla önünün açık olduğunu, başlattığı devrimci özgürlük yürüyüşünü önümüzdeki onlarca, hatta yüzlerce yıla yayabileceğini bize gösteriyor. Böyle bir tarihsel hareket olma gerçekliğimiz var. 19 Temmuz Devrimi'nin 8. yıldönümü vesilesiyle bunu böyle değerlendirebiliriz.

yayabileceğini bize gösteriyor. Böyle bir tarihsel hareket olma gerçekliğimiz var. 19 Temmuz Devrimi'nin 8. yıldönümü vesilesiyle bunu böyle değerlendirebiliriz.

Tabii Fransız Devrimi Avrupa'nın aydınlanma, Rönesans, Reform denen büyük düşünsel gelişimini, hareketini arkasına aldı. Onları pratikleştirmeye çalışan bir politik-askeri hareket oldu. Ulus devlet gerçeğini ortaya çıkardı. Aslında ulus devletin sağ yanını oluşturdu. O zamana kadar var olan Avrupa feodalitesi denen ortamı paramparça ederek yeniden yapılandırdı. Sonuçta ulus devlet zafer kazandı. Bir hırsızlık olan kapitalist sömürü sistemi zafer kazandı. Bireyci mülkiyet, doğanın, toplumun ve bireyin sömürsü bu devrim ve sonuçları üzerinden zirve yaptı.

Fakat devrimin başlangıcı böyle değildi. Yüz yıllık gelişimi içinde birçok unsur vardı, 'özgürlük-eşitlik-kardeşlik' bu devrimin temel sloganıydı. Bir ucu ulus devlet diktatörlüklerinin oluşumuna giderken, bir ucu 1871 Paris Komünü'ne vardı. Kendi içinde yarıldı. İki uç nokta oldu ve sonuç olarak kendi içinde de önemli bir çatışma yürüttü.

Rus Devrimi 20. yüzyılın başında Lenin öncülüğündeki Rus devrimcilerinin Marksizmi, özellikle de örgüt ve eylem çizgisinde devrimci temellerde yeniden bir yoruma ve senteze tabi tutmalarına dayalı olarak gelişti. Böyle büyük bir düşünce akımına, devrimci teori oluşumuna dayandı, böyle bir düşüncenin örgüt ve eylemi oldu. Fransız Devrimi gibi Rus Devrimi de dönemin gerici güçleri tarafından yoğun bir saldırıya uğradı, kuşatmaya alınmak, gelişimi ezilmek istendi. Devrim, onlara karşı büyük bir direniş yürüttü. Hem 1918-22 yılları arasında hem de İkinci Dünya Savaşı'nda Hitler faşizminin saldırılarına karşı gerçekten de insanlığı faşizmden koruyan büyük bir kahramanlık direnişi olarak ortaya çıktı. Et-kisini, yarattıklarını hiç de küçümsemek gerekli. Fakat Rus Devrimi de her ne kadar temel gelişmelerle, toplumsal hareket olma yönüyle öne çıkmak istediye de siyasi-askeri boyutu öne çıktı. Fransız Devrimi'nin liberal, bireyci, özel mülkiyetçiliğinin tersine komünalizm adına, alternatif olma adına

Önder Apo'nun geliştirdiği devrimci özgürlük düşüncesi Başûr'a da, Rojhilat'a da yayılıyor. Avrupa'ya, dünyanın dört bir yanına savrulan Kürtleri de etkiliyor, kendine çekiyor. Yine kadınlar ve gençler başta olmak üzere dünyanın dört bir yanındaki tüm işçi ve emekçi kesimleri, özellikle Rojava'daki pratik gelişmenin yarattığı etkiyle kendine çekiyor. Günümüzün gerçekten de bir çekim merkezi, aydınlatma merkezi, coşku ve heyecan kaynağı, bir umut ve özgürlük iradesi, başta kadınlar olmak üzere bütün insanlık için gerçek bir umut ve ışık olma özelliğini taşıyor.

devlet mülkiyetçiliğini, devlet bürokrasisini ortaya çıkardı. Saldırıları sonucu bir ulus devlet olmaktan, ulus devletin sol ucunu oluşturmaktan, ona zirve yaptırmaktan kurtulamadı.

Önder Apo, derin bir düşünsel devrim gerçekleştirip yeni bir sentez ortaya çıkardı

Şimdi, Önder Apo şahsında Kürdistan Devrimi de bir bütün tarihsel olarak insanlığın yaşadığı düşünsel gelişmelerin yeni bir sentezi olması kadar, İslam, Fransız ve Rus devrimlerinin teori ve pratiklerini bütünlüklü ve derinlikli bir eleştirel-özeleştirel analize tabi tutularak, onlardan sonuçlar çıkarma temelinde gelişti. Önder Apo

bu temelde devrimci düşüncüyü, devrimci teoriyi yenileyerek yeni düşünsel bir tez geliştirdi.

Bu gelişme başlangıçta zayıftı. Doğal olarak dışı dayalıydı. Dünyanın değişik alanlarındaki gelişmeleri kendisine örnek alıyordu. Kürdistan gibi parçalanmış, yok sayılmış, yok edilmek istenen bir toplumsal zeminde daha farklı bir çıkış yapabilmek gerçekten mümkün değildi. Fakat bir kere irade ortaya konup, düşünsel doğuş gerçekleştirilip, devrimci yürüyüş başlatıldıktan sonra özgür yaşamda ve devrimci direnişteki ısrar bütün zayıflıkları gidermeyi, hata ve eksiklikleri aşmayı, yeni ve daha büyük bir düşünce gücü olarak ortaya çıkmayı sağladı. Bu konuda özellikle diğer devrimsel hareketler gibi Kürdistan Devrimi'nin bu gelişimine de bütün faşist-sömürgeci-soykırımcı gericiğin birleşerek saldırıp 21. yüzyılın başında bu saldırıyı Uluslararası Komplo düzeyine vardırması, bunu İmralı işkence ve tecrit sistemi olarak uygulamaya koymaları Önder Apo'nun tarihsel toplum gerçeğini, beş bin yıllık iktidarcı-devletçi uygarlık gerçeğini, erkek egemen zihniyet ve siyaset gerçeğini daha doğru, derinlikli, bütünlüklü çözüme tabi tutmasını sağladı. Tarih en büyük düşünsel, entelektüel devrimlerinden birini yapmasına yol açtı. Rus Devrimi'nin, Fransız Devrimi'nin, İslam Devrimi'nin, tarihin değişik dönemlerinde devrim adına sağlanan gelişmelerin neden başarılı olamadıkları, politik-askeri bakımdan başarılı olanların bile neden devamlılıklarını sağlayamadıkları sorusuna çözüm getiren büyük bir değişimi, paradigma değişimi temelinde gerçekleştirdi. 'Özgürlük-eşitlik-dayanışma-paylaşım-kardeşlik' amaçlarının uygun araçlarla pratiğe geçirilmesi anlamında büyük bir paradigma değişimi gerçekleştirdi. Yine toplumsal demokrasiyi tanımlayacak özgürlüklerin temeli olarak, kadın özgürlüğünü ve toplumsal ekolojii alacak düzeyde bir ideolojik devrimi, derinleşmeyi sağladı. Böyle derin bir düşünsel devrimi de gerçekleştiren yeni bir sentez ortaya çıkardı. Şimdi, özellikle 21. yüzyılın ilk çeyreğindeki gelişmeler, 19 Temmuz Rojavayê Kurdistan Devrimi'nin pratikleş-

mesi böyle büyük bir düşünsel devrime dayalı olarak gerçekleşiyor. Önü bu düşünce tarafından aydınlatılıyor.

Kürdistan Devrimi bütün insanlık için umut ve ışık olma özelliğini taşıyor

Başûr'daki gelişmeler biraz farklı; tabii Başûr ile Rojava'yı aynı saymamak lazım. Başûr aslında 'Kürdistan Devrimi' diye ifadelendirdiğimiz teorik ve pratik gelişmeyi ezmek isteyenlerin, bu gelişmeleri ezmek için ortaya çıkardığı, mecbur kaldığı bir adım oldu. Dolayısıyla Önder Apo'nun geliştirdiği devrimci özgürlük düşüncesine dayalı, onu hayata geçiren bir gelişme değil de, onun dolaylı etkisi altında ortaya çıkan bir politik gelişme olarak hayat buldu. O yüzden oradaki pratik, Kürdistan Devrimi'ni var eden özgürlük düşüncesinin pratikleşmesi olmuyor. Onun yol göstericiliğinde gerçekleşmiyor. Bu bakımdan Rojavayê Kurdistan Devrimi kuşkusuz farklıdır. Bakur'da 1990'ların başından bu yana otuz yıldır yaşanan 'Demokratik Ulus Devrimi' diyebileceğimiz, 'Kadın Özgürlük Devrimi'ni' başlatan serhildan hareketi farklıdır. Bunların önü 'devrimci özgürlük düşüncesi' tarafından aydınlatılan, böyle bir devrimci, özgürlükçü teoriye, özgürlük çizgisine, paradigmasına bağlı olarak gelişen devrimci hareketler, devrimci mücadelelerdir. Bunu görmemiz lazım. Başûr'a da, Rojhilat'a da bu yayılıyor. Avrupa'ya, dünyanın dört bir yanına savrulan Kürtleri de etkiliyor, kendine çekiyor. Yine kadınlar ve gençler başta olmak üzere dünyanın dört bir yanındaki tüm işçi ve emekçi kesimleri, özellikle Rojava'daki pratik gelişmenin yarattığı etkiyle kendine çekiyor. Bu açık bir gerçek. Günümüzün gerçekten de bir çekim merkezi, aydınlatma merkezi, coşku ve heyecan kaynağı, bir umudu ve özgürlük iradesi, başta kadınlar olmak üzere bütün insanlık için gerçek bir umut ve ışık olma özelliğini taşıyor. Bu gerçekliği görmemiz lazım.

Rojavayê Kurdistan'daki gelişmelerin de, bir bütün olarak Kürdistan'daki devrimsel gelişmenin de diğer devrimler gibi yok edilmek üzere saldırıya uğradığı

açık. Bu gerçeklik 18 Mayıs 1977'den bu yana böyle. Düşman Dilok'ta Haki Karer Yoldaşın katledilmesiyle bu kuşatma, ezme, imha etme saldırısını başlattı. Diyarbakır Zindanı'ndaki uygulamalar, 'itirafçılık' dayatması denen o büyük baskı, işkence ağır bir saldırıydı. Dünyada benzeri bulunmayan bir saldırı düzeyine sahipti.

19 Temmuz iradesini iyi anlamak için 14 Temmuz iradesini iyi anlamak gerekir

15 Ağustos Atılımı'na karşı NATO düzeyinde birlik sağlayarak Hewlêr yönetimini oluşturma temelinde Kürt işbirlikçiliğini de bu işin içine katarak nasıl bir saldırı yapıldığını doksanlı yıllardan biliyoruz. Bütün bunlardan sonuç alamayınca bu saldırı düzeyini 9 Ekim 1998 Uluslararası Komplosu'na kadar götürdüler. Tarihin en büyük komplocu saldırısını tüm bu devrimsel gelişmelerin öncüsü, önderi, yaratıcısı, yol göstericisi olan Önder Apo'ya yönelttiler. Böyle bir hareketin parçası olarak ortaya çıkan 19 Temmuz 2012 Rojavayê Kurdistan Devrimi'ne de gericiğin topyekûn saldıracağı açıktı. Böyle bir saldırı 2013 Temmuz'undan itibaren de başladı ve derinleştirilerek sürdürülüyor. Bu tabii anlaşılır bir durumdur. Yadırganacak bir durum değil. Buna karşı bütün Kürdistan'da büyük bir direniş oldu. Diğer devrimlerin yaptığı gibi bu direniş Rojava'da da gerçekleşti. Önemli sonuçlar da ortaya çıkardı. Saldırıları da, direniş de devam ediyor.

Önder Apo savunmalarında, "1973 Newroz'u'nda böyle bir adıma karar verdiğim için asla pişman değilim. Tarihe verdiğim en temel cevap bu oldu" dedi. Biz de şimdi şunu diyebilmeliyiz: Kürt toplumu ve Kürdistan Özgürlük Hareketi olarak 19 Temmuz 2012'de Kobanê'de böyle bir irade, cüret ortaya çıkartılırken, tarihi bir duruş, bir özgürlük duruşu, böyle bir irade gösterilmesinden asla pişman değiliz. Hatta bunu zayıf yaptık. Daha güçlü, daha örgütlü, daha hızlı yapabilmeliydik. Çünkü süreç, büyük risklerle yürüdü. Ciddi kaybetme tehlikeleri yaşadık. Onlar başarılı olmadı, adım adım bertaraf edildiler, pratik gelişme böyle oldu ama kaybetme tehlikeleri de çok fazla yaşandı. Aslında buna düşmeyebilirdik. O nedenle 19 Temmuz iradesini iyi anlamak lazım. Onu anlamak için de 14 Temmuz iradesini iyi anlamak lazım. 1973 ve 1982'deki Newroz iradesini iyi, doğru anlamak lazım. Bunları anlamayanlar 19 Temmuz iradesini anlamazlar, 19 Temmuz iradesini anlayamayanlar tabii Rojava'da ne yapacaklarını, nasıl yapacaklarını doğru ve yeterli bilemezler. Devrimci çizgiyi başarıyla örgüte ve eyleme dönüştürüp yürütemezler. Burada önemli bir zayıflık yaşanıyor.

Diğer yandan kendisini ÖSO, El-Kaide, DAİŞ isimleriyle ortaya koyan, AKP-MHP faşizmi biçiminde de ortaya çıkan bu faşist saldırganlığa karşı her türlü bedeli ödemeyi göze alarak direnmeye girmiş olmak, bunun için bütün gücümüzü seferber etmiş olmak, binlerce şehit vermiş olmaktan pişman değiliz. Yine böyle bir mücadeleyi yürüten ABD-Avrupa gibi devlet güçleri, küresel ve bölgesel birçok gücün de içinde olduğu çeşitli güçlerle söz konusu gericiğe karşı mücadele düzeyinde ilişkilendirilmiş olmaktan da pişman değiliz. Bunları yaparak yanlış yapmadık, doğruyu yaptık. Olması gerekeni yaptık. Doğru anlayıp başarılı pratikleştirdiğimiz oranda da büyük gelişmelere ve zaferlere yol açtık. Bu da bir gerçek. Bu konuda da her hangi bir tereddüt olmamalı. DAİŞ karşısında savaşılmalı

miydi? El-Kaide artıklarının saldırılarına karşı direnilmeli miydi? Böyle bir direnişte bir taraftan KDP ile bir taraftan ABD ile mücadele için ilişkilendirilmeli miydi? Bu sorular sorduğumuzda hiç tereddüt etmeden yapılanlardan pişmanlık duymamak gerektiğini bilmek ve söylemek lazım; yapılanlar gerekli ve doğrudur. Doğrulukları, ortaya çıkardıkları başarılarla kanıtlandı.

Burada esas olarak söylenmesi gereken nedir? Böyle bir ilişki, ittifak, ortak mücadele oluştururken kiminle, nasıl ilişkilendiriyoruz? Biz kimiz, karşıımızdaki kimdir? Ne kadar ortağız, ne kadar ayırırız, ne kadar birlik oluşturuyoruz, ne kadar mücadele ediyoruz, hangi yöntemlerle ortak mücadele ediyor, hangi yöntemlerle birbirimizle mücadele ediyoruz? Bu sorulara doğru cevaplar verebilmeliydik. Bunları doğru anlayabilmeli ve gereklerini pratikte doğru ve başarılı yapabilmeliydik. Esas olan budur.

19 Temmuz Devrimi, ideolojik ve toplumsal boyutu önde olan bir devrimdir

Şimdi 8 yıl az bir zaman değil; kuşkusuz çok çok uzun bir zaman olarak da görülemez ama bir devrim yürüyüşünde hiç de az bir zaman değil. Önemli bir pratik süreç yaşandı. Kürdistan Devrimi, Fransız ve Rus devrimleri gibi siyasi-askeri boyutu önde olan bir devrim değildir. İdeolojik ve toplumsal boyutu önde olan bir devrimdir. Kesinlikle iktidar ve devlet paradigmasından kopmuş, demokratik toplumu esas alan bir devrimdir. Çeşitli sınıflar temelinde hareket eden değil, kadın özgürlüğüne ve toplumsal ekolojiye dayalı, ideolojik bir çizgide hareket eden bir devrimdir. Yani kıyaslamalar yaparken bunların da Kürdistan Devrimi'nin farklılıkları olduğu bilinmeli. Arada ciddi farklılıklar var. Dolayısıyla 'niye Kürdistan Devrimi diğerleri gibi büyük ordular, devletler kurmadı, siyasi-askeri güç ortaya çıkarmadı' diye hayıflanmamak lazım. Zaten hedefi o değildir. O biçimde bir etkileme gücü yoktur. Fakat dikkat edelim fedai-milîtan öncülüğe dayalı öz-savunma da büyük bir direnme olayıdır. Önemli siyasi-askeri gelişmelere yol açabilmesidir.

Yine toplum her ne kadar tarihsel olarak örgütlülüğü dağıtılmış, bağımlı kılınmış, yönetim iradesi zayıflatılmış olsa da biraz bilinç, tecrübe verilip eğitilirse, kendi kendini yönetme gücü, iradesi kazanabiliyor. En azından genelde Bakur'da, Kürdistan'ın dört parçasında, özel olarak da Rojavayê Kurdistan'da yürütülen mücadele bunu kanıtladı, gösterdi. Bu bakımdan diğer devrimlerden farklıdır. Dolayısıyla gelişme gücü de, insanlığı etkileme gücü de farklı, bu yönleriyle de en az diğer devrimler kadar bölgeyi ve dünyayı etkiledi.

Özsavunma direnişine dünyanın dört bir yanından insanlar koştu. Eksikliklerini görüp eleştirdiğimiz toplumsal örgütlenme pratiği, dünyanın her tarafından çok büyük bir ilgi görüyor. Herkes yüzünü Kürdistan ve Rojava'ya dönmüş, bu gelişmeleri görmeye, anlamaya çalışıyor. Buna dayanarak Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması'nı anlamaya, Demokratik Modernite kuramını öğrenmeye, tartışmaya çalışıyor; iktidar ve devlet alternatifi olan yeni bir yaşam, yeni bir dünya kurma hedefine yöneliyor. Buralara bakarak bunun mümkün olduğunu görüyor. Yeni bir umut, buna dayalı bilinç, irade, iddia oluşuyor. İnsanlığı, tüm ezilenleri etkileme, onlarda umut, irade, inanç oluşturma bakımından Rojava ve genelde de Kürdistan Devrimi'nin yarattığı ge-

leşmeler hiç de zayıf, az değildir. Bu gerçeği de görmemiz lazım.

Fakat bu büyüklük ya da tarihsel gerçeklik ne kadar görülüp anlaşılabilir? Bunun anlayış düzeyinde tarihsel bakışı, Kürdistan bütünlüğündeki bakışı, bölgesel-küresel bakışı ne kadar var? Yine Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite kuramı bütün boyutlarıyla ne kadar anlaşılıyor, özümseiyor ve uygulamaya konuyor? Bunlar da yoğun olarak tartıştığımız, cevaplanması gereken sorulardır. Bu sorular ciddi bir biçimde çözüm getirmemiz gereken noktalar olarak önümüzde duruyorlar. 8 yıllık devrimci pratiğin ortaya çıkardığı sonuçlar bu soruları sormamıza neden oluyor. Kuşkusuz var olan bu sonuçlar eleştiri ve özeleştirilerek geliştiriliyor; bu, gün gibi açık.

Aslında 9. yıla girerken en çok bu ayrım kendisini dayatıyor. Gerçekten de bireyci, maddiyatçı, küçük burjuva tutumlar, dar, tutucu anlayışlarla ve pratikle mi kalacağız yoksa Apocu devrimci ruhu, Ortadoğu ve dünya devrimi ruhunu, bilincini, iradesini, cesaret ve

düzeltilmesi olursa yapamayacağımız bir şey yoktur.

Başarı için Önderlik ve Parti çizgisini daha güçlü özümseyip sahiplenmek şarttır

Henüz hiçbir şey kaybedilmiş değil. Evet biraz zarar gördük. Aslında bu zihniyet ve anlayışın bir sonucu olarak geçen 8 yılda inşamız zayıf kaldı, yine öz-savunmamız biraz zayıf kaldı. Onun sonuçlarını işte Efrin savaşında, Serêkanî-Girê Spî savaşlarında gördük. Bu toplumda ve devrim güçlerinde biraz moral zayıflamasına yol açtı, düşmana kısmen umut verdi. Fakat devrim yenilmiş, dinamizmini, gücünü tüketmiş değildir. Tersine bu savaşta düşman ekonomik, siyasi, askeri olarak büyük bir çıkmaza girmiş, Amerika ve Rusya'ya günlük olarak yalvarır bir noktaya çekilmiş, tamamıyla dış güçlere bağımlı bir güç derekesine sokulmuştur. Ayrıca bu süreçte TC, uluslararası arenada ciddi bir meşruiyet sorunuyla karşı karşıya kal-

14 Temmuz ve Newroz gerçeğini, 19 Temmuz ruhunu ciddi, iyi özümseyen, derinliğine düşünen, oradan anlam çıkarmayı bilenler yanılgılardan kendilerini kurtararak 19 Temmuz Devrim ruhunu, çizgisini, iradesini yeniden güçlü bir biçimde edinebilirler. Onun gerektirdiği pratik mücadeleyi de, örgüt ve eylemi de bu 9. yılda daha büyük başarılarla gerçekleştirebilirler. Bizim Hareket ve halk olarak hedefimiz budur.

9. yılda Rojavayê Kurdistan'da, Kuzey-Doğu Suriye'de her bakımdan savunmayı geliştirip, Demokratik Modernite inşasını kökleştirirken, genel planda da devrimimizi tehdit eden AKP-MHP faşizmini kesinlikle yenilgiye uğratmak, yıkmak, Özgürlük Hareketimizi içten parçalamaya, Önderlik çizgisinden saptırmaya, ideolojik-örgütsel olarak muğlaklaştırmaya, böylece liberalize etmeye çalışan çevrelere karşı da net, keskin bir ideolojik duruş ve mücadele sergileyeceğiz. Bunu başarabilmek için Önderlik ve Parti çizgisini daha güçlü özümseyip sahiplenmek, örgütsel ve eylemsel alana

9. yılda Rojavayê Kurdistan'da, Kuzey-Doğu Suriye'de her bakımdan savunmayı geliştirip, Demokratik Modernite inşasını kökleştirirken, genel planda da devrimimizi tehdit eden AKP-MHP faşizmini kesinlikle yenilgiye uğratmak, yıkmak, Özgürlük Hareketimizi içten parçalamaya, Önderlik çizgisinden saptırmaya, ideolojik-örgütsel olarak muğlaklaştırmaya, böylece liberalize etmeye çalışan çevrelere karşı da net, keskin bir ideolojik duruş ve mücadele sergileyeceğiz.

Kürdistan Devrimi, Fransız ve Rus devrimleri gibi siyasi-askeri boyutu önde olan bir devrim değildir. İdeolojik ve toplumsal boyutu önde olan bir devrimdir. Kesinlikle iktidar ve devlet paradigmasından kopmuş, demokratik toplumu esas alan bir devrimdir. Çeşitli sınıflar temelinde hareket eden değil, kadın özgürlüğüne ve toplumsal ekolojiye dayalı, ideolojik bir çizgide hareket eden bir devrimdir. Arada ciddi farklılıklar vardır.

fedakârlığını ortaya çıkartarak Rojavayê Kurdistan'ı böyle devrimci bir yürüyüşün öncü kolu, komuta merkezi, DAİŞ karşısında olduğu gibi karargâhı mı yapacağız? Soru budur. Vereceğimiz cevap da çok açık: Tabii ki ikincisini yapacağız. Bunda hiçbir tereddüt yok, hiçbir kaygı yok. O nedenle de sorunları anlamak, onları çözüme götürmek zor değildir. Dolayısıyla duyguda, ruhta, düşüncede, davranışta böyle bir çözümün kesinlikle yaratmalıyız. 8. yıldönümüne vereceğimiz en önemli cevap bu olmalı. Bu nedenle Apocu çizgide köklü bir eleştirel-özeleştiril yaklaşımı, Demokratik Modernite çizgisinde köklü bir düzeltmeye kesinlikle ihtiyaç var. Düzeltmenin zihniyette, anlayışta olması lazım. Öncelik buradadır; bu olmazsa pratikte diğer şeyleri düzeltemeyiz. Ama böyle bir zihniyet değişimi, anlayış

dışıdır. Sadece ÖSO, El-Kaide, DAİŞ karşısında kazanılan büyük başarılar yok, aslında AKP-MHP faşizmi karşısında Efrin'de de, diğer yerlerde de büyük direnişler oldu. Var olan direniş düşmanı yenilgiye uğratan bir düzeye sahipti. Direnilebileceği ve o düşmanın yenilebileceği orda da gösterildi. Heftanîn'de de, Xakûrkê'de de, Serhed'te de, Dersim'de de gösteriliyor. Bakurê Kurdistan'dan öte Türkiye'nin dağında, kırmada, kentinde gelişen devrimci eylemlerle gösteriliyor. Onun için her şey bitmiş değil, öyle devrimci gelişme dinamikleri tüketilmiş, potansiyel bitmiş, önü kapatılmış değildir. Biraz zayıflama ve gerileme olmuş, bu da esas olarak kaynağını anlayıştan almaktadır. Anlayışta doğruya ulaşırsa, onun gerektirdiği pratik doğruları yapmak hiç de zor değildir. Bu da öyle uzun zamana yayılacak bir durum değildir.

bunu yansıtmak ve öncülüğü bu temelde güçlü geliştirmek şarttır.

Bunları sağladığımız ölçüde Rojavayê Kurdistan'da da devrim daha büyük direnişleri ve toplumsal, ekonomik gelişmeleri yaratacak, diğer yandan Bakurê Kurdistan başta olmak üzere dört parça Kürdistan'da da günümüzün en büyük tehdidi, tehlikesi olan AKP-MHP faşizmini yıkacak bir devrimci eylemi kesinlikle ortaya çıkartacağız. Hedefimiz ve iddiamız budur.

Bu temelde başta Önder Apo olmak üzere yoldaşlara, halkımıza 19 Temmuz Rojava Devrimi'nin kutlu olmasını diliyoruz; kahraman şehitlerini saygıyla anıyoruz; tüm yoldaşlara, halkımıza, Kuzey-Doğu Suriye halklarına ve özgürlük güçlerine 9. devrim yılında üstün başarılar diliyoruz.

Kürt kadınları toplum kırım kültür kırım ve kadın kırım politikalarına karşı mücadele halindedir

PKK, kadın özgürlüğüne dayalı özgür bir toplumsal sistem kurmayı temel alan; toplumsal dönüşümü, erkek egemenlikli sistemin aşılması ve kadın özgürleşmesine dayandıran bir harekettir. Bu nedenle PKK saflarına bunca kadın akışı ve ideolojik-felsefik hattına bu kadar bağlılık vardır. Zaten bu bağlılık ve ideolojik-felsefik hat dünya genelinde özgürlük dalgasına yol açmıştır. PKK'nin gücü de, kadın-yaşam çelişisini doğru çözümlemesinden ve bu diyalektiğe dayalı gelişmesinden gelmektedir.

Elif Ronahi

Kürt kadını, şiirselliğini, büyüsunü, maneviyatı ve özgürlük değerlerini yitirmiş yaşama, bu değerleri yeniden kazandıran bir savaşım içindedir. Son derece maddileşmiş ve özgürlükten yoksun kılınmış yaşamı, fedakârlıklarıyla, yarıttıklarıyla değiştirmeye başlayan Kürt kadınının durumu yeni yaşamın hangi değerler, miras ve ilkeler üzerinden yükseleceğini de göstermektedir.

Bugün Kürdistan'da kadın öncülüğünde kapitalist-emperyalist sisteme direnen halklar Ortadoğu'da hak ettiği özgürlüğü mutlaka kazanacaktır. Unutulmamalıdır ki, DAİŞ vahşetine karşı kadınların yürüttüğü mücadele insanlığa onurunu yeniden kazanılmış, maneviyatı yeniden yaratılmış, özgürlük gerçek anlamına ulaşmıştır. Elbette bu düzeyi açığa çıkaran temel güç Önder Apo'nun özgürlük felsefesi ve perspektifleridir, PKK'nin özünde bir kadın partisi ve Kürdistan Devrimi'nin bir kadın devrimi olarak gelişmesidir.

PKK, kadın özgürlüğüne dayalı özgür bir toplumsal sistem kurmayı temel alan, toplumsal dönüşümü, erkek egemenlikli sistemin aşılması ve kadın özgürleşmesine dayandıran bir harekettir. Bu nedenle PKK saflarına bunca kadın akışı ve ideolojik-felsefik hattına bu kadar bağlılık vardır. Zaten bu bağlılık ve ideolojik-felsefik hat dünya genelinde özgürlük dalgasına yol açmıştır. PKK'nin gücü de, kadın-yaşam çelişisini doğru çözümlemesinden ve bu diyalektiğe dayalı gelişmesinden gelmektedir.

Ortadoğu kadınlarının özelde de Kürt kadınlarının direnişi özü PKK'de örgütlü bir güce dönüşmüş ve kendini PAJK olarak ete-kemiğe büründürmüştür. Partileşme ile Kürt kadını özgürlüğü sağlayacak büyük militanlar açığa çıkarmış ve halen çıkarmak için çalışmalarını sürdürmektedir. Bunun içinde amansız bir mücadele yürütmektedir. Kadınların yürüttüğü bu amansız mücadele, dağlardaki zorlu savaşımın yarattığı tecrübe ve ortaya çıkan özgürlük düzeyi bugün toplumsallaşarak yeni bir yaşamın yolunu açmıştır. Sürekli sömürge statüsünde yaşayan ve belki de adı bile bilinmeyen bir halkın kadınlarının, dillere destan direnişi, dünyaya mücadeleyle var olmanın ve kendi özgür toplumsallığını yaratmanın gücünü göstermiştir. Kürt kadınları, haksızlığa, zulme boyun eğmemeyi, zalime karşı durmayı, hayatta uğruna bedel

ödemeye değer şeylerin olduğunu, özgürlüğün her şeyden daha değerli olduğunu göstermiştir. Bölgedeki diğer halklardan kadınları da etkileyen Kürdistan'daki kadın direnişi, giderek Ortadoğu'nun yeni özgür kadın kimliğini temsil eder hale gelmiştir.

Kadınlar, kendi bilinci ve mücadelesiyle artık kendi yollarını çizmektedir. Kadın gerillacılığı, partileşmesi ve kadının konfederal sistemine kadar uzanan yolculuğumuz büyük emek ve bedellerle yaratılmış bir yürüyüştür. Bugün Kürt kadınları tüm Kürdistan parçalarında kendi özgürlüğü için savaşmanın da, mücadele etmenin de gücünü ortaya koymaktadır. Kadının bu mücadelesinin toplumu etkileme, dönüştürme, harekete geçirme, mücadeleciliği geliştirme, savaşırma gücünü görmekteyiz. Direnen, savaşan, özgürleşerek güzelleşen Kürt kadını ve onun yarattığı yaşamın yaşanmaya değer olduğu artık görülmektedir. Diğer, adına yaşam bile denmeyen, her türlü zulüm, onursuzluk, katliam, acı içinde yaşamaya katlanmak ve aslında sadece fiziki var olmak, yaşamın kutsal, büyüleyici ve şiirsel gücünden, güzelliğinden mahrum kalmaktır.

Kadınlar siyasetin rengini, direnişin yönünü belirlemektedir

Şu çok açıktır ki, Kürt kadınları hem kendi özgürlüğü için hem de toplumun özgürlüğü için savaşıyor, mücadele ediyor. Kürt kadını özgürlüğünün toplumun özgürlüğünden geçtiğini iyi bildiğinden toplumun dönüşümünü esas alıyor. Bunun için de cinsiyetçi kodlamaları, geleneksel değerleri, egemen zihniyeti, erkekliği sorgulamakta ve değişime uğratmaktadır. Kadınlar; toplum, erkeği, siyasetin rengini, direnişin yönünü belirlemektedir. Kadının bu belirleyici özelliği de sistem açısından en büyük tehlike olarak görülmektedir. Çünkü kadınlar, kendi özgürlükleri için direnirken tüm özgürlük değerleri adına direnmektedir. Kadınlar özgürlükleri için savaşırken özgürlüğe düşman olan egemenlikle, devletle, iktidarla, çıkarıcı, ahlaksız, sömürgeci, faşist diktatörlüklerle, sistemle savaşım içindedir. Kadınların özgürlük mücadelesi dünyayı kurtaracak güçtedir. Bu nedenle kadın özgürlüğü ile demokrasinin, ekolojik bilincin, iktidar ve devlet dışı yaşamın birbiriyle olan kopmaz bağını görmeli ve düşmanlarımızın yönelimlerini de bu çerçevede ele almalıyız.

Dünyada faşizme, ırkçılığa, kadın kırımına karşı yükselen bir kadın bilinci ve mücadelesi söz konusudur

21. yüzyılda faşizme, diktatörlüklere, katliamcı rejimlere, egemen erkek düzenine karşı yürütülen mücadelenin öncüsü artık kadınlardır. Tüm dünyada faşizme, ırkçılığa, kadın kırımına karşı yükselen bir kadın bilinci ve mücadelesi söz konusudur. Özellikle Kürdistan'da bu çok daha amansız bir savaşım olarak yürütülmektedir. Kürt kadınları sömürgeci devletlerin toplum kırım, kültür kırım ve kadın kırım politikalarına karşı mücadele içindedir. Bizlerin mücadelesi fiziki var olma savaşımı ile iç içe ve kültürel, anlamsal, toplumsal, kadınlık kimliğini koruma ve yaşatma üzerinden gelişti, gelişiyor. Mücadele etmek ve mücadeleyle var olmak Kürt kadınlarının kaçınamayacakları bir durum haline geldi. Tıpkı geçmişte olduğu gibi bugün ve yarın da kendi varlığımız ve özgürlüğümüz için savaşmak ve mutlaka başarmak zorunda olduğumuz bir gerçektir.

Kadın kırım politikası Kürt soykırım konseptiyle paraleldir

Uluslararası sistemin Kürt soykırımını gerçekleştirme ve Kürt halkının mücadelesini bastırma, tasfiye etme konusunda TC devletine rol verdiği ve bu temelde kullandığı bir gerçektir. Tarihten beri geliştirdikleri katliamlarla sonuç alamayan TC devleti bugün AKP-MHP rejimi ile bu tarihsel görevini tamamlama arayışındadır. Kendi varlığını Kürtlüğün ve onun özgürlük mücadelesinin bitirilmesinde gören faşist rejim, sadece Bakurê Kurdistan'da değil dört parçada Kürtlere karşı her gün saldırı halindedir. Kürt halkının özgürlük mücadelesinin öncüsü olan kadınlar da bu saldırıların temel hedefi halindedir. En son Rojava'nın Kobanê Kantonu'nda Kongra Star yönetimine karşı gelişen saldırı böyle bir saldırıdır. Mexmûr'deki Şehit Rustem Kampı'nda üç Kürt kadının şehadetiyle sonuçlanan saldırı böyle bir saldırıdır. Şengal'de yine bu tarzda saldırılar sürmektedir. Bakur'da kadın örgütlerine ve demokratik kadın derneklerine, özgür basına, halk iradesi ile seçilmiş belediyelerin çalışan ve eşbaşkanlarına, kadın hareketine karşı

gelişen saldırılar, siyasal kazanımlara karşı yürütülen operasyonlar birer soykırım saldırısıdır. Bakur'da ve Başûr'da öncü, devrimci kadınları tasfiye etmek için çok özel örgütlemeler geliştirmektedirler. Rojava ve Suriye'de işgal ettikleri bölgelerde farklı adlarla örgütledikleri DAİŞ eliyle kadına yönelik kırım politikası yürütüyorlar. Rojava Devrimi'ne ve Şengal'e DAİŞ'i saldırtan da yine TC devleti ve arkasındaki güçlerdir. DAİŞ hem fiziki işgal ile hem de toplumu katliamdan geçirerek soykırım sürecini tamamlamak istedi. Êzîdî kadınların, işgal edilen diğer yerlerdeki kadınların pazarlarda satılmaları, tecavüze uğramaları çok planlı ve bilinçli politikalar. Buna karşı Kürt kadınının öncülüğünde yürütülen savaş ile yenilgiye uğrayan DAİŞ, aslında yenilgiye uğrayan TC devleti oldu. Bunun öfkesiyle önceden DAİŞ maskesi ile oraya, buraya saldıran TC artık açıktan işgal saldırılarını başlattı. DAİŞ'in başaramadığını kendi başarmak ve tamamlamak istedi. Bu nedenle bugün Efrîn'de ve diğer işgal edilen yerlerde gelişen saldırılar, kadınların kaçırılıp tecavüze uğraması, acımasızca katledilmesi, her türden zulüm çok bilinçli geliştirilen politikalar. Hem başka isimlerle bu bölgelere giren DAİŞ çetelerinin Kürt kadınının mücadelesi ile yenilgiye uğratılmasının intikamı alınmakta hem TC devletinin bir asırlık politikası olan Kürt soykırımı tamamlanmaya çalışılmaktadır.

Kadınla toplumu yeniden dizayn etmeye çalışıyorlar

AKP-MHP rejiminin son yıllarda kadınları özel olarak hedeflemeleri bir tesadüf değildir. Egemen erkeklik faşizmle doruğa ulaşmıştır. Mutlak egemenlik ve itaat isteyen, tüm toplumu ve kadınları kendi mülk olarak gören, sadece kendine hizmet etme temelinde yaşam hakkı olduğunu düşünen bir psikoloji hakimdir. Bunun adını Önderlik "karıştırmaya" olarak belirtti. Toplumu karıştırmaya, her gün saldırı ve tecavüz altında tutma bir egemenlik ve faşizm politikasıdır. Küçük yaşta kız çocuklarına tecavüzü meşrulaştırma, çocuk yaşta evliliği doğallaştırma çabaları, kadını çocuk doğurma aracı olarak görmeleri ve bunu dayatmaları, insanların dini inançlarını kullanarak birçok uygulamalarını meşrulaştırmaya çalışmaları, kadınla toplumu yeniden dizayn etme çabaları, kadının özgürleşmesin-

den, iktidarını yitirmekten duyduğu korku ve kadın karşısında yaşanan kompleksin sonucudur.

Süleyman Soylu'nun PKK'nin bir kadın partisi olduğunu dile getirmesi bir katliam ve saldırı planlamasının ifadesi olduğu kadar kadın mücadelesinin ulaştığı düzeyin düşmanın ağzından itirafıdır. Kültürel terör olarak tanımladığı kadın, insan hakları ve ekolojik mücadelenin giderek yükselmesi karşısında argüman oluşturmak durumunda kalmaktadır. Çünkü sistemin kadın, doğa ve toplum kırımcı karakteri karşısında giderek yükselen bir direniş söz konusudur. Faşizan rejimlerin işbaşında olduğu her yerde yükselen bu direniş kadınlar öncülük ediyor. Türkiye'de ve Bakurê Kurdistan'da tüm saldırılara rağmen hareketimizin öncülük ettiği kadın direnişi giderek büyümektedir. Soylu, bir düşman olarak bizi iyi izlemekte ve incelemektedir. Kadınların mücadelesinde ve direngenliğinde kendi zihniyetlerinin ve iktidarlarının sonunu gördüğü muhakkaktır. Kadının iradesini, mücadeleyi ilerletme gücünü, faşist iktidarlarına karşı tutumlarının gücünü görmekteler. Bu nedenle bu faşist rejim dönemi kadın katliamlarının en çok yaşandığı dönem olarak tarihe geçmiştir. Çok daha önceden de "Önce kadınları vurun" şeklinde bir sloganları vardı egemenlerin. Bu politikanın güncellenerek devam ettiği görülmektedir. Faşist rejim hem toplumda yarattığı kadın düşmanlığı algısı ile erkekliği hortlatmakta ve kadına saldırmakta hem yasaları ile korudukları egemen, saldırgan erkeğin önünü açmakta hem de özgürlük adına mücadele eden kadınları dağlarda ve tüm mücadele alanlarında katletmektedirler. Yine siyasi ve demokratik mücadele içindekileri tutuklama, işkence vb. uygulamalarla tasfiye etmeye çalışmaktadırlar.

Gerçek terörist, çıkarları adına gözlerini kırpmadan milyonları soykırımdan geçiren bu faşist düzendir

Herkes gibi, düşman da görmektedir ki mücadelenin öncüsü, sahipleneni ve geliştireni kadınlardır. Bu nedenle kadını hedef göstermeleri anlamlıdır. PKK'yi teröriste ederek ve her yerde saldırılarını vahşet düzeyine ulaştırarak bir halkın ve kadınların özgürlük mücadelesi tasfiye edilmeye çalışılıyor.

Dağlarda gerillaya karşı gelişen katliamlar, "PKK zaten bir terör örgütüdür, PKK'li olan herkesin öldürülmesi de mubahtır, doğaldır" şeklinde yansıtıyor. Oysa PKK'nin terör listesine alınmasının gerekçesi yapılan Olof Palme cinayetinin arkasında Türk devletinin olduğu ortaya çıkmıştır. Yine bu cinayetin uluslararası sistemin PKK'yi terörize etme amacıyla kullanıldığını herkes görmektedir. Bir özgürlük partisinin bu düzeyde saldırılara maruz kalmasına neden olan bu olayın peşinin bırakılmaması gerekir. Bizler zaten sistemin terörist dediğinin hangi güçler olduğunu ve terör kavramının aslında devlet ve iktidarları ifade ettiğini de çok iyi biliyoruz. Çıkarları adına gözlerini kırpmadan yüzbinleri, milyonları soykırımdan geçiren bu faşist düzen gerçek teröristtir ve asıl yargılanması gerekendir. PKK'nin ve Kürt kadınlarının terörist olarak yaftalanıp ölümlerinin, tutuklanmalarının, işkencelerden geçirilmelerinin meşrulaştırılması artık son bulmalıdır.

Kadın özgürlük mücadelesi artık engellenemeyecek ve faşizmi yıkacak düzeydedir

Sara arkadaşla başlayan devrimci kadın öncüleri katletme konsepti, katlanarak devam etmektedir. Kürt kadınları ve öncü devrimci kadınlar her yerde hedef haline getirilmiş durumdadır. Bunun bir "cadı avı" şeklinde devam ettiği görülmelidir. 15-16 yüzyıllarda Avrupa'da kapitalizmin gelişim döneminde özgür toplumun temsili olan kadının ve kadın kültürünün ortadan kaldırılması, kadın şahsında toplumun baskı ve sindirme ile yine kadın düşmanlığı temelinde sisteme entegre edilmesi nasıl sağlanmışsa şimdi de özgürlük öncüleri terörist olarak gösterilip katledilmeleri doğallaştırılıyor. Bu temelde son derece planlı bir şekilde toplumun öncü gücüne saldırılar yapılıyor. Sadece fiziki katliam değil özgürlük karşıtı bir saldırı dalgası ve tüm toplumu susturma operasyonu olarak gelişiyor. Yaratılmak istenen Kürt kadının mücadelesini terörize etmek ve katliamları doğallaştırmak, hatta herkesi buna ortak etmektir. Halbuki kadın özgürlük mücadelesi artık engellenemeyecek ve faşizmi yıkacak düzeydedir. Temel korkuları da bundandır. Bu nedenle Kürt kadınlarının mücadele ettiği, boyun eğmediği ve eylemde oldukları her yere korkunç bir saldırı vardır.

Kadın devrimcilere karşı özel bir savaş konsepti yürümektedir

Kürdistan dağlarında direnen ve bu mücadeleye öncülük yapan kadın devrimcilere karşı özel bir savaş konsepti yürümektedir. Kadın devrimcileri katletmek için gözünü hiçbir şeyden sakınmamakta, işbirlikçiliği, ajanlığı geliştirerek, tüm tekniğini ve imkanlarını seferber ederek bunu yapmaya çalışmaktadır. Son yıllarda onlarca devrimci öncü kadın, düşmanın en kirli yöntemleri ve saldırıları ile katledildiler. Her gün listeler yayınıyor, kişi başına büyük para ödülleri koyuyorlar. Bunun adı, kelle avcılığıdır. Bunu yapan faşist iktidar da buna alet olan ve para için kendilerini satanlar da halkımızın öfkesinden ve cezalandırmasından kurtulamayacaklardır. Açıkça belirtiyoruz ki; Kadınların mücadelesi bitirilemeyecek, bu direniş engellenemeyecektir. Kürt kadınları bu saldırılara karşı mücadelede ısrarlıdır ve bu ısrarını da sonuna kadar sürdürecektir.

Kürt kadınlarının bu mücadelesine dünyadaki demokratik ve devrimci kesimlerin de destek olması, özgürlük

adına savaştan bu öncü devrimci kadınlara karşı gelişen saldırılar karşısında tavır sahibi olması önemlidir. Bu temelde destek ve sahiplenme de vardır.

Dağlarda, şehirlerde katledilenler, tutuklananlar, işkencelerden geçirilenler bu toplumun öncüsü ve devrimcileridir. Özgürlük adına savaştan kadınlarıdır. Ve özgürlük savaşçısı kadınların katliamlarına, toplumsal mücadelenin öncüsü olan kadınların zindanlara konmasına kimse doğal ve sıradan yaklaşmamalıdır. Toplumda erkek cinayetine kurban giden kadınlar için eylemler yapılırken aynı sahiplenme büyük bir fedakarlıkla toplumun özgürlüğü için savaştan öncü-devrimci kadınlar için de yapılmalıdır. Bu toplumsal tüm kesimlerin demokratik güçlerin ve kadın hareketlerinin de görevidir.

Bu saldırılar asla meşru görülmemeli ve düşmanın terörist tanımlarıyla yarattığı algı operasyonuna karşı mücadele edilmelidir. Sadece toplumda değil bu mücadelenin içinde olanlarda bile bazen

lumı algı operasyonları ile ve baskı politikaları ile karşı koyamaz duruma getirmekten almaktadır. Çürümüşlüğü, sürdürülemezliğini, krizlerini ve katliamcı gerçeğini bu şekilde gizlemeye ve ayakta kalmaya çalışmaktadır. Ancak en meşru ve doğal demokratik talebe ve söyleme bile tahammülleri olmayan bu sistemin gerçek yüzü kadınların ve Kürt halkının mücadelesi ile daha da görünür olmuştur.

AKP-MHP faşizmi toplumu büyük oranda sindirmiş durumdadır. Muhalefet zaten bu rejimin kuyrukçusu durumundan kurtulamamaktadır. Zihniyet, tekçi ulus devlet ve milliyetçilik, cinsiyetçilik temelinde olursa muhalif olmaları da beklenemez. Bu nedenle temel iktidar politikalarında ve savaş suçlarında ortak olmuşlardır. Demokratik kesimlerin mücadelesi olsa da gücü yetmemektedir. Kadınların çabaları ve karşı duruşları anlamlı olmasına rağmen yeterli olmamakta ve dar, eylem düzeyde kalmaktadır.

Kürdistan dağlarında direnen ve bu mücadeleye öncülük yapan kadın devrimcilere karşı özel bir savaş konsepti yürütülmektedir. Sömürgeci sistem, kadın devrimcileri katletmek için gözünü hiçbir şeyden sakınmamakta, işbirlikçiliği, ajanlığı geliştirerek, tüm tekniğini ve imkanlarını seferber ederek bunu yapmaya çalışmaktadır. Son yıllarda onlarca devrimci öncü kadın, düşmanın en kirli yöntemleri ve saldırıları ile katledildiler. Her gün listeler yayınıyor, kişi başına büyük para ödülleri koyuyorlar. Bunun adı, kelle avcılığıdır.

kendini düşmanın gösterdiği gibi görme ve bu nedenle hep savunma psikolojisi içinde olma görülüyor. Halbuki son derece meşru ve demokratik bir mücadele yürütülüyor. Terörü geliştiren devletin kendisidir. Haklı ve güçlü olan halktır, kadınlardır, üretkenlerdir. O zaman meşruluğumuzdan aldığımız güçle daha aktif ve savunma halinden çıkan bir siyaset ve duruş gereklidir. Özgürlük ideolojisi temelinde kimlik ve varlık mücadelesini daha güçlü savunmak gerekir.

Bilinçlenmiş ve örgütlenmiş bir kadın gerçeği ve engellenemez bir mücadelesi vardır

Kadın öncülüğünde gelişen devrimci dalga, bu yüzyılın karakterini belirleyecek ve özgürlüğü yaratacak güçtedir. Faşizmi yıkacak, ırkçılığa, sömürgecilğe, egemen erkek siyasetine, savaşlarına ve katliamlarına son verecek güçtedir. Faşizmin doğası özgürlüklere düşmandır. Özgür insanın, karşı koyan, bilinçli ve direngen kadının düşmanıdır. Kendi özel savaşının ve kirli propagandalarının esiri haline getiremediği, mücadelesini durduramadığı her güce katliamı dayatmaktadır. Faşist AKP-MHP rejimi bir iktidarın kullanabileceği tüm argümanları, şiddet uygulamalarını, özel savaş yöntemlerini, baskı, şiddet ve katliam uygulamalarını devreye koymuştur. Bunlarla var olmaya çalışmak aynı zamanda bir paradoks olarak kendi yok oluşunu da getirecektir. Çünkü bilinçlenmiş ve örgütlenmiş bir kadın gerçeği, bunun yükselen ve engellenemez bir mücadelesi vardır. Bu mücadelenin sınırları aşan ve tüm özgürlükçü kesimlerle buluşan, ortaklaşan yanı vardır. Yeter ki hegemonik güçlerin kendi aralarında tüm çelişkilerine rağmen özgürlük güçlerini tasfiye etmeye ve egemen sistemin sürekliliğini yaratmaya dönük ittifaklarına karşı demokratik ve özgürlükçü kesimler de kendi ortak mücadelesini geliştirebilsin. Birleşik mücadele cepheleleri, faşizme karşı ortak mücadelenin her türlü örgütlenmesi ve eylemini yaratabilsinler. Egemenler gücünü parçalanmışlıktan, ortak mücadeleyi engellemekten, top-

gözü dönmüş hesaplarını değil de teröristleri(!) gerçek gösterecek. Böylece herkesi savaşına ortak edecek. Kimse teröristler söz konusu olunca sesini çıkarmayacak. Sesini çıkaran da en hafifinden teröristlere destek veren olacak ya da o da terörist olarak hedef olacak. Zindanlara konacak, katledilecek, mezarlara konacak. Sonra o mezarlarda kalmalarına da izin verilmeyecek, özgürlük için savaştan insanların cansız bedenleri mezarlarından çıkarılacak ve kemikleri yol kenarlarına kutularda gömülecek! Kimse buna karşı durmayacak, duranlar da terörist olacak, katledilecek, haklarında fermanlar çıkarılacak... Teröristi bu kadar bol olan bir ülkede her gün sokaklarda, evlerde, meydanlarda kadınlar, çocuklar, gencecik insanlar katledilecek ama herkes terör belasından kurtulana kadar devletin bekası için bu politikalarla karşı durmamayı tercih edecek. İnsanlar açıktan ölecek, işsizlikten yalvarılacak duruma getirilecek ama 'büyüyen ekonomi' ve 'milli

savaş uçakları' ile herkes gurur duyacak. Çocuklar cinsel saldırılara uğrayacak, küçük kız çocukları onlara tecavüz edenlere bir ömürlüğüne teslim edilecek, erkek şiddeti ile her gün kadınlar katledilecek ama toplumun 'namusu' ne de güzel savunulmuş olacak. O zaman nasıl da yürüyecek erkeğin şanı...

Evet, birileri ses çıkarmasa, direnmeseyse bunlara karşı, ne de rahat olacak iktidarın işi. Ne kadar rahat yürüyecek saltanat... Ama bu olmayacak, Kürt kadınlarının mücadelesi ve dünyaya yaydığı özgürlük umudu, dünyanın her yerinde faşizmin hevesini kursağında bırakacak.

Kürt kadınlarının baskı ve ölümle korkutulamayacağı çoktan ortaya çıkmış durumdadır

Evet, kadınlar başkaldırıyor, egemenliğe, iktidara, faşizme, katliamlara, kadın cinayetlerine, demokrasi, hak, adalet düşmanlığına karşı isyan ediyorlar.

Hiç susturulamayan şey insan doğasındaki özgürlük arayışıdır. O yüzden kadınlar, hegemon güçlerin, iktidarların temel sorunudur tabii ki. Faşizmin gerçek yüzünü görünür kılan bu mücadele, politikalarını yürütmelerine engel olan bu direniş ve mücadeledir. O yüzden kadının özgürlük mücadelesi tasfiye edilmeye çalışılıyor. Rojava'da, Şengal'de DAİŞ'e karşı savaştan, Bakur ve Başûrê Kürdistan'da amansız bir mücadele içinde olan Kürt kadınlarını baskı ve ölümle korkutmaya çalışanların sonuç almayacağı çoktan ortaya çıkmıştır. Bu temelde kadınlar, tüm toplum adına, özgürlük adına, insanlık onuru adına direnmeye devam edecektir.

Efrîn'de sistematik biçimde kadın kırımını gerçekleştirilmektedir

Ölüm oruçlarında Leyla Güven bir sürecin sembolü oldu. Zindanlarda kadın devrimciler Önderliğin özgürlüğü için canlarını feda ettiler. Beyaz Tülbentli Analar dışarda polis saldırılarına karşı eylemlerini sürdürdüler, Cumartesi Anneleri on yıllardır eylemdeler. Çocuk-

larının kemiklerini istiyorlar, faili belli olsun istiyorlar. Şehit anaları çocuklarının mezarları başında eylemde, nöbettedir hala. Çünkü bir gece ansızın gelip mezardan çocuklarının cansız bedenlerini çıkarmalarından korkuyorlar.

TC devleti ve çeteleri tarafından işgal edilen Efrîn'de sistematik biçimde kadın kırımı gerçekleştirilmektedir. DAİŞ'in uygulamalarına karşı gösterilen sözde tepkiler bu çetelerin yaptıklarına karşı gösterilmiyor, çünkü Efrîn'in işgaline uluslararası güçler karar ve icazet verdiler. Devlet ve çeteler eliyle hemen her gün katledilen Kürt insanları, kaçırılıp tecavüz edilen, işkencelerden geçirilen kadınların görüntüleri basına yansımaya rağmen ses çıkarılmıyor. Efrînliler mülteci kampında kendi sistemlerini yeniden kurarak, sürekli eylem ve etkinlikleri ile mücadelesini sürdürmekte, çağrılar yapmaktadır. Kürt kurumları ve dostları tarafından oluşturulan insan hakları, demokratik dernekler bu saldırı ve uygulamalar hakkında dosyalar tutuyor, bunları uluslararası kurumlara sunuyorlar. Ancak uluslararası alandan Efrîn'deki vahşete ilişkin tek bir açıklama bile yapılmış değildir. Bu da suça ortak olduğunu, çıkarlara göre yaklaşıldığını ve katliamların önünün açıldığını çok açık bir biçimde göstermektedir. Tabi buna karşı mücadele devam ediyor. Ancak bu mücadelede Kürt kadınları ve toplumu yalnız bırakılmamalı ve TC devletinin soykırımcı, kadın düşmanı politikaları mutlaka yargılanmalıdır. Bu vahşi ve katliamcı uygulamalara karşı ortak mücadele yükseltilmelidir. Kadın hareketleri en büyük vahşetin yürütüldüğü Efrîn, Serêkanî gibi alanlardaki korkunç saldırılara, Bakurê Kürdistan'daki demokratik kadın mücadelesine karşı geliştirilen saldırılara, bir cadı avına dönüştürülen ve süreklileşen katliamlara karşı durmalıdır.

Kadınlığı savunmanın, özgürlüğü savunmanın güçlü bir mücadeleden, öz savunmasını örgütlemekten, direnişten geçtiği artık tüm açıklığıyla ortaya çıkmıştır. Kürt kadınları tüm dünyayı tehdit eden DAİŞ vahşetine karşı dünyayı kurtarma savaşında büyük bedeller verdi. Kürt kadınlarının özgürlüğünün ve kazanımlarının tüm kadınların kazanımı olduğu, demokratik Ortadoğu ve insanlık adına olduğu, özgür yarınların garantisi olduğu görülmelidir. DAİŞ sonrası, onların hamiliğini yapan Türk devletinin açıktan geliştirdiği sömürgecilik politikalarına karşı, AKP-MHP faşist rejiminin Ortadoğu'yu işgal ve Kürt katliamı ile demokratik, özgür yaşam alternatifini ortadan kaldırma hayaline karşı ortak duruş ve mücadele bir zorunluluktur.

Kürt kadınının insanlığın kurtuluşu adına ödediği bedel, binlerce şehit ile yarattığı kazanımlar, mücadelesi ile açığa çıkardığı özgür yaşam alternatifi hem Ortadoğu'nun hem insanlığın kurtuluşudur. Bu mücadele kapitalist sisteme ve faşizme karşı bu çağın en onurlu savaşıdır. Bu savaşı sahiplenmek, geliştirmek, bundan güç alarak tüm dünya kadınlarını mücadeleye çekmek önemlidir. Kadınlar; özgür, eşit ve demokratik bir yaşamın yaratılabileceğine inandı mı, bunun için feda etmeyeceği bir şeyi yoktur. Yeter ki inansın, yeter ki bu bilince ve yapıya kendini kavuştursun, gerisi bir çorap söküğü gibi gelecektir. Bu da gerçek anlamda 21. yüzyılı kadın yüzyılı yapacaktır. Bu yüzyılda kadınların özgürlük için verdiği mücadele sadece kadının özgürlüğünü sağlamayacak aynı zamanda toplumu da beraberinde özgürleştirecektir. Dolayısıyla özgürleşen kadın özgürleşen toplum, özgürleşen toplum ise özgürleşen insanlık olacaktır.

Varlığımıza ve özgürce yaşamamıza karşı geliştirilen inkar ve imhaya, teslimiyet ve ihanete karşı varlığımızı ve özgürlüğümüzü korumak dışında -eğer kendimize insan diyeceksek- başka bir yol, yöntem bulunmuyor. Dolayısıyla özsavunma anlayışı temelinde kendimizi ve halkımızı örgütleyerek soykırımcı, sömürgeci, faşizme karşı varlığımızı koruyup özgürlüğümüzü sağlama en temel toplumsal hakkımız olduğu gibi, insan ve toplum olmanın da en belirleyici sorumluluğudur.

Kürdistan özgürlük gerillası Kürdistan halkının olduğu kadar, Türkiye ve Ortadoğu ezilen halklarının da en temel özsavunma ve devrimci intikam gücüdür. Kürdistan Devrimi kadar, Ortadoğu devriminin de öncü, fedai gücü oluyor. Özgürlük gerillasının bu kahramanca öncülük rolünü ve direnişini yeterince görememek ne kadar tehlikeli bir yaklaşım ise, kendi görev ve sorumluluklarını yerine getirmeyip özgürlüğün gökten zembille ineceğini sanmak, kendisini mücadelesiz ve etkisiz kılmak da o kadar tehlikelidir.

Devrimci intikam eylemleri ile “Ne olursa olsun son muhteşem” oluyor

Cemal Amed

Tarihi Sur Direnişi'nin efsane komutanı şehit Çiyager Yoldaşın, “Ne olursa olsun son muhteşem olacak” tarzında ifadeye kavuşturduğu Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin hakikati, günümüzde komutasında savaşan Kürt ve Türkiye'li gençler, kadınlar tarafından gerçekleştirilen ve tüm özgürlükçü güçlerde büyük bir heyecan yaratan şehirlerdeki devrimci intikam eylemleriyle daha da anlaşılır oluyor.

Kürdistan özgürlük gerillasının soykırımcı, sömürgeci, faşist Türk devletine karşı kahramanca direnişinin ve geliştirdiği intikam eylemliliklerinin yanısıra Bakurê Kurdistan ve Türkiye şehirlerinde HBDH Milisleri, İntikam Birimleri, Ateşin Çocukları, YPS/YPS-JIN tarafından geliştirilen eylemler, son derece tarihseldir ve yürüyen savaşın kaderini belirlemede stratejik düzeydedir.

Hareketimiz, 2018 yılından itibaren yürütülen “Tecridi Kırılım Faşizmi Yıkılım Kürdistan'ı Özgürleştirilim Hamlesi”ni Türkiye'de gerçekleşen 31 Mart seçimlerinden sonra “Faşizmi Yıkılım ve Türkiye'yi Demokratikleştirelim Hamlesi” biçiminde sürdürmüş ve bu konuda her alanda yoğun bir mücadele yürütülmüştür.

Soykırımcı Türk devleti de bu hamlemizi boşa çıkarmak, kendi çözülüş ve yıkılışını engellemek için bütün iç ve dış imkânlarını seferber etmiş, küresel hegemonik güçlere her şeyini pazarlamış, Hareketimizin tasfiyesini ve Kürt soykırımını sonuca götürme konusunda her alanda saldırı içinde olmuştur. Rojava'da Efrin ve ardından Girê Spî ve Serêkanîye'ye yönelik işgal saldırıları gerçekleştirmiştir. Yine halkımızın kendi özyönetimlerini oluşturarak yaşadığı Mexmûr ve Şengal'e yönelik saldırılar gerçekleştirmiş, çocuk, kadın demeden katliamlar gerçekleştirmiştir. Medya Savunma Alanları'na yönelik işgal saldırılarına ara vermezken, gerillaya karşı devletin tüm imkânlarını seferber etmiş, bu saldırılarda işbirlikçi ihanetçi güçleri de devreye sokarak sonuç almak istemiştir. Başûr'da sivil yerleşim alanlarını da hedef alarak katliamlar gerçekleştirmiştir. Demokratik

siyasal alana, özelde kadın kurum ve örgütlenmesine karşı baskılar, tutuklamalar günden güne artmıştır. Bu savaş konseptine paralel kadın katliamları tırmandırılmış, bizzat devlet görevlileri tarafından taciz ve tecavüz saldırıları çocuk ve kadınlara karşı bir özel savaş yöntemi olarak geliştirilmiştir. Koronavirüs salgını da soykırım politikası için bir fırsata dönüştürülerek topluma, özellikle Kürt halkına ve siyasi tutsaklara karşı bir silah olarak kullanılmaktadır. Fakat tüm bu saldırılara karşı gelişen direniş, büyük bedellere mal olsa da, sonuçsuz kalmıştır.

Hareketimizin sıkça belirttiği gibi; bu düzeyde savaş, katliam ve baskıyı geliştirmesi AKP-MHP-Ergenekon faşist ittifakının gücünden değil, zayıflığından kaynaklanmaktadır. Kürt soykırımını tamamlamaya yönelik uygulamaları başarısız oldukça, kendisi kırılmakta ve güçten düşmektedir. Buna karşı gelişme sağlayan, büyüyen, Kürdistan, Ortadoğu ve dünyada daha etkili hale gelen Özgürlük Mücadelemiz ve Önderliğimizin geliştirdiği Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması olmaktadır. AKP-MHP faşist yönetimi ise savaş politikasını tırmandırarak yıkılışını geciktirmeye çalışmaktadır.

Son Heftanî'nin işgal saldırısını da bu şekilde ele almak gerekir. Her ne kadar Efrin'den Heftanî'ye kadar bir tampon bölge, Misak-ı Milli, yeni Osmanlıcı hayalleri kursalar da gelişen mücadele ve özellikle Heftanî'deki olağanüstü gerilla direnişi bu heveslerini kursaklarında bırakmış durumdadır. Bu direnişin işgalci faşist ordu ve çetelerine yeni bir sendromu yaşattığı görülüyor. Sürecin gidişatını belirleyecek olan bu savaş devam etmektedir.

Soykırımcı, sömürgeci, faşist Türk devletinin yüz yıldır Kürdistan halkına yönelik geliştirdiği soykırımı sonuca götürmek için günden güne yoğunlaştırdığı son bir yıllık saldırıları olağanüstü bir direnişle boşa çıkarmada, başta Önder Apo olmak üzere, şehitlerimizin, halkımızın, gerilla güçlerimizin büyük direnişleriyle birlikte şehirlerde gittikçe yaygınlaşan devrimci intikam eylemleri de son derece tarihsel rol oynuyor.

İntikam eylemlerinin HBDH Milisleri, İntikam Birimleri, Ateşin Çocukları, YPS/YPS-JIN gibi farklı devrim güçleri ve insiyatifleri tarafından geliştiriliyor olması, devrimci şiddet ve mücadelenin toplumsallaşmasını, yaygınlaşmasını ve derinleşmesini de ifade ediyor.

Kürdistan ve Türkiye toplumlarında, gençlerinde ve kadınlarında soykırımcı faşizme karşı oluşan büyük öfkeyi intikam eylemleri tarzında daha fazla geliştirip büyütme faşizmi yıkararak, Önder Apo ve Kürdistan'ın özgürlüğü, Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesi hamlemizin başarısı için en temel devrimci görevlerin başında geliyor.

PKK'nin devrimci şiddet ve gerilla savaşı tamamen özsavunma anlayışıyla gelişmiştir

Kürdistan Devrimi, halkımıza ve tüm ezilenlere yönelik işlenen tarihsel suçların hesabını sorma ve intikamını alma hareketi olarak gelişti ve tüm egemen ve iktidar güçlerinin saldırılarına ve kompolarına karşı yarım asıra varan kesintisiz yürüyüşüyle tüm Ortadoğu ve ezilen insanlığın kurtuluş umudu haline geldi. Kürdistan Devrimi'nin bu tarzda gelişimi ve büyümesinde Önderlik gerçeği ve kahraman şehitlerimizin emeği, öncülükleri belirleyicidir. Kürdistan halkının her türlü soykırım uygulamasına karşı büyük fedakârlıklarla Önderlik ve şehitler çizgisinde geliştirdiği bu direniş, Kürdistan Devrimi'nin gelişmesinin ve yenilmezliğinin temelini oluşturuyor.

Önderlikel çıkışta hesap sorma ve intikam yaklaşımı sadece Kürdistan ile de sınırlı değildir. Kürdistan halkına uygulanan 200 yıllık soykırımla birlikte 12 Mart faşist darbesi sonucu Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin katledilmesinin intikamını almak da önemli bir hedeftir.

Bu temelde baştan beri PKK, şehitlerin de intikam hareketi olarak gelişmiştir. 1977 yılında Önder Apo'nun, “Gizli ruhum gibiydi” dediği Haki Karer Yoldaşın katledilmesine karşılık katil

ajan-işbirlikçi yapıları karşı devrimci intikam eylemleri ile yönelmiş, hesap sorulmuştur. Soykırımcı, sömürgeci, faşist Türk devletinden de bunun intikamı, PKK kurularak alınmıştır. Bu temelde her intikam eylem ve adımı, devrimci mücadeleyi daha da ileriye taşımıştır.

Türk devleti PKK'nin kuruluşuna, ajan-işbirlikçi güçler eliyle Halil Çavgun arkadaşın katledilmesiyle karşılık vermiş, PKK ise bu saldırıya da, Hilvan-Siverek direnişleriyle karşılık verilmiştir. Bu direnişler PKK'nin toplumsallaşması ve Kürdistan'daki ajan-işbirlikçiliğin tasfiyesinde başat bir rol oynamıştır.

12 Eylül faşizminin Diyarbakır Zindanı'nda dayattığı teslimiyet ve ihanete karşı, Mazlumların, Hayri, Kemal, Sakine, Ferhatların büyük direnişine 15 Ağustos Atılımı'nı gerçekleştirilerek karşılık vermiş, 12 Eylül faşizmi ve Kenan Evren diktatörlüğü yenilgiye uğratılmıştır.

Gelişen gerilla mücadelesi ile birlikte 1990'lardan itibaren Kürdistan halkının görkemli serhildanları, demokratik ve kültürel devrim olarak ulusal dirilişimizin tüm görkemiyle yaşanmasına yol açmıştır. Buna karşı başta İngiltere olmak üzere emperyalist güçlerin onay ve desteğiyle de Demirel-Çiller-Güleş-Ağar dönemi olarak bilinen; her türlü kontra, çete ve ajan yapıların da devreye konulmasıyla yeni bir saldırı konsepti hazırlanıp; katliam, işkence ve baskıyla, Kürdistan insansızlaştırılmaya çalışılmıştır. Fakat gelişen gerilla ve halk direnişleriyle NATO'nun ikinci büyük ordusu olmakla övünen Türk ordusu ve devletin bu saldırıları boşa çıkarılmıştır. NATO'nun ve küresel hegemonik güçlerin de devreye girdiği bu tasfiye konseptiyle PKK öncülüğündeki gerilla mücadelesi yok edilemeyince, Önder Apo'ya yönelik Uluslararası Komplö devreye konulmuştur.

Önder Apo'ya yönelik Uluslararası Komplö, başta Güneşimizi Karartamazsınız şiarıyla ateşten çember olan şehitlerimiz olmak üzere, özgürlük gerillasının olağanüstü direnişleriyle etkisiz kılınmış, yenilgi aşamasına getirilmiştir.

Önder Apo'nun Uluslararası Komplöya, İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı

olağanüstü direnişi ve Önderlikel duruşuyla birlikte geliştirdiği Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması, Özgürlük Mücadelemizin tasfiyesini engellemekle kalmamış, Rojava Devrimi'yle birlikte daha da büyüyen Üçüncü Dünya Savaşı ortamında Ortadoğu'daki mazlum halkların ve emekçilerinin kurtuluş çizgisine dönüşmüştür.

Büyük komutan Egîd Yoldaş öncülüğünde 37. yılına girmekte olan 15 Ağustos Atılımı'yla başlayan gerilla mücadelesi, halkımıza uygulanan soykırımın hesabını sorup, intikamını alarak demokratik uluslaşma ile halkı yeniden var etmiştir. Rojava Devrimi'yle de ‘Savaşan Halk Gerçeği’ni gelişmesine öncülük ederek, Kürdistan Devrimi'ni bir Türkiye, Ortadoğu ve dünya devrimi aşamasına getirmiştir.

Çok kısa ve genel de olsa özet kabilinde belirttiğimiz mücadelemizin başlangıç ve gelişimindeki kritik dönemeçlerden de anlaşılacağı gibi, PKK'nin ilk çıkışından günümüze kadar geliştirmiş olduğu devrimci şiddet ve silahlı mücadele anlayışı ve tarzı, tamamen bir halkın varlığına ve özgürlüğüne yönelik inkâr, imha ve soykırım siyasetine karşı kendini savunma anlayışı temelinde şekillenmiştir. Bu nedenle Önder Apo, Özgürlük Mücadelemizi, ‘Varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlama savaşımı’ olarak tanımlamıştır.

Nasıl ki Kürdistan halkı tarihten günümüze kadar -Kürt egemenlerinin dış iktidar ve egemen güçleriyle işbirliği sonucu birkaç örnek dışında- hiçbir halka, toplumsal güce saldırı içinde olmayıp, kendisine yönelik saldırılara karşı kendisini ve özgürlüğünü savunarak bu günlere gelmişse, PKK de çıkışından günümüze kadar hep Kürt halkının varlığına yönelmiş saldırılara karşı halkın varlığını ve özgürlüğünü savunur pozisyonunda olmuştur. Bu savunma elbetteki pasif bir savunma değil, bir halkın varlığına ve özgürlüğüne yönelik işlenen suçların intikamını almaya yönelik devrimci mücadele tarzında gelişmiştir. Bu nedenle Kürdistan halkının varlığına ve özgürlüğüne yönelik saldırılar ile bu saldırılara ortak olan işbirlikçi güçlerden bunun hesabının sorulması, intikamının

alınması, bir halkın öz savunması olarak en temel hakkıdır. Ve bu hakkı kullanmak dışında insan olmanın, özgür ve onurluca yaşamının yolu ve yönteminin olmadığı da yarım asıra varan büyük mücadele-mizle çok iyi anlaşılmıştır.

Özsavunmasız yaşam ihanete uğramış yaşamdır

Kürdistan halkının binlerce yıllık va-tanında kendi dili, kültürü, toplumsal

**Özsavunma, sadece bir alana,
bir çalışmaya, bir sürece
sıkıştırılmış bir çalışma olamaz.
Tam tersine özsavunma
tarzında örgütlenen yaşam,
varlığımızı açığa çıkarıyor,
özgürce yaşam anları ve
alanları yaratıyor. Dolayısıyla
şehirlerde gelişen devrimci
intikam eylemleri, toplumun
özsavunmasının şehirleri,
ilçeleri, köyleri, mahalle ve
sokakları da kapsayacak tarzda
gelişmesinin, büyütülmesinin
temel tarzı oluyor. Bu tarihsel
görev ve sorumluluğumuzu
yerine getirdiğimiz oranda
Demokratik Ulus olarak
varlığımızı koruyup,
Demokratik Özerklik ve
özyönetim tarzında özgürce
yaşamımızı inşa edebiliriz.**

değerleriyle özgürce yaşaması en temel hakkıdır. Yaşam hakkı temel hak olarak, her insan ve toplum için geçerli olduğu gibi, Kürdistan halkı ve bireyi için de geçerlidir. Günümüzde liberallerin hayvan haklarından söz edip Kürdistan halkı gibi tarihin en kadim halklarından olan bir toplumun özgürce yaşam hakkını yok sayması, bu yaşam hakkı için geliştirilen direnişi 'terörizm' olarak değerdendirmesi, ikiye bölme olduğu kadar büyük bir insanlık suçudur da.

Onurlu ve özgürce yaşam en temel insan hakkı olduğu gibi, yaşama karşı sorumluluk da en temel insani sorumluluktur. Hatta insanı diğer varlıklardan ayıran en temel özelliklerinin başında yaşama, evrene, kendisini var eden tarihsel, toplumsal gerçekliğe karşı sorumluluk bilinci gelmektedir. Özgürlük bir yönüyle de, sorumluluk bilinci oluyor.

Özgürlük gerillası Kürdistan Devrimi kadar, Ortadoğu devriminin de öncü, fedai gücüdür

Varlığımıza ve özgürce yaşamamıza karşı geliştirilen inkâr ve imhaya, teslimiyet ve ihanete karşı varlığımızı ve özgürlüğümüzü korumak dışında -eğer kendimize insan diyeceksek- başka bir yol, yöntem bulunmuyor. Dolayısıyla özsavunma anlayışı temelinde kendimizi ve halkımızı örgütleyerek soykırımcı, sömürgeci, faşizme karşı varlığımızı koruyup özgürlüğümüzü sağlama en temel toplumsal hakkımız olduğu gibi,

insan ve toplum olmanın da en belirleyici sorumluluğudur.

Kemal Pir Yoldaşın, "Yaşamı uğrunda ölecek kadar seviyoruz" yaklaşımı, Zilan Yoldaşın, "Keşke canımdan başka vereceğim şeyler de olsaydı" sesleniş, Hayri Durmuş Yoldaşın, "Mezar taşıma borçludur, yazın" belirlemesi, tarihin en büyük özgürlük eylemlerini açığa çıkarmada, özgür ve onurluca yaşama karşı büyük aşk kadar bunun derin sorumluluk bilincini geliştirmede birer mihenk taşıdır.

Bu çizgiyi esas alarak, bu çizgiye göre yaşamamak Kürdistan'da varlığına ve yaşama karşı en büyük ihaneti oluşturuyor. Yaşama ihanet etmemek, özgür ve onurluca yaşamı büyük bir aşkla ve tutkuyla savunmak ve inşa etmek için de devrimci şiddet ve mücadeleyi daha da geliştirip büyütmemiz dışında başka da bir seçeneğimiz, yolumuz, yöntemimiz yoktur.

Hiç kuşkusuz Kürdistan özgürlük gerillası Kürdistan halkının olduğu kadar, Türkiye ve Ortadoğu ezilen halklarının da en temel özsavunma ve devrimci intikam gücüdür. Kürdistan Devrimi kadar,

Ortadoğu devriminin de öncü, fedai gücü oluyor. Özgürlük gerillasının bu kahramanca öncülük rolünü ve direnişini yeterince görememek ne kadar tehlikeli bir yaklaşım ise, kendi görev ve sorumluluklarını yerine getirmeyip özgürlüğün gökten zembille ineceğini sanmak, kendisini mücadelesiz ve etkisiz kılmak da o kadar tehlikeli ve ciddi bir yanılgıyı oluşturuyor. Bu yaklaşım halkımızın her alanda özsavunmasını geliştirme çabalarını, büyük emeğini zayıflatıyor.

Yaşamdan söz ederken nasıl ki toplumsal yaşamdan söz ediyorsak, bu yaşamın her alanını ve anını savunmak ve inşa etmek durumundayız. Bu nedenle özsavunma, sadece bir alana, bir çalışmaya, bir sürece sıkıştırılmış bir çalışma olamaz. Tam tersine özsavunma tarzında örgütlenen yaşam, varlığımızı açığa çıkarıyor, özgürce yaşam anları ve alanları yaratıyor. Özsavunma temelinde örgütlenmeden, bunun mücadelesini geliştirmeden, inkâr ve imha siyasetini darbeleyip onu parçalamadan Kürtlüğümüzden, özgürce yaşamaktan söz etmemiz mümkün değildir. İşbirlikçi Kürtlük bir yana, bir dönem Bakur ve Rojava'da özsavunma anlayışını ve örgütlülüğünü yeterince geliştirmeden, diğer alanları, kurumları inşa ederek özgürce yaşanacağını sanmanın, düşmanın bir yönelimiyle nasıl büyük bir yanılgıyı ifade ettiğini çok somut olarak yaşayarak gördük. Bunun sonuçlarını doğru çıkarmak, tüm yaşam ve toplumsal inşa çalışmalarının başına özsavunma temelinde örgütlenmeyi koymak, diğer çalışmaları bu esasa bağlı yürütmek bu nedenle son derece hayatiidir.

Dolayısıyla şehirlerde gelişen devrimci intikam eylemleri, toplumun özsav-

unmasının şehirleri, ilçeleri, köyleri, mahalle ve sokakları da kapsayacak tarzda gelişmesinin, büyütülmesinin temel tarzı oluyor. Bu tarihsel görev ve sorumluluğumuzu yerine getirdiğimiz oranda, Demokratik Ulus olarak varlığımızı koruyup, Demokratik Özerklik ve özyönetim tarzında özgürce yaşamımızı inşa edebiliriz.

Savaşan Halk Gerçekliği en büyük gücümüzdür

Soykırımcı, sömürgeci, faşist Türk devleti, Kürt düşmanlığında sınır tanımayarak, özgür Kürt'ün olduğu her yere, tüm imkânlarını seferber ederek saldırıyor. Bu soykırım, işgal ve katliam saldırıları kadar başta kadınlar, çocuklar, gençler olmak üzere tüm halkımıza karşı çok kirli ve sinsi özel savaş uygulanıyor. Uyuşturucu, tecavüz, ajanlaştırma kadar mezarlıklarımıza dahi saldırarak bir bütün toplumsal değerlerimizi yozlaştırmaya, yok etmeye, irademizi kır-maya yönelik her türlü yol ve yöntemi

zeyini yakalamış olmayı da en büyük özgürlük ve yaşam değeri olarak görmemiz gerekiyor. Elbetteki böylesine özgür yaşam gerçekliğini yakalamak için büyük bedeller ödeniyor, büyük acılar yaşanıyor ve en zorlu süreçler olağanüstü fedakârlıklarla aşıyor. Kürdistan'ın ve insanlığın en değerli bireyleri, kahramanca direnerek şehit oluyorlar, ölümsüzleşiyorlar. Bu yaşanan büyük acılar, bir yönüyle özgür yaşamımızı daha anlamlı kılanın gerekçesi olurken, aynı zamanda bu düzeyde Savaşan Halk Gerçekliği'ni yakalamış olmanın da büyük moral ve heyecanını, duygu ve düşünce gücünü açığa çıkarıyor. Önder Apo'nun, "Savaşan özgürleşir, özgürleşen güzelleşir, güzelleşen sevilir" belirlemesi, Kürdistan'da yaşamının ve savaşmanın temel felsefesi, ruhu oluyor. Bu nedenle, büyük bir aşkla bu mücadeleyi yaşamın her alanında ve anında yaratıcı tarzda geliştirmemiz ve devrimimizi başarıya ulaştırmamız, devrimci ve yurtsever olmanın da gereğidir.

Birey ve halk olarak PKK öncülüğündeki Özgürlük Mücadelesi ve savaşıyla varolduk ve özgürlüğümüzü, nefes nefese bir savaş içinde korumaya, sağlamaya, geliştirmeye çalışıyoruz. PKK öncülüğü ve gerilla mücadelesi, savaşı olmadan Kürdistan'da değil özgürce ya-

**İntikam eylemlerinin HBDH
Milisleri, İntikam Birimleri,
Ateşin Çocukları, YPS/YPS-JIN
gibi farklı devrim güçler ve
insiyatifler tarafından
geliştiriliyor olması, devrimci
şiddet ve mücadelenin
toplumsallaşmasını,
yaygınlaşmasını ve
derinleşmesini ifade ediyor.
Kürdistan ve Türkiye
toplumlarında, gençlerinde ve
kadınlarında soykırımcı faşizme
karşı oluşan büyük öfkeyi
intikam eylemleri tarzında daha
fazla geliştirip büyütmek
faşizmi yıkarak Önder Apo ve
Kürdistan'ın özgürlüğü, Türkiye
ve Ortadoğu'nun
demokratikleşmesi hamlemizin
başarısı için en temel devrimci
görevlerin başında geliyor.**

şamak, Kürtlükten ve Kürdistan'dan, onurdan, özgürce yaşamdan bahsetmek bile mümkün değildir. Bu nedenle PKK öncülüğündeki savaşın Kürdistan halkı için olduğu kadar, tüm ezilenler açısından özgürleştirici anlamını ve değerini çok iyi görmeliyiz.

Önder Apo yıllar önce zafer kazanmış bir halk değil, savaşan bir halk gerçekliğini açığa çıkarmanın esas olduğunu belirtti. Bu esas için, Önder Apo'nun nasıl olağanüstü bir mücadele ve Önderlik gerçekliğini açığa çıkardığını, kahraman şehitlerimizin bu çizgide insanlık için nasıl büyük değerler yarattıklarını çok iyi anlamamız ve görmemiz gerekir.

Devrimimizin bu gelişim diyalektiği iyi anlaşılmadı mı, ciddi yanılgılara ve sapmalara düşmek, etkisiz kalmak ve tasfiye olmak kaçınılmaz olur. Tasfiyeci

anlayışların geçmişte gerilla güçleri içinde geliştirdiği bu tür yanlışlıkların Önder Apo, "Erken zafer sarhoşluğu" olarak kapsamlı çözümleyerek aşmak için büyük mücadele yürüttü. Buna rağmen farklı boyut ve biçimde de olsa Bakur ve Rojava'da, yine mücadelenin yürüdüğü kimi alanlarda benzer anlayışların yaşanması, mücadelemiz açısından ağır sonuçlar doğurdu.

Bu nedenle Türkiye ve Kürdistan şehirlerinde gelişen bu devrimci intikam eylemleri, özünde orta sınıf yaklaşımı olan bu tür yanlışlıklarla birlikte rahat ve basit yol-yöntemlerle mücadele etme yaklaşımının kırılması ve Savaşan Halk Gerçekliği'ne göre yaşayıp, mücadele etme çizgisinin doğru anlaşılmasında büyük bir netleştirme gücü oluyor. Bu netleşme ve mücadele tarzının gelişmesiyle birlikte, Kürdistan ve Türkiye halkının, devrimci ve demokratik güçlerinin, faşizme karşı birikmiş öfke ve tepkisinin, toplumsal direniş ve eylemliliklerle daha da gelişip büyüyen faşizmi 2020 yılında yıkacağını, bunun da Kürdistan ve Türkiye halkları kadar tüm Ortadoğu ezilenleri açısından büyük bir devrimsel gelişmeye yol açacağını görerek, şehirlerdeki intikam eylemliliklerini daha da geliştirip büyütme esas olduğu kadar tarihsel görevlerimizin de başında gelmektedir.

Devrimci Halk Savaşı Stratejisi ve şehir intikam eylemleri

Savaşan Halk Gerçekliği anlayışına göre yaşayıp mücadele etmek kadar, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ne göre savaşın tarzını, taktikini geliştirmek de zorunludur.

1 Haziran 2010'da Dördüncü Stratejik Hamle Süreciyle birlikte Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde her alanda topyekûn bir mücadele yürütüyoruz. Onbirinci yılında kesintisiz sürdürülen bu hamle ve stratejiyle düşmanın tüm imha ve tasfiye siyaseti boşa çıkarıldığı gibi büyük devrimci gelişmeler de açığa çıkarılmıştır.

Fedai çizgisinde, her alanda kahramanca direnişe rağmen devrimimizin tam sonuca ulaşamaması ve AKP-MHP faşizmini tümenden yıkamamış olmamızda bu 1 Haziran 2010 Hamlesiyle gerçekleştirilen stratejik değişimin, dolayısıyla Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde yürüten mücadele gerçekliğinin yeterince anlaşılacak, her alanda bu strateji temelinde mücadeleyi yaratıcı tarz ve yöntemlerle yürütmemenin önemli rolü vardır. Bu konudaki yanlışlığı ve eksik yaklaşımlarımızı iyi görüp aşmak, bu nedenle son derece hayatiidir.

Önder Apo Kürt sorununun eşitlik ve özgürlük temelinde çözümünün anlayışını, yol ve yöntemini çok kapsamlı çözümlemiş, bizleri aydınlatmıştır. Bu aydınlanmış çizgi, mücadele etmede ve direnmede en büyük gücümüz ve değerimizdir.

Kürt sorununun demokratik çözümü, paradigma değişimimizin esasıdır. Ulus devlet çizgisinin tümenden aşılacak Demokratik Ulus çözümünün alternatif olarak geliştirilmesi büyük bir devrimsel gelişmedir. Önder Apo, Kürt sorununun demokratik çözümünün iki yolunu şu şekilde belirlemiştir: Demokratik diyalog ve müzakere, bu olmazsa devrimci mücadele ile Demokratik Ulus ve Özerklik inşa etme! Şimdi bu noktada; hem bu paradigma değişiminin açığa çıkardığı büyük devrimsel gücü yeterince özümseyememek hem de demokratik çözümde sadece demokratik yol ve yöntemleri anlamak, ciddi bir yanılgıyı ifade etmektedir.

Önder Apo'nun 1993 yılından itibaren Kürt sorununun diyalog ve müzakere yöntemleri ile çözme konusundaki büyük çaba ve emeğini halkımız çok iyi biliyor.

Yine İmralı gibi bir işkence ve tecrit sisteminde bile bu konudaki büyük mücadelesi, çabası ve geliştirdiği çözüm projelerinin halkımızda olduğu kadar Türkiye emekçilerinde nasıl büyük bir moral, umut ve mücadele düzeyini açığa çıkardığını çok iyi biliyoruz. Bu yönlü tarihsel çabalar, AKP faşizminin ve şefinin gerçek yüzünü teşhir edip, özel savaş yöntemlerini boşa çıkardığı gibi, Türk devletinin her seferinde inkâr ve imha ile tasfiye ve teslimiyeti dayatması, 1 Haziran 2010 hamlesiyle Dördüncü Stratejik Dönem ve Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ni yeniden temel mücadele yöntemi olarak esas almanın nedeni olmuştur.

Devrimci Halk Savaşı Stratejisi; bir bütün halkın ve toplumun seferberlik halinde, Savaşan Halk Gerçekliği'ne göre düşmana karşı mücadele etmesini, onu darbelemesini ve işlemez kılarak yenilgiye uğratmasını ifade ediyor. Tüm yaşamın, günün yirmi dört saatinde devam eden savaş ve mücadele gerçekliğine göre örgütlendirilmesi anlamına geliyor. Bu nedenle sadece öncü bir güçün ve profesyonel devrimcilerin, militanların savaşı değil, topyekûn yediden yetmişe bir halkın mücadelesi ve savaşı oluyor. Düşman sadece bir alanda ve bir güçle soykırımı uygulamıyor, her türlü yol ve yöntemi, elindeki tüm devlet imkân ve olanaklarını Kürt'ün inkârı ve katliamı için seferber etmiş bulunuyor. Her türlü teknikle en ölümcül silah gücünü devreye koymak kadar, toplumda kadınlara, gençlere, çocuklara her türlü kırım ve teslim almayı dayatıyor, doğamızı kırıma uğrattırıyor, tarihsel-kültürel değerlerimizi yok ediyor, mezarlıklarımıza bile saldıracak kadar düşküncü kirlî bir savaş yürütüyor. Ekonomiyi, sanatı, kültürü, basın-yayını bu yönlü tam bir özel savaş aygıtı olarak kullanarak özgürlük anlayışımızı ve değerlerimizi çürütmeye, asimile etmeye, yok etmeye çalışıyor. Halkımızın büyük emeklerle açığa çıkardığı her türlü değere, insanlığın her türlü mirasına büyük bir kin ve öfkeyle saldırıyor. Bu nedenle Devrimci Halk Savaşı, düşmanın özgürce yaşam imkânlarının ve potansiyelinin olduğu her alana, bu topyekûn saldırısına karşı, varlığımızı ve özgürlüğümüzü her anda, her anda ve meşru her türlü yol ve yöntemle savunmak, bu saldırıların intikamını almanın da temel mücadele çizgisi ve stratejisidir. Bu mücadele gerçekliğimizden dolayı, tüm çalışma alanlarının, kadroların, militan, sempatzan ve bir bütün yurtsever halkımızın tüm yaşam ve çalışmalarını Devrimci Halk Savaşı Stratejisi esaslarına göre yürütüp geliştirmesi, savaşın kaderini belirleyecek temel husus oluyor.

Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nin diğer önemli bir yönü de, dağ-ova-şehir birlikteliğidir. Kürdistan Özgürlük Mücadelesi, PKK tarzında, Türkiye ve Kürdistan şehirlerinde, devrimci şiddet ve mücadele ile başlayıp sonrasında dağda gerilla mücadelesiyle sürdürmesi ne kadar doğru ve tarihsel önemdeyse, günümüzde de dağda büyüyen gelişen devrimci şiddet ve mücadeleyi, Türkiye ve Kürdistan şehirlerine çok daha güçlü taşımamız aynı derecede doğru ve tarihsel değerdedir.

Bu nedenle de şehirlerdeki devrimci intikam eylemleri, bu gerçekliğin daha iyi anlaşılması, mücadelenin Devrimci Halk Savaşı Stratejisi esasları temelinde yürütülerek topyekûn bir halk savaşı düzeyini yakalamasında, dağ-ova-şehir birliğinin kurulmasında büyük bir tarihsel rol oynuyor ve hiç kuşkusuz mevcut süreç, daha da büyütülüp geliştirilmesini zorunlu kılıyor.

Şehirlerde intikam eylemlerini geliştirmek, düşmanı şehirlerde darbelemek kadar bunun imkân ve olanakları kalmadığında, gerillaya, gerilla mücadele-

sine katılmak düşmanı yenmenin ve özgürce yaşamamanın biricik yoldur.

Düşmanı vurmak ve yenmek için onu iyi tanımak gerekiyor

Böylesine tarihi bir savaş süreci içinde olmamıza, bizzat bu savaşın yürütücüleri, devrimcileri, yurtseverleri olarak her türlü fedakarlığa ve zorluğa katlanarak fedaice direnmemize rağmen, duygu ve düşüncemizi, yaşam ve mücadele anlayışımızı, tarzımızı savaş gerçekliğine göre yeterince oluşturmamak, bu konudaki yanlış ve zayıflıklarımızı yeterince aşmamak en temel yetersizliklerimizin başında geliyor.

Bu durum; mücadelemizin açığa çıkardığı büyük özgürlük değerlerinden, öz gücümüzden yeterince beslenmeyi zayıflatmış kadar, düşman gerçekliğini doğru anlama ve dayattığı soykırımı karşı devrimci mücadelemizi daha etkili geliştirmeyi de zayıf bırakıyor.

Bu nedenle hem yarım asra varan mücadele gerçekliğimizi iyi özümsememiz, devrimci mücadelemizin açığa çı-

Soykırımcı Türk devleti, tarihinin en zayıf dönemini yaşıyor. Zayıfladıkça Kürt düşmanlığı ve katliamcılığında daha fazla saldırganlaşıyor. Bu nedenle düşmanın zayıflamış olması onu hafife almamıza yol açmamalı, mücadeleyi kolay yoldan kazanacağımız yanlışına götürmemelidir. Geçmişte bu konuda yaşanan ciddi yanlış ve yetersizliklerin sonuçları mücadelemiz açısından çok ağır oldu. Halen de bu konuda yanlışlıklar ve kolay mücadele yöntemleriyle sonuca gidileceği algısı tümünden aşılmış değildir.

kardığı sonuçları iyi kavramamız ve yattığı değerleri daha güçlü sahiplenmemiz hem de savaştığımız düşman gerçekliğini daha iyi anlayıp tanımamız gerekiyor. Öfkemiz ve intikam duygularımız kadar düşman gerçekliğini her yönüyle çözümleyerek halkımıza uyguladığı soykırım ve katliamların intikamını alacak yaratıcı ve sonuç alıcı mücadele tarz ve yöntemlerini daha fazla geliştirmemiz zorunludur.

Soykırımcı faşist Türk devleti Ermeni, Süryani, Helen halklarıyla birlikte Kürtlerin katliamı ve soykırımı temelinde kurulmuştur. Bu devletin kuruluş yasası budur. Fakat Kürt halkına, -arasında farklılıklar olsa da- 19. ve 20. yüzyılda yani iki yüz yıldır uygulanan soykırım -Yahudiler de dahil- diğer halklara uygulanan soykırımdan çok daha özel ve sinsice örgütlenerek, yürütülen bir soykırım türüdür. Önder Apo Kürtlere uygulanan bu soykırımın biricikliğini yani tarihte eş benzeri olmayan kültürel soykırım türü olarak kapsamlıca çözümlemiş, Kürdistan halkının direnişini ise varlık ve özgürlük mücadelesi olarak ifadeye kavuşturmuştur.

Kürt soykırımını başarıya götürmeden, kendi iktidar ve devlet varlıklarını sürdürmeyecekleri düşüncesi, Türk iktidar ve egemen güçlerinin temel yaklaşımıdır.

Kültürel soykırım, içinde her türlü katliamı ve kırımı da barındıran bir soykırım türüdür. Kürdistan halkının varlığı, faşist Türk ulus devleti içinde tümenden eritilip ortadan kaldırmadığından, günümüzde AKP-MHP-Ergenekon faşizmiyle kültürel soykırımla birlikte, fiziki varlığına yönelik katliamları da devreye koyarak soykırımı tümenden sonuca götürmek istiyor. Bu anlamıyla yürüyen savaş, varlık ve özgürlük savaşıdır. Yani hem varlığımızı korumak hem de özgürlüğümüzü sağlamak için hiçbir bedeli ödemekten kaçınmayan büyük bir mücadele kararlılığı, temposu ve tarzıyla mücadeleyi zafere ulaştırmak durumundayız.

AKP-MHP faşizmi bu nedenle Kürdistan halkına yönelik yüzyıllık soykırımı sonuca götürmeyi kendisinin ve Türk devletinin 'beka sorunu' olarak ele alıyor. Tüm yaşanan sorunlara, krizlere, çözüme ve çözümlüğe rağmen AKP'nin halen iktidarda olmasının bu devlet ve iktidar zihniyeti ve siyaseti ile birebir bağına iyi görmek gerekiyor.

Kürdistan halkına yönelik geliştirilen

Önder Apo'ya yönelik Uluslararası Kompo ile AKP ve faşist şefinin Türkiye'de iktidara getirilmesi aynı küresel planlama ve uygulamaların sonucudur. AKP öyle görüldüğü gibi seçimle değil, başını ABD'nin çektiği komplocu güçler tarafından, Uluslararası Kompo'yu sonuca götürmek ve ABD'nin bölgesel politikalarını hayata geçirmek için iktidara getirilmiştir. Hareket olarak fedaice direnişimize rağmen, devrimci mücadeleyi Önderlik tarzında yetkince yürütemememizle birlikte, esas olarak AKP'nin 19 yıldır iktidarda kalmasının temel nedeni budur. Bu nedenle AKP faşizmi ve Erdoğan, soykırımcı Türk devletinin Kürt soykırımını sonuca götürmede elinde kalan en son kozu olduğu gibi küresel hegemonik güçlerin de 200 yıllık Ortadoğu'ya yönelik politikalarında elindeki kılıç olmaktadır. Elbette AKP ve Erdoğan'ın iktidardan düşmesine, Kürdistan ve Ortadoğu'nun tüm sorunlarının aşılacağı ve zaferi tümenden sağlayacağımız gibi abartılı yaklaşmamak gerekir. Ama bunun Önder Apo ve Kürdistan halkının özgürlüğünün sağlanmasında, Türkiye ve Ortadoğu'nun demokratikleşmesinde büyük devrimci bir gelişmenin önünü açacağını iyi görmeliyiz.

AKP-MHP faşizminin bütün katliam ve saldırılarının, güçlü oluşlarından değil,

söyler. Erdoğan, Kenan Evren'in başaramadığını başarmak için iktidara getirilmiştir ve 20 yıla yakındır da iktidarda tutuluyor. Daha genel olarak da; aslında 1920'lerde başlatılan ve Önder Apo ile PKK'nin çıkışıyla engellenmeye başlanan soykırımı sonuca götürmeye çalışıyor. Bu nedenle bir yönüyle tüm özel savaş yöntemlerinin toplamı olduğu kadar, diğer yönüyle de tam bir komediye, maskaralığa dönüşüyor. Yalanın, iki yüz lülüğün, şiretliğin adeta dip noktasını oluşturuyor. Bu durum aslında dünya ulus devlet sistemi ve iktidar güçlerinin tümü için geçerli oluyor. Dünya ulus devlet sisteminin, iktidarının halklara ve ezilenlere liberalizm kisvesi altında sunacakları yeni bir şeylerinin kalmamasından, artık işleri tamamen kapalı kapılar ardında, komplolarla, gizli pazarlıklarla, entrikalarla, yalan ve hillelerle geliştirmeye çalışmalarından kaynaklanıyor.

Bu nedenle devam eden Üçüncü Dünya Savaşı içinde küresel güçlerle, bölgesel ulus devlet güçleri arasındaki ve kendi içlerindeki çelişki ve çatışmayı iyi görmek, bunlardan yararlanacak yaratıcı taktik-politik tutumu geliştirmek ne kadar önemliyse, bu çelişki ve çatışmaları stratejik çelişki ve çatışmalar gibi görüp değerlendirmek, bunları temel siyaset

bu soykırımcılığı sadece Türk devleti ile sınırlı görmek, devletçi sistem ve erkek egemen iktidarcılıkla, onun günceldeki hegemonik güçleriyle bağına, ilişkisini yeterince kuramamak da etkili mücadele önündeki temel sorunlardan biridir.

Komployla, darbeyle iktidara gelen devrimci mücadeleye gider

Önder Apo savunmalarında, Türk devletinin kurgulanış ve kuruluşunu kapitalist modernite sistemi ve onun hegemonik güçleri tarafından Ortadoğu'ya yönelik son iki yüzyıllık politika ve uygulamaları kapsamında son derece kapsamlı ve derinlikli çözümleyerek, Türk devletinin kapitalist modernite sisteminin tahkim edilmiş kalesi olduğunu belirtir.

Türkiye nasıl ki kapitalist modernite sisteminin tahkim edilmiş kalesi ise, İmralı sisteminin oluşturulmasında da aynı ortaklık söz konusudur. Bu nedenle Önder Apo'ya yönelik Uluslararası Kompo, kapitalist sistem ile Türk devleti arasındaki ilişkinin anlaşılması ve doğru mücadele tarzının geliştirilmesi açısından temel almamız gereken tarihsel olguların başında geliyor.

çözülüşü yaşadıklarından ve savaşı geliştirmek dışında bir seçeneklerinin kalmamasından kaynaklandığını ifade ediyor olmamız bu nedenden dolayıdır. Hem 20 yıla yakındır iktidarda oluşları hem de savaşı bu düzeyde geliştirmeleri, hegemonik sistemin Kürdistan ve Ortadoğu devrimci gelişmesine dayatacağı daha etkili bir özel savaş aracının olmamasından kaynaklıdır.

Erdoğan, Kenan Evren'in başaramadığını başarmak için iktidara getirilmiştir

Türkiye'de 12 Eylül faşist askeri darbesi, ABD'nin Sovyetler Birliği ve Ortadoğu'ya yönelik politikaları ile esas olarak da PKK'nin çıkışıyla birlikte 20. yüzyılın başlarından itibaren Kürt halkına yönelik geliştirilen soykırım politikasını boşa çıkaracak devrimci dalganın önünün alınması için gerçekleştirilmiştir. Kurulan birinci cumhuriyetin bu başarısızlığı ve çözümlüğü, emperyalizmi 12 Eylül faşist darbesiyle ikinci cumhuriyet tarzında yeni bir soykırım sistemini inşa etmeye yöneltmiştir.

Marks, tarihte olayların ilkinde trajedi ikincisinde komedi olarak tekrerr ettiğini

haline getirmek, bunlardan çözüm beklemek de büyük bir yanlışlığı ifade etmektedir. Bu yanlış, özgüce dayanan mücadelemizi zayıflatmaktadır.

Egemenler arasındaki iktidar savaşlarından, tepişmeden ezilenlere özgürlük çıkmaz. Ezilenler daha fazla eziliyor ve bu iktidar savaşının tüm sonuçlarını ezilenler büyük bedeller ödeyerek yaşamak zorunda kalıyor. Bu nedenle iktidar savaşlarına karşı devrimci direnişi ve mücadeleyi geliştirmek dışında başka bir yol bulunmuyor. Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarının bu gerçekliği, Üçüncü Dünya Savaşı için çok daha fazla geçerlidir.

Faşist şef Erdoğan ve AKP basını takip edilirse; ABD için emperyalist kavramını kullanarak kendini anti-emperyalist göstermeye çalışıyor; kimi dönem ABD'yi, kimi dönem Almanya, Fransa'yı, kimi dönem Rusya'yı hedef alıyor. Bu bir özel savaş yöntemidir. Kendisini bu güçlere daha fazla pazarlamak, onlardan Kürt soykırımına daha fazla destek almak için yapıyor. Bunlara aldanmamak gerekir.

Soykırımcı Türk devleti, tarihinin en zayıf dönemini yaşıyor. Zayıfladıkça Kürt düşmanlığı ve katliamcılığında daha fazla saldırganlaşıyor. Bu nedenle düşmanın zayıflamış olması onu hafife

almamıza yol açmamalı, mücadeleyi kolay yoldan kazanacağımız yanlışlığına götüremelidir. Geçmişte bu konuda yaşanan ciddi yanlış ve yetersizliklerin sonuçları mücadelemiz açısından çok ağır oldu. Halen de bu konuda yanlışlıklar yaklaşım ve kolay mücadele yöntemleriyle sonuca gideleceği algısı tümünden aşılmış değildir. Bu konuda Kürdistan Devrimi'nin özelliğini ve özgünlüğünü, yarım asırdır yürüten mücadeleyi, bu mücadelede Önderlik ve PKK öncülüğünü, anlayışını, tarzını, temposunu ve üslubunu iyi özümsememiz, sonuçlarından büyük dersler çıkarmamız zorunludur. Dolayısıyla düşmanı ne gözümüzde abartmalı ne de hafife almalıyız; ciddi yaklaşmalıyız. Zayıf yanlarını, yönlerini iyi tesbit edip, buna göre en zayıf olduğu anda ve yerde darbelemek, daha hızlı sonuca ulaşma açısından son derece önemlidir.

Bunları belirtmek, demokratik siyasetin rolünü yadsımak anlamına gelmiyor. Demokratik siyaset, yarım asra varan büyük mücadelemiz sürecinde açığa çıkmış ve tarihsel anlamı olan büyük bir mücadele alanıdır. Günümüzde geliştirmiş olduğu direniş, yürütmüş olduğu mücadele Özgürlük Mücadelemiz açısından son derece tarihsel rol oynuyor. Bu alandaki mücadeleyi daha da büyütmek ne kadar önemli ve tarihselse, sadece demokratik siyasetle sonuç alınacağını sanmak, bu alandaki mücadeleyle, Özgürlük Mücadelemizin geneli arasındaki diyalektik ilişkiyi yeterince oluşturamamak da o kadar aşılmaması gereken ciddi yanlışlıktır.

Kürdistan ve Türkiye kentlerindeki ajan-ışbirlikçi yapıların tasfiyesi faşizmi yıkmak için gereklidir

Bütün çözümlüne ve çürümesine rağmen AKP-MHP faşizminin halen iktidarda olması bir yönüyle küresel hegemonik güçlerin gardiyanlık rolünü oynamasından, diğer yönüyle de Kürt işbirlikçiliği ve ihanetçiliğini mücadelemize karşı çok kirli tarzda kullanmasından, bu işbirlikçi ve ihanetçi güçleri yedeklemesinden dolayıdır. Bu her iki koltuk değneği de, Üçüncü Dünya Savaşı içinde Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin ve halkların direnişiyle son derece çürümüş olduğundan AKP-MHP iktidarı ve dolayısıyla soykırımcı Türk devletinin çözümlü ve yıkılışını hiçbir gücün engellemesi mümkün olmayacaktır.

Türkiye'de, Kürtleri yanına almadan iktidar olunamıyor, Kürt halkını katliama uğratıp, Türk ulus devleti içinde eritmeden de iktidarda kalınamıyor. Soykırımcı, sömürgeci, faşist Türk devletinin kuruluş ve varlığını sürdürdürmesinin çelikten yasası budur.

Kürt işbirliği ve ihanetinin, soykırımcı Türk ulus devletinin kuruluşu ve Kürt soykırımını sonuca götürmede nasıl kullanıldığını, bu ilişkinin tarihsel boyutu ve güncel özel savaş politikaları ile bağını görerek kavramamız gerekiyor.

AKP faşizminin, bu işbirlikçi ve uşak egemen Kürt kesimleri, mücadelemize karşı nasıl her alanda kullanmaya çalıştığını, Bakur'dan Başur'a, Rojava'dan tüm alanlara kadar özgür Kürt anlayışını ve yaşamını katletmeye çalıştığını çok iyi görmeli ve buna karşı etkili mücadele etmeliyiz. Yine bu işbirlikçi ve uşaklığa dayanarak bir bütün Kürdistan ve Türkiye'de ajanlığı, ihbarcılığı derinleştirmeye çalışarak, her türlü özel savaş yöntemleri ve çeteleriyle toplumsal değerlerimizi çürütmeye çalıştığını iyi görmeliyiz. Kürt işbirlikçi ve ihanetçiliğiyle AKP kader birliği yapmış durumdayız

ve birinin tasfiyesi diğerinin de tasfiyesi anlamına geliyor.

Faşist Türk sömürgeciliğine uşaklık temelinde koltuk değneği olan bu işbirlikçi ve ajan yapıları Kürdistan ve Türkiye'de işlemez kılmak, tasfiye etmek mücadelemizin başarıya ulaşması açısından zorunludur. Bu nedenle de Türkiye ve Kürdistan şehirlerinde bu işbirlikçi, uşak, ajan yapıları karşı geliştirilen devrimci intikam eylemleri, tarihsel rol oynuyor ve giderek daha fazla gelişeceği görülüyor.

Kürt soykırımını geliştirmede özel savaş ekonomisi düşmanın en etkin kullandığı silahtır

Türkiye ekonomisi, kuruluşundan itibaren başta Kürt halkı olmak üzere diğer halklara ve Türkiye emekçilerine, devrimci-demokratik güçlerine karşı tam bir özel savaş aygıtı olarak örgütlenmiş ve

Faşist AKP-MHP iktidarı Kürdistan'ın bütün parçalarını işgal ederek Kürt varlığına ve özgürlüğüne son vermek, Ortadoğu'daki devrimci gelişmeleri karşı devrim güçleri ile bastırmak istiyor. Buna karşı Kürt özgürlük gerillasının başta Heftanîn olmak üzere Kürdistan'ın tüm alanlarında yürüttüğü ihtilâmlı savaşı, devrimci mücadeleyi Türkiye kentlerine daha güçlü taşıyarak, düşmanın sırça saraylarını başına yıkmak en temel dönemsel devrimci görevlerin başında geliyor. Türkiye metropollerindeki devrimci intikam eylemlilikleri bu nedenle de dönemin en temel devrimci mücadele anlayışı ve tarzı oluyor.

kullanılmıştır. Kürdistan'ı boydan boya yağma ve talan edip, Kürdistan halkını açlığa mahkum ederek, en tortu işlerde karın tokluğuna çalıştırarak, değişik özel savaş kurumlarıyla, fonlarla dilencilik, sadaka kültürünü geliştirerek, yaşam ve direniş iradesini kırmaya, teslim almaya yönelik özel savaş uygulamaları, AKP ve faşist şefi eliyle günümüzde çok daha fazla derinleştirilmiştir.

Kürt soykırımını başarıya götürmek için Kürt işbirlikçiliğini, ihanetçiliğini, uşaklığını geliştirmek kadar küresel hegemonik güçlerin desteğini almada da Türkiye'nin ve Kürdistan'ın tüm toplumsal değerlerini pazarlamakta da AKP iktidarı en ustalaşmış özel savaş hükümeti durumundadır.

Bu özel savaş ekonomisi olmazsa, Kürdistan halkına yönelik saldırılarını bir gün bile yürütmesi mümkün değildir. Erdoğan'ın domatesin fiyatını soranlara, kurşunun kaç para olduğunu sorması boşuna değildir.

Bu özel savaş ekonomisinden beslenen tam bir uşak, asalaklar sınıfını iş-

levsiz kılıp dağıtmak, faşizmin topluma dayattığı açlık-teslimiyet ikilemini kırmak açısından da zorunludur. Zaten şehirlerdeki devrimci şiddetin ilk etapta bu özel savaş ekonomisine ve bunu geliştiren işbirlikçi kesimlere yönelmiş olması, giderek daha fazla gelişmesi bu nedenden dolayı son derece önemlidir.

Devrimci intikam eylemleri Erdoğan-Bahçeli faşizmini yıkacaktır

2015-2016 kışında geliştirilen Özyönetim Direnişleri, ödenen büyük bedellerle birlikte nasıl ki bir AKP hükümetini düşürmüştü, 2020 yılında giderek büyüyen şehir devrimci intikam eylemlilikleri de kesinlikle Erdoğan ve Bahçeli'yi yıkacak, faşizmi yerle bir edecektir.

Bu nedenle Özyönetim Direnişi'nin kahraman şehitlerini bir kez daha saygı ve minnetle anarak, anılarını gerçekleştireceğimiz sözünü yeniliyoruz.

Davutoğlu bir süre önce, "2015-2016 yılın da yaşananları anlatırsam Erdoğan insan yüzüne çıkamaz" demişti. Kendisinin başbakanlıktan istifa

Bu çizginin gücü ve başarısını en iyi bilenlerin başında Erdoğan geliyor. Şehir intikam eylemlerinin daha ilk gününde, "Dağdaki terör kadar şehirlerdeki teröre de boyun eğmeyeceğiz" demesi boşuna değildir. Bu ifade, Özyönetim Direnişleri karşısında yaşadıkları çaresizliğin ve çözümlüşün, korkunun bu eylemlerle birlikte daha da büyümesi anlamına geliyor. Yaşadıkları korkunun ecele fayda etmediğini, büyüyen şehir devrimci intikam eylemleriyle hep birlikte göreceğiz.

Erdoğan-Bahçeli'nin en büyük korkuları savaşın Türkiye kentlerine taşırılmasıdır

Devrimci mücadeleyi Türkiye'de de geliştirmenin birçok nedeni olmakla birlikte üç temel özellikten dolayı da son derece önemlidir.

Bunlardan ilki; Ortadoğu'nun, Kürdistan'ın ve Türkiye'nin tarihsel-toplumsal gerçekliğiyle ilgilidir. Kürdistan'daki toplumsallaşmanın, kültürel gelişmenin ve halklaşmanın diğer halklarla, toplumlarla, kültürlerle iç içe, bir birini etkileyerek gelişmesi ve Ortadoğu halklar kültürünün, birlikteliğinin en kadim gelişmesini

İkincisi; kapitalist modernite sisteminin, emperyalizmin son iki yüzyıldır başta Kürdistan halkı olmak üzere Ortadoğu'ya dayattığı böl-parçala-yönet siyasetini, stratejisini, komplosunu boşa çıkarmak, etkisiz kılmak için de halkların, ezilenlerin en geniş birlikteliğini sağlamamız ve geliştirmemiz zorunludur.

Tek ülkede sosyalizmi korumanın, özgürlüğünü geliştirmenin mümkün olmadığı büyük 17 Ekim Devrimi'ne rağmen Sovyet deneyimiyle çok iyi görüldü. Ulus devlet milliyetçiliği Batı kapitalist sisteminin halkları bir birine kırdırarak, sömürgeleştirmesinin en temel silahıdır. Bu nedenle Arap toplumu 22 parçaya, Kürdistan 4 parçaya bölünmüş, Üçüncü Dünya Savaşı'yla birlikte halklar daha da bölünüp parçalanmaya çalışılmaktadır. Ortadoğu halklarına dayatılmış bu komplo ve karşı devrimci saldırıyı boşa çıkarmak için en geniş halklar-emekçiler birlikteliğini sağlamak bu nedenle de stratejiktir. Kürdistan Devrimi'ni Türkiye ve Ortadoğu devrimi olarak geliştirmenin en etkili yolu budur.

Güncelde ise; Türk özel savaş rejiminin Kürdistan halkına yönelik geliştirdiği soykırımı Türkiye dışında yürütme stratejisini boşa çıkarmak için de savaşı,

ettirilmesini bu şekilde anlatmaya çalışıyor gibiydi. Özünde Erdoğan iktidardan düşmemek için darbeye Davutoğlu'nu görevden almış, Özyönetim Direnişleri karşısında yaşadığı yenilgiyi gizlemeye çalışmıştı.

Sadece iktidar değil, bir bütün Türk özel savaş ordusu ve polisi de büyük bir yenilgiyi yaşamış, tümünden iradesizleşmişti. Yaşanan bu sendrom farklı biçimlerde de olsa kamuoyuna yansımış, içte büyük bir çözümlüşe yol açmıştı. Hem Türk özel savaş ordusunun, polisinin hem de faşist özel savaş iktidarının Özyönetim Direnişleri karşısında yaşadığı bu çözümlüşü ve yenilgiyi, vahşi katliamlarla, yoğun psikolojik savaşla tersine çevirme yaklaşımı, özellikle orta kesim anlayışından kaynaklı toplumu da bazı yönleriyle etkilemişti.

Türk devletinin 2015 Temmuz'unda yürürlüğe koyduğu 'Çöktürme Planı', Özyönetim Direnişleriyle başarısız kılındığı gibi kendileri çökmekle yüzyüze kalmışlardır. 'Çöktürme Planı'na karşı gelişen son beş yıllık olağanüstü direniş bu anlamda Cizir, Sur, Nisêbîn başta olmak üzere Kürdistan kentlerinde ve ilçelerindeki Özyönetim sürecinin kahraman genç erkek ve kadınları öncülük ettiği gibi, şehirlerde gelişen devrimci intikam eylemlilikleri de bu öncülük sonucunda açığa çıkmıştır.

ifade ediyor olmasından kaynaklıdır.

Önder Apo'nun, Haki Karer, Kemal Pir başta olmak üzere Türkiyeli devrimci önderlerle ilk gruplaşmayı oluşturması ve mücadeleyle başlaması, PKK'yi bu ilk çıkış özelliklerine göre şekillendirmesi, bu tarihsel-toplumsal gerçekliğin Önder Apo tarafından dahiyane kavranışı ve güncellenmesi anlamına geliyor. Bu nedenle Kürdistan Devrimi ile Türkiye devrimi iç içe geçmiş oluyor. 12 Eylül faşizmine karşı Önder Apo'nun, Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi'ni örgütlemeye yönelik büyük arayış ve çabası da bu tarihsel gerçekliklerden dolayıdır. Başta HBDH olmak üzere günümüzde gerçekleştirilmiş olan bu tür Kürt-Türk mücadele birlikteliklerinin bu nedenle tarihsel anlamını, önemini görmemiz ve daha da büyütmemiz gerekiyor.

Türk-Kürt egemen işbirlikçiliğine karşı başta Türk-Kürt halkları olmak üzere Arap, Asuri, Ermeni, Süryani-Keldani halklarının, emekçilerinin, kadın ve gençlerinin birlikteliğini esas almak, bu tarihsel toplumsal gerçekliğimizin ifadesi olarak ilkeseldir. Demokratik Ulus anlayışımız bu tarihsel-toplumsal gerçekliğin felsefesi, ideolojisi ve güncel siyaset tarzıdır. Bu nedenle 'Türkiyelileşmek neyimize' diyen ilkel milliyetçi-liberal anlayışların yaklaşımını iyi görüp, aşmalıyız.

devrimci mücadeleyi Türkiye'de daha da büyütmek, savaşın kaderini belirleyecek düzeyde önemli diğer husus olmaktadır.

Faşist AKP-MHP iktidarı bu özel savaş siyasetinden dolayı bir bütün Kürdistan'a yeni işgal seferleri düzenliyor, Libya'dan Suriye'ye kadar Ortadoğu'nun bütün toplum dışı unsurlarını çeteleştirerek, DAİŞ türü oluşumlarla her türlü katliam ve insanlık suçunu işliyor. Kürdistan'ın bütün parçalarını işgal ederek Kürt varlığına ve özgürlüğüne son vermek, Ortadoğu'daki devrimci gelişmeleri karşı devrim güçleri ile bastırmak istiyor. Buna karşı Kürt özgürlük gerillasının başta Heftanîn olmak üzere Kürdistan'ın tüm alanlarında yürüttüğü ihtilâmlı savaşı, devrimci mücadeleyi Türkiye kentlerine daha güçlü taşıyarak, sırça saraylarını başlarına yıkmak en temel dönemsel devrimci görevlerin başında geliyor. Türkiye metropollerindeki devrimci intikam eylemlilikleri bu nedenle de dönemin en temel devrimci mücadele anlayışı ve tarzı oluyor. Bu çizginin geliştirilmesi ve tarzın yetkinleştirilmesi kesinlikle soykırımcı, sömürgeci, faşist zihniyeti parçalayarak yerle bir edecek, Önder Apo'nun ve Kürdistan'ın Özgürlüğü, Türkiye ve Ortadoğu'nun Demokratikleşmesi hedefimizle başarıyı getirecektir.

Kürtlerden özür dilemek İmralı sistemini yıkmakla mümkündür

Dilzar Dilok

Palme cinayetinden ve sonrası oluşturulan tablodan en çok 12 Eylül faşist rejimi faydalandı. Bunun üzerinden sağladığı uluslararası destekle Kürt düşmanlığını derinleştirdi, binlerce köy yaktı, onbinlerce insanı faili meçhul adı altında katletti. Kürtleri kişisel toplumsal her tür haktan yoksun kıldı, kültürünü, tüm değerlerini sömürdü. Kürt halayları Türk folklorü diye dünyaya tanıtılıp ödüller alırken Kürtler halay çektiği için katlediliyordu.

Olof Palme 28 Şubat 1986 gecesi ailesiyle birlikteyken suikaste uğradı. Kendisi hayatını kaybetti, eşi yaralı olarak kurtuldu, tanıklık etti ancak yaralı kurtulan eşinin tanıklığı önemsenmedi. Eşi, onları vuran kişinin eşkalini verirken "İskandinav" kökenli birini tarif etti. Ancak devletin resmi makamları tarafından katilin eşkali diye servis edilen bir Kürt'tü. Kürtler, kimiksiz, yüzü dahi olmayan bir katil ilan edilmiş ve dünyaya duyurulmuştu. Bunun ardından kimi Kürt bireyler suçlanarak tutuklanmış, baskılara uğramış, kimi dosyalar hazırlanarak dünya kamuoyunun gözü boyanmış ve ardından da Kürtlere her türlü saldırı, vahşet reva görülmüştür. Böyle olmasının elbette sebepleri vardır. Kürtlere bu denli haksız saldırılar yapılmasının sebepleri olduğu kadar Kürtlerin kendilerini savunmasının da sebepleri vardır. Ancak her iki durumun da sebepleri sorgulanmamış, baştan inşa edilenler uygulanıp algılar yaratılmıştır.

Bu adli ya da salt hukuki bir olay değildir. Kim kazanmış kim kaybetmiştir; buna göre kimlerin yaptığına bakmak, karar vermek ve doğruya yönelmek şarttır. Bu konulara Partimizin öncüleri yaptıkları açıklamalarla çeşitli boyutlarda açıklık getirmiştir. Bunları belli başlıklar halinde ele alarak incelemek yerinde olacaktır. Bugün bu dosyanın yeniden açılması önemle üzerinde durmayı gerektirmektedir. Çünkü, Önder Apo'nun dediği gibi Kürt teşisi dönmeye devam etmektedir. Ve Kürt teşisi sadece kendi etrafında dönmekte, tüm dünyanın dönüşünü de etkileyerek, belirleyerek ve kendini evrensel bir düzlemde inşa ederek dönmektedir.

Palme, kimdi, nasıl bir kişilikti? Kim ya da hangi tanıma giren kurum-kuruluşlar onu hedef alıp suikast düzenledi? Bu cinayetten en fazla kim zarar gördü, kim kazançlı çıktı? Geçen 34 yıllık sürede neler yaşandı, kimler neyle suçlandı, nasıl cezalandırıldı? Neden 34 yıl sonrasında bu suikaste dair yeni bulgular ortaya çıktı, ne değişti? Soruşturma yürüten güçler açısından neler değişti, kazananlar kaybetmeye mi başladı, yoksa yeni komplo teorileri mi gündeme geldi?

Partimiz bu süreç içinde yaşananlara dair görüşlerini, Partinin yaklaşımını ve kriminalize edilen Kürtlerin durumunu kamuoyuyla paylaştı. Bu konuda yeni gelişmelere ilişkin yapılan önemli değerlendirmeler oldu, oluyor. Arşivlere bakıldığında tüm değerlendirmelerin daha önce yapılanlar ile aynı oldukları, Kürdistan Özgürlük Hareketi PKK'nin kararlılık ve direnişle mücadelesini sürdürdüğü ve bunu kamuoyuyla paylaştığı görülecektir.

Olof Palme 60'lı yıllarda Vietnam Ulusal Kurtuluş Mücadelesini desteklemiş ve ABD'nin yürüttüğü vahşi savaşa karşı çıkmıştı. İran-Irak savaşının

bitmesinde pay sahibiydi. Nükleer silahlanma karşıtıydı. Faşizme, sömürgeciliğe ve faşist darbelerle karşı olmuştu. En dikkat çekici olan da, PKK'nin çıkışında Vietnam Uusal Kurtuluş Mücadelesinin haklılığı üzerinden ilk bilinçlenmesini gerçekleştirmiş, bu direnişi kendisine örnek almış ve zenginleştirerek bugüne kadar getirmiş olmasıdır. Böyle bir durumda Palme'nin, Kürt Özgürlük Mücadelesine sempati duyduğu ve dostluk geliştirdiği konusundaki tahliller de önem ve haklılık kazanmaktadır. Yine sömürgeciliğe karşı olması kendisinin Türk sömürgeciliğine, faşizmine ve darbeciliğe karşı bir pozisyonda olduğunu gösterir. Aynı şekilde tüm dünyada darbelerin mimarı olan gladyoya karşı olması da beklenir. Toplamda, öldürülmesi kapitalist Batı dünyasının işine gelir. Savunduğu birçok konunun PKK'nin de savunduğu değerlerle çakışması, PKK'nin bu olayla alakası olmadığını zaten en bilimsel ifadesidir. Gerçek bu olsa da kapitalizmin kontra akıl üretim merkezlerinde imal edilen ve gerçek diye dünyaya dayatılan bunun tersi olmuştur.

Ölü Kürt tanımı salt Türk devlet tanımı değil, uluslararası hegemonyanın icadıdır

Bunlardan şu sonucu çıkarabiliriz: Faşizm, sömürgeci sistem, darbeci örgüt ve yapılanmalar, anti-demokratik kesimler Olof Palme'ye karşıdır ve onun bir ülkenin başbakanı olarak sempatiyle görevini icra etmesini kabul etmeyeceklerdir. Dünya hegemonik sisteminin inşacıları olan bu kesimlerin Olof Palme'nin Batı dünyasında kendilerine alternatif bir şekilde yükselmesini, varlığını kabul etmeyeceklerdir. İsveç içindeki sağcı, milliyetçi kesimlerin de suikaste etkisi olacaktır. Çünkü darbeler mimarı gladyo, kendine yerel ayak oluşturarak komplolar yapmaktadır. Bir bütün Palme olayının kökeninde Batı sisteminin kendi çelişkileri, kapitalist modernite sisteminin iç çelişkileri olduğu söylenebilir. Bu çelişkiler yüzeyde olan basit çelişkiler değil, siyasi, ekonomik, savaş teknolojisi ve kapsayan ideolojik çelişkilerdir.

Tüm bunlar durumu açıklamaya yeterli olmasına rağmen olayın hemen akabinde 'Kürtler yaptı' denilerek Kürtler ve özelde de PKK hedef alınmıştır. Olay gece gerçekleştiği halde sabah dağıtılan gazetelerin cinayeti yazmış olması, Türkiye'de hızla Kürt düşmanlığının uluslararasılaştırılmaya çalışılması da olayın Türkiye ayağı olduğu yönünde şüpheleri artırmaktadır.

Kürtlerin yaptığını söylemek, birkaç Kürt'ü tutuklayarak baskı ve işkencelerden geçirmek, itiraflar çıkarmak ve tüm ideolojik çelişkileri görmezden gelerek bu olayı Kürtlere dayandırmak Batı nesnelciliğinin bedenleşmesidir.

Bu kadar önemli nedenleri görmezden gelerek kendi inşa ettikleri nesnelere inanmak, bunun doğruluğunu tartışmasız kılmak, Batı toplumları-kamuoyu açısından da Batı objektiflik tanrısına kulluk etmekle izah edilebilir.

Bu tip tekil durumlar da önemsiz değil. Ancak esas olan Batı sosyal biliminin bu olaydan yola çıkarak, objektivizm hastalığından da faydalanarak bu olay, sonrası tutuklamalar, baskılar sonucu ortaya çıkan sözde elle tutulur dosyalar üzerinden, yani Batı rasyonalizmine göre nesnel sonuçlar üzerinden karar verilmesi ve Kürtlerin dünyanın lanetlileri ilan edilmesi, Türk faşizminin ve vahşi soykırım sisteminin Kürtlere reva gördüğü uygulamaları kabullenmek, bunun uluslararası hukukunu oluşturmaktır. Ölü Kürt tanımı salt Türk devlet tanımı değildir. Türkler yüz-göz ola ola günlük olarak uyguluyor ancak esasta bu tanım uluslararası hegemonyanın icadıdır.

'Kürtler insanca yaşamayı hak etmiyor. Kürtlerin topraklarına, vatanına her tür vahşet uygulanabilir. Zira vatanlıkları dünya ulus devletçiliğinin, vahşi kapitalizmin Ortadoğu planlarında daha çok işe yaramaktadır. Kürtlerin onurlu öncüleri her türlü vahşi sistem altına alınmalı, öldürülmeli, tutuklanmalı, ölümden beter edilmeli ve sahte öncülere kapılar açılmalıdır.' İsveç'in mücadeleye ihanet edenlerin, mücadeleden kaçanların sığınağı olması da bu mantık ve politikasından bağımsız değildir. Kürt halkının öncü özgürlük güçlerini, PKK'yi suçlu ilan ederek PKK karşıtlarına kucak açması, PKK'nin tasfiyesine yönelik bir politikanın yürürlükte olduğunu gösteriyor. Kapitalist modernite hem suçu, hem suçluyu hem de yargılanıp mahkum edileni üretmek kendini inşa etmektedir. Ki bu olayda gerçekleşen de budur. PKK karşıtları burada meşrulaştırılmakta, ülkeye kabul edilerek sistemiçleştirilmekte ancak PKK'liler 'haydut' sayılmakta, vahşi suçlular sayılıp tutuklanmaktadır. Özgürlük fikri ölen Kürt, iyi Kürt sayılmaktadır. PKK tasfiye edilerek Kürt halkı ülkeden koparılmaya, toprakları kopararak da özgürlük fikrinden tümden koparılmaya çalışılmakta, bunu yapanlara görece rahat yaşam koşulları sağlanarak kapitalist modernite önünde diz çökmesi, nedamet getirmesi teşvik edilmekte ve ancak bunu yapanlar kabul edilmektedir. PKK'nin böyle Kürtlüğe karşı olduğu için yola çıktığını herkes bilmektedir. Bundan dolayı da PKK karşıtlığını bu olayla bağlantılı olarak uluslararasılaştırmak, kapitalist hegemonyanın hizmetine amade politikalar üretmek amacıyla bu cinayet kurgulanmış, icra edilmiş ve kullanılmıştır.

Neden böyle yapıldı?

Kürtler, PKK öncülüğünde bir varlık ve özgürlük mücadelesine yöneldi.

Apocu grup 1973 yılında örgütlenmeye başlamış, 27 Kasım 1978 yılında PKK'nin resmi kuruluşunu gerçekleştiren mücadeleleri yeni bir aşamaya taşımıştır. Türk sömürgeciliği, 'üç beş çapulcu' olarak tanımlasa da PKK giderek mücadeleyi büyümüş ve tüm Kürtlerin öncü partisi olmuştur. PKK, 15 Ağustos 1984 tarihiyle birlikte silahlı mücadeleye başlamıştır. 'Üç beş çapulcu'ya geçen PKK'liler karşısında başarılı olamayan Türk faşizmi bu durumu NATO gündemine taşıyarak Kürt düşmanlığına NATO'yu katmıştır. 1985 yılından itibaren NATO devrede olmuş, PKK karşısında NATO operasyonları da devreye konmuştur. NATO'nun devreye girmesi sonrası PKK'nin tüm dünyada tecrit edilmesi, mahkum edilmesi, ezilmesi ve yok edilmesi yönünde uluslararası düzeyde girişim ve komplolar başlamıştır.

Önder Apo, tarihi ve içinde bulunduğu zamanı değerlendirmek kadar gelecek öngörüsü de olağanüstü olan bir dehadır. Dünya ülkelerini incelemiş, Palme yönetimini, Avrupa ülkeleri içinde demokrasiye açık görmüş ve 1979'da İsveç'e iltica talebinde bulunmuştur. Bu, daha baştan Kürt Özgürlük Hareketini dünya devrim halkasının temel bir zinciri olarak öngörmesinden ve bu alanda da bir açılım yapma hedefinden kaynaklanıyordu. Ancak Palme cinayetiyle Kürt hareketinin Avrupa, dünyaya açılımının önü başlamadan önlendi. PKK'nin terörist örgüt ilan edilmesi ile Önder Apo 1998 yılında Avrupa'ya çıktığında onu taşıyan uçağın iniş yapacak bir ülke bulamaması, Önder Apo'nun istenmeyen insan (persona non grata) ilan edilmesi de aynı planın devamıdır. Dünya devrim zincirinin önemli bir halkasını oluşturan Kürdistan özgürlük devriminin, dünya insanlığı nezdinde kara propagandasının yapılması, NATO gladyosu için en temel görevlerden biri olmuştur. İlk yapılan da Olof Palme suikastinin gerçekleştirilmesi ve ardından Kürtlerin suçlanması, özelde PKK'nin suçlanarak terörist örgüt ilan edilmesidir.

Aradan geçen 34 yılda soruşturmaya dair hiçbir şey yapılmamıştır. Bu durum zaten bu olayın hukuki değil siyasi bir olay olduğunu ortaya koymaktadır. PKK'ye ve PKK Önderliğine dair uluslararası hegemon güçlerin aldığı karar uygulanmış, buna çeşitli kılıflar bulunmaya çalışılmış, hatta kılıflar uymasa da bu politika tartışılmaz kılınarak Kürtler dünyanın lanetlileri haline getirilmiştir. Bugün Türkiye'de kim Kürtlerden söz ederse terörist sayılıyorsa, aslında bunun ilk resmi uygulaması Avrupa'da yapılmıştır. Kürtler, Avrupa'da demokratik duruşları dışında hiçbir etkinlik geliştirmemesine rağmen suçlanan, yargılanan, dışlanan ve damgalanan olmuştur. PKK terörist örgüt sayılmış, bundan dolayı Türk faşist rejiminin tüm Kürt düşmanlıkları meşrulaştırılmıştır.

Kürtlere yapılan tüm zulümler, katliamlar, köy yakma, topraktan koparma, metropollere sürme, göçertme, örtülü kültürel soykırım uygulamaları olağan görülmüştür. Aslında ölü Kürtlüğün kabul edilir olması tanımı, Avrupa merkezli sömürgeci zihniyetin uygulaması olarak vücut bulmuştur.

PKK'yi, düşman da olsa inceleyenler, PKK'nin suikast tarzını esas almadığını bilirler. Bu olay dışında ne PKK'nin ne Kürtlerin bir suikast girişimi olmuştur. Nedense bu gerçek ortadayken "öyleyse bu nedir" diye Palme olayında başka bir yöne ışık tutan olmamıştır. PKK, ilk gününden bugüne kadar yaptıklarını üstlenmiş, yapmayacaklarını da açıklamış bir harekettir. Bu salt şeffaflıktan dolayı ya da basit bir Batı demokrasi ilkesi gereği değildir. Böyle bir siyaset yürütme anlayışı yoktur. Suikast tarzını zaten hiçbir zaman benimsememiştir. PKK tarihi incelendiği bu görülecektir.

Palme cinayetinden en çok zararı PKK ve Kürtler gördü

Gladyonun Türkiye örgütlenmesi Türk kontrgerillasıdır ve her türlü insanlık dışı uygulamayı, dünyanın herhangi bir yerinde bir suikasti yapabilecek bir yapılanmadır. Temel işi bu olan bir örgütlenmenin bunu yapması da kuruluşu gereğidir. 81 yılındaki Papa suikasti böyledir. Neden bir Türk'ün gidip papayı vurduğu sorusunu soran yoktur. Çünkü mesele bir Türk'ün vurması değil, gladyonun Türk ayağının vurması ve bunun için tetikçiler örgütlenmesidir. Bu anlamıyla gladyonun Türkiye ayağının tüm dünyaya karşı bir tehdit olarak örgütlendiği görülmektedir.

Palme cinayetinden ve sonrası oluşturulan tablodan en çok 12 Eylül faşist rejimi faydalandı, bunun üzerinden sağladığı uluslararası destekle Kürt düşmanlığını derinleştirdi, binlerce köy yaktı, onbinlerce insanı faili meçhul adı altında katletti, Kürtleri kişisel toplumsal her tür haktan yoksun kıldı, kültürünü, tüm değerlerini sömürdü. Kürt halayları Türk folklorü diye dünyaya tanıtılıp ödüller alırken Kürtler halay çektiği için katlediliyordu. Kürt ezgilerini dinlemek değil ıslıkla bile çalmak yasakken, bu şarkılar çalınıyor, asimile edilmiş hain Kürtler tarafından Türkçe sözler yazılarak Türklüğün malzemesi haline getiriliyor ve Türkiye halkına servis ediliyor, Türkiye'nin en çok dinlenen ve sevilen şarkıları ilan ediliyordu. Kürtlüğe her gün hakaret ediliyor ve üstüne de bunlar resmîleştirilerek Kürtler anı anına kişisizleştiriliyordu. Tüm bunların Kürtlere reva görülmesi Kürtlerin terörist sayılmasıyla daha da derinleştirildi.

Palme cinayetinden en çok zararı da PKK ve Kürtler gördü, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi ve gerillası gördü. Kürt Özgürlük Mücadelesi ve onun motor gücü olan Kürt gerillası önemli

bir destek alanını böyle bir cinayetle kaybetti. Avrupa kapıları bu söz konusu cinayetle Kürt halkına, Kürdistan Özgürlük Mücadelesine, Kürt gerillasına kapatılmaya çalışıldı.

Tüm bunlara rağmen 34 yıl boyunca, hiçbir kazanımları olmadığı halde Kürtlerin bu cinayeti işlediği yalanı tekrarlanıp durdu. İsveç açısından egemenlerin bunu yapması bir yana, isveç halkının, demokrat sol-sosyalist kesimin bunu incelememesi, kendi ülkesindeki bir cinayetin aydınlatılması konusunda dayatıcı olmaması, bu olaydan yola çıkarak Kürt Özgürlük Mücadelesinin kurban edilmeye çalışılması karşısında sessiz kalması, kabul edilmeyecek bir durumdur. 34 yıl boyunca bir yanlışla inandırılmış olan İsveç halkının da bu

yapanı netleştirmişse, Kürtlere yönelik soykırım zihniyetinin nasıl uluslararasılaştırıldığını bilerek yaklaşmalı ve bu zihniyeti sürdürecektir adımlar atmamalıdır.

Kendi tarihine bu kadar yabancılaşmak ancak böyle bir söylemi ortaya çıkarabilir. İsveç toplumunun bu temelde yaklaşarak kendi ülkelerindeki hükümeti ilkesizlikten vazgeçmeye, olayın aydınlatılması için harekete geçmeye zorlaması gerekir. Bu bir yüzleşme gerektirmektedir. Olayı salt hukuki ele alıp dosyayı kapatma söylemi, kapitalist sistemin kendi krizlerine ve kendi pratiklerine karşı çaresizliğini ortaya koymaktadır. Kapitalizm, krizlerle kendini var etse de bu krizlerin sonuçlarıyla yüzleşme ve netleştiği oranda gün yüzüne çıkarma konusunda çözümsüzdür.

gelmesi, olayın yanlışlığının ortaya konulması da Kürtlerin bu adaylığının, öncülüğünün giderek güçlenmesinden kaynaklıdır. Tiamat artık kendi parçalarını toplamakta ve yeniden dirilişe geçmektedir.

34 yıl aradan sonra cinayete dair suçlamaların yanlışlığının itiraf edilmesi önemlidir

Böyle bir çağ dönüşümünde ortaya çıkan bu durum, davanın yeniden gündemleşmesi, Olof Palme cinayetinin işlendiği konjonktürün değişiminin de sinyallerini vermektedir. Bu durum ile öyle dünya egemenliği insafa gelmiş gibi görülmemelidir. Kürtler, dünya egemen-

düşmüş, yaşam inancından kopmuş, dolayısıyla kendi toplumsallığından koparak yok olmuştur. Tüm bunların toplamı mücadelenin daha erken zafere ulaşmasını, Kürtlerin dünya insanlığı içinde yerini almasını engellediğinden, İsveç devleti Kürtlere karşı varoluşa ve özgürlüğe dair inancı kırma, iradeyi suçu işlemiştir. Bu iradesi kırılma durumu elbette tüm Kürtleri kapsamıyor, zira PKK her şeye rağmen direndi, öz gücüne güvendi ve milyonlarca mücadelesini sürdürdü. Ancak bu durumdan etkilenen de az değildir.

Kürtlere, ancak kendilerinden kaçarak, kendilerini inkar ederek var olabilmelerinin mümkün olduğu algısı dayatılmıştır. Bu en kötü öldürme biçimidir ve Kürtlerin en fazla maruz bırakıldığı saldırdır. Bunlar toplumlar tarihi açısından büyük suçlardır. Nasıl ki egemenleri suç tanımı varsa biz de direnenler cephesi olarak egemenlerin suçunu böyle tanımlayabiliriz. Şüphesiz bu durum Kürtlerin PKK öncülüklü mücadelesinin kaderini belirleyememiştir.

Özür dilenmeli ve bu özrün gereği Uluslararası Kompo açığa çıkarılmalıdır

Şüphesiz Kürtler davacı olacaktır. Tabii ki en başta bu durumdan dolayı özür dilenmelidir. Tam da kendi anlamınca özür dilenmelidir. Ülkelerin temsilcileri çıkıp Kürtlere "Size karşı hata yaptık, düşmanlık ettik, düşmanlığı büyüttük ve bundan dolayı da büyük zararlar verdik, soykırıma uğramanıza ortak olduk... Bundan dolayı Kürt halkından, dünya insanlığından özür diliyoruz" demelidir. ABD'li polisler siyahi halklar önünde diz çöküp özür dilerken, neden Avrupa ülkeleri Kürtler karşısında özür dilemesin? Soykırım çemberi öyle yaratılmış ki Kürtler insan sayılmıyorken nasıl Kürtlerden özür dileyebilir anlayışı hakim kılınmıştır. Kendisi yok sayılan, vatani bile olmayan, ülkesinin adı katliamla anılan bir varlıktan nasıl özür dileyebilir? Tüm bu komplekslerin aşılması Kürtlerden özür dilenmesi salt Kürtlerin değil dünya insanlığının, dünya demokratik uluslaşmasının büyük kazancı olacaktır. Özür konusu önemlidir ancak salt bir gönül alma meselesine indirgenmemelidir. Özür yetmez diyoruz; bu, özre gerek yok anlamına gelmemelidir. Özür dilenmeli ve bu özrün gereği olarak da olay sonrası oluşturulan Kürt düşmanlığı, Uluslararası Kompo ele alınmalı, açığa çıkarılmalıdır.

Ayrıca salt özür dilemenin yetmediği zaten ilgili kurum ve örgütler tarafından dillendirildi. Partimizin de bu yönlü açıklamaları oldu. Ortaya çıkan durumların değerlendirilmesi, maddi manevi zararların nasıl uygulandığının incelenmesi ve kamuoyuna ilan edilmesi, maddi-manevi zararların da tazmin edilmesi gerekir.

Önder Apo gibi dünya insanlığını kendi nefesinde duyumsayan, kendi anında dünya insanlık ve evren tarihini yaşayan bir insana yapılan muameleyi Kürtler reddetti. Önder Apo'ya yönelik kompo başladığı dönem Avrupa'daki Kürtlerin yaptığı eylemler, verdikleri bedeller, yine verilen şehitler bu kararın reddidir. Buna rağmen Kürtler ifadesizmiş gibi yaklaşmış, söyledikleri duyulup dinlenmemiş, eylemleri görülmemiştir. Her şey Önderlik başta olmak üzere tüm Kürtlerin cezalandırılmasına odaklanmıştır. İmralı sistemi budur. İnşa edilen bu sistemden salt Türkiye Cumhuriyeti sorumlu değildir. Evet TC uygulayıcı olmuştur ancak inşacı Batı hegemonyasıdır. Çünkü Önderlik esir alınıp TC'ye getirildiğinde TC başbakanı şaşkınlığını gizleyememiştir. Bununla

birlikte bu sistemin jandarmalığı rolünü üstlenen TC İmralı sistemini tüm kural-larına göre uygulamış ve hatta tecridi tüm Kürtlere, tüm Türkiye'ye yayma pahasına sürdürmüştür. İnkarcı Türk faşizmi bunu hala sürdürmektedir. Palme cinayetine ilişkin İsveç açıklamasından sonra Türkiye'de kontra akıl devreye konulmuş ve soykırım politikalarının startının verildiği faşist Türk basını hızla harekete geçmiştir. Bu panikle artık çürümüş de olsa kimi tipler çıkarılarak "PKK'ye terörist diyor musunuz?" sorularını yeniden ısıtıp halkın gündemine koymaya çalışmıştır. Bu bayat gündeme Türkiye'nin en geri kalmışlarından başka kulak veren de olmamıştır.

Kürtlerin bu süreçte birlikte uğradığı en büyük saldırı, Önder Apo'ya karşı Uluslararası Kompo'nun geliştirilmesi ve İmralı işkence sisteminin inşa edilmesidir. En büyük özür ve tazminat İmralı sisteminin ortadan kaldırılması ve Önder Apo'nun özgür koşullarda çalışır hale getirilmesiyle gerçekleşecektir.

Zaten Olof Palme cinayetinin ardından tüm Avrupa ülkelerinin istihbaratları birleştiler, ortaklaştılar ve Almanya'da Parti üyelerine karşı davalar açıldılar. Öyle bir ortam yaratıldı ki İsveç ve Almanya PKK'li avına başladı ve tüm Kürtler Avrupa'nın istenmeyen 'lanetlileri' olarak yansıtılmaya çalışıldı. Düsseldorf davası bunun bir örneğidir. Birçok örnekte görüleceği gibi Kürtlere ve Özgürlük Mücadelesine sempati duyanlara karşı büyük baskılar yapılmış, insanlar itirafçılaştırılarak PKK karşıtlığı örgütlenmeye çalışılmıştır. Hepsinin dayanağı da PKK'nin terörist örgüt sayılması, Avrupa'da suikastler gerçekleştirildiği iddiasıydı.

Ancak bu dönemi kolay karşılamak, basite almak ya da bir dosyaya dair bir açıklamayla Kürtlere karşı dünya hegemonyasının bakışının değiştiğini varsayarak rehavete kapılmak da yanlış. Evet bir gündem vardır ancak Kürtlerin kolay kazanacağı bir özgürlük yoktur, bir günde elde edeceği bir statü de yoktur. Bundan dolayı bu olayı mücadele etmenin imkanının oluşması olarak ele almak ve ısrarcı mücadeleyi sürdürmek gerekir. Nihayetinde yapılan açıklama ile dosya kapatılmak istense de Kürtler açısından bu dosya yeniden açılmıştır ve PKK başta olmak üzere tüm Kürtlerin bu konuda nasıl ki kırk yıldır hak mücadelesi verdilerse bu davanın peşini bırakmayarak mücadelelerini sürdürmeleri doğru olandır. Bunun Kürtlerin özgürlüğü kadar dünya insanlığıyla, evrensel adaletle alakalı bir konu olduğunda herkes hemfikir. Tek tek bu durumdan etkilenen kişilerin davacı olmaları da önemlidir. Ancak halkımıza, biz Kürt bireylerine, PKK militanlarına verilen maddi-manevi zararlar çoktur. Her gün bu olayın ertesinde alınan kararlara dayanarak Kürtler üzerine bomba yağdırılmaktadır. Hepimiz doğal davacı oluyoruz bu durumda. Ve tüm Kürtler bu olaydan etkilendiği için tüm Kürtler adına Kürt örgütleri muhatap olarak takipçi olmalı, toplumsal haklarını aramalıdır. Kürtler bu dosyanın hiçbir şey olmamış gibi kapatılmayacağını dillendirmektedir ve bunu eylemleriyle de göstereceklerdir. Doğru olan budur. Bundan dolayı bu olayın en temel tafeli, en doğal özür; tecridin kırılması, faşizmin yıkılması ve Önder Apo'nun özgürlüğünün sağlanmasıdır. Tüm Kürtler, Önder Apo'nun istenmeyen insan ilan edilmesine giden bu süreci ve akabinde kurulan İmralı işkence ve mutlak tecrit sisteminin ortadan kalkması için davacı olmalı ve Önderliğimiz özgürleşinceye kadar da direnişini daha da yükselterek sürdürmelidir. Temmuz direniş ruhuna yakışan da bu olacaktır.

yalanı söyleyen, bu cinayeti işleyenler kadar bu yalanı söyleyen kurumları soruşturmaya zorlaması, demokratik mücadele yürütmesi ve gerçekleri açığa çıkarması gerekir.

Burada esas sorun, toplumsal haklar meselesidir. Öyle ki bir kişinin birkaç yıl zindan yatması somut olup, elle tutulur olsa da bir halkın tamamının katil ilan edilip dünyanın lanetlisi olarak yaf-talanması her tür vahşetin reva görülmesi, hatta insan bile sayılmaması da bu durumun sonucu olarak ortaya çıkan toplumsal hakların ihlalidir. Bireysel haklar savunuculuğuyla övünen Batı demokrasi ve hukuk anlayışının, Kürtler söz konusu olduğunda bunu bile unutması kendi Kürt tanımıyla bağlantılıdır. Kürtlerin olayla alakası toplumsal olarak inşa edilmiş ve PKK terörist örgüt sayılarak tüm dünyada istenmeyen halkın insanları ilan edilmişlerdir.

PKK'nin maruz bırakıldığı saldırılar, vahşet, katliamlar ortaya konmadan dosya kapatılamaz

Bu olayın tekrar gündeme gelmesi İsveçli yetkililerin açıklamaları ile oldu. Mevcut verilerle soruşturmaya sürdüremeyeceklerini ve dosyayı kapatıklarını açıkladılar. Bu kabuledilemez. Dillendirildiği gibi Kürtlerden özür dilenmesiyle başlayan ve Kürtlerin, halk olarak, halkın öncü hareketi olarak PKK'nin maruz bırakıldığı saldırılar, vahşet, katliamlar ve tüm uygulamalar ortaya konmadan dosya kapatılamaz. Dosyayı bu şekilde kapatmak demek, Kürtleri yok hükmünde sayan soykırım siyasetini aynı şekilde sürdürmektir. Vahşet uygularken de Kürtler yok sayıldı, şimdi olaylar aydınlatılmayarak da Kürtler yok sayılmaktadır. Öncelikle bu zihniyetten vazgeçilmelidir. Ölmüş bir adamı suçlu ilan edip dosyayı kapatma girişimi de çaresizlik ve basiretsizlik ifadesidir. Eğer İsveç hükümeti böyle bir kanaate varmışsa ve cinayeti

Bir mesel anlatılır. Karanlıkta kaybettini aydınlık diye gidip başka yerde ararsan bulamazsın. Bugün İsveç'in girdiği tutum budur. Olayın бүтүнлүгүнө, karanlıkta bırakılan ancak gerçeği ihtiva eden yöne bakılmalıdır. Mevcut dosyaya bakmak zaten herhangi bir şeyi aydınlatmaz.

İsveç'in çaresizliği mitolojideki oğlu Marduk karşısında çaresiz kalan babayı anımsatmaktadır. Marduk babasıyla birleşip anası Tiamat'la savaşıp, onu yenip kılıç darbesiyle ikiye ayırır. Ana tanrıçayı katlederek egemenliğin, toplumsal cinsiyetçiliğin başlangıcını dünyayı yaratmak diye adlandırır. Ana kadın tanrıçaya karşı düşmanlık güden baba da kendi eseri olan oğlu eliyle tarihten silinmeyi, figür olarak ortadan kalkmayı sineye çekmek durumundadır. Zira Marduk kendini dünyanın ve cennetin efendisi olarak tanımlamakta ve babasını bile tanımamaktadır artık.

Türkiye gibi bir vahşi soykırım sistemini kendi çıkarları için var eden, büyüten, kollayan dünya hegemonyasının bugün geldiği düzey işte budur. Kapitalist modernitenin elinde kullanmak üzere büyüttüğü Türkiye Cumhuriyeti bir canavara dönüşmüş, rejim olarak tüm Ortadoğu ve dünyanın başına büyük bela olmuştur. Dünyanın kendini tüm parçalarından toplayıp birleştirerek yeniden dünya insanlığı hakkında söz söylemeye başlayacak bir Tiamat'a ihtiyacı vardır. Şüphesiz Kürtler buna en yakın toplumdur. Kendi anlamsal varlığında tüm direnenleri, direnen Ortadoğu'yu, direnen Demokratik Uygarlık güçlerini, ahlaki ve politik toplumu da kapsayarak günü karşılanmanın çağa cevap olmanın arayışını gündemine almış, büyük bedeller vere vere Kürtler buna aday olmuştur. Bu zorlu sorumluluğun başka adayı da yoktur. Kürtlerin Demokratik Ulus anlayışıyla buluşturduğu oranda başka halklar da bu kolektif adaylığa katılmakta ve anlamsal varlığı büyütmektedir. Ancak aslolan Kürtlerin öncülüğüdür. Böyle bir süreçte, bu davanın yeniden gündeme

liklerine karşı savaşarak bu konjonktörü değiştirmenin, kendi ülkesinde kendi insanıyla devrim yapmak kadar dünya demokratik uluslaşmasını geliştirmenin büyük savaşlarını verdiği için bu mümkün olmuştur. Bu anlamda güncelde de konjonktürün değişim sinyallerini görmek, bunu derinleştirmek için de mücadeleyi yükseltmek, salt kendi içinde mücadele yürütmek değil de tüm dünya insanlık ailesiyle bu mücadeleyi yürütmek ve sonuca ulaştırmak gerekir. Yoksa 'söylendi bitti' olur ki, artık ortada bunu kabul edecek bir Kürt yoktur.

Elbette 34 yıl aradan sonra cinayete dair suçlamaların yanlışlığının itiraf edilmesi önemlidir. Ancak salt bu açıklamayla olayı kapatmak daha büyük haksızlık olur. Ayrıca Kürtlere de hakaret olur. "Size bu kadar eziyet ettik, yanlışlık olmuş" deyip Kürtlerin sessiz kalacağını ve bunu sineye çekeceğini düşünmek de kırk yıllık özgürlük mücadelesi yürüten ve kendini ateşten çemberlerden geçire geçire var eden bir halka hakaret etmektir.

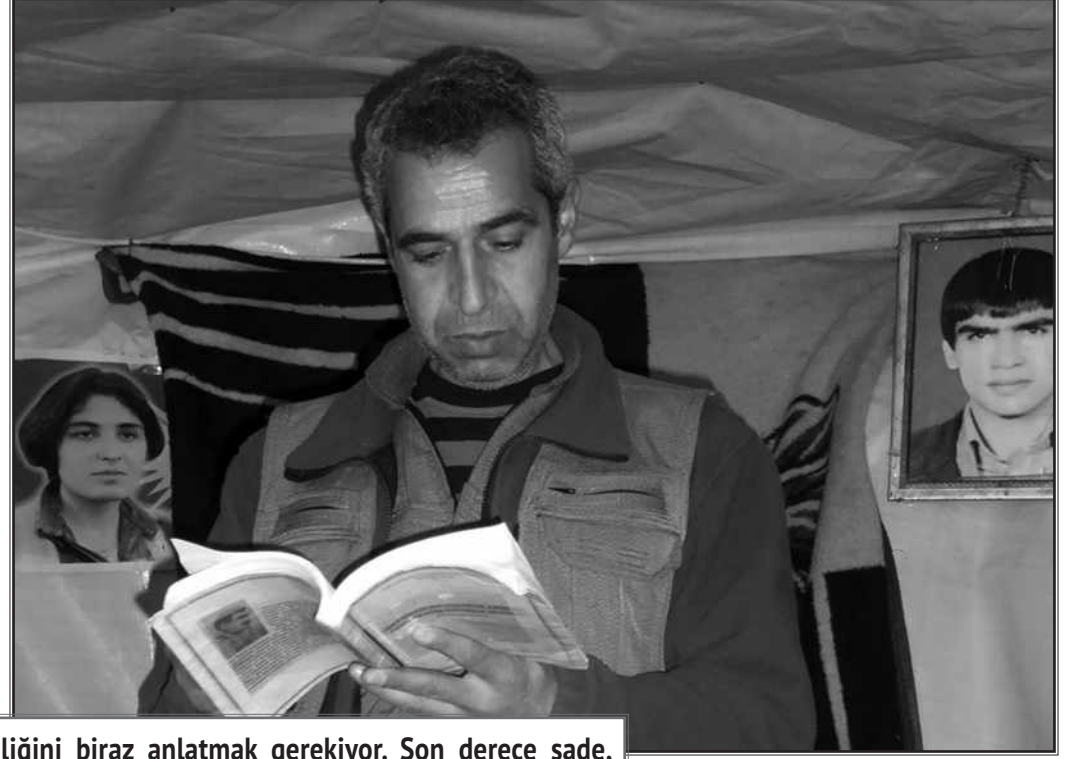
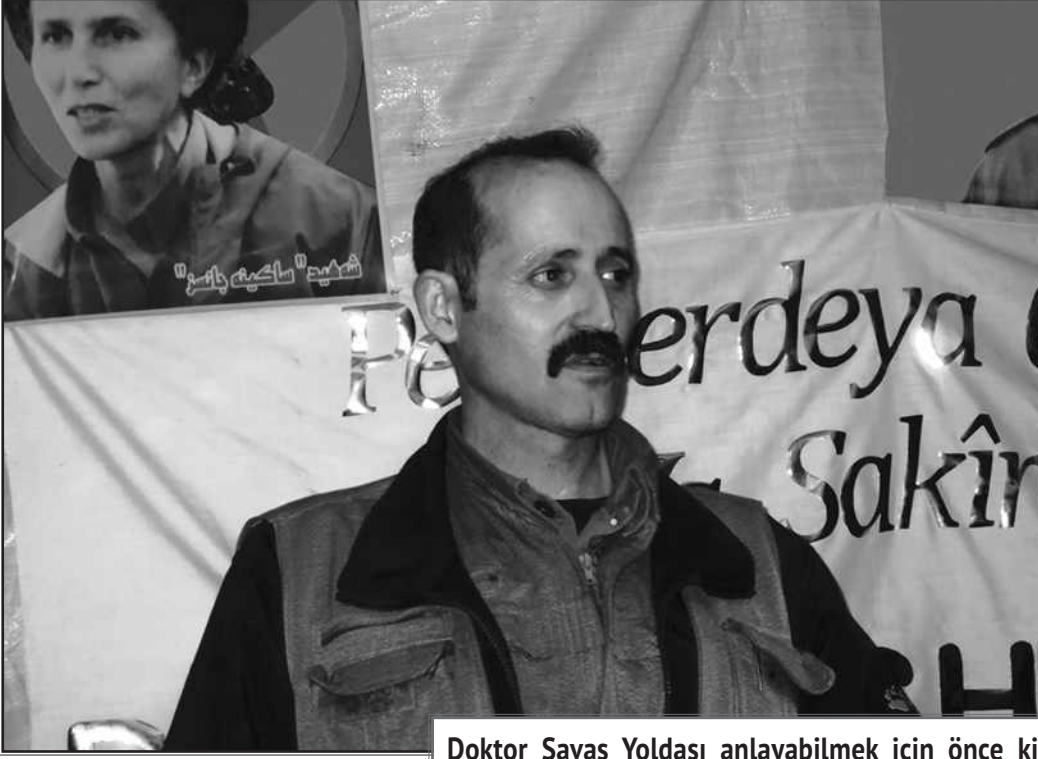
İsveç devleti Kürtlere karşı varoluşa ve özgürlüğe dair inancı kırma suçu işlemiştir

Yanlışlığı farketmenin ertesinde yanlışlığın ortaya çıkardığı durumlar, zararlar nasıl tanımlanacaktır? Kürtlerin 34 yıldır verdiği büyük direniş, özgürlük enerjisinin büyük kısmını ayırdıkları kendini dünya insanlığına anlatma eylemlerinin büyük bir önyargı ve suçlama duvarına çarparak boşa gitmesi yaşanan maddi zararların da ötesinde büyük bir manevi zarar yaratmıştır. Kendi ülkesinde verdiği mücadelenin, karşısında savaştığı vahşi sömürgeci soykırımcı düşmanın dünyaca desteklenmesi Kürtlerde derin etkiler yaratmıştır. Bunun karşısında birçok Kürt umutsuzluğa kapılarak özgür yaşam anlayışından kopmuş, birçok Kürt bu olayla bağlantılı mücadeleden koparak ihanet düzeyine

Derviş misali bir yaşamın temsilcisi

Doktor Savaş Botan

Şehit Kasım Engin

Doktor Savaş Yoldaşı anlayabilmek için önce kişiliğini biraz anlatmak gerekiyor. Son derece sade, abartılardan uzak, derviş misali bir kişilik ve yaşamın sahibiydi. Nezaketin ve zarafetin timsaliydi. En çok daraldığı anlarda bile hiç üslubunu bozmayan, sakinliğini koruyan ve insanları kırmayan narin bir kişilik sahibiydi. Emekçi özellikleri belirgin olan Doktor yoldaş, bu özelliklerini yıllar sonra İdeolojik Alan Koordinesi, HPG Askeri Konsey Üyesi ve KCK Yürütme Konsey Üyesi iken de ısrarla sürdürmesini bilmiştir.

Baş tarafı sayfa 32'de

Doktor Savaş ile Fırtına Taburu'nda ilk karşılaşmamızdan itibaren tam dört yıl boyunca aynı tabur, aynı birlik ve çoğu zaman aynı takım ve aynı alanda kaldık. Her alanda birlikte çalıştık. 1999 geri çekilme sürecinde de birlikte aynı kamplarda, aynı ortamlarda kaldık. Doktor Savaş Bakur'a dönük PRD, daha sonra DKB gibi siyasi çalışmalarda yerini aldığı süreçte ise farklı mekânlarda kaldık, fakat sürekli haberleşiyorduk. Arada bir Parti toplantılarında karşılaşıyorduk. Daha sonra Doktor Savaş, Xîne're alanında uzun süre kalacağı İdeolojik Alan çalışmalarına geçti. Ben de katıldığım bir Parti eğitimi ardından Doktor'un çalışma yürüttüğü Xîne're alanına geçtim. İki yıl birlikte çalıştıktan sonra, savaşın en çok kızıştığı bir zaman diliminde Doktor Savaş Yoldaş bir grup ile birlikte, gerillaya ilk katıldığı topraklara, Botan'da Devrimci Halk Savaş'ını geliştirmek amacıyla gitti. Onunla en son 2015 sonbaharında Behdînan alanında karşılaşmış ve vedalaşmıştık. Onlar gittikten sonra Botan'a geliş-gidişler olduğunda Doktor Savaş'ı uzaktan da olsa takip ediyor, ondan haber alabiliyordum. Sıcaklığından hiçbir şey kaybetmeden, o dağ senin bu dağ benim diyerek mücadeleye nefes nefese yüklendiğini, onunla birlikte çalışan ve gelip-giden arkadaşlardan öğreniyordum. Ta ki, şehadet haberine kadar...

Doktor Savaş nezaketin ve zarafetin timsaliydi

Bu kutsal davada Doktorla aralıksız olarak 20 yıl boyunca çoğu kez de aynı mekânı paylaşarak gelişen bir yoldaşlığımız oldu. İşte bu paylaşımları, bu yoldaşlığı kaleme dökmek gerçekten de çok zor. Sorun yaşanmışlıkları kaleme almakta değildir. Yaşanmışlıkları bir şekilde eksik de olsa anlatmanın bir imkanı vardır. Ancak zor olan, Doktor Savaş arkadaşını anlatmak, onun nasıl bir militan olduğunu ifadeye kavuşturmadır. Kişiliğini, militan duruşunu, yoldaşlığını ve devrime olan inancını ve bağlılığını dile getirmek. Yani mesele; Doktor'u hakkını vererek anlatabilmektir. Ancak doğrusunu ifade edecek olursam, hakkını verememenin

tereddüdü ve biraz da korkusunu derinden yaşıyorum. Önceleri de yazmaya çalıştım ancak hep ilk cümlelerde takılıp kaldım. Doktor Savaş Yoldaşı anlayabilmek için önce kişiliğini biraz anlatmak gerekiyor. Son derece sade, abartılardan uzak, derviş misali bir kişilik ve yaşamın sahibiydi. Nezaketin ve zarafetin timsaliydi. En çok daraldığı anlarda bile hiç üslubunu bozmayan, sakinliğini koruyan ve insanları kırmayan narin bir kişilik sahibiydi. Narin olmanın yanı sıra, her şart altında güleç, güleçliğiyle de yoldaşlarına moral kaynağı olan bir yoldaş. Emekçi özellikleri belirgin olan Doktor yoldaş, bu özelliklerini yıllar sonra İdeolojik Alan Koordinesi, HPG Askeri Konsey Üyesi ve KCK Yürütme Konsey Üyesi iken de ısrarla sürdürmesini bilmiştir.

PKK bir emek hareketidir. Bu harekette sevilmenin ve sayılmanın en belirgin ölçülerinden birisi de emektir. Kaldı ki emek, insanın gerçek kişiliğini, karakterini açığa çıkarıyor, geliştiriyor, güzelleştiriyor. Rêber Apo'nun geliştirdiği ve insanlığa mal ettiği bu emek hareketinde bireyler her şeyden önce emekleriyle var olurlar. Emek derken, tek yönlü bir emek değildir bu. Bazen düşünsel emek öne çıkar, bazen fiziki emek öne çıkar bu fark etmez; ancak önemli olan sergilenmiş olan emeğin açığa çıkardığı değerlerdir. Doktor Savaş Yoldaş sözün tam manasıyla düşünsel ve fiziki emeğin muthiş uyumunu ve üretkenliğini kendi kişiliğinde somutlaştırmıştı. 25 yıllık mücadele tarihinde nereye giderse gitsin, her şeyden önce emeğiyle katılmıştır. Gerektiğinde doktor, gerektiğinde yönetici, gerektiğinde komutan, gerektiğinde bir eğitimci, gerektiğinde bir kurye ve gerektiğinde ise yük hayvanlarını semerleyen bir lojistikçi. Ama her halükârda bir emekçi, emeğin değerini bilen bir militandı.

Doktorun diğer belirgin bir özelliği ise insanlarla ilgilenme sabrı ve yeteneği idi. Fırtına Taburları ve ardından yer aldığımız birliklerde genç ve yeni yoldaşlar başta olmak üzere, her yoldaşla -kendisi yönetici olmasa bile- en fazla ilgilenen yoldaş olmuştur. Doktorluğunun bireylerle

ilgilenmede elbette ki etkileri olmuştur. Çünkü Savaş Yoldaş, insan psikolojisini iyi bilen bir yoldaş. İnsanların ruhsal dünyasına nüfuz etmek için öncelikli olarak insan dünyasını, ruhsallığını bilmek, hatta hissetmek, insanların ruhsal dünyasına temas etmek çok önemlidir. Doktor Savaş bu bağlamda insan ilişkilerinde, insanların ruhsal dünyasına dokunabilen bir yoldaş. İlişkilendiği insanda derin ama pozitif iz bırakan birisiydi.

Doktor Savaş dediğimizde ilk aklı gelen yeteneklerinden birisi de, son derece etkili eğitim verme tarzıydı. 1995 yılından itibaren Doktor Savaş'ın bu özelliğini bizzat bilen biriyim. O yıllarda ben, Fırtına Taburlarında bir nevi eğitmen olarak görevlendirilmiştim. Taburun hem genel eğitimini hem de bireysel olarak yoldaşların eğitimini yürütmekle görevliydim. Bu konuda en büyük destekçim ise Doktor Savaş arkadaş olmuştur.

O yıllarda Partinin yazıları, talimatları genelde Türkçe idi fakat arkadaş yapısı ise ağırlıklı Kürtçe biliyordu. O yıllarda Türkçeyi etkili ve hızlı bir şekilde Kürtçeye çeviren yoldaşlar ise azdı. Ancak Doktor Savaş henüz 1995 yılında ortak eğitimlerimizde tabura gelen talimat ve Parti yazılarını tercüme eden ender yoldaşlardandı. Bir gün bile olsa Doktorun hem eğitimini hem de tercümesini eleştiren bir yoldaşla karşılaşmadım. O zamanlar Kürtçem iyi olsa da, tercüme etmeyi hiç denememişim. Tercüme işi kendi başına bir işti. İlk denememi 'Çelik Operasyonu' diye bilinen Başûr'u işgal hareketi ardından yapmıştım. Bizler, Rojhatê Bluzerî ve Mehmedê Goyî komutasındaki Fırtına Taburu olarak Doktor Savaş ile birlikte önce Heftanîn'de ardından ise Metîna'da günlerce sürecek olan ve daha sonra gerilla tarafından süpürülen TC askeri güçlerine karşı sürdürülen bu çatışma ve eylemlerde yerimizi almıştık. İşgalci güçler süpürüldükten sonra arkadaşların eğitimi -özelde tercüme ve seminerler-Doktorun üzerine kalıyordu. Bu yükü hafifletmek için o zaman tercüme işlerine kendim de başlarken, en fazla yardımcı olan yine Doktor Savaş Yoldaşı. Bana

bir nevi tercüme etmeyi de Doktor Savaş Yoldaş öğretmişti.

Doktor Savaş'ın en çok kaldığı alanların başında Colemêrg gelir

Daha sonra Fırtına Taburları dağıtıldı. Nedeni ise Önderliğin öngördüğü hareketli gerillaydı. En iyi hareketli gerilla ise tim ve takımlarla ya da hafif bölüklerle yürütülen gerilla tarzıdır. Önderlik gerillayı daha aktif kılmak için devasa taburları dağıtırken, sadece bizim içerisinde yer aldığımız bölüğün sayısı yaklaşık 110 arkadaştan oluşuyordu. Fırtına taburlarından sonra bölük olarak Mehmed Yoldaşla birlikte önce düzenlenmemiz Metîna askeri güçlerine oldu. Daha sonra ise Rojhatê Bluzerî ve Memedê Goyî Yoldaşın komutasında bu kez yönümüzü Colemêrg'in uçsuz-bucaksız zozanlarına dönerek, sonbahara kadar Colemêrg zozanlarında birlikte gerillacılık yaptık.

Doktor Savaş'ı anlatırken, Colemêrg deyip hemen geçmek olmaz. Doktor Savaş'ın en çok kaldığı alanların başında Colemêrg gelir. Doktor Savaş ile birlikte 1995 yılının baharında başlayarak 1998 yılının son demlerine kadar hep birlikte aynı askeri güçte yer aldık. Kaldı ki Doktor sonraları da Colemêrg'te yıllarca gerillacılık yaptı. Bunun için kısa da olsa Colemêrg'i anlatmadan geçmek olmaz.

Colemêrg'in uçsuz-bucaksız zozanları vardır, hem de rengarenk, her mevsimi ayrı bir renk. Çelê Cengê'de başlayıp Çiya Reş'le devam eden, orada bir boğazla Nebernave ve peşinden hemen Colemêrg'in üstünde duran cennetimsi bitki örtüsüyle türküler ve halaylara konu olan Berçelan zozanları... Ve tabii, Colemêrg'in yükseklerinde duran Dahola ve Kirnasa, daha kuzeyinde Kotranus vadisinin çok yukarılarında duran Dola Kaşa, gerillanın deyimiyle Tepê Moralê. Ve uzantısı olarak Bandirbeg. Hemen bitişiğinde Gola Gewro, yüksek ve dik başıyla Tirajê. Ve tabii başka bir güzellik de Elbak'a (Başkale) bakan yüzüyle Girê Hurke'den, gerillanın vazgeçilmez

pinarı olan Kaniya Lalo'dan ve yine tekrar geldiğimiz yere dönersek; o dünyanın ender güzelliklerinden olan Feraşın Zozanları. Feraşın ki; dillere destan başka bir cennet bahçesi...

Şöyle bir hikaye anlatılır: Günün birinde Feraşın'da bir koçer yaşamış ve bu koçerin bol süt veren bir ineği varmış. Bu ineğe dışarıdan Feraşın'e hayvan alım-satımı için gelen bir çiftçi talip olmuş. Feraşınli koçer ineğini satmak istemezse de, çiftçinin ısrarı üzerine satmak zorunda kalmış. Ancak gün gelir devran döner, ineği satın alan çiftçi tekrar Feraşın'e gelir. Ve aynı koçere, "Beni kandırın, ineğin götürdüğüm zamanki kadar süt vermiyor" serzenişlerinde bulunur. Bunun üzerine Feraşın'in o nur yüzlü koçeri, "Ben sana Feraşın'i satmadım ki, sana sadece ineği sattım" diyerek ineğin bol süt vermesinin inekle değil Feraşın'le bağlantılı olduğunu dile getirdiği söylenir. İşte Feraşın budur. Gerçekten de gören hiçbir insanın bakmaya doyamayacağı bir güzellik kaynağı, adeta yaşam fışkıran bir su deryasıdır. Dahası binbir türlü otlarıyla koçerler için vazgeçilmez olan bir bitki cenneti. Gewdanlar gibi derin yurtseverliği ve engabeli, inişli çıkışlı arazisi ile de gerillanın vazgeçilmez yurdu.

Colemêrg'in harika coğrafyası buralarla da sınırlı değil. Turumza devam edersek; ötede Kato Baya oradan Kato Silayan'a derin vadiden geçtikten sonra Kato Beygiran'a ve nihayetinde Kato Kavale ve Kato Marînos'a ulaşırız. Buraları da gördükten sonra artık az çok Colemêrg coğrafyasını tanımış oluruz. Colemêrg'in Botan yakası, yani Zap'ın kuzey yakasıdır Doktor'un gezdiği ve her karış toprağına ayağını basarak iz bıraktığı Colemêrg.

İşte bu zozanları birlikte arşınladıktan sonra bu kez bölüğümüz -biz henüz Metîna'da iken- Botan güçlerine, hareketli bölük olarak dahil edilmiştik. 1995 yılının sonbaharı ile 1996 yılının kışını hareketli bölük olarak mitolojik hikayesi ile de bilinen Kelha Kumrê dağında, eğitimde geçirdik.

Bu eğitim sürecinde en fazla iş Doktor Savaş Yoldaş'a düşmüştü. Hem takım komutan yardımcısı hem doktor hem de bölüğün eğitmeniydi. 50-55 kişilik bölüğün en az üçte biri yeni, genç yoldaşlardı. Bu arkadaşları eğitmek Doktorun göreviydi.

Bu eğitim sürecinden sonra yeniden yönümüzü Colemêrg'e verdik. Doktor Savaş Yoldaş'ın resmi görevi -her çalışmada yer alsa da- bu kez doktorluktu. Hastalarımız için Colemêrg zozanlarında pratik ve seyyar bir hastahanesi de bulunmaktaydı. Yaralılarımızı, hastalarımızı iyileştiren oydu. Fakat asli görevi doktorluk olsa da, kendini bununla sınırlayacak biri değildi Savaş Yoldaş. PKK gerillacılığında iş bölümü gereği herkesin resmi bir görevi olsa da, hiç kimse bununla yetinmez -elbette kendi görevini eksiksiz yerine getirir ama- onun dışında nerede nasıl bir ihtiyaç varsa oraya koşar. Gerillacılığın kendisi çok yönlülüktür; devletçi sistemin yaratmak istediği tek yönlü kişiliğe karşı insanın saklı olan her türlü yeteneğini açığa çıkarma okuludur gerilla.

Gerillacılık özünde bir yaşam biçimidir; hem de insanı özgürleştirici bir yaşam biçimi. Böylesi bir ortamda elbette bireyler sadece bir ya da birkaç görevle sınırlı kalamazlar. Bu bağlamda gerilla; yaşamın, bulunduğu ortamın her yönüyle ilgili ve görevli hisseder kendini. Dağlara gelenler her şeyden önce özgür yaşama göz diken kişilikler olarak, gerilla olmak için geliyorlar.

Özgürlük savaşçıları, Kürdistan'dan sömürgeciliği defetmeyi en temel görev olarak gördükleri için en çok talep edilen görev, düşmana karşı yapılacak gerilla eylemlerine katılmaktır. Eylem gündeme geldi mi gerillalar arasında bu konuda adeta bir rekabet başlar; herkes eyleme katılmak için hatta eylemin en ön safalarında, saldırı grubunda yer almak için kendini dayatır.

Doktor bir savaşçı olarak herkesten daha fazla kendini eylemlere dayatır ve katılırdı. Bir doktor olarak da zaten her saldırı grubunun arkasında takviye olarak yerini alması gerekir ki, bir yaralanma olduğunda anında müdahale edebilsin. Doktor Savaş Yoldaş gerektiğinde

rada da her yoldaş üzerinde Doktor'un büyük emekleri oldu.

Devrimciliğin kendisi toplumun yüreğine girmektir

Doktor Savaş yoldaş daha sonra birlikte kaldığımız kış eğitimleri ve 1999 geri çekilme sürecinde Şehit Ayhan kampındaki eğitimlerde de yorulmak bilmenden büyük emek sarf etti. Ardından Ortadoğu Konferansı çalışmalarına katıldı. Buradan da Türkiye çalışmalarına düzenlendi. Bu çalışmaların ağırlıklı bir bölümü eğitimdi. Eğitim demek insanla uğraşmaktır, yeni bir insan tipi, devrimci kişilik açığa çıkarmaktır. Uzun yıllar bu çalışmada kaldı, büyük emekler verdi. Ardından İdeolojik Alan çalışmalarında Mazlum Doğan Parti Merkez Okulları'nın hem sorumluluğunu hem de eğitim çalışmalarını üstlendi. Bu göreve getirilmesi eğitici, öğretici, insanla bire bir ilgilenen özellikleriyle bağlantılıdır.

Doktor Savaş Yoldaş'ın diğer bir belirgin özelliği ise mütevazılığıydı. Her

Doktor Savaş (Hacı Dumanlıdağ)

diği DKB (Demokratik Kuruluş Birliği) süreci başta olmak üzere, İdeolojik Alan'ın Bilim Aydınlanma çalışmalarında daha fazla öne çıkmıştır. Nitekim bu pratik becerisi, ideolojik kavrayışı ve insan ilişkilerindeki yapıcılığı zamanla onun parti içerisinde birçok görev almasını sağlamıştır. En son şehit düştüğünde de HPG Askeri Konseyi ve KCK Yürütme Konseyi Üyesi'yd.

Doktor Savaş'ı anlatırken elbette onun halkla ilişkilerini de dile getirmeden

Doktor Yoldaş, yanlışlıkları erkenden görürdü. Ama yöntemsiz yaklaşmaz, soğukkanlılığını korur, önce anlamaya çalışır, anladıkça da bir çözüm yolunu bulup yaşanan yanlışlıkları düzeltmek için çaba sarf ederdi. Politik yaklaşımları bu bağlamda pozitif. Bu özellikleri elbette ilerleyen yıllarda ona çok şey kazandırmıştı. Özellikle de Parti Merkez Okulu yıllarında onlarca yoldaşı bizzatihi eğitip, eksikliklerinden sıyrılmalarını sağladığı gibi...

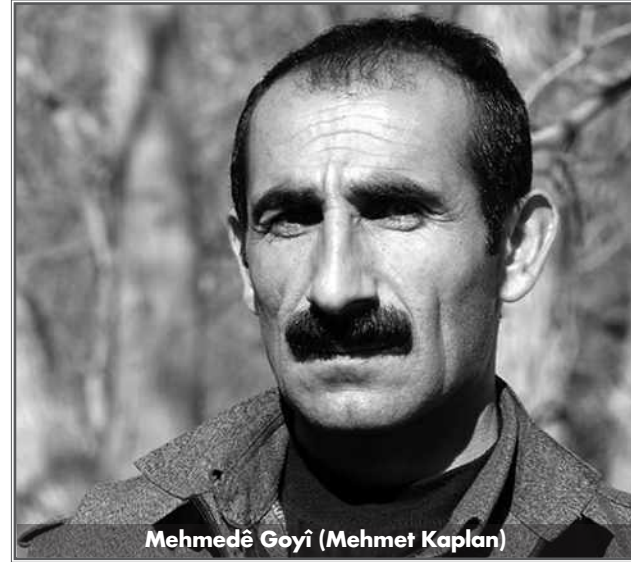
Doktor Savaş yaşananları, olayları erkenden tahlil eden ve bilince çıkaran bir yeteneğe sahipti. Öyle ki, birlikte toplantılara gittiğimizde, onun olgun, sabırlı, iyi ölçen, biçen yaklaşımları bana çok şey katmıştır. Kimi zaman kendimi tutamayıp doğrudan yanlış bulduğum hususların üstüne kendimce gidiyordum. Ancak doğru yolu, yöntemi ve hatta zamanlamayı tutturamadığım için birçok kez yanlış düzeltme ve

Son bir anı olarak ise; Doktoru anlatırken elbette onun doktor kelimesini benimsemişliğini, doktorluk kelimesinden özenle kaçtığını da belirteyim. Colemêrg'te Savaş Yoldaş bizim doktorumuzdu. Ve doktorluğu resmi olarak 1997 yılında sonlandırmıştı. Bir nevi doktorluktan istifa etmişti. Doktorluktan istifa ettikten sonra bir dönem görevsiz kalsa da kısa bir süre sonra takım komutanlığına terfi ettirildi. Ve artık bir komutan olarak çalışmalara katılıyordu. Feraşin'de 25 yoldaşın kangren olmuş ayaklarını bir maket bıçağı ile kesip tedavi ettiği dönemde resmi olarak doktor değildi. Fiili olarak acil ihtiyaç doğduğu için bir yoldaş ve devrimcinin sorumluluk duygusu gereği yapmıştı. Oysa Doktor Savaş 1997 yılından sonra resmi olarak artık bir daha doktorluk yapmamıştı ancak o benim için her zaman Doktor Savaş'tı. 2004 yılında yeniden Xînêre'de bir araya geldiğimizde herkesin ona Savaş diye hitap etmesi garibime gitmişti. Birkaç kez Doktor diye hitap ettiğimde, yanıma yaklaşarak, "Doktor deme, buradaki yoldaşlar doktorluk meselesini bilmiyorlar" demişti. Öyle de olsa, kendisi istemese de o bizim doktorumuzdu, benim için Doktor Savaş'tı ve herkese onun Colemêrg'de bizim doktorumuz olduğunu söylemek de boynumun borcuydu.

Doktor Savaş Yoldaş'ın gerçekliğini, kişiliğini elbette kısa bir yazı ifade edemez, hakkını da veremez. Doktor Savaş Yoldaş'ı sadece bir yoldaşın kalemi de anlatamaz. Birçok farklı yerde en aktif ve en ileri düzeyde militanlık yapmış bir yoldaş anlatılabilmek için yaşadığı tüm süreçlerin kağıda nakşedilmesi gerekiyor. Bu ise her şeyden önce onunla birlikte kalan birçok yoldaşın düşüncelerini ve duygularını almayı gerektirir. Kaldı ki Doktor Savaş Yoldaş'ı komple ele alabilmek için kü-

Piling (Abdullah Malgaz)

Mehmedê Goyî (Mehmet Kaplan)

Rojhatê Bluzerî (Lezgîn Yargan)

yoldaşla ilişkilenen, genç ile genç, aydın ile aydın, köylü ile köylü olmasını bilen bir yoldaştı.

Devrimcilik; toplumun yüreğine girerek o toplumu ileriye doğru değiştirme gücünü gösterebilmektir. Bir insanın, bir toplumun yüreğine taht kurmayan bir militanın, binlerce yıl işgalcilerin saldırılarıyla oluşmuş onca tahribatı gidermesi, yerine insani ve toplumsal olanı ekmesi çok zor bir iş. Bu ancak toplumun yüreğine girmeyle, orada kendine

olmaz. Colemêrg'te birlikte iken bir ara doktorluk yapmayacağını, askeri çalışmalarda yer almak istediğini dile getirmişti. Arkadaşlar önceleri kabul etmese de zamanla önerisini kabul etmek zorunda kalarak onu halk çalışmalarında görevlendirmişlerdi. O zaman halk çalışmalarına bizler cephe çalışmaları diydük. Daha sonraları Doktor Yoldaş uzun yıllar halk çalışmalarında bulunmuştu. DKB çalışmaları boydan boya bir nevi halk çalışmalarıydı; halkı örgütleme çalışmalarıydı. Halkla ilişkilerindeki becerilerinden dolayı Özgür Yurttaş Hareketi çalışmalarında da Doktor Yoldaş'ın birçok emeği olmuştur. Pozitif yapıyla ilişkilendiği her insanımızı etkileme gücüne sahip olan Savaş Yoldaş, bu özelliği ile de bir halkçıydı.

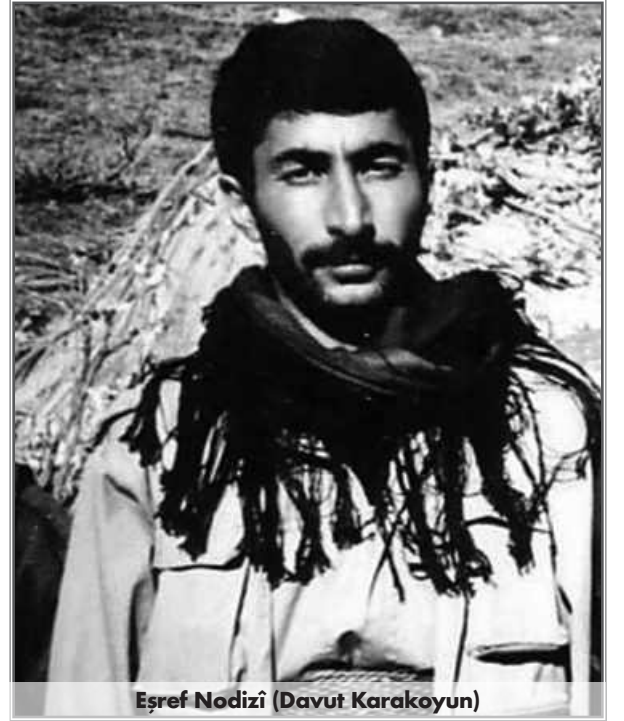
Özgürlük Mücadelesi denildiğinde devrimcilikte temel ölçü kadına yaklaşımdır. Olgun kişilik yapısı, ideolojik politik duruşuyla birleşince Savaş Yoldaş, egemenlikçi, geri erkek özelliklerini önemli düzeyde aşan bir arkadaştı. Cinsiyetçi ve kadını öteleyen yaklaşımlardan uzak olan Savaş Yoldaş, kadın yoldaşları tarafından da kabul gören bir kişiliği. Kaldı ki Apocu Hareket kadın eksikliğini hareketin bir kadını partisidir. Rêber Apo'ya yoldaş olan, Rêber Apo'yu kendisine esas alan bir militan, kadına ve Kadın Özgürlük Hareketi'ne farklı yaklaşabilir mi?

Savaş Yoldaş'ın başka bir özelliği de -durum ne olursa olsun- olaylara pozitif bakabilmesiydi. Devrimciler devrim yoluna yeni ve daha güzel bir dünya için çıkarlar. Ancak dünyamız iktidarcı yapılar tarafından o kadar kirletilmiş ki, bu kire bulamamış neredeyse kimse kalmamıştır.

Doktor Savaş Yoldaş'ın böylelerine yaklaşımı başta altın olarak, bir şekilde eğiterek, dönüştürerek kazanmaya dönük olmuştur. Gözlemleri çok güçlü olan

çözme yerine, zarar vermişimdir. Böyle toplantılarda Doktorla birlikte yan yana oturur ve ben zamansız bir şekilde elimi kaldırırsam, o benim elimi tutarak, yanlış yapmamı engellerdi. Ben de ona olan güvenimden bu konularda hatalı olduğumda beni uyarmasını isterdim.

İfade ettiğim gibi Doktor Savaş Yoldaş, son derece öngörülü bir kişiliği, politikt, neyi nerede, ne zaman söyleyeceğini, kiminle ne konuşacağını, nasıl konuşacağını iyi bilen, oturmuş bir kişiliğe sahipti. Hz Ali'nin o meşhur, "Söz ağzınızda ise kölenizdir, ağzınızdan çıkmış ise siz onun kölesi olursunuz" desturuna göre yaşayan biriydi. Sözün kimi zaman en keskin kılıçtan daha kesici ve yaralayıcı olduğunu en çok o bilirdi. Bunun için kolay kolay onu ve başkalarını zora sokacak söz ve davranışına kimse rastlamazdı; en azından kendim 20 yıllık yoldaşlığımda bir gün bile böyle bir durumu ile karşılaşmadım. Bu hususlarda kendisini son derece iyi eğitmişti. Belki de doktorluğun kendisine kazandırdığı bir özellikti. Bir hastanın yanında her zaman her söz -doğru da olsa- söylenemez. Tedavi görenin durumu kötü de olsa, moral vermek, moral aşılamak, ayakta tutmak herhalde doktorların bir özelliğidir. Ancak Doktor Savaş tam bir insan sarrafı, insan ilişkilerinin uzmanıydı. Öngörü ve yapıcılığı.

Eşref Nodizî (Davut Karakoyun)

halk çalışmalarına da büyük bir istekle katılmış, bu çalışmalarda da başarılı olmasını bilmiştir.

1996 yılının o pek uzun sürmeyen bahar, yaz ve sonbahar pratiğinde bizler -hatırladığım kadarıyla- farklı zamanlarda 29 kez eğitim görmüştük. Eğitim, ağırlıklı olarak Doktor Savaş'la birlikte yürüttüğümüz bir çalışmaydı. 1997-1998 kışında da Şax (Çatak) zozanlarında Gundê Keleş, Sixûr Paşa ve Keleş alanlarında birlikteydik. Taburumuz tam 127 arkadaş. Burada bir bölük komutanımız Şehit Memedê Goyî'yd. Diğer bölüğün komutanı da Behzat Çarçela'yd. Tabur komutanımız Botan'ın en güçlü komutanlarından Şehit Piling-Abdullah Malgaz Yoldaştı. Gerillacılıkta yetkin olan Şehit Eşref Nodizî-Davut Karakoyun Yoldaş da bizimle. Bu kampta da genel eğitim komisyonu benle Doktor Savaş'tı. Bu-

yer açma ile mümkün olabilir ki bu özellik, Doktor Savaş Yoldaş'ta çok güçlüydü. Doktor Savaş Yoldaş'ın olgun, yapıcı, karşısındakini dinleyen ve her şeyden önce de eğitici ve mütevazı kişiliği herkesle diyalog kurabilmesini sağladığı gibi, herkes tarafından kabul görmesini de sağlıyordu.

Doktor Savaş halkçı bir yoldaştı

Gerilladaki doktorlar her şeyden önce pratikçi yönleri önde olan çoğu zaman herkesten daha çok çalışan, daha az uyuyan yoldaşlardır. Ve bu Doktor Savaş yoldaşta çok daha öne çıkıyordu. Bunun için pratik işleri çok erkenden kavrayan, hızla harekete geçip sorunlara çözüm bulan bir yoldaş olarak, birçok alanda pratik işlerin sorumluluğunu erkenden alan bir yoldaş olmuştur. Pratik zekası ve becerileri en fazla, uzun yıllar yer al-

çüklüğünden başlayarak 25 yıllık militan yaşamını, duruşunu ve pratiklerini edebi bir dille ele alıp, nakşetmek gerekir ki, az da olsa bir özgürlük savaşçısının yaşam öyküsü anlatılabilsin, yazılabilsin. Böyle bir çalışmanın kendisi de öncelikli olarak kalemi güçlü olan yoldaşlar başta olmak üzere halkımızın edebiyatçılarına yani romancılarına düşüyor.

Son bir söz olarak; Doktor Savaş Yoldaşın nasıl şehit düştüğünün detaylarını bilmesem de, onun nasıl yaşadığını yakinen bilen bir yoldaş olarak, onu her zaman, hep Özgürlük Mücadelesi'nin yaşayan ve bize ilham kaynağı olan bir abidesi olarak yaşatacağımızın sözünü, şehitlerimizin ve halkımızın huzurunda yeniden, daha gür bir ses ve kararlilikla haykırıyoruz.

Derviş misali bir yaşamın temsilcisi

Doktor Savaş Botan

Devrimcilik, bir inanç ve adanmışlık olgusudur. Kendisini bu işe adamayanlar, bu işin yolcusu olmaya her yönüyle göz dikmeyenler, niyetleri ne olursa olsun, bu yolda çakılıp kalırlar. Ancak bu yola büyük bir inanç ve iman gücüyle yüklenenler için ise devrimcilik; bir tutku ve zevk işi olarak, insanı gitmek istediği yola doğru adım adım götürür. Çünkü yol, doğru seçilmiştir. Eğer yol doğru seçilmemiş ise isterse bin yıl bir yolda yürünsün, yol yanlış seçildiği için ya menzile insanı ulaştırmaz ya da ulaştırırsa da hep farklı ve yanlış menzile, menzillere götürür.

Devrimcilik, zamanda zor bir iş. Kürdistan'da ise bu iş, yani devrimcilik her şeyden daha fazla zor, zor olduğu kadar da tehlikeleri bol olan bir iştir. Boşuna zamanında Rêber Apo'nun babası rahmetli Ömer Amca Önderliğimize; "Sen sen ol oğlum, şu Kürtlük belasını uzak tut kendinden. Komünist ol, sosyalist ol ama Kürtçü olma. Komünistin, sosyalistin dostu olur, lakin Kürt'ün hiçbir yerde olmaz. Nasipsizdir, sahipsizdir, kimsesizdir Kürt" mealindeki sözleri gibi, gerçekten de Kürdistan'da Kürdistan devrimcisi olmak zor bir iştir. Rahmetli Apê Musamzın da ifade ettiği gibi, "Sıfırın altında" getirilmesi gerekli bir iş. Böyle bir işe kalkışmak, tevessül etmek başlı başına bir sorundur. Hele bu iş için başarılı bir şekilde çalışmak daha büyük bir sorundur. Ancak; böyle oldukça hem zorlukları bulunan hem de tehlikelerle dolu olan bir işe eğer birey tümünden kendini yatırmazsa, yatıramazsa, -bu da niyetlerden uzaktır- birey bu işi yüzüne gözüne bulaştıracağı gibi insan aklının almayacağı belalarla da karşılaşabilir. Deyim yerindeyse kendini rezil ü rüsva eder.

Lakin insan Kürdistan devrimciliğini bir tutku düzeyinde ele alırsa, kendini var etmenin amacı olarak bu işin en temel aracı olan devrimciliği bir amentü gibi kabul ederse, o zaman devrimcilik tam bir zevk, coşku ve aşk işi olur, insanı çağlayanlar gibi alıp dünyanın diğer ucunda bulunan okyanuslara kadar götürür ve özünü insanlığın özünü buluşturur.

Fırtına Taburu'na Gabar güçlerinden gelen Doktor Savaş arkadaş

Şehit Doktor Savaş Botan (Menafî Beyazıt) Yoldaşla 1995 yılının kışı, Şubat ayında ilk kez karşılaşmıştık. Partimiz PKK'nın 5. Kongresi gerçekleşmişti. Kongre'nin kararlarından biri de Fırtına Taburları ve alaylarının oluşturulmasıydı. Kendim bu kongreye katılmış ve bu kongreden de fırtına alaylarının temel bir taburu olacak olan Botan'ın Hareketli Tabur'una yeniden düzenlenmiştim. Dolayısıyla yeniden kendi yerime gitsem de artık taburumuz eski Hareketli Tabur değildi. Yeni misyonuyla Fırtına Taburu olmuştu. Bu tabura Botan'ın birçok bölgesinden yoldaşlar geliyordu. Bunlardan biri de taburumuza, tabur komutanı olarak görevlendirilen ve daha sonra Botan'ın efsane komutanlarından olacak olan Rojhatê Blazerî'yi (Lezgîn Yargan). Taburumuzun bir bölüğüne ise gerillacılık tarih yazan Mehmedê Goyî (Mehmet Kaplan) komutan olarak görevlendirilmişti. Taburumuzun bir diğer bölük komutanı ise daha sonra Besta'da şehit düşecek olan Şimex'î büyük savaşçı ve komutan Dijwarê Reş'î. Ve nice böyle ismini veremediğim ölümsüzleşen kahraman ve destan yazan yoldaş bu taburda yerini almıştı.

Fırtına Taburu'na Gabar güçlerinden Doktor Savaş arkadaş da gelmişti. Doktor Savaş son derece sıcak insan ilişkileriyle, hafiften çekingen

ancak saygınlık uyandıran duruşuyla hemen göze batıyordu. Doktor Savaş arkadaş 1971 Amed Erxenî'de doğmuş, üniversitede veterinerlik okumuş ve 1993 yılında da yönünü gerillaya vererek, Eğidlerin mekânı olan Gabar'da özgürlük dağlarına çıkmıştı. Arkadaşlar ona Cihanbeyli Kürtlerinden olan Hacı Dumanlıdağ Yoldaşın kodu olan Savaş ismini kod olarak önermişler, o da kabul etmişti.

Cihanbeyli olan Savaş Yoldaş, Avrupa'dan saflara katılmıştı. Lübnan'da gördüğü eğitim ardından, bir gerilla olarak Kürdistan'ın en kuzeyinde bulunan Dersim'e doğru yola çıkmıştı. Dersim'e geçmek için çıktığı yolda, Gabar'da 16 Temmuz 1992'de şehitler kervanına katılmıştı.

Gerillada birçok yoldaş kod ismini, ilk geldiği alandan ya da yakın süreçte şehitler kervanına katılan yoldaş-
lardan alır. Gerilla, bu şekilde de şehitler kervanına katılan yoldaşlarını ölümsüzleştirir.

Şehit Savaş'ın ismini alan Amedli Savaş çok kısa zamanda arkadaşlarla kaynaşır. Okuduğu bölümde tıbbın abc'sini de bilmesinden ve ihtiyaçlardan kaynaklı önce yer aldığı birliğin, daha sonra da genel alanın sağlıkçısı olur.

Doktor Savaş Yoldaş veterinerlik okuduğu için birçok sağlıkçı yoldaşa göre çok büyük avantajlara sahipti

Gerillada sağlık işleriyle uğraşan yoldaşlara -tıp okusun okumasın- hemen 'doktor' ismi takılır. Savaş Yoldaş da bu şekilde Doktor Savaş olur. Kaldı ki sistem üniversitelerinde tıp okumayıp da dünyanın sayılı tıp fakültelerinden mezun olmuş birçok diplomalı doktora taş çıkartacak gerilla doktorlar yetişmiştir. Gerilla doktorlar en ağır ameliyatlardan, hastalıkların pratik tedavisine kadar ellerindeki az imkanlarla adeta mucizeler yaratmışlardır.

Örneğin yıllar sonra pratikte edindiği tecrübelerle Doktor Savaş Yoldaş, Bêşebab-Colemêrg'in Feraşın zozanlarında karda ayakları yanan 25 yoldaşın ayağını hiçbir ilaç, hiçbir uyuşturucu ve hiçbir neşter bıçağı olmadan, sadece ve sadece maket bıçağı ile inanç ve iman gücüne dayanarak ameliyat ederek, kangren olmuş bölümlerini alarak şehit düşmelerini önlemiştir. Bunu da bir hastane ortamında değil 3-4 metrelik karın ortasında yapmıştır. Doktor Savaş Yoldaşın ameliyat ettiği birçok yoldaş iyileşerek daha sonra birçok pratikte yine en aktif gerillacılığın içerisinde yerlerini almıştır. Savaş Yoldaş doktorluğunu, cephe gerisinde değil, bizzat gerilla eylemlerinde, saldırı gruplarının içinde yer alarak, eylem anında yaralanan yoldaşlara ilk müdahaleyi yaparak gerçekleştirmiştir. Kimi zaman çatışma

Bir müddet buralarda kalarak Çelê ile Colemêrg arasında hareketli olan düşman birliklerine yoğunlaşıyorduk. Birkaç hareketli eylem, çatışma derken adım adım Başûr'a doğru yol alıyorduk. Telsiz konuşmalarından anlaşılıyordu ki, düşmana geçişimiz hakkında istihbarat gitmişti. Bu bilgi üzerine geçiş hattımıza devasa bir tank pususu kurmuşlardı. Colemêrg'in en sert ve belki de en yüksek dağlarından birisi olan Gera Barana dağından saatlerce süren bir yolculuktan sonra Çelê ile Qilaban arasındaki yolu geçerek Başûr'a ulaşacaktık. Yol geçişi tehlikeliydi. Bir takımımız sorunsuz yolu geçmişti, geride ise 110 arkadaş kalmıştık. İkinci grup harekete geçer geçmez tanklar ve etraftaki karakollardan havanlarla bizi vurmaya başladılar.

Ben lazerli tank pususuna o zaman ilk kez takılıyordum. Her adımımı takip ede-

çinde, mermilerin altında ameliyatlar yaparak, onlarca yoldaşın yaşamını kurtarmıştı.

Evet, gerilla doktorlar böyle maharetli insanlardır. Doktor yoldaşlarımızın bir çoğu sistem okullarında tıp diploması almasalar da, gerilla okulunda aldıkları eğitim, kıt imkanlarla sağlık eğitimleri sonucu onlarca riskli ameliyatı yapmaya vakıf olmuş ve yoldaşlarının yüreklerinde taht kurmuşlardır.

Kaldı ki, Doktor Savaş Yoldaş veterinerlik okuduğu için birçok sağlıkçı yoldaşa göre çok daha büyük avantajlara sahipti. İşin sadece pratiğiyle uğraşmamış, biraz da teorisini okumuştur. Eğidlerin mekânı dağlarda, kısıtlı imkanlarla tıp alanında teorik olarak da kendini geliştirmiş, pratikte sağlıkçıktan başlamış, buna yoldaşlık sevgisini de katarak gerillada en iyi doktorlardan olmayı başarmıştır.

Gabar'da ilk doktorluk pratiğini de bizim tabur da yaptı. Taburumuzda daha sonra şehit düşen iki doktor yoldaşımız daha vardır. Bunlardan biri tıp okumuş olan Semsûrlu İsmail Yoldaş'tı. Dağın birçok hastanesinde doktorluk yaparak her yoldaşın yüreğinde kendisine yer açmasını bilmişti. Doktor İsmail (Hasan Taymaz) arkadaş daha sonra ağır yaralanmasından dolayı Önderlik sahasına geçmiş, tedavisinden sonra oradan da Tolhildan Eyaleti'ne geçerek Semsûr kırsalında şehitler kervanına katılmıştı. Başka bir doktorumuz ise Rojavali olan Doktor Sason Yoldaş'tı. Doktor Sason yoldaşımız sonrakı yıllarda gerilla mücadelemizin efsunlu dağı olan Cûdî'de şehitler kervanına katılmıştı.

Burada Doktor İsmail ile Doktor Savaş'a ilişkin kısa bir anımı anlatayım: 1995 yılının son demleriydi. Artık zozanlara ilk kar düşmüş, bizler de ülkemizin en fazla kar yağışı alan Colemêrg zozanlarında pratik yürütüyorduk. Buradan Başûr'a geçecektik. Bunun için zozanları bırakarak Geliyê Marînos'a gitmiştik.

rek üzerimize bomba ve havanlar yağdırıyorlardı.

Saatlerce süren tank ve havan atışları ardından zor bela sınırı geçerek sağlam bir yere kendimizi atabilmiştik. Bu arada Ramazan Gurdêlê isimli pırlanta gibi bir genç komutan yoldaş, bu top atışlarında şehit düşmüştü. Colêmeg'ten henüz bize yeni katılmış, güzelliği ve uzun boyu ile göz dolduran Şiyar adlı yoldaşımız ise yaralanmıştı. Ancak bundan habermiz olmamıştı. Sabah olunca düşman askerleri yaralı yoldaşımızın üzerine giderek esir almıştı. Daha sonra bazı korucuların bize verdiği bilgilere göre, düşmanın tüm baskı ve işkencesine rağmen Şiyar Yoldaş düşmana hiç bir bilgi vermemişti. Bu direniş karşısında öfkelenen düşman yaralı arkadaşımızı helikoptere alarak yüzlerce metre yükseldikten boşluğa bırakarak vahşice katletmişti. Bu çatışmada Doktor İsmail Yoldaş da çenesinden büyük bir yara almıştı. Bir top yakınına düşerek çenesini dağıtmıştı. Pusudan çıkıp Başûr'a geçtiğimiz akşamın sabahında başka yaralı yoldaşların olduğunu da görmüştük. Ancak yarısı en ağır olan Doktor İsmail'di. Yanlarına gittiğimde Doktor İsmail bir aynayı eline almış, dağılmış olan çenesine bakarak, Doktor Savaş arkadaşına ameliyatı nasıl yapması gerektiğini, yaraları nasıl dikmesi gerektiğini tarif ediyordu. Benim bakmaya dayanamayarak yüzümü çevirdiğim bu manzara karşısında, saatlerce süren kendi ameliyatını koordine ediyordu. Üstelik imkanlar kısıtlı olduğundan dolayı narkozsuz yani yara yeri bile uyuşturulmadan yapıyordu ameliyat. Normal koşullarda bir insanın böyle bir acıya dayanması mümkün değildir. Gerillada doktorluk, işte biraz da bu olaydaki gibi imkansız koşullarda yapıyordu.

Devamı sayfa 30'da